

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

IF YOU Need ME

All is fair in love
and loathing.

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
HELENA HUNTING

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

İÇİNDEKİLER

Teşekkürler

Karakterler

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46 Epilog](#)

[Beni Seviyorsan'dan Bir Ön İzleme](#)

[Chase Lovett Beni İstiyor'dan Ön İzleme](#)

[Sonra Ne Okuyayım](#)

[Yazar Hakkında Helena Hunting Helena ile](#)

[bağlantı kurun](#)

[Helena Hunting'in Diğer Eserleri](#)

Telif hakkı © 2024 Helena Hunting

Tüm hakları saklıdır

Yayınlayan Helena Hunting Kapak

Tasarımı [Hang Le](#) Kapak Görseli

[@rosiesfables](#)

Gelişimsel Düzenleme: Becca Mysoor [Peri Plotmother](#) Düzenleme:

[Jessica Royer Ocken](#)

Ve

Erica [Edits](#)'ten [Erica Russikoff](#)

Düzeltilme: [Julia Griffis](#)

Ve [Drafthouse Editorial Services](#)'ten Amanda

If You Need Me bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın çarpık hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

1976 tarihli ABD Telif Hakkı Yasası'nda izin verilen durumlar haricinde, bu yayının hiçbir bölümü, yazarın önceden yazılı izni olmadan, herhangi bir şekilde, herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz, dağıtılamaz, iletilemez veya bir veritabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

TEŞEKKÜRLER

Kocam ve çocuğum, sizi çok seviyorum. Her gün bana ilham veriyorsunuz ve sevginiz için çok minnettarım.

Deb, seni çok seviyorum. Her zaman arkamda olduğun için teşekkür ederim.

Becca, seni bir arkadaş, cesur bir peri anne, güçlü ve harika bir iş kadını olarak tanımak benim için büyük bir onur. Bu yolculuğa benimle birlikte çıktığın ve her kitabımda kendimi zorlamama yardım ettiğin için teşekkür ederim.

Kimberly, yaptığın her şey için teşekkür ederim. Harika bir on yıl oldu ve gelecek için çok heyecanlıyım.

Sarah, dürüst olmak gerekirse, sen olmasan bunu başaramazdım. Bana büyük destek ve dostluk verdin, benim tarafımda olduğun için çok minnettarım.

Alfa-Beta'larım, her zaman yanımda olup geri bildirimde bulunarak bu hikayeleri parlatmama yardım ettiğiniz için teşekkür ederim. Size çok minnettarım.

Shaye ve Lindsey, bu kitapları okuyucuların eline ulaştırdığınız için size ve Good Girls ekibine teşekkür ederim.

Catherine, Jessica F ve Tricia, nezaketiniz ve harika enerjiniz bana ilham kaynağı oluyor, dostluğunuz için teşekkür ederim.

Jessica, Erica, Amanda, Julia, bu projede benimle birlikte çalıştığınız için çok teşekkür ederim, böylesine harika kadınların benim tarafımda olması benim için büyük bir onur.

Sarah, Kate ve Rae, grafik ustaları olduğunuz için teşekkür ederim. İnanılmaz yeteneğiniz beni her zaman hayran bırakıyor.

Beavers, bana güvenli bir liman sağladığınız ve her zaman gelecek için heyecanlandığınız için teşekkür ederim.

BBB inceleme ekibim ve influencerlar, kitaplara olan sevginiz bana büyük mutluluk veriyor. Hikayelerimi sevdiğiniz ve kitap dünyasıyla paylaştığınız için teşekkür ederim.

kitap dünyasıyla paylaştığınız için teşekkür ederim.

Kat, Marnie, Krystin; teşekkür çok bunun burada
böyle böyle inanılmaz kadınlar olduğunuz için.

Arkadaşlığınız için çok minnettarım.

Okuyucular, blog yazarları, bookstagramcılar ve booktokcular,
romantizm ve mutlu sonlara olan sevginizi paylaştığınız için teşekkür
ederim.

Birbirlerini destekleyen ve birbirlerinin talarını düzelten tüm cesur kızlar için.

KARAKTERLER

Wilhelmina Reddi-Grinst

- Terör için Halkla İlişkiler
- Shilpa'nın en iyi arkadaşı

Takma adlar: Hemi, Willy/Wills

Ebeveynleri: Georgina ve Sandhya (Sandy) Reddi-Grinst

Kardeşleri: Samir (Sam) ve Isaac

Dallas Bright

- Terör Forvet
- Ash'in en iyi arkadaşı
- Hemi'nin baş düşmanı

Ebeveynler: Diana ve Mattias Bright

Kardeşler: Manning, Ferris ve Paris

Terör Takım

Arkadaşları Ashish

Palaniappa

- Terör Takım Arkadaşı
- Shilpa'nın (takım avukatı) kocası
- Dallas'ın en iyi arkadaşı

Roman Hammerstein

- Hammer'ın babası
- Hollis'in en iyi arkadaşı
- Terör takım arkadaşı

Flip Madden

- Terör Takım Arkadaşı
- Rix'in kardeşi
- Tristan ve Dred'in en iyi arkadaşı

Tristan Stiles

- Terör Takım Arkadaşı
- Rix'in erkek arkadaşı
- Flip'in en iyi arkadaşı

Kardeşleri: Nate (üniversitede) Brody (lise son sınıf)

Hollis Hendrix

- Roman Hammerstein'in en iyi arkadaşı - Terör Kalecisi
- Peggy Aurora Hammerstein'in erkek arkadaşı

Kardeşler: Micha (Mike ile evli, kızı Elsa), Emilia

Badass Babe Brigade: Hemi'nin kız takımı Shilpa

Palaniappa

- Hemi'nin en iyi arkadaşı
- Ashish Palainappa ile evli

Takma adı: Shilps

Peggy Aurora "Hammer" Hammerstein

- Roman Hammerstein'in kızı - takım kalecisi
- Hollis Hendrix'in kız arkadaşı

Takma adları: Peggy, Aurora, Hammer, Prenses

Beatrix Madden

- Hammer'ın oda arkadaşı
- Flip Madden'in kız kardeşi
- Tristan Stiles'in kız

arkadaşı Takma adlar: Rix,
Beat, Bea

Tallulah Vander Zee

- Terör Koçunun kızı
- Hemi'de staj yaptı
- Şu anda lise son sınıfta Takma adları:

Tally/Talls

Mildred Reformer

- Flip'in komşusu
- Flip'in platonik arkadaşı

Takma Adı: Dred

Onursal Üye Essie

Lovelock

- Rix'in en iyi arkadaşı
- Vancouver'da yaşıyor

BÖLÜM 1

DALLAS

"Sakin ol lan," diyorum aynadaki yansımama, lavabonun kenarını sıkıca tutarken.

Anksiyete nedeniyle ereksiyon olmak için en uygunsuz zamanlardan biri, bu kesinlikle listenin başında geliyor.

"Lanet kapıyı aç, Dallas." Willy kapı kolunu sallıyor.

"Ah, siktir git." Arzunun dalgasına karşı dişlerimi sıkıyorum.

Ama bunun bir anlamı yok. Zaten onun kızgın ifadesini hayal ediyorum: pembe yanaklar, kıvrımlı kalçalarına dayalı yumruklar, sevimli, sinirli bir dudak bükmeyle dışarı çıkmış dolgun dudaklar. Ereksiyonum çelik bir çubuğa dönüşüyor.

Wilhelmina Reddi-Grinst, takımda Hemi olarak biliniyor, ama ben ona Willy diyorum, çoğunlukla dikkatini bana çekmek için. Toronto Terror'un, benim oynadığım profesyonel hokey takımının halkla ilişkiler müdürü.

O aynı zamanda yıllardır hayallerimin kadını. Ne yazık ki benden nefret ediyor. Bunun için iyi bir nedeni var. Anaokulundan beri tanışıyoruz ve ben büyürken tam bir pisliktim.

Daha da talihsiz olan ise, vücudumun ona her seferinde verdiği tepki. Özellikle de bana kötü davrandığında. İnsanlar beni memnun etmek için her zaman elinden geleni yapar. Ama Willy öyle değil. Willy asla öyle değil.

"Hemen geliyorum," diye bağıriyorum, endişenin üzerine panik de ekleniyor. Bu olmamalı. Lanet evden çıkmadan önce kendime baktım. İki kez. Ama işte buradayım, yine şiddetli bir endişe ereksiyonuyla mücadele ediyorum. Bir hayvan kurtarma barınağının tuvaletinde. Utanç verici.

Ve bu yeni bir dip nokta. Ama buradaki durumumla başa çıkmak, internette kurtarılmış bir köpeği tutarken sertleşmiş halimin fotoğraflarının dolaşmasından daha iyidir.

Korkunç bir karar vererek, lavabonun kenarından bir elimi çekerim ve iç çamaşırlarımın içine elimi sokup penisimi avuçlarken kendimden nefret ederim. Anlık rahatlamayla istemeden inlerim.

"O sesi duydum, Dallas. Duydum." Willy agresif bir şekilde rap yapıyor. "Üç sayana kadar bu kapıyı açsan iyi olur, yoksa seni palyaço ve lahana turşusu pierogi görevine yazarım."

Palyaçolardan nefret ederim. Muhtemelen dört yaşındayken ağabeylerim Manning ve Ferris bana *IT*'yi izlettikleri içindir. Sauerkraut ise bana büyükannem Helga'nın evini hatırlatır. Anne babam tatile çıktıklarında kardeşlerimle birlikte bazen orada kalmak zorunda kalırdık. Onun borschtını yedikten sonra mide gribine yakalandım ve şimdi pişmiş lahana kokusu ne şekilde olursa olsun kusma refleksimi tetikliyor.

"Bir dakika bekleyin!" diye bağıriyorum, hızlı ve sert bir şekilde okşayarak. Willy'nin çıplak ve kızgın halini hayal etmemeye çalışarak gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Kapının diğer tarafında o varken bu çok zor.

"On dakika geçti. Süre doldu." Kapı daha fazla çalınır. "Üç," Hemi'nin sesi öfkeden titriyor.

Bunun sonuçları kötü olacak. Çok, çok kötü. Kesinlikle bunun bedelini bana ödecek. Ve en kötüsü, ben de bunu kabul edeceğim. Çünkü bu, onun dikkatinin tam da istediğim yerde olduğu anlamına gelecek. Benim üzerimde. Onu kızdırmaktan zevk almanın yanlış olduğunu biliyorum. Bu bir sorun ve bunun için terapi görmeliyim. Ama onun öfkesi ilgisizliğinden daha iyidir.

O ne kadar sinirlenirse, ben o kadar sertleşiyorum. Tam tersi olması gerekirdi. Onu bu kadar kızdırmaktan hoşlanmamam gerekirdi. Ama en azından onun da beni etkilediğini biliyorum.

"İki. Palyaço görevi olsun."

Yine palyaço görevine çıkamam. Halka açık yerlerde panik atak geçirmek imajım için iyi değil.

"Şu anda senin adını içeren e-postayı gönderiyorum." Sesindeki neşe tüylerimi diken diken ediyor. *Tanrım, onu seviyorum.*

Wilhelmina konusunda çok boku yedim.

Ve sonra umumi tuvalette mastürbasyon yapmaktan daha aptalca bir şey yapıyorum.

BÖLÜM 2

HEMI

Kapı açılır ve Dallas kolunu uzatır. Bileğimi yakalar ve beni banyoya çeker. İçeri girerken göğüslerim kapıya çarpar. Arkasında kapıyı çarparak kapatır ve kilitler.

"Neden seninle buradayım?" Terli, dağınık görünüşüne yüzümü buruşturuyorum. Belinden eğilmiş, bir eli dizinde. "Hasta mısın? Grip mi oldun? Grip olmamış olsan iyi olur. Herkesin vaktini boşa harcamadan önce bana söylemeliydin."

"Grip değilim." Nefes nefese. Hâlâ eğilmiş durumda. Diğer eliyle ne yaptığını bilmiyorum, belki de aletini tutuyordur?

"O zaman neden böyle görünüyorsun?" Elimini onun yakışıklı ama dağınık yönüne doğru sallıyorum. Lanet olası Dallas. Sinir bozucu derecede yakışıklı bir çocuk ve başımın belası.

"Bir dakika izin ver," diye tersledi.

Alaycı bir şekilde gülümserim ve onu boğazlama isteğine kapılmamak için ellerimi yumruk yaparım. Neredeyse her seferinde böyle yapar ve bunun beni sinirlendirmek için olduğuna inanıyorum. Lisedeki en popüler çocuktuk, her zaman ilgi odağıydı. Artık buna alışmış olmalı.

Ama daha fazla sinirlenmek sadece beni profesyonel olmayan biri gibi gösterecek, onu değil. Çocukluğumuzdan beri hiçbir şeyin değişmemiş olması çok sinir bozucu. Ben hala açık sözlü, inek bir kızım, o ise hala balo kralı. Derin bir nefes alıp nazik Hemi şapkamı takıyorum, çünkü onun bu tuvaletten çıkıp sevimli Chihuahua meleziyle tanıtım çekimini yapmasını istiyorum, böylece umarım fotoğrafı on yıl öncesine ait olmayan rastgele bir çevrimiçi adamla bir kahve randevusuna gidebileyim.

Bu yaz lise mezunlar toplantısı var. Yalnız gidemem. Eski en iyi arkadaşım ve uzun süredir birlikte olduğu erkek arkadaşı orada olup mutluluklarını yüzüme vururken gidemem. Lise benim için Dallas için olduğu kadar eğlenceli bir dönem değildi. Onlara hayatımın gayet iyi gittiğini göstermem lazım, bunu paylaşacak birinin olması da dahil.

"Dallas Mattias Bright, sen harika bir hokey oyuncususun." Onun şişirilmiş egosunu okşuyorum. "Buz pistine her çıktığında milyonlarca insan seni alkışlıyor. Sevimli Chihuahua'lar senin için bir tehdit değil. Daha önce sayısız tanıtım çekimi yaptın ve her zaman ne yaptığını biliyorsun, değil mi?"

"Kendimi rezil etmek mi?"

"Her zaman güllük gülistanlık çıkıyorsun." Onu omuzlarından tutup dik durmasını sağlamaya çalışıyorum ama direniyor. "Dik dur."

"Yapamıyorum."

"Yapabilirsin ve yapacaksın, tabii bu yılki Halloween Haunt bağış etkinliğinde yine balon hayvanlar yapmak istemiyorsan."

"Bununla beni tehdit etme, Willy."

Terör için çalışmaya başladığımdan beri kullandığı korkunç lakaba dişlerimi gıcırdatıyorum.

Yaptığı hatayı iki saniye geç fark etmiş gibi yüzünü buruşturuyor.

"Seni uyarmıştım." Dikleşir.

Ve şimdi neden kambur durduğunu anlıyorum. Bir elini koruyucu bir şekilde kasıklarının önüne koymuş olsa da, iç çamaşırında bir sorun olduğu apaçık ortada. Ciddi bir sorun. "Neden beni tuvalete çekiyorsun ki, aletin dikleşmişken?" Göğsüne bir tokat atıyorum.

İnler. Keşke bu ses bu kadar seksi gelmeseydi.

"Ben buradayken o sesi çıkarma! Tanrı aşkına, senin neyin var senin?" Başımı kaldırıp, soluk mavi boxer şortundan açıkça görünen penis izine değil, tavana bakıyorum. O görüntü bir daha aklımdan çıkmayacak.

"Bu bir anksiyete ereksiyonu."

"Bilmek istemiyorum. Lütfen onu ortadan kaldır." Tavandaki fayanslara bakmaya devam ediyorum.

"Deniyordum."

Sesimi öfkeli bir fısıltıya indiriyorum. "Lanet olası bir tuvalette mastürbasyon yaparak mı?" Yapamıyorum bile.

"İğrenç şeyler düşünmeye çalıştım, ama sonra bana bağırmaya başladın, bu da durumu daha da kötüleştirdi, özellikle palyaço tehditleri. Bana bir daha bunu yapamazsın."

Ciğerlerimi hava ile doldurup öfkemi dışarı veriyorum. Ses tonumu yumuşatıp, ilkokuldan liseye kadar tüm eğitim hayatımı kabusla çeviren takım arkadaşlarımdan biri ile konuşuyormuş gibi davranıyorum. "Derin bir nefes al lütfen, Dallas."

Ölmek üzere olan bir balık gibi havayı yutar.

"Hadi, Dallas. Dört sayana kadar nefes al, dört sayana kadar nefes ver," diye onu ikna ediyorum.

Ben sayarken o nefes alır, ben bir sayısına geri dönerken o nefesini verir.

bir'e

geldi "Daha iyi misin?" diye soruyorum, rengi neredeyse normale

ğim döndüğünde. "Evet. Teşekkürler. Üzgünüm."

de Yapmamam gerekse de aşağıya bakıyorum. Nefes nefese kalmış gibi nefe görünen

sini

bıra

kır.

Tanrıya şükür.

"Yüzüne biraz soğuk su serp." Saati kontrol ediyorum. Randevuma yetişmek için acele etmeliyiz. "Saç ve makyajdan Benita seni düzeltmek için hazır bekliyor." Kollarımı kavuşturup bekliyorum.

"Burada mı kalacaksın?" Dallas'ın bakışları aynada bir an benimkilerle buluşur, sonra dediğimi yapar, tutucudan bir deste kağıt havlu çıkarır ve ıslaklığı siler. Ön kol ve pazı kaslarının gerilme şeklini hiç beğenmiyorum. "Beni buraya çeken sensin," diye hatırlatırım. Yine.

Bu,

Ona kaşlarını çatmamak için tüm gücümü kullanıyorum. Yemin ederim, otuz yaşına gelmeden botoks yaptırmamın sebebi o olacak.

"Bak, tuvalete gitmem lazım." Dallas elini saçlarına geçirip, saçlarını lezzetli bir şekilde dağınık hale getirir. "Yemin ederim, bir dakika sürer. Kapıyı bile kilitlemeyeceğim."

Hiçbir şey söylemedim, sadece ona baktım.

Dudakları seğirir. "Lütfen bana kızma. Yoksa yine endişeden ereksiyon olacağım ve sonra tüm bunları tekrar yaşamak zorunda kalacağız." Aramızdaki mesafeyi işaret eder. "Ben karşı değilim, ama sen karşı olabilirsin."

"Bir dakikadan fazla sürerse, buraya gelip seni dışarı sürükleyeceğim." O bir şey söylemeden, banyodan çıkıyorum.

Koridorun sonunda barınak müdürü Claudia, makyöz Benita, fotoğrafçı, kameraman ve iki barınak gönüllüsü duruyor. Gülümserim ve gruba doğru yönelirim.

"Her şey yolunda mı?" Benita, alışık olduğu bir gülümsemeyle soruyor. Birçok tanıtım etkinliğine katılmış ve Dallas'ın nasıl biri olduğunu biliyor.

"Her şey yolunda," diye onu temin ediyorum. Dikkatimi Claudia'ya çevirip, sesimi komplo kurarcasına fısıldayarak konuşuyorum. "Dallas bazen kamera önüne çıkmadan önce biraz gergin olur, ama işler yoluna girince hemen rahatlar."

Neyse ki Dallas salona girer. Saçma sapan uzun kirpiklerinin arasından gruba bakar ve soyadını anımsatan bir gülümseme takınır. Benita dahil tüm kadınlar da başlarını eğip onun gülümsemesine karşılık verirler. Dallas hemen hemen herkeste aynı tepkiyi uyandırır. Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutarım.

"Sizi beklettiğim için özür dilerim." Dallas elini cebine sokar.

"Hiç sorun değil," Claudia onu rahatlatır. "Destegin için gerçekten minnettarız."

"Keşke bir köpeğim olsaydı, ama seyahat programım bunu imkansız kılıyor. Yanımda olabilecek bir partnerim olsaydı başka olurdu, ama, şey, hala doğru kişinin benim olduğumu fark etmesini bekliyorum," diyor Dallas, Claudia'nın yanına yaklaşırken.

Öksürüğüm boğazıma takılıyor. Dallas, ben takıma katıldığımdan beri hiç kız arkadaşı olmadı, bu yüzden birinin olması benim için yeni bir haber. Özellikle de o kadar acımasız bir flörtçü olduğu için.

Omzunun üzerinden bana bakıp sırtıyor. Orta parmağımı kaşımın üzerinde gezdiriyorum.

"Özel biri mi var?" diye soruyor Claudia.

"Evet, ama henüz benim için hazır değil. Eninde sonunda hazır olacak."

Egosu çok saçma. Tabii ki istediği herkesi kendine aşık edebileceğine inanıyor, çünkü barda bu her zaman oluyor. Ekibimiz dışarı çıktığında, yüzünü flört ederek zavallı kadınlara boş umutlar veriyor, çünkü gecenin sonunda her zaman çekip gidiyor.

Benita Dallas'ın saçını ve makyajını yaparken ben mesajlarımı kontrol ediyorum. Randevum hala geçerli. Flört uygulamasındaki sohbetimiz nispeten iyi gitti, bu yüzden bu adamın lise mezunlar toplantısına benimle birlikte gidecek kişi olabileceğini umuyorum.

Claudia ve fotoğrafçı Dallas'a hızlı bir özet sunar. Kontrol edilemeyen tek değişken köpeklerdir. Dallas'ın kamera arkasında nasıl davranacağını tam olarak biliyorum, ancak yavru köpekler ve kurtarılmış köpekler bazen ürkek olabilir.

Claudia ilk köpek olan George ile geri döner. George, Chihuahua ve cairn terrier cinslerinin melezi. Sonuç, ağzından tuhaf bir açıyla dışarı çıkan tek dişi olan, dağınık tüylü küçük bir yaratık. Sevimli bir şekilde beceriksiz. Dallas onu kucağına alır almaz üzerine işer.

Dallas gömleğini çıkararak kaslı göğsünü, karın kaslarını ve kollarını sergiliyor. Aptalca kaslı ve bunun farkında. Fotoğrafçı birkaç fotoğraf çekerken, barınak gönüllüleri ona ıslak, sabunlu bir bez ve havlu getiriyor. Herkes Dallas'a hayranlık duyuyor ve Claudia birkaç kez özür diliyor.

"Üzerime işenmesi umurumda değil," diyor Dallas, muhtemelen onu rahatlatmak için.

Benita ve Claudia birbirlerine yan gözle bakarlar.

"Yani, önemli bir şey değil. Aslında istediğimden değil..." George, Dallas'ın kulağını en sevdiği çiğneme oyuncağı gibi ısırır.

Claudia ikinci köpeği getirirken, Dallas personelinden birinin verdiği barınak tişörtünü giyer. Bernardo kocaman bir St. Bernard'dır. O kadar heveslidir ki, Dallas'ı yere devirir, ki bu da Dallas'ın 1,93 metre boyunda ve 90 kilodan fazla bir hokey oyuncusu olduğunu düşünürsek bir şey ifade ediyor. Bernardo her iki omzuna kocaman pençesini koyar ve Dallas'ın yüzünü diliyle yalar, onu salya ile kaplar.

"Köpekleri seven erkekleri seviyorum," diye iç geçirir Benita.

"Özellikle de köpekleri seven, seksi hokey oyuncularını," diye ekler Claudia.

Dallas dil ve salyadan kaçmaya çalışırken ben sevinçle izliyorum. "Umarım bunu çekiyorsundur," diyorum fotoğrafçımıza.

"Tabii ki. Bu an altın değerinde." Fotoğraf makinesiyle çekim yapmaya devam ediyor.

"Bunlardan birini ofisim için poster yapabilirim," diye düşünüyorum. Mükemmel bir dart tahtası olur.

Sonunda Bernardo, Dallas'la öpüşmeyi bırakır. Yine gömlek değiştirilir ve makyaj düzeltilir. Bernardo, Dallas'ın bacağını becermek için iyi bir yer olduğuna karar verince çekim biraz müstehcen bir hal alır.

"Keşke ben de yapabilsem," diye fısıldıyor bir gönüllü. Diğerleri kıkırdıyor.

Dişlerini sıkıp ağzını kapalı tutuyorum.

İstemeyerek de olsa Dallas'a hakkını vermek zorundayım; itilmeyi bir şampiyon gibi karşılıyor. Bir buçuk saat sonra, barınağın yaklaşan kampanyasında kullanması için bol miktarda video ve fotoğraf çekmiş oluyoruz.

Dallas, ayrılmadan önce barınak çalışanlarına 10.000 dolarlık bir çek yazarak onların kendisine olan sevgisini daha da artırır. Onu benim tanıdığım gibi tanısaldı, ona bu kadar hayran olmazlardı herhalde. Bir çek yazmak, onun ve arkadaşlarının çocukluğumuzda bana çektirdikleri onca acıyı silip süpürmez — örneğin, ilkokulda makasın kesme sesini duyduğum ve örgülerimin ellerine düştüğünü gördüğüm o an gibi.

O işini bitirdiğinde, kahve dükkanına varmak için yarım saatim kalır.

"Eve mi gidiyorsun, yoksa ofise mi?" Dallas kapıyı benim için tutuyor.

ben

im "İkisi de değil."

için "Kızlarla buluşacak mısın?" diye ısrar ediyor.

kap "Hayır." Arabamın önünde duruyorum. "Bilmek istiyorsan, randevum
ıyı var."

tuta

r.

randevum var."

Dudakları tiksinti dolu bir şekilde kıvrıldı. "Randevun mu var?"

Her zamanki Dallas. Gözlerimi devirdim. "Milyoner bir hokey oyuncusu olmadığımı biliyorum, Dallas, ama canavar da değilim."

"Bu..."

Onu kesip sözünü kestim. "Bunu umursayan birine sakla. Fotoğraf provaları ve video klipler hazır olduğunda seninle iletişime geçeceğim." Arabanın kapısını açıp sürücü koltuğuna oturdum.

"Willy..."

"Siktir git, Dallas." Kapıyı kapatıp park yerinden ayrılırken ona orta parmağımı gösterdim.

Umarım bu randevu doğru kişiyle olur, çünkü zamanım azalıyor.

BÖLÜM 3

HEMI

Badass Babe Brigade sohbetim mesajlarla dolup taşıyor.

RİX

Randevunda bol şans! HAMMER

Umarım son erkek arkadaşım gibi değildir. TALLY

olumlu tarih enerjisi gönderiyorum.

SHİLPS

^^Hepsi bu.

Shilpa bana grup sohbetinden bağımsız olarak başka bir mesaj gönderir.

SHİLPS

Bu randevu istediğin gibi gitmezse, kuzenimi götürme teklifim

hal

a geçerli.

HEMI

Seni ve teklifini seviyorum, ama Ash yokken ara sıra aile etkinliklerinde seninle birlikte olmayı, bir randevuya çıkmaktan daha çok seviyorum. Ayrıca, Manreet gizlice Sonali'ye aşık, inan bana. Gidiyorum. Umarım profil fotoğrafındaki gibi görünür.

Kurtarılmama gerek olursa diye yirmi beş dakika sonra ararım.

Shilpa Palaniappa, genellikle Shilps olarak anılır, benim en iyi arkadaşım ve aynı zamanda Terror takımının avukatıdır. O güçlü ve sert biridir, ama aynı zamanda benim de daha çok örnek almak istediğim sevimli ve yumuşak bir tarafı vardır. Belki de iki ağabeyim olduğu için en küçüğüm olduğum için zorlanıyorum. Evimde sesimi duyurmanın tek yolu en yüksek sesle konuşmaktır. Çocukken insanlar bana korkutucu ve bazen de yaklaşılmaz olduğumu söylerdi. Bu da beni Dallas ve arkadaşlarının hedefi haline getirdi.

İçeri girmeden önce kahve dükkanını gözden geçiriyorum. Bu mekanı seçtim çünkü buraya sık sık gelmiyorum. On dakika erken geldim, bu yüzden Charles'ı şöminenin yanındaki küçük masada otururken gördüğümde hoş bir sürpriz yaşıyorum. Ayrıca profil fotoğrafındaki gibi görüldüğü için rahatlıyorum. İyi bir başlangıç yaptık.

Kapının tıkırtısı ile bakışları yukarı doğru kalkar. Bir an nefesimi tutarım, gözleri beni değerlendirircesine süzerken tepkisini beklerim. Profilimde bilgileri çarpıtmam. Kilomu on kilo, boyumu birkaç santim azaltmamayı ya da yirmi yedi yaşında değil de yirmi iki yaşında gibi görünmemi sağlayan filtreli bir fotoğraf kullanmamayı iyi bilirim. Gülümser, sandalyesini geri iter ve ben kafeyi geçerken ayağa kalkar.

Fotoğrafı doğruydı, ama boyu doğru değildi. Bunu biliyorum çünkü düz ayakkabı giydiğimde boyum neredeyse 1,80'dir. Ama giymiyorum. Sorun değil. Yani boyu konusunda tamamen dürüst davranmamış. Önemli bir şey değil.

Gizlice ellerini pantolonuna siler ve birini uzatır. "Merhaba! Ben Charles. Sen Wilhelmina olmalısın."

"Merhaba, doğru. Tanıştığımıza memnun oldum." Parmaklarımı avucuna kaydırıyorum. Yumuşak ve biraz nemli. Ama reklamcılıkla uğraşıyor, bu yüzden takımdaki erkekler gibi nasırları olmasını beklememeliyim. Onların tüm işi fiziksel olarak aktif olmak üzerine kurulu. Buzda olmadıkları zamanlarda spor salonundalar.

"Ben de seninle tanıştığıma çok memnun oldum." Charles elimi sıkıyor. "Fotoğrafındaki gibi görünüyorsun."

"Gerçekçi olmayı severim."

"Bazen insanlar kendilerini olduğundan daha çekici göstermek için filtreler kullanırlar." Charles'ın yanakları kızarır ve hemen geri adım atar. "Fotoğrafın gerçek halinden daha çekici olduğuna için demedim."

Eğer bu onun ilk cümlesiye, pek iyi bir başlangıç sayılmaz. Ama onun bana arkadaşlık sitesinde kötü bir puan vermesini istemiyorum, bu yüzden ona defolup gitmesini söylemek yerine, baristaya işaret ediyorum. "Bir şeyler içelim mi?"

"Evet, tabii ki!" Rahatlamış görünüyor.

750.000 değışiklikle yulaf sütü latte ve yulaf bar sipariş ediyor. Ben ise bir tutam tatlı krema ile buzlu kahve sipariş ediyorum. Her birimiz kendi içeceklerimizin parasını ödüyor ve masaya geri dönüyoruz. Bu randevunun kısa ve biraz tatsız geçeceği hissine kapıldığım için, paket servis bardağına minnettarım.

"PR alanında çalıştığını söylemiştin. Ne zamandır bu işi yapıyorsun?" Charles kahvesini yudumlarken soruyor.

O ekstra sıcak sipariş ettiği için yargılayıcı olmamaya çalışıyorum.

"Terror'da üç yıldır çalışıyorum. Çoğunlukla harika bir iş." Dallas ve onun endişe kaynaklı ereksiyonlarıyla uğraşmadığım zamanlar hariç. *Randevudayken Dallas'ın ereksiyonunu düşünme.*

"Hokeyi pek izlemem. Ben daha çok futbol severim." Yulaf barından kocaman bir ısırik alır. Kırıntılar masaya ve muhtemelen kucağına düşer.

"Hiç oynadın mı?" diye soruyorum.

"Hayır, ama ağabeyim oynadı. Burslu olarak üniversiteye gitti. Bütün kızlar ona bayılırdı." Gözlerini devirir. "Ama şimdi ikinci el araba satıcısı, ben ise reklam ajansımnda bütün bir departmanı yönetiyorum."

"Daha iyi olmak için motive olmak için kardeşler arası rekabet gibisi yoktur." Bu adamın bir terapistte ihtiyacı var gibi görünüyor, randevuya değil. "Ne tür reklamcılık yapıyorsun?"

Charles, işi ve ofiste en çok çalışan kişi olmanın ne kadar stresli olduğuna hakkında on beş dakikalık bir monologa başlar.

Sonra geçen ay hak ettiği terfiyi alamadığını söylüyor. Bunların hepsi tehlike işareti gibi görünüyor ve ben onun nefes almasını bekliyorum ki kaabileyim.

Ama bu gerçekleşmeden önce, konuşma geri dönüşü olmayan bir noktaya hızla dalıyor. "Kaç ocuk istiyorsun?" diye soruyor aniden.

"Emin değilim." ocuk istiyor muyum? Sanırım istiyorum. Ben evlatlıkım ve biyolojik ailem hakkında hiçbir bilgim yok. Genetik tarama yaptırdım, ama bu konuyu partnerimle konuşmak istiyorum. Bir aile kurarsam, en az bir ocuk evlat edinmek isterim. Ama Charles the Slurper ile kahve içtiğimiz randevunun yirminci dakikası, bunu konuşmak için uygun bir zaman değil.

"Beş ocuk istiyorum," diyor kararlı bir şekilde. "yle mi?"

"Eğitimli olman ve şu anda bir işin olması harika, ama çocuklarımız olduğunda senin önceliğin anne olmak olmalı."

Kahveden birdenbire beş çocuğunun annesi olmaya geçmemiz, önceki işaretlerin üzerine eklenen devasa, parlak kırmızı bir uyarı ışığı gibiydi. "İlginç bir bakış açısı."

"Yemek yapabilir misin?" diye soruyor Charles. "Yemek yapabilen birine benziyorsun."

Kafeine çok ihtiyacım olmasaydı, kahvemi yüzüne fırlatmak isterdim. "Teşekkürler. Evet, yemek yapabilirim. Sen yapabilir misin?" diye karşılık veriyorum.

"Barbekü yaparım. Çok gelenekselimdir."

"yle görünüyor." Shilpa'ya bu adamdan bahsetmek için sabırsızlanıyorum.

Charles dirseklerini masaya dayadı, yüzündeki ifade ciddileşti. "Bir eş arıyorum, Wilhelmina. Sence iyi bir eş adayı mısın?"

"Kesinlikle iyi bir eş adayım." Ama bu adam için değil. *şu anda ne oluyor böyle?*

"ocuk doğurmaya çok uygun kalçaların var."

Sanırım bu bir iltifat olarak söylendi.

Telefonum alıyor. En iyi arkadaşlar için şükürler olsun.

"ok zgnm. Büyükannem arıyor. Cevap vermem gerek." Charles kaşlarını çattı.

"Merhaba büyükanne, her şey yolunda mı?"

"Nasıl gidiyor?" diye sorar Shilpa. "Spa'ya katılmak için henüz geç değil."

"Olamaz! Arabanda kilitli kaldılar mı? Seni almaya gelmemi ister misin?" Charles'a *üzgünüm* derim.

"O kadar iyi gidiyor, ha?" Shilpa iç geçirir. "Bu da başarısız oldu, *üzgünüm*."

"Tabii ki. Hayır, sorun değil. Hayır, CAA'yı arama. Bu tür durumlar için yedek bir setim var. Neden lokantada beklemiyorsun? Seni seviyorum, yakında görüşürüz."

"On dakikadan az bir süre içinde burada olacağını söyleyeceğim," diyor Shilpa. "Hoşça kal, büyükanne."

Telefonu kapatıyorum. "Çok, çok *üzgünüm*. Büyükannem yine anahtarlarını arabada unutmuş ve yedek anahtarları bende."

Charles bana sıcak bir gülümsemeye bakar. "Tamamen anlıyorum. Belki bir dahaki sefere akşam yemeği yiyebiliriz."

"Teklifin için teşekkürler, ama kabul edemeyeceğim. Yine de sorduğun için teşekkürler." Yalan söylemenin ne anlamı var ki?

Kaşları çatılır. "Anlamadım?"

"İlk buluşmada doğrudan çocuk konusuna atladın. Hedeflerin uyumlu olmasını istemenizi anlıyorum, ancak önümüzdeki beş yılı planlamadan önce gerçek bağa ve birkaç buluşmaya daha odaklanmaya çalışın."

"Bu konuda cadalozluk yapmana gerek yok," diye karşılık verir Charles. "Her kadın benimle birlikte olmaktan şanslı sayılır."

Eminim annesi de aynı fikirde olacaktır. "Umarım aradığını bulursun. İzninle. Büyükanne bana gerçekten ihtiyacı var." Kızgın bir erkek tehlikeli olabilir, bu yüzden yumuşak bir gülümseme deniyorum.

Oradan bir an önce çıkmak istiyorum. Shilpa'nın beklediği spaya iki blok mesafeyi hızlıca yürüyorum. Onun yanındaki sandalyeye otururken bana bir bardak köpüklü gül suyu uzatıyor.

"Randevunu tek cümleyle özetle."

"Bana çocuk doğurmaya uygun kalçaların olduğunu söyledi."

Kaşlarını kaldırdı. "Kalçaların harika." İç geçirdim. "Yeniden baştan başlamak zorundayım."

Son birkaç ayda saçma sapan bir sürü randevuya çıktım ve mezunlar toplantısına sadece birkaç hafta kaldı.

Zamanım azalıyor.

BÖLÜM 4

HEMI

"Protokolü takip etmek bu kadar zor olmamalı. Sorunun ne olduğunu anlamıyorum. Mantıksız mı davranıyorum? Beklentilerim gerçekçi değil mi?" diye soruyorum. Ünlüler ve profesyoneller arasındaki yardım maçı yaklaşıyor ve bunun üstüne bir de kadın takımının buz pisti rezervasyonu ile uğraşmak tam da ihtiyacım olan *son* şey.

Shilpa parmakları arasında bir kalemi çeviriyor. "Mantıksız davranmıyorsun."

Başka bir şey söyleyemez. Onun konumunda değil. Takımın yasal temsilcisi olduğu için. Ofisteyken Shilpa her zaman kurallara uyar. Ofis dışındayken bazen aklındakileri söylemeyi tercih eder. Ama sadece "Ben avukatım, ama senin avukatın değilim" şeklinde.

Terror'un takım operasyonları direktörü Topher Guy ile her zaman aynı fikirde değiliz. Bir şeye ihtiyacım olduğunda doğrudan davranabilirim ve bu yüzden bazen sert veya soğuk biri olarak algılanabilirim. Ama verimliyim ve işler zamanında hallediliyor. O, benim ihtiyaçlarımı her zaman önemli görmüyor, çünkü bunlar gerçek oyunla ilgili değil. Ama ünlüler ve profesyoneller arasındaki maç büyük bir olay ve onun ayak sürümesi benim için gereksiz bir engel.

"Bu durumun çok sinir bozucu olduğu için üzgünüm." Hammer'ın yüzünde empati yazıyor. O benim asistanım ve takımın kalecisi Roman Hammerstein'in kızı. Ayrıca Roman'ın en iyi arkadaşı ve takımın bir başka oyuncusu olan Hollis Hendrix ile çıkıyor. Geçen sezon stajyer olarak benimle çalıştı ve mezun olduktan sonra onu işe alabildik.

"Özür dilemene gerek yok." Şakaklarımı ovuşturuyorum. "Bazen yaklaşımımı yumuşatmam gerekiyor." Son konuşmamızda Topher'a kısa cevap verdim.

O bundan hoşlanmadı ve bunu açıkça söyledi. Geçen hafta, bu kadar sert olmasaydım işlerin daha hızlı ilerleyeceğini söyledi.

Shilpa başını sallar. "Alfa erkeklerden oluşan bir ekiple çalışıyorsun. Eğer yumuşak başlı olsaydın, seni ezip geçerlerdi. Sorun sende değil. Bize dertlerini anlatman gayet normal ve anlaşılabilir, ama bir noktada bunu üstlerine iletmen gerekebilir."

Shilpa'nın gerçekte ne demek istediğini anlıyorum. Ama bu zor bir durum. Topher uzun süredir bu ekipte. Eski kafalı ve tüm kadınların onun astı olmadığı bir dünyada ayak uydurmakta zorlanıyor. Ama ortalığı karıştırmak istemiyorum, özellikle de bu kadar büyük bir etkinliğin başarısı işlerin sorunsuz gitmesine bağlıyken. İşimin bazı kısımları Topher'ın onayını gerektiriyor ve onu kızdırmak sadece ek sorunlar yaratacaktır.

Koltuğuma çöküyorum. "Tatile çıkmadan önce bu son işi halletmem gerekiyor."

"Zamanımız var," diye beni Hammer teselli ediyor. "Sen yokken ben burada olacağım, böylece her şeyin yolunda gittiğinden emin olabilirim."

"Biliyorum. Sen tam bir nimetsin." Hammer'ı işe almak, işimi tekrar yapılabilir hale getirdi. Ve fikir alışverişinde bulunabileceğim, taze enerjiye sahip birinin olması çok hoşuma gidiyor.

Telefonum, sosyal medyadaki lise mezunları grubundan gelen yeni bir mesajla titriyor. Mesaj, eski en iyi arkadaşım Brooklyn Bonner'dan. Birkaç hafta sonra tüm bu insanları göreceğimi bilmek, özel bir işkence. Ama gitmemek de bir seçenek değil. "Siktir."

"Siktir, ne?" diye soruyor Shilpa.

"Bekle." Grubu açtığımda en yeni içeriği aramama bile gerek kalmadı. Hemen orada, en önde, ortada duruyordu. "Hayır. Olamaz. O pislikler!"

"Ne oluyor?" diye soruyor Hammer. "Lütfen Flip'in yine başı belada olduğunu söyleme."

"Flip ile ilgili değil." Flip Madden, Terror'un merkezi ve arkadaşım Rix'in kardeşi. Parti delisi bir playboy olarak ün salmış olsa da, son birkaç aydır çok daha iyi davranıyor. "Lise mezunlar toplantısı ile ilgili. Bu olamaz." Telefonumu odanın öbür ucuna fırlatmak istiyorum. Ama o zaman yeni bir tane almak zorunda kalırım.

"Ne olamaz ki?" Hammer, omuz silken Shilpa'ya bakar.

Muhtemelen saçma geliyor. Mezunlar toplantısı için bir e e ihtiyacım olduğunu abarttığımı biliyorum. Ama bunun nedenleri var. En önemlisi, büyürken olduğum kişi olarak hatırlanmak istemiyorum.

Mezuniyetten beri Brooklyn ve Sean'ı şahsen görmedim, ki bu bir başarı sayılır, çünkü Sean'ın çalıştığı  irketin Terror Arena'da bir locası var. Ama Sean hayatının her anını sosyal medyada paylaşmayı seviyor, bu yüzden o  ehirdeyken ondan ka ınabiliyorum. Ancak mezunlar toplantısında bu mümkün olmayacak. Huntsville Lisesi'nin mezun sınıfı çok küçük.

En azından hikayenin bir kısmını paylaşmaya karar verdim, böylece tepkim mantıklı olsun. "Lisede Brooklyn adında bir kızla çok yakındık. Sean adında bir çocuğa a ıktım ve onunla baloya gitmeyi çok istiyordum. Bana soraca ını sanıyordum, ama i ler ters gitti ve onun yerine en iyi arkada ıma sordu."

"Aman Tanrım, ne pislik," diyor Hammer.

"Evet. Aslında en pislik kısmı bu değildi, çünkü Brooklyn evet dedi. O günden beri konu madık." A a ılanma da burada bitmedi. Hiç de bile.

"Umarım sarhoş olup kızın elbisesine kusmu tur," diyor Hammer karanlık bir sesle.

"Maalesef hayır." Daha sonra birçok kaynaktan onunla ilk kez birlikte olduğunu duydum. Bu bir yalandı. İlk kez birlikte olduğu kişi, 11. sınıfta bir partide tanıştığı biriydi. Kimseye s ylememem için bana yemin ettirdi ve ben de söylemedim. "Hâlâ birlikteler ve mezunlar grubunda ni anlandıklarını duyurdular. Brooklyn kesinlikle kocaman elmasını gözüme sokacak. Bu yüzden şimdi bu etkinliğe gerçekten bir e e ihtiyacım var." O her zaman böyle biriydi, partilere davet edilmek ya da kendisini önemli hissettiren başka şeyler söz konusu olduğunda bile. Dahil olmak. Eğer benim hala bekar oldu umla ilgili bir yorum yaparsa, sakinli imi kaybederim, ya da daha kötüsü, tekrar 18 yaşındaki halime dönerim.

Bu günlerde, ben sert biriyim. Burada, Toronto'da, saçmalıklara tahammül etmedi im için takım tarafından takdir ediliyorum. Burada i leri halleden kişi benim. Ama Huntsville'de, nüfusu 19.000 olan bir kasabada, ben

en iyi arkadaşım, benim hoşlandığım çocukla baloya gitmişti. Ve şimdi o çocukla evleniyor.

Shilpa, tırnaklarıyla kahve fincanına hafifçe vuruyor. Tırnakları takımın renklerine boyanmış. "Bu senin onuncu yılın, değil mi?"

"Evet."

"Yani on yıldır birlikteler ve o *şimdi* mi parmağına yüzük taktı?" diye sorar Shilpa.

"Kim kimin parmağına yüzük takmış?" Ashish ortaya çıkar ve Shilpa'ya doğru gider. Eğilip yanağına öpücük kondurur. "Seni özledim aşkım."

Arkasından Dallas ve Hollis gelir.

"Yüzük meselesi nedir?" Dallas, Hollis'e dirsek atar. "Hammer'a evlenme teklif ettin mi?"

"Hollis bana evlenme teklif etmedi," diye açıklıyor Hammer hemen. "Babamın buna alışması için birkaç aydan fazla zamana ihtiyacı var ve ben yirmi bir yaşındayım, yani yakın zamanda evlilik trenine atlamamız gerekmiyor."

Hollis gözlerini kısar. "Otuz beş yaşım yaklaşıyor."

Hammer kaşlarını kaldırır. "Ne olursa olsun, ihtiyar. Daha birkaç yıl var."

"Oh, bunun şu anda gerçekleşiyor olması çok hoşuma gitti." Shilpa'nın gözleri parlar.

"Uzun bir nişanlılık dönemi geçirebiliriz," diyor Hollis.

"Bence Rix ve Tristan'ın ilk deneme hakkını kullanmalarına izin vermeliyiz Hammer, Hollis'e anlamlı bir bakış attı.

"Bu sadece bir zaman meselesi," Dallas da aynı fikirde. "Peki kim nişanlı?" "Sadece bazı insanlar bazı okul bazı mırıldandım mırıldanıyorum. "Bu önemli değil."

Shilpa kaşlarını kaldırır.

"İkinizin aynı okula gitmiş olması hala tuhaf geliyor." Ashish, benimle Dallas'ı işaret ederek dedi.

"Ben buna kader diyorum." Dallas kapı pervazına yaslanıyor.

"Bu yaz mezunlar toplantısına gidecek misin?" diye sordu Shilpa.

Gözlerimle ona bıçak gibi bakışlar atıyorum. O da bunları, aşılmaz avukat kalkanı ile savuşturuyor.

"Evet. Neden olmasın ki? Herkesi görmek eğlenceli olacak."

"Çünkü sen popüler birisiydin ve herkes seni severdi," diye alay ediyorum.

"Herkes değil." Cebinden telefonunu çıkarır. "Bu gerçek mi? Brooklyn ve Dr. Sean Sheep's Ass nişanlanmış mı?"

Gülümsemeyi zorla bastırıyorum. Sean'ın soyadı Ramsbottom. "Gerçek."

"O ikisini hiç sevmiyorum." Dallas başını sallar. "Eskiden de ikisi de dikkat çekmek için her şeyi yapan pisliklerdi, şimdi de hiçbir şey değişmedi. O talihsiz soyadıyla ona iyi şanslar," diye ekler.

Ashish ikimizin arasında bakıyor. "Yani ikiniz de bu mezunlar toplantısına mı gidiyorsunuz?"

Hollis küçük konferans masasındaki koltuklardan birine oturur.

"Evet," der Dallas ve ben aynı anda.

"Birlikte mi?" diye sorar Ash.

Neden bu kadar farkında değil ki? "Hayır," diyorum hemen. "Birini götüreceğim."

Dallas parmaklarını şıklatır. "Geçen gün çıktığın adam mı? Barınak tanıtımından sonra?"

Hammer kıkırdar ve öksürerek bunu gizlemeye çalışır.

"Hayır. O adam değil. Ama biriyle geleceğim. Buluşmaya birini getireceğim." Yeterince tekrar edersem, bir randevu gerçekleşecektir.

"Birlikte gidebiliriz," diyor Dallas, sanki bu onun şimdiye kadar aklına gelen en iyi fikirmiş gibi, sanki geçmişte beni tamamen mahvetmemiş gibi. Sekizinci sınıf mezuniyetinden sonraki Kanada Günü'nü hatırlatmama gerek var mı? O ve arkadaşı benim bisikletimi akrobasi yapmak için kullandılar ve sonra onu ailesinin evinin arkasındaki göle attılar. Yeni bir tane almak için bir yıl boyunca para biriktirmek zorunda kaldım. Kardeşlerimin Dallas ve arkadaşlarının peşine düşmesinden daha iyiydi, çünkü bu sadece hayatımı daha zor hale getirirdi.

Cevap vermemem üzerine Dallas, "Birlikte arabayla gidebiliriz bile" diye ekliyor.

Bütün hafta sonu Dallas ve arkadaşlarıyla uğraşmaktansa kum yemeye razıyım.

"Orası iki buçuk saatlik yol, değil mi? Hemi oraya varmadan seni öldürür." Hollis'in bakışları ikimiz arasında gidip geliyor. "Ve

Kız arkadaşım işinde çok başarılı olsa da, Hemi'nin hapishanede değil ofiste olması gerekiyor.

"Hollis haklı. Hapse giremem. Turuncu bana yakışmaz." Mavi pantolonumu ellerimle düzelttim.

Ve Dallas'a güvenilmez. Bunu zor yoldan öğrendim ve hiç unutmadım.

BÖLÜM 5

DALLAS

"Sen ve Hemi Muskoka'sta büyüdünüz, değil mi?" Terror'da sağ kanat oynayan Tristan Stiles soruyor. En iyi arkadaşı Flip Madden'ın küçük kız kardeşi Rix Madden ile çıkıyor. Flip de takım arkadaşımız.

En sevdiğimiz yerel pub olan Watering Hole'dayız. Sahipleri bizi seviyor ve buraya sık sık gelenler çoğunlukla bize sıradan insanlar gibi davranıyor. Sezon dışında bu çok daha kolay, ancak bu yıl finalleri kazanmış olmamız bizi her zamankinden daha popüler hale getirdi.

"Vernon Gölü'ndeyiz. Buradan birkaç saat kuzeyde küçük bir kasabada. Popüler bir emeklilik yeri haline geldiği için büyüyor." İnsanlar gölde bir mülk satın alıp bahar, yaz ve sonbahar aylarını orada sessizce geçiriyor, sonra en soğuk aylar boyunca daha sıcak iklimlere kaçıyorlar.

Flip ve Tristan'ın da Ontario'da doğup büyümüş olmaları ve Ontario takımında oynamaları oldukça nadir bir durum. Hepimiz kariyerimize başka illerde veya eyaletlerde başladık, ama kendi takımımızda oynayabilmenin özel bir yanı var.

"Büyüdüğün insanlarla hala konuşuyor musun?" diye soruyor Flip.

Omuz silkiyorum. "Tabii. Ailemi ziyaret ettiğimde, lise arkadaşlarım buralarda olup olmadığını görmek için mesaj atarım." Bazı arkadaşlarım doğrudan işe girdiler, genellikle babalarının inşaat veya peyzaj alanındaki küçük işletmelerinde çalışıyorlar. Küçük kasaba hayatı böyle olabilir. İnsanlar tanıdık yüzleri ve sıkı sıkıya bağlı bir topluluğun verdiği rahatlığı severler.

Üniversiteye gittim, ama daha çok hokey oynamak için, akademik bir dahi olduğum için değil. Ayrıca birkaç yazımı

yazımı Hokey Akademisi'nde geçirdim. Orada Tristan ve Flip ile tanıştım, ayrıca Flip'in ezeli düşmanı, New York'ta oynayan Connor Grace ile de tanıştım. Buz üzerinde çok fazla zaman geçirdik ve takım arkadaşlarım dışında sosyalleşmek için fazla zaman kalmadı. Yıllar içinde birlikte oynadığım arkadaşlar ailem gibi oldular. Onlar, evimdeki ailemle birlikte benim destek sistemim oldular.

Bu yaz eski sınıf arkadaşlarımı tekrar görmeyi dört gözle bekliyorum. Hokeyde ünlü olmadan önce beni tanıyan insanlarla vakit geçirmek çok güzel. O zamanlar takımın en iyi oyuncusuydum ve bu da kendi başına bir şöhret getiriyordu.

Her ne olursa olsun, ligden emekli olduğumda Huntsville'e geri dönmek istediğimi görebiliyorum. Göl kenarında bir mülk satın aldım bile. Çocuk yetiştirmek ve birkaç kurtarma köpeği almak için mükemmel bir yer. Ama bu kariyerimde daha yıllarım var ve bu süre boyunca keyfini çıkarmayı planlıyorum.

"Hemi büyürken nasıldı?" diye soruyor Tristan.

"Şimdi olduğu gibi. Münazara takımının ve öğrenci konseyinin başkanıydı ve sosyal adalet, çeşitlilik ve eşitlik komitesini yönetiyordu. Takıldığı küçük bir arkadaş grubu vardı." Hemi her zaman yoğun ve tutkulu bir insan olmuştur. Her zaman yüzde yüz on, yüzde yüz on kendini verir. Bu da onu Terror'daki rolünde bu kadar güçlü kılan şey. O gerçekten inanılmaz bir kız. Ama gençlerin dünyasında, akıllı, inatçı ve her zaman inandığı şeyleri savunan, hatta bu inandıkları genel kanıya aykırı olsa bile, özellikle de o zamanlar, popüler olanlar arasında her zaman puan kazanamıyordu. Ben de o popüler olanlardan biriydim.

"Onun en iyi arkadaşı gerçekten zor birine benziyor," diyor Ash, gazozunu yudumlarken.

"Brooklyn, gerçek bir en iyi arkadaştan çok düşman gibi biriydi."

"Brooklyn kim?" diye soruyor Tristan.

Ash, Willy'nin ofisinde yaptığımız konuşmanın özetini ona anlatır.

Tristan kaşlarını çatıyor. "Hemi neden gitmek istiyor ki?"

"

Willy'ye bir göz attım. Kızlarla birlikte büyük yuvarlak masalardan birinde oturmuş, gülüyor ve gülümsüyordu. Her zamanki gibi muhteşem görünüyordu. "Muhtemelen tüm bu saçmalıkların üstünde olduğunu kanıtlamak istiyor. Willy rahatsız edici durumlardan kaçınmaz. Asla zayıflık gösterme onun mottosudur." Geçen haftaki endişe kaynaklı ereksiyon, ilişkimizde yeni bir dip noktaydı. Onu benimle ve ereksiyonumla birlikte tuvalete çektiğime inanamıyorum. Daha fazla çıldırmadığına şaşırdım.

Sabahları duş alıp mastürbasyon yaparken, kaç kez kazara onun öfkeli, şehvetli sesini kulağımda hayal ettiğimi bilseydi, benden etkilenmezdi herhalde.

"Bu, onun bu şey için bir randevu istemesini açıklıyor," diyor Hollis.

"Evet, belki de Brooklyn veya Sean'dan onun önünde hiç bahsetmemelisin.

ona." Onlara karşı duyduğum nefret yıllar geçtikçe daha da arttı. Sean kendini beğenmiş bir pislikti, Brooklyn ise iğrenç biriydi. Willy'nin arkasından dedikodu yapardı. Ve sonunda Willy'ye yaptıkları... affedilemezdi. Benim yaptığım şey kadar affedilemezdi. Bu, farkında olmadan popülerliğimi bir silah olarak kullandığım ve bunun sonucunda Willy'nin incindiği durumlardan biriydi. Bu, olmasını istediğim en son şeydi. Bu yüzden baloya gelmedi.

"Seninle arabayla gitmeye bu kadar karşı olması çok kötü," diyor Flip.

Onun yaralarına dokunduğunun farkında değil. Hem onun hem de benim yaralarımıza. Tüm hatalarım arasında - ki çok fazla var - en çok geri almak istediğim şey bu.

Zorla gülümserim ve içkimi yudumlarım. "Birkaç haftamız var. Fikrini değiştirebilir." *Daha çılgın şeyler de oldu.*

"İyi şanslar," diyor Tristan.

"Teşekkürler."

Willy ve benim birlikte mezunlar toplantısına katılmamız, Brooklyn ve Sean'ı yerlerine oturtmak ve onu onların pislikliklerinden korumak için harika bir yol olurdu. Mezunlar grubunda, nişanlarını herkesle kutlamaktan ne kadar heyecan duyduklarını durmadan paylaşıyorlar. Zaten o ikisinden nefret ediyordum. Bu yeni gelişmeyle birlikte, onların saçmalıklarına olan toleransım daha da azaldı.

"Bütün gece burada kalmak çok isterdim, ama Aurora ve ben bir saat sonra havuzda Roman'la buluşacağız," diyor Hollis.

"Shilps ve ben sinemaya gidiyoruz," diye duyurur Ashish.

"Bea ve ben evde kalacağız." Tristan, kız arkadaşına bakarken gülümsemesini saklamak için ağzını ovuşturur.

Flip onu görmezden gelir. "Dred ile satranç gecesi var. O her zaman beni yeniyor."

Ah, evet. Dred. Flip'in komşusu, Willy'nin Badass Babe Brigade üyesidir ve Flip'in gerçekten tamamen platonik bir ilişkisi olduğu tek kadındır. Ona diğer "küçük kız kardeşi" der.

Hesabı öderiz ve çiftler el ele tutuşup dışarı çıkarlar.

Willy, Shilpa'ya sarılır ve tuvalete gitmek için izin ister. Bana doğru bakmaz bile. Bu şaşırtıcı değil. Bana olan küçümsemesi haklı.

Ashish bekleyişle kaşlarını kaldırır. "Geliyor musun?"

"Bunu bitireyim." Yarısı dolu viski bardağını kaldırıyorum. Muhtemelen dört içki içmişimdir. "Ve Willy'nin arabasına ulaştığından emin ol." Sonra kendime bir araç çağıracağım.

Shilpa, Ash'in pazılarına gülümsemesini saklar. Onu görmemişim gibi davranırım ve bu kadar şeffaf olmadığımı da gösteririm.

Omzuma vurur. "İyi geceler." "Sana da."

Barda oturup içkimi bitirirken telefonumda gezinmeye başlıyorum. Bir dakika sonra Willy radarım çalışıyor. O, benimle tuvalet arasında bir yerde, bir adamla konuşuyor.

Adam spor salonunda çalışmış, omuzları ve pazıları belirgin, muhtemelen yarı kaslı olduğu için. Beyaz dişli gülümsemesi ve şık kıyafetleriyle kendine güveni var. Willy gibi güçlü biriyle başa çıkmak için buna ihtiyacı olacak. Willy çoğu erkeği çiğneyip tükürebilir.

Gözleri kısa bir süreliğine bana doğru kayıyor. Willy'nin vücut dilinde uzmanım ve panik halindeki ifadesi ve kollarını kavuşturma şekline bakılırsa, kaçmak için can atıyor. Bu onun için nadir bir durum. Genelde sakın, soğukkanlı ve kendinden emin biridir, tabii benimle uğraşmadığı zamanlar hariç.

İçkimi bitirip, koltuktan kayarak kalkıyorum, omuzlarımı geriye atıp, doğruca ona doğru yürüyorum. Yaklaştıkça, konuşmalarından bazılarını duyuyorum. Sesi tiz; aynı tonla

Promosyon etkinliği için geç kalacağımı söyledikten sonra sesli mesaj bırakıyor. Bunu kasten yaptığımı düşünüyor, ama genellikle bu, talihsiz bir şekilde zamanlaması yanlış olan ereksiyonların bir sonucu.

Ben yaklaşınca gözleri parlıyor. "Dallas." Elini n koluma dolayarak beni yanına çekiyor ve çılgınca gülümsüyor.

"İşte burada! Bu o." Tırnakları koluma batıyor. Penisim anında kaya gibi sertleşiyor. "Buradayım."

"Dallas, bu Bert. Bert, bu Dallas. Erkek arkadaşım."

Bana isteyerek dokunduğu için zaten şok olmuş durumdayım, bu yüzden *erkek arkadaşım* kelimelerini hayal ettiğime eminim. Ona bakıp esprinin sonunu bekliyorum, ama gülümsemesi geniş ve gözlerinde gerçek bir korku var, sanki onu utandıracak bir şey yapmamı bekliyormuş gibi. İnkâr etmek gibi.

Onun fark etmediği şey, benim bu anı on yıldır beklediğim. Kolumu omuzlarına doluyorum ve onu yanıma çekiyorum. Uzun boylu. Neredeyse 1,80 boyunda, kıvrımlı, mükemmel bir kadın. "Dünyanın en şanslı erkeği." Dudaklarımı şakağına bastırırken neredeyse hiç eğilmem gerekmiyor. Her zaman yaz gibi kokuyor. Bu, hayatımın en güzel anı. "Bert, tanıştığımıza memnun oldum." Elimi uzatıyorum. Gülümsemem yüzümü ikiye blecekmiş gibi geliyor.

O da isteksizce elimi sıkıyor. "Dr. Bert Cleaver."

"Ciddi misin?" diye soruyorum. Viski dudaklarının filtresi yoktur. "Evet. Ben kardiyologum."

"Huh. Aferin sana." Willy neden bir kardiyolog tanıyor? Kalp problemi mi var? Benim samalıklarım ona çok fazla stres mi yaratıyor? Son zamanlarda kesinlikle stresli. Her zamankinden daha fazla.

"Teşekkürler." Gözleri şüpheyile ikimiz arasında gidip geliyor. "Ne zamandır birliktesiniz?"

"Oh, yeni. Çok yeni. Daha yeni resmileştirdik." Bana yalvarırcasına bakar.

Ben de hemen araya giriyorum. "Sonunda benim kız arkadaşım olmayı kabul ettiğinde ne kadar harika olduğunu anlatamam." Yine şakağına öpücük konduruyorum. Tırnakları kaburgalarımın batıyor. Penisim sevinçle titiyor. "Dürüst olmak gerekirse, *yıllardır* bu kız elde etmeye çalışıyordum. Ve şimdi, sonunda bu noktaya geldik."

"Vay canına. Bu..." Bert zorla yutkunur ve yapmacık bir gülümsemeyle, "Sanırım akşam yemeği teklifimi reddetmen mantıklı." der.

Yüzüme bir gülümseme yapıştırıyorum. "Siz ikiniz nasıl tanıştınız?"

"Birkaç kez çıktık," diyor Willy.

"Dört kez. Dört kez çıktık," diye açıklıyor Bert. "Dört kez. Tamam." Willy'nin yanağı göğsüme değiyor. Onu daha sıkı yanıma çekiyorum.

"Flört profilin hala aktif," diyor Bert.

"Onu kaldırmam lazım." Sesi üç oktav yükselir.

Gülümserim ve yanağını okşayarak çenesini yukarı kaldırıyorum, böylece burnunun ucunu öpebilirim. "Beni hep tetikte tutuyorsun."

"Ben buyum. Ayak ucu bekçisi." Evet. Willy çıldırıyor.

"Hey, Bert, bir fotoğraf çekebilir misin? Hatıra olsun diye? Hayallerindeki kadın senin kız arkadaşın olmayı kabul ettiğinde hayatın değişir. Bizim birlikte çekilmiş yeterince fotoğrafımız yok, biliyor musun?" Ona hayır deme şansı vermeden telefonumu uzatıyorum.

"Tabii, tamam," diyor.

Willy'nin arkasına geçip kollarımı ona doladım, uzun, dalgalı saçlarının arasında burnumu sürterek çenemi omzuna dayadım ve yanağımı yanağına bastırdım. Cennetteydim.

"Aman Tanrım, kıcıma sokan senin aletin mi?" diye soruyor dişlerini sıkarak.

"Muhtemelen. Her yerim çok heyecanlı." Kendimi tutamıyorum. Yanağına öpücük konduruyorum. "Kameraya gülümse tatlım."

Tırnakları ön kollarımı ısıyor, keskin batışları tüm vücudumu lanet olası bir zevkle titretiyor. Bert bir sürü fotoğraf çekiyor. Pozumu değiştirip Willy'nin kollarını belime doluyorum. Şimdi sertleşmiş penisim rahatsız edici bir şekilde karnına bastırılıyor. Çenemi kafasının üstüne koyup gülümsüyorum, Bert birkaç fotoğraf daha çekiyor ve Willy'nin pençeleri sırtıma batıyor.

Bert bana telefonumu uzatır.

"Teşekkürler dostum." Omzuna hafifçe vuruyorum. "Sen en iyisisin. Sana bir bira ısmarlayabilir miyim?" Willy'ye dönüyorum.

Kafasını sallar. "Oh, buna gerek yok."

"Tatlım, balım, evet, öyle." Sahte olsun ya da olmasın, bu önemli bir an ve ben bunu sonuna kadar kutlamayı planlıyorum. Daha fazla viski yetmez. Wilhelmina bana kötü bir durumdan kurtulmasına yardım etmem için yeterince güvendi. Bu büyük bir ilerleme. Barmeni çağırıyorum. "Marianna, en iyi şampanyandan bir şişe. Wills ve ben deli gibi aşık olduğumuz için kadeh kaldırmamız gerekiyor. Öyle değil mi, meleğim?" Onu yanıma çekip sarılıyorum. "Ve Dr. Bert için bir bira. Muhtemelen ultra hafif bira içen birisin, değil mi? Karbonhidrat alımını düşük tutuyorsun?" Düz karnını işaret ediyorum.

"Oh, teşekkürler, ama ben, uh... bara geri dönmeliyim." Bert omzunun üzerinden başparmağını gösterir ve sonra bize başparmağını kaldırır. "Tebrikler. Wilhelmina harika bir kadın. Sen şanslı bir adamsın."

"Teşekkürler dostum. Çok teşekkür ederim."

Bert çekip gider. Prosecco şişesini elinde tutan Marianna'ya dönerim. "Şampanyamız yok, ama bu var."

"Harika. Aç şunu."

"Bunu yapmana gerek yok Marianna. Dallas şaka yapıyor." Willy elimi omzundan çekmeye çalışır.

Bert bizi hala görebiliyor, bu yüzden daha sıkı tutuyorum. "Ne kadar tatlı, değil mi? Bizim aşkımıza utangaç davranması çok tatlı." Bar'a yaklaşırken boş elimi uzatıyorum. "Bana şişeyi ve kadehleri uzatabilirsin. Ben açarım. Rahat masaya geçelim."

Marianna bana prosecco ve iki şarap kadehi uzatır. Willy'yi arka köşeye götürür ve bir sandalye çekerim. Kollarını kavuşturur ve bara bakar, tabureler boştur. "Bert gitti. Bu oyunu bırakabilirsin."

Mantarını açtım. "Kim maskaralık dedi?"

Toronto'ya transfer olduğumdan ve Willy takıma katıldığından beri, her gün en büyük hatamla yüzleşmek zorunda kaldım. Ve hayatım boyunca çok fazla hata yaptım. Ama bugün yeni bir başlangıç. Bugün, bana yardım etmeme izin verdi ve kendi sikimi yememi söylemedi.

Büyük, güzel kahverengi gözlerini deviriyor. Gözleri ekstra koyu akçaağaç şurubu renginde. Kirpikleri kalın ve uzun, kaşları ise ifade dolu ve keskin hatlı. Bir de ağzı var. Tanrım, o dudaklar öpüşmek için yaratılmış. Diğer, daha az uygun şeyler için de. Ama kesinlikle öpüşmek için.

"Ugh." Elini yüzüme koyuyor. "Bana öyle bakmayı kes. Garip oluyor."

Elini elimle kapattım ve onu kaldırırken parmaklarını öpmek için duyduğum dürtüye zar zor direndim. Beni yere sermeyeceğini sanmıyorum. Bu yüzden kendimi tuttum.

Onun yerine, iki kadeh prosecco dolduruyorum. "Dr. Bert ile dört kez randevuya çıktın, ha?"

"Üçü kahve içmek içindi. Biri içki içmek içindi." "Bira konusunda haklıydım, değil mi?"

Gözlerini devirdi. "Yaklaştın. Votka ve soda. Birkaç haftadır ondan kurtulmaya çalışıyorum ama ipuçlarını pek anlamıyor." Ona bir bardak uzattım. "Ne yapıyorsun?"

"Kutluyorum. Neye benziyor sence?" İki bardağı da kaldırıyorum.

Beni heyecanlandıran bakışlarından birini daha atıyor.

Bardakları birbirine çarpıyorum. "İlişkimizin ilerlemesine."

Zarif bir şekilde masadan kalkar. "Kurtardığın için teşekkürler. Bunu yüzüme vurursan, kariyerinin geri kalanında her yıl agresif ebeveynlerin olduğu çocuk kampına gönderirim seni." Dönerek, saçları muhteşem dalgalar halinde savrulur, kalçaları sallanarak kapıya doğru yürür.

"Tatlım, prosecco ne olacak?"

"Yarın baş ağrısının tadını çıkar." Kapıdan çıkıp sokakta kaybolur.

Zaten yarı sarhoş olmasaydım ve bana fiziksel zarar vereceğinden oldukça emin olmasaydım, peşinden giderdim.

Prosecco şişesini bitirip Uber ile eve dönüyorum. Evde, kaliteli viskiyi çıkarıp kendime bir bardak dolduruyorum. Sarhoş bir halde, Willy'yi mezuniyet balosuna götürmek istiyorum. Onun erkek arkadaşı gibi davranabilirim. Sadece hokeyde şanslı olan pislik balo kralı olmadığımı kanıtlayabilirim.

Viski içerken fotoğraflarımı karıştırıyorum. Gülümsemem o kadar geniş ki yanaklarımı gerdiğini hissedebiliyorum. Çoğu fotoğrafta Willy gergin görünüyor. Ama birinde gülümsüyor.

O ifade dolu gözleri ve muhteşem gülümsemesiyle çok güzel. Telefonumu göğsüme bastırıp gözlerimi kapatıyorum. Dört viskiden sonra bir şişe prosecco içip ardından viski içmek kesinlikle en iyi planım değildi.

Belki Wills'i benimle çıkmaya ikna edebilirim. Ve umarım onu nasıl elde tutacağımı da bulabilirim.

BÖLÜM 6

HEMI

Yataktan kalkıp banyoya giderken komodinden telefonumu alıyorum. Shilpa'dan beş cevapsız arama ve bir kısa mesaj var.

SHILPS

NE OLUYOR LAN?

Dün gece işimi zorlaştıracak bir şey olmamış olmasını içtenlikle umuyorum. Flip son zamanlarda o kadar da kötü davranmıyordu, ama yine de ara sıra "uslu ol ve ders dışı etkinliklerini tüm dünyaya duyurma" kuralını çiğniyor.

SHILPS

Beni hemen ara.

Hemen onu arıyorum.

"Ne oluyor lan?" diye sorar Shilpa.

"Bilmiyorum. Yeni uyandım. Çocuklardan biri aptalca bir şey mi yaptı?"

Sessizlik olur.

"Shilps?"

"Dallas'ın sosyal medya

hesaplarına bak." "Ne?

Neden?"

"Sadece bak, sonra bunu konuşuruz," diye cevaplar.

Onu hemen yukarı çekiyorum, dün gece ayrıldıktan sonra Flip ile falan dışarı çıktığını düşünerek. Onu bir şişe prosecco ile bıraktığımda ayık değildi.

En son gönderisini görünce kalbim durdu. Çünkü bu, rastgele bir kadınla öpüşmesinden çok daha kötüydü.

Kollarını belime dolamış, çenesini omzuma dayamış, yüzünde en geniş, en güzel gülümsemeyle parlıyor. Lanet olası ereksiyonu sırtıma dokunuyordu. Saçma sapan bir şey söylemişti ve bir anlığına gülümsemiştim. Lanet olası bir saniye boyunca. İkimiz de çılgınca mutlu görünüyoruz.

Ama en kötüsü, fotoğrafın altına yazdığı yazı. Hepsi büyük harflerle. HAYATIMIN AŞKIYLA.

"Aman Tanrım. Ne düşünüyordu ki?" Telefonum yeni bir e-posta geldiğini bildiriyor.

"Bu gerçek mi, Hemi?" diye soruyor Shilpa.

"Ne düşünüyorsun?" Mesajı açtım ve zaten kıpır kıpır olan midem daha da çöktü. "Merkez ofis bu sabah beni görmek istiyor."

"Saat kaçta?"

"İki saat sonra."

"Oraya geliyorum. Yirmi dakika içinde orada olurum."

"E-postaya cevap vermeli miyim?" Bütün vücudum uyuşmuş durumda. Neler olduğunu hiç anlamıyorum. Bu bir tür kötü şaka mı?

"Basitçe orada olacağını söyle. Başka biri mesaj atarsa, görmezden gel. Ben olsam, hiçbir şey yazmazdım."

"Tamam."

"Yakında orada olacağım."

"Shilps, işimi kaybedecek miyim?" Bu, Dallas ve benim kasıtlı olarak takımın arkadaşlık kurmama politikasına aykırı davrandığımızı gösteriyor. Hem de çok açık bir şekilde. Şirket içindeki kişiler arasındaki ilişkilerin cezalandırılması imkansız olmasa da, izlenmesi gereken çok net bir süreç var. Bu süreç, resmi belgelerin doldurulmasını ve kamuoyuna duyurulmadan önce merkez ofisle toplantılar yapılmasını içeriyor.

"Elimden gelirse hayır. Panik yapmaya çalışma. Yakında orada olacağım." Shilpa telefonu kapatır ve ben aceleyle giyinirim.

Oda arkadaşımın kapısı kapalı kalır, bu da şaşırtıcı değildir. O, bir çağrı merkezinde gece vardiyasında çalışır ve birbirimizi nadiren görürüz. Bu, ikimiz için de uygundur.

Başım dönüyor ve midem düğüm düğüm.

Shilpa on sekiz dakika sonra elinde iki kahveyle gelir. İş kıyafeti giymiş, uzun siyah saçları karmaşık bir topuzla toplanmış, makyajı kusursuz. Ben ise tam bir felaket treninin kondüktörüyüm.

Dudaklarını büzüyor. "Gerçek mi, değil mi?" "Gerçek değil."

"Dün Dallas'tan bu mesajı yazmasına neden olan ne oldu?" Shilpa bana bir paket servis bardağı uzattı, ben de memnuniyetle kabul ettim.

Kafeinsiz bir şekilde genel merkezle toplantıya girmek kötü bir fikir gibi görünüyor.

Drama ile başa çıkmak, Terror'un halkla ilişkiler müdürü olarak işimin bir parçası. Bu çocuklar testosteronla dolular ve bazen kafalarıyla değil, penisleriyle düşünüyorlar. Bu yüzden ben hallediyorum. Sorunları çözüyorum. Mümkün olduğunda, çocukların kariyer ve kişisel yaşamlarında daha iyi seçimler yapmalarına yardımcı oluyorum. Ama dramanın sebebi ben değilim. Bu yüzden ne yapacağımı hiç bilemiyorum.

Başka bir oyuncu bana ve Shilpa'ya haber vermeden sosyal medyada böyle bir şey duyurmuş olsaydı, onu paramparça ederdim. Muhtemelen Dallas'ı da paramparça edeceğim. Ama burada sadece o risk altında değil, ben de öyle.

Shilpa'nın bana bir soru sorduğunu ve benim cevap vermediğimi fark ettim.

Elini omzuma koydu. "Hemi, ben öncelikle senin arkadaşın olarak buradayım. Ama bu, takımın politikasına doğrudan aykırı bir davranış."

"Biliyorum." Uyuşukluk geçiyor ve yerine gerçek bir panik geliyor. Ve korku. Ve Dallas'a karşı öfke.

"Uymamız gereken kurallar var. Hollis ve Hammer için de aynısını yaptık," diyor nazikçe.

"Bunu da biliyorum."

"Yönetim bir açıklama isteyecek. Bir açıklaman var mı?"

Kafamı sallıyorum. "Ne düşündüğünü ya da bunu yayınlamanın iyi bir fikir olduğuna neden inandığını bilmiyorum. Kuralları biliyor." Kusacak gibi oluyorum. "Başımız büyük belada."

"Neden bunu yaptığını anlamıyorum." Shilpa derin bir nefes alır. "Bu sabah onunla konuştun mu?"

"Hayır. Aradığım tek kişi sensin."

"O doğuştan kötü niyetli biri değil, bu yüzden nedenini anlamak yardımcı olabilir," diyor Shilpa. Telefonumu hoparlöre alıp onun numarasını arıyorum, ama sesli mesaja düşüyor. "Dallas, ben Hemi. Bunu alır almaz beni aramalısın."

Shilpa parmağını kaldırıyor. "Merhaba Dallas. Ben Shilpa. Takım avukatı olarak konuşuyorum, e-postanı kontrol et. Ve lütfen, ne yaparsan yap, o sosyal medya gönderisini silme. Bu mesajı aldığında beni veya Hemi'yi ara. Sadece ara."

"O da öyle dedi." Telefonu kapatıyorum. "Ne yapacağım, Shilps? Beni imkansız bir duruma soktu. Dallas'ın şaka yaptığını belirten bir basın açıklaması yaparsak ne kadar kötü görünürüm?" Şaka yapıyorum. Cevabı biliyorum. Böyle bir şey olursa lise mezunlar toplantısına gidemem. Şakaklarımı ovuşturuyorum. Utanç çok büyük olur.

Zil çalar, kapıda biri olduğunu haber verir. Kahvemi yan sehpa bırakıp kanepeden atlarım ve aceleyle kapıya koşarım. Bir dakika sonra çiçekçi adam bana gösterişli, büyük bir şeftali rengi gül buketi uzatır. Ona bahşiş verip buketi tezgahın üzerine bırakırım.

Buketten kartı alıp ters çeviriyorum. Shilpa omzumun üzerinden okur.

Wills,

Senin şimdiye kadarki en iyi erkek arkadaşın olacağım.

XO Dallas

"Buna ne diyeceğimi bile bilmiyorum." *Ve ne zamandan beri Willy'den Wills'e geçti?*

"Mantiken, iki seçeneğin var. Birincisi, genel merkeze bu fotoğrafın bağlamından koparıldığını, seninle Dallas'ın bir ilişkinizin olmadığını ve onun bunu senin bilgin ve rızan olmadan yaptığını söylersin."

"Ve para cezası aldıktan sonra takas edildi."

Shilpa başını sallar. "Onu affetmeyecekler. Senin iznin olmadan bunu yaptığı için."

"Bu da tüm takımı olumsuz etkileyecek. Haklı olan ben olsam bile, bunun sonuçları büyük bir dalga etkisi yaratacak. İkimizin de kariyerini lekeleneyecek." Çocukken o ve arkadaşlarının bana yaşattığı tüm aptallıklar için ondan nefret ediyor muyum? Kesinlikle. Ama tüm çocukluğumuz boyunca pislik gibi davranıp balomu mahvetmek, tüm takımı mahvetmekle aynı şey değil. Onlar benim için ve birbirleri için aile gibidirler. Ve Dallas... o çok sevilen biridir.

Bunu asla unutamayacağım. Toronto'yu ve Terror'u terk etmek zorunda kalacağım. Artık Shilpa ve Badass Babe Brigade'im olmayacak. Hayatımda ilk kez, yakın ailem dışında bir yere *ait olduğumu* hissettim. Elbette, ofiste beni pek sevmeyen birkaç kişi var, ama buna alıştım. Diğer her şeyi kaybetmek istemiyorum.

"İkinci seçenek, oyuna devam et. Dallas, mezunlar toplantısında senin eşin olacak ve hayatının geri kalanında sana borçlu kalacak."

"Peki ikinci seçeneği seçersem, bunu nasıl açıklayacağım?" Ellerimi ovuşturuyorum. Bunu düşündüğüme inanamıyorum.

"Doğru yolda kalmaya çalıştığını söylersin, ama birlikte çok zaman geçiriyorsunuz, ki bu doğru. Dallas birçok hayır işine karışıyor ve sen her zaman onunla gidiyorsun. Asla Hammer'ı göndermiyorsun," diyor Shilpa.

"Çünkü o sürekli geç kalıyor! Ve ona göz kulak olunması gerekiyor." Savunmacı bir tavırla konuşuyorum.

"Her halükarda, onun tanıtım etkinlikleri var ve sen her zaman onlara katılıyorsun. Birlikte olağanüstü fazla zaman geçiriyorsunuz, bu yüzden birbirinize karşı farkında olmadan hisler beslediğinizi satmak o kadar da zor olmamalı."

"Ama ondan nefret ediyorum."

"Hmm... Aşk ve nefret arasında ince bir çizgi var, bu yüzden o çizgiyi aştığını onlara inandırabiliriz ve en azından önümüzdeki birkaç hafta boyunca nefret madalyonunu çevirip onu aşka dönüştürmen gerekiyor."

Şakaklarımı ovuşturuyorum. "Bu bir kabus."

"Olabilir. Ama bunun işe yaramasının tek yolu, bunu inandırıcı bir şekilde anlatıp, en azından mezunlar toplantısı bitene kadar öyle davranman."

"Bu da kızlara, takımın geri kalanına ve aileme yalan söylemem gerektiği anlamına geliyor."

Shilpa başını sallar. "Aksi takdirde çok riskli."

O haklı. Shilpa ve Ash dışında kimse bilmemeli. Gerçek ortaya çıkarsa, Dallas'ın takımdaki yeri ve ikimizin kariyeri zarar görebilir. "Bir aydan az kaldı. Birkaç hafta için her şeyi yapabilirim." Bu, cevapdan çok soru gibi geliyor.

Yatak odamı işaret ediyor. "Şimdi, seni en havalı şekilde giydirelim. Yeni erkek arkadaşını satmak için genel merkezimiz var."

"Sahte erkek arkadaş."

"Önümüzdeki birkaç hafta için değil."

BÖLÜM 7

HEMI

Yarım saat sonra, genel müdür Jamie Fielding, Koç Vander Zee ve diğer iki personel ile birlikte konferans odasında oturuyorum. Koçun sekreteri Nancy, okuma gözlüklerinin üzerinden bana bakarken yüzündeki onaylamayan bakışını gizlemeye çalışmıyor. Shilpa daha sonra çağrılmayı bekliyor. Dallas'ın da burada olması gerekiyordu, ama hiçbirimiz ondan haber almadık.

İnsan kaynakları müdürü Shirley, iş arkadaşlarıyla ilişki kurmama politikasını okurken, ellerimi boğmamaya ve bluzumun terlemesini önlemeye çalışıyorum. Yavaşça. Acı verici ayrıntılarla. Şu anda ölmek istiyorum. Dallas, on yıl sonra bile beni bu kadar utandırabilme yeteneğine nasıl sahip olabilir? *Ve o nerede?*

Shirley okumayı bırakıyor.

"Teşekkürler, Shirley," diyor Koç Vander Zee.

Fielding masaya kalemını vuruyor. "Ben... anlamıyorum. Politikayı biliyorsun, Hemi. Az önce bunu konuştuk."

Öfke ve hayal kırıklığını, onun yüzündeki hayal kırıklığı ifadesinden çok daha iyi idare edebilirim. Yere gömülmek istiyorum. Ayrıca Dallas'ı hokey sopasıyla dövüp cesedini Ontario Gölü'ne atmak istiyorum. Sonra da belki bir litre dondurma yemek istiyorum.

Yalan söylemekten nefret ederim, ama ikimizin de işini kurtarmak istiyorsam başka seçeneğim yok. Dallas'ın artık bana sonsuza kadar borçlu olacağını bilmek içimi rahatlatıyor. "Dün gece Dallas'la bir konuşma yaptık." Bu doğru. Konuştuk. Ama onun hayatının aşkı olduğumdan bahsetmedik. "Ve söz veriyorum, profesyonelce davrandık. Bugün gelip lojistik konuları konuşup gerekli belgeleri imzalamayı planlıyorduk." Bütün bu yalanlar beni terletiyor. "Ama sanırım heyecanlanıp aceleci davrandı." Ağzım korkunç derecede kurudu ve

avuç ilerim terli. Bir galon suya ve derin nefes egzersizlerine ihtiyacım var.

Kapı alınıyor.

"Toplantı devam ediyor," diye bağılıyor Fielding.

Dallas kafasını içeri sokar. "Selam. Evet, Shilpa hepinizin burada olduğunu söyledi. Geciktiğim için zgnm." Gözleri benimkilere kayar. "Wilhelmina." Adım zr dolu bir şekilde söylenir.

Onun burada olmasına sevindim mi, sevindim mi emin değilim. "Bugün ilişkimizin gidişatını konuşmak için buraya gelmeyi planladığımızı aıklıyordum, ama heyecanla bunu yanlışlıkla önceden tüm dünyayla paylaştın."

Solumdaki sandalyeye kayarak oturdu ve elimi kendi eliyle kapattı, sıkıca tuttu. "ok zgnm." Sonra masadakilere seslendi. "Protokolü biliyorum. Bu tamamen benim hatam ve tüm sorumluluğu üstleneceğim. Wills, sezon bitene kadar beklememiz konusunda ısrarcıydı." Dönüp bana yumuşak bir glmsemi attı. "Onunla bu kadar yakın olup da bu duygularımı dışa vurmamak çok zordu. Ama Wilhelmina'ya ve lige, tabii ki protokole ve dostluk kurmama politikasına saygı duymak istedim. Dün gece yaptığım paylaşımla bunu tamamen mahvettim." Masadakilere yalvaran bir bakış atar. "pşmedik bile. Arkadaşlık kurmadık. Sadece çok düşündük. Hem de çok fazla." Dilini yanağına dokundurup başını sallar, sanki tüm bunlar herkes için mantıklıymış gibi.

İkna edici bir şekilde yalan söyleme yeteneği sinir bozucu.

Elimi tekrar sıkıyor. "ok zgnm. Bir planımız vardı, tatlım, ama ben her şeyi mahvettim." Dikkatini tekrar takıma veriyor ve kolunu sandalyemin arkasına uzatıp parmaklarıyla omzumu okşuyor. "Sonuçları ne olursa olsun, hepsini ben üstleneceğim. Bunu düzeltmek için ne gerekiyorsa yapacağım. Sadece... Wilhelmina'yı yıllardır tanıyorum ve ikimiz de buraya geldiğimizde, onu yeniden tanımak için bir sürü fırsatım oldu... Ona nasıl direnebilirdim ki, anlıyor musun?" Meşhur gülümsemesini gösterir.

Fielding, o gülümsemeyi taklit etmemeye çalışıyor gibi görünüyor.

Koç Vander Zee alt dudağını ovuşturuyor. "Hemi hokey oyuncularıyla nasıl başa kılacağını kesinlikle biliyor."

"Değil mi? O çok havalı bir kız. Wilhelmina inanılmaz biri." Masadaki insanlara işaret ediyor. "Hepiniz bunu biliyorsunuz. Ben de biliyorum. Dün gece her şeyi konuşup denemeye karar verdiğimizde çok heyecanlandım." Bana megavatlık gülümsemesini yöneltiyor. "Bunca zamandır seni bekledim ve sabrım karşılığını aldı. Sadece on yıl sürdü." Sanki lise son sınıfta olanlar bizim aramızdaki bir şaka gibi, göz kırpma cüretini gösterir, sonra dikkatini tekrar Koç Vander Zee ve Fielding'e verir. "Ama düşünmeden bir şey paylaştım, tabii ki, bu benim hatam."

Onun hatası mı? Sanki süt ve ekmek almayı unutmuş gibi. Sanki önemsiz bir şey gibi.

Fielding ve Vander Zee tamamen anladıklarını belirtircesine başlarını sallarlar. Ve bir kez daha lanet olası King Dallas galip gelir, tüm karizması ve cazibesıyla onları kendine hayran bırakır.

Fielding bakışlarını bana çevirir. "Bright'a katılıyor musun?"

"İnanılmaz olup olmadığını bilmiyorum, ama dün gece her şeyi konuştuk ve Dallas çok fazla... sevinç ifade etti. O yazıyı yazdığında orada değildim, o yüzden bu konuda onun sözüne güveniyorum."

"Eğer sen daha az yetenekli olsaydın ve Dallas zaten düşüncesiz davranışlara yatkın olmasaydı, ikiniz çok daha büyük bir belaya bulaşmış olurdunuz. Shilpa'yı buraya getirip evrak işlerini halletmeliyiz. Ve bundan sonra Hammer'a ihtiyacın olacak..." Fielding kaşlarını çatır. "Yoksa ona Peggy mi demeliyiz? Ya da Aurora?"

Shirley, Shilpa'yı çağırır.

"İş yerindeyken Hammer'la arası iyi," diyorum. "Ama Aurora, onu ekip dışındaki insanlarla tanıştıracaksan. Roman hala Peggy'ye biraz takıntılı." Arkadaşlarımızın pek çok takma adı var ve biz de buna alıştık. Zaten ona Peggy diyen tek kişi babası.

"Anladım. Teşekkürler. Hammer, Dallas için ileride olacak tüm tanıtım fırsatlarında başrol oynamalı," diyor Jamie.

"Wilhelmina, tanıtımlar sırasında beni en iyi dengede tutan kişidir," diye araya girer Dallas.

"Hemi de orada olabilir, ama başka bir şirket temsilcisine daha ihtiyacımız var," diye açıklıyor Vander Zee.

Shilpa evraklarla birlikte gelir. Bana ve sonra Dallas'a bakar, ama ifadesi nötr kalır. Bu kadın profesyonel bir kart hilebazı olabilir.

Yanımdaki koltuğa oturur. "Konuştuğumuz gibi formları hazırladım."

Çok kapsamlılar. Shilpa belgeyi okur, parametreleri açıklar, Dallas ve ben de onu dinleriz. Sırtımdan ter damlar, panik boğazımı sıkar. *Bu gerçekten oluyor.* Öngörülebilir bir gelecekte Dallas'ın sahte kız arkadaşı olmaya karar verdim. İmza atarken elimi sabit tutmam gerekiyor. Artık Dallas ve benim bir ilişkimiz olduğunu belirten yasal ve bağlayıcı bir belgemiz var.

Sanırım kusacağım.

Buna karşın, son sayfaya imzasını atarken gözleri mantıksız bir heyecan ve memnuniyetle parlıyor. "Artık resmi," diyor bana. "Sen benimsin."

BÖLÜM 8

DALLAS

Ayağa kalkıp Willy'nin sandalyesini masadan çekmeden önce, endişeyle sertleşmiş penisimi gizlice yeniden düzenliyorum. O bunu beklemiyor, bu yüzden sandalye yerden rahatsız edici bir ses çıkararak kayıyor. Kimse bu yeni gelişmeden özellikle heyecanlanmış görünmüyor. Ben hariç. İçten içe sevinçten çıldırıyorum.

Fielding ve Vander Zee'den tekrar özür dilerim ve Willy'nin ofisine giderken parmak uçlarımı nazikçe sırtına bastırırım. Kapıyı kapatır ve bana dönerek yüzünü bana çevirir.

Güzel yüzü öfkeyle kaplıdır. "Bu bir oyun muydu?"

"Ne?" Ellerimi ne yapacağımı bilmiyorum, bu yüzden Willy'yi taklit ederek ellerimi belime koyuyorum, sonra fikrimi değiştirip ellerimi ceplerime sokuyorum.

"Bunu, mezunlar toplantısında seninle çıkmaktan başka seçeneğim kalmasın diye mi paylaştın?" Ofisinde öfkeyle dolaşıyor, topuklu ayakkabıları yere sertçe vuruyor. Lacivert pantolon, bordo bluz ve ona uyan mavi blazer giymiş, blazer belden düğmeli, kıvrımlı kum saati vücudunu ortaya çıkarıyor. Sivri tırnağıyla göğsümü dürtüyor. "Beni bir daha küçük düşürmesen iyi olur. Yemin ederim ki, Dallas, her zamanki gibi beni yine mahvedersen, hayatımın misyonu seni birer birer aşağılayıcı tanıtım fırsatlarıyla yok etmek olacak."

Yanaklarını kızartacak kadar gerçek bir öfkenin altında, gözlerinde incinmişlik ve ihanet gizleniyor. Bu beni, olduğum gibi devasa bir bok çuvalı gibi hissettiriyor. Tanrıya şükür, endişemden kaynaklanan ereksiyonum sönüyor. "Bu bir oyun değildi. Sarhoştum ve mantıklı düşünemiyordum."

"Eğer buna uymamış olsaydım, ne kadar boka batmış olacağımızı biliyor musun? O zaman askıya alınır

takas edilirdin, Dallas, ve ben de hokey dünyasının alay konusu olurum. Senin sayende, yine de öyle olacağım ihtimali yüksek."

Kaşlarımı  attım. "Benimle çıkmak neden seni hokey dünyasının alay konusu yapsın ki?" Elimi saçlarımın arasından geçirdim. "Ligde ilk yüzde on beş içindeyim."

"Egonu kontrol et, Dallas."

"Bu istatistiklere dayanıyor, egoya değil. Ve benimle çıkmak mezunlar toplantısı için harika olacak. Birlikte gidersek, kimse Brooklyn ve Sean'ı umursamayacak." Ve ben onu onların pislikliklerinden koruyabilirim. Benimle birlikte olursa kimse ona bulaşmaz.

"Ciddi misin?" Bana inanamayan bir bakış attı. "Mezunlar toplantısını nasıl düşünebilirsin? Bunun profesyonel olarak itibarımı nasıl zedelediğini anlamıyor musun? Tavşan gibi görünüyorum, Dallas."

Onun sözleri yüzüme bir tokat gibi çarptı. "Ben Flip gibi değilim." Barda kadınlar bana yaklaşınca onlarla flört edebilirim, ama ailem sosyal medyadan beni takip ediyor. Sanki uygunsuz şeyler yaparken çekilmiş fotoğraflarımın internette dolaşmasını ve kardeşlerimin benimle dalga geçmesini istemişim gibi. Ya da annemin bana nutuk atmasını. *Kahretsın.*

Wills burnunun köprüsünü sıkıştırdı. "İnsanların seni nasıl algıladığıyla beni nasıl algıladıkları arasında çok büyük fark var. Senin gibi lehine çalışan bir  ifte standart lüksüne sahip değilim."

"Nasıl yani?"

"Sen istediğin kişiyle çıkabilirsin ve kimse seni yargılamaz, belki de neden benim gibi biriyle birlikte olduğunu sorgulamak dışında, çünkü istersen bir süper modelle çıkabilirsin."

"Sen çok güzelsin." Aynada kendini görüyor. Bunu bilmesi gerekiyor.

Gözlerini devirir. Bana karşı bunu sık sık yapar. Willy bir elini beline koyar. "Görünüşüm en önemli sorun değil, Dallas. Ben takımın halkla ilişkiler sorumlusuyum, sen ise bir oyuncusun. Maaşımız birbiriyle hiç uyumlu değil. Sen yılda milyonlar kazanıyorsun, ben ise kazanmıyorum. Sanki kolay bir hayat sürmek için bir oyuncuyla yattım gibi görünüyorum. İnsanlar

spekülasyon yap, ve bu benim lehime olmayacak. Dün yaptığın şey, benim eğitimim sırasında öğrendiğim *her şeye* aykırı. Benim için bir felaket yarattın, teşekkürler. Ayrıca bir süre ayrılmamız da mümkün değil, yoksa itibarım daha da zarar görebilir. Ve şimdi, mezunlar toplantısında senin lanet olası randevun olmak dışında başka seçeneğim yok. Yine yüzüme karşı çıkmaya başladı.

Keşke vücudumun tepkisi, o beni böyle yerine koyduğunda anında sertleşmek olmasaydı. O bir güç ve ben ona takıntılıyım. Bu yeni bir şey değil, ama o hayatıma geri döndüğünden beri son birkaç yılda daha da büyüdü. Ona görünmek için bir neden olduğu için, durgun aylarda yaptığı her türlü hayırseverlik tanıtımına her zaman varım. Benim bu takıntım masokizme yakın. O benden nefret etse de, haklı olarak, ondan uzak duramıyorum. Büyürken onun işkencesine aktif olarak katılmamış olsam da, bunu durdurmak için yeterince çaba göstermedim. Çok geç olana kadar. Ama şimdi hepsini telafi edebilirim. "Harika bir randevu olacağım. Şimdiye kadar yaşadığın en iyi randevu."

Bana neredeyse hırlıyor. "Seninle gitmektense tek başıma gitmek daha iyiydi. Senin boktan çocukça şakalarının bir kez daha hedefi olmayı reddediyorum."

Şimdi ona baktığımda, çocukların alay ettiği küçük kızı, işkenceye boyun eğmeyen açık sözlü ergeni ve zor zamanlarda bile başını dik tutan genci görüyorum. O zamanlar onu savunmam gerekirken savunmadım. Uyum sağlamaya, en üstte olmaya çok takıntılıydım. Ama orada yalnızlık çekiyordum. Kimse bana karşı samimi değildi. Wills hariç. Her zaman Wills. "Seni mahvetmeyeceğime söz veriyorum."

"Sanki sana güvenirmişim gibi."

"Tam olarak ihtiyacın olan kişi olabileceğimi kanıtlamama izin ver. Aşırı sevgi dolu, şımartan bir erkek arkadaş olmamı mı istiyorsun? Tamamdır. Seni Sean ve Brooklyn'den koruyacağım."

O alaycı bir şekilde güldü. "Beni *senden* koruduğun gibi mi?"

"Wills..." Elimi uzattım, ama o kolumu itti ve beni mezara sokacak bir bakış attı. Bu, özür dilemeye benzer bir şey söylemeye çalıştığımda bana attığı bakışın aynısıydı. Ellerimi yalvarırcasına kaldırdım, yıllar önce kırdığım kıza nasıl yalvarabileceğimi düşünmeye çalışıyordum. "Senin

yardımcın olayım. Bana defalarca kurtardığın için. Sana borcumu ödeyeyim..."

Gözleri parlar.

Ona ne kadar üzgün olduğumu söylemek istiyorum. Keşke yaptığım her şeyi geri alabilsem. Birlikte çalışmaya başladığımızda sık sık denedim, ama o her seferinde beni reddetti. Ben de onun bunu lafta bıraktığını düşünmesini istemediğim için vazgeçtim. Benim samimi olduğuma inanması için hiçbir nedeni yoktu. Görünüşe göre hala gerçeği duymaya hazır değil. Henüz değil. Şimdi değil. Neden söylediklerime güvenmediğini anlayabiliyorum. "Gösteriyi çaldıracağız," söz veriyorum.

Gözleri tekrar benimkilere döndüğünde, çocukken yaşadığımız acıların, onun güzel kalbinde nasıl yerleştiğini ve onu ne kadar ağırlaştırdığını görüyorum. Ve ben bunun çoğuna izin verdim. Onu kurtarabileceğim her seferinde kurtarmadım, kurtarmalıyım. Ama şimdi kurtarabilirim.

"Beni ne kadar aptal sanıyorsun, Dallas?"

"Sen zekisin, Wilhelmina." Ve bunu içtenlikle söylüyorum. "Sen tanıdığım en zeki kadınsın."

"Yine beni utandıracaksın," diye tersler, ama sesinde bir titreme ve çenesinde bir sallantı vardır.

Tamamen kaktüslerden yapılmış bir kamyonla kendimi ezmek istiyorum. "Yapmayacağım. Söz veriyorum. Harika bir randevu olacağım. Takım elbise bana çok yakışıyor."

"Kendini sevmen gerçek dışı. Her zaman kendi önceliğin mi sensin?"

"En sevdiğin renk koyu mavi, ama takımı desteklemek için daha açık tonları giyiyorsun. Genelde dışarı çıktığımızda herkesi gözleyebilmek için sadece soda içiyorsun." Nefes alıyorum. "Ve en sevdiğin grup The Hip, çocukluğundan beri öyle." The Hip, diğer adıyla The Tragically Hip, Kanada'da

özellikle bizim büyüdüğümüz yerde çok sevilen bir gruptur.

Hemi bana göz kırpmıyor, yüzünde şaşkınlık ifadesi var. "Bütün bunları nereden biliyorsun? Neden benim hakkımda bütün bunları biliyorsun?"

Tam bir sapık gibi görünmemek için bir neden bulmaya çalışıyorum. Şakağımı okşuyorum. "Kardeşim doktor beyni almış, ama ben randevulara yarayan rastgele bilgiler genini almışım."

Telefonu cebinde titriyor; onu çıkarıyor ve öfkeyle burnundan nefes veriyor. "Bugün olmaz, Şeytan."

"Her şey yolunda mı?" diye soruyorum aptalca. Açıkça her şey yolunda değil. Yanlışlıkla Wills'i kız arkadaşım olmaya zorladım. Sanki beni yeterince sevmiyordu da.

"Halletmem gereken işler var ve seni boğazlamama beş saniye kaldı, bu yüzden ofisimden çıkman senin yararına olur."

"Tamam. Peki. Ama bunun ayrıntılarını" —aramızdaki mesafeyi işaret ediyorum—"akşam yemeğinde halletmeliyiz."

Bana göz kırıyor.

"Bunu sonra konuşabiliriz." Güzel bir yer ayırtacağım. Ofisinden çıkıyorum ve koridorun boş olduğunu görünce çok rahatlıyorum. Telefonum en az yarım saattir penisimin başına titreşiyor. Bunun sonuçları başka bir şey olacak.

Boş konferans odalarından birine girip bir sandalyeye oturdum. Dün gece fotoğrafları kaydırđıđımı hatırlıyorum ama hiçbirini paylaşmadım. Bu sabah kanepede şiddetli bir baş ağrısı ve tahmin ettiğimden çok daha boş bir viski şişesiyle uyandım. Bu yüzden, Crafty Crew ile tığ işi yapmak için emekliler köyüne yaptığım sabah ziyareti her zamanki kadar keyifli geçmedi.

Mesajlarımı açıyorum ve yüzden fazla yeni mesajım olduğunu görüyorum. Takım arkadaşlarımin grup sohbeti özellikle aktif. Şimdilik bunu görmezden geliyorum.

Ash'ten tek bir yeni mesaj var.

ASH

wtf bro GIF

Şimdilik bırakıyorum. Eminim ki ona soracak milyonlarca sorusu vardır. Ailemden de bir sürü mesaj var.

GRANNY BRIGHT

Bu sabah buradayken neden kız arkadaşından bahsetmedin? Neden hayatının aşkını sosyal medyadan öğreniyorum? Şeftali desenli elbiseye ihtiyacın olmasının sebebi o mu?

Şeftali desenini isteyen o mu? Kilise kermesine yardım ederken seninle birlikte gelen kadın bu değil mi? O tam bir ateş parçası. Orada bir şeyler olduğunu biliyordum. Sevgiler,
Büyükanne

Tüm mesajlarını mektup gibi bitiriyor.

DALLAS

Üzgünüm, büyükanne. Mümkün olduğunca çabuk uğrayıp sana son gelişmeleri anlatıp cheesecake getireceğim.

GRANNY BRIGHT

Gelirken onu da getir. Sevgiler, Büyükanne

DALLAS

Elimden geleni yapacağım.

Willy'nin büyükannemi ne kadar sevse de, onu ziyarete gitmekten pek hoşnut olmayacağını sanıyorum. Bir sonraki mesaja geçiyorum, kardeşim Ferris'ten gelen mesaj.

FIRE BRO

Dostum. Bana bir açıklama yapman gerek. Son konuştuğumuzda Hemi hala senden nefret ediyordu, şimdi ise çıkıyorsunuz?

En büyük kardeşim Manning de mesaj attı.

DOCTOR BRO

Bu bir reklam kampanyası mı?

Küçük kardeşim Paris'ten de bir mesaj aldım.

KÜÇÜK KARDEŞ

Bu çok şüpheli.

Annemden birçok mesaj aldım.

ANNEM

Dallas Mattias Bright, bu mesajı alır almaz beni ara.

Neden kız arkadaşını sosyal medyadan öğreniyorum?

Neden mesajlarına cevap vermiyorsun?

Granny Bright bu sabah beni aradı. O da çok üzgün. Özellikle de sen oradayken dedikoducu kadınlardan biri bu bilgiyi ilk öğrenmiş.

Baban ve ben bir açıklama istiyoruz.

Senin adına mutluyuz, ama bunu bu şekilde öğrenmek istemedim.

Beni araman lazım. Kilise grubumdaki tüm kadınlar sorular soruyor ve ben cevap veremiyorum.

Babamdan tek bir mesaj var.

BABA

Annen şimdiden düğününü planlamaya başladı. O da çok sinirli. Bir dahaki sefere tüm dünyaya söylemeden önce ona bir kız arkadaşın olduğunu söyle. Onu yatıştırmak için aldığım çiçeklerin parasını senin kredi kartından çekiyorum. Rica ederim.

"Siktir." Elimi saçlarımın arasından geçirdim.

Arama düğmesine basıyorum ve annem ilk çalınıştta telefonu açıyor.

"Dallas, sonunda. Neden kız arkadaşın olduğunu sosyal medyadan öğreniyorum? Bunun için çok mutluyum, ama aynı zamanda iki buçuk milyon insanla birlikte bunu öğrenmek beni çok üzdü - bu arada, bu çok etkileyici. Takipçi sayın sürekli artıyor." Öfkesine bir övgü katıyor, bu onun tarzı.

"Teşekkürler anne, özür dilerim."

"Üzgün olsan iyi olur. Bu çok önemli bir konu. Yıllardır eve bir kız arkadaşını getirmedin, bize kimseyi tanıştırmadın, kimse hakkında bir şey paylaşmadın. Yıllardır, Dallas! Ne zamandır görüşüyorsunuz

Ne kadar zamandır bunu ailenden saklıyorsun? Kendi *annenden*?" Bana tsk tsk yapıyor.

Annem, tam zamanlı bir anne olabilmek için kendi kariyerini bir kenara bırakmayı seçti. Üç erkek ve bir kız çocuğu olan ve en büyüğü ile en küçüğü arasında sadece altı yaş fark olan bir aile olarak, evimiz oldukça hareketliydi. Ferris ve beni ayrı ayrı antrenmanlarımıza götürmek, rekabetçi sporlar için deplasman maçlarına seyahat etmek ve Manning ile Paris'in yoğun ders dışı programları arasında, annem yine de kendi gönüllü çalışmalarına zaman ayırmayı başardı. Neyse ki babam bir onkologdu ve aileyi maddi olarak destekleyebiliyordu, bu da annemin kalbinin sesini dinleyip enerjisini bizi yetiştirmeye odaklamasını kolaylaştırdı. Kendini bu işe tamamen adadı ve mümkün olan en iyi anne olmayı başardı. Hala çok sıkı fıkı bir aileyiz.

Benim ve Wills'in ilişkisini tüm dünya ile birlikte öğrenmesinin verdiği acı muhtemelen oldukça derindir.

"Bu çok yeni bir şey, anne." *Birkaç saat önce oldu.*

"Annene yalan söyleme, Dallas! O fotoğrafta gülümsediğin halinden, bunun bir süredir devam ettiğini anlıyorum!"

"Söz veriyorum, takımla arkadaşlık kurmama politikası yüzünden bu ilişki devam edemezdi," diye açıklıyorum. "Bu yüzden birbirimizden uzak durmaya çalışıyorduk." Bu bile abartılı bir açıklama. Ama Willy'nin hiç bilmediği, istediği erkek arkadaşı olabilirsem, belki bu sahte ilişkiyi gerçek bir ilişkiye dönüştürme şansım olabilir.

"Wilhelmina sonunda senin gençliğinden beri ona aşık olduğunu öğrendi, değil mi?" Biraz heyecanla ses çıkarır.

"Şey, yani... biz çıkıyoruz, o yüzden..." Boğazımı temizliyorum, böylece sesim sanki testislerim mendeneye sıkışmış gibi çıkmasın. *Lütfen yıl kitabımı açma.* "Ama bu çok uzun zaman önceydi. Çocukluğumuzdan pek bahsetmeyiz."

Annem baloda neler olduğunu bilmiyor, bu benim tabiri caizse tabutumun çivisi ve ben de öyle kalmasını istiyorum. Yaptıklarımın dehşete düşerdi.

"Baban ve ben bu hafta sonu yardım maçı için oraya geleceğiz, onu daha iyi tanıma fırsatımız olacak."

"Oh, uh, bilmiyorum. Etkinlikle oldukça meşgul olacak."

"Etkinlikten sonra onun için bir akşam yemeği planlayabiliriz. Wilhelmina ne tür yemekleri sever? Yolda Orillia'da durup sana o tereyağlı tartlardan alayım mı? Çikolata parçacıklı olanlardan?"

"Şey, ben... Belki önce ona sormalısın."

"Bu kızı ciddiye alıyorsun ama ne tür tatlıları sevdiğini bile bilmiyor musun? Dallas, seni daha iyi yetiştirdim," diye azarladı annem.

"Hayır anne, onun neyi sevdiğini biliyorum. Şeftali içeren her şeyi sever. Orillia'nın tereyağlı tartlarını çok seveceğinden eminim." Onlar dünyadaki en iyi tereyağlı tartlardır.

"Harika. Bugün markete gidip öğleden sonra taze turta yapacağım." Annemin sesi heyecandan titriyor. Onun turtası her yaz ödül kazanır.

"Kulağa harika geliyor anne, ama..."

Willy'nin ailemle akşam yemeğinde beni öldürebileceği endişesini dile getirmeden sözümü kesti. Sanki ünlülerin katıldığı etkinlik yeterince stresli değilmiş gibi.

"Ama yok, tatlım. Bu yeni ilişkiyi kutlamak istiyoruz. Merak etme, sen dünyaya duyurmadan bize söylememiş olsan da, onu tüm kalbimizle kucaklayacağız."

Evet, bu konuda ısrarcı. "Bunun için gerçekten üzgünüm."

"Biliyorum. Sen benim dürtüsel çocuğumsun. Yola çıktığımızda mesaj atarım. Oh! Ve Bippy büyükannenin nişan yüzüğünü de getireceğim!"

"Anne, daha yeni çıkmaya başladık."

"Sen ona uzun zamandır aşıksın ve hazırlıklı olmak önemli. Ayrıca, kardeşlerinin ikisinin de kız arkadaşı yok, bu yüzden yakın zamanda evlenme teklifinde bulunmaları mümkün değil. Kız kardeşin de randevulara çıkmak için çok meşgul." O, kederli bir şekilde iç çeker. "Neyse, aile yemeği için ben yemek yapacağım, böylece güzel ve samimi bir ortam olur. Wilhelmina'nın büyümüş halini görmek için sabırsızlanıyorum! Seni seviyorum. Hoşça kal tatlım."

"Ben de seni seviyorum anne."

Ben itiraz etmeden telefonu kapatır. Onun umutlarını o kadar yükseltmiş olmam çok kötü, "yüzüğü" bile getiriyor. Kim

ilk nişanlanan, büyük annem Bippy'nin nadir mavi elmas yüzüğünün gururlu sahibi olacak.

"Kahretsin." Elimi saçlarımın arasından geçirdim. Durumum gittikçe kötüleşiyor. Wills zaten aptal olduğum için bana kızgın. Ailemle tanışma yemeği için heyecanlanacağını sanmıyorum. Arkadaşlarımızla bile henüz konuşmadık, bir de bu çıktı. Ama bundan kaçış yok.

Ancak, beklenmedik bir aile yemeğinin etkisini hafifletebilirim. Sıcak yaz gününe adım atıp caddeye çıkıyorum ve yerel çiçekçide durup, vazo ve kalp balonu ile birlikte gösterişli, büyük bir pembe ve şeftali rengi çiçek buketi satın alıyorum. Bir sonraki durağım, onun en sevdiği kahve dükkanı. İkramlar ve çiçekler her zaman işe yarar.

Daha fazla çiçek ve yiyeceklerle donanmış olarak ofise geri dönüyorum, ama arabamda durup bir şey daha alıp onu paket çantasına koyuyorum. Beklendiği gibi, onun ofisine vardığımda öfkeli endişem yeniden tüm gücüyle geri dönmüş durumda. Kapıyı çalmak için hazırlanırken, gizlice bazı düzenlemeler yapıyorum ve bunun fark edilmediğini umuyorum.

Avuçlarım terliyor, boğazım düğümleniyor ve kalp atışlarım hızlanıyor. Ne yazık ki, Willy'nin öfkesi, akşam yemeğinden vazgeçersem annemin bana yaşatacağı suçluluk duygusundan daha tercih edilebilir. Bu imkansız bir durum, ama annemin suçluluk duygusu, palyaço detayından bile daha ağır basıyor, ki bu da bir şey ifade ediyor.

Willy'nin kapısını çalıyorum ve "gir" demesini bekliyorum, sonra kafamı ofisine sokuyorum. Saçlarını kabartıyor. Muhtemelen topuz yapmıştı. Yazın sık sık böyle yapar, çünkü saçları çok kalındır. Eminim ensesi çok terliyordur.

Kalemi dişlerinin arasında sıkıştırmış ve en sevdiğim mavi ışık gözlüklerini takmış. Çerçeveleri kaplumbağa kabuğu desenli, sapları ise bebek mavisidir. Muhteşem görünüyor.

Dişlerinin arasından kalemi çıkarır ve bana sert bir bakış atar. "Bugün ölmek mi istiyorsun, Dallas?"

"Sana öğle yemeği getirdim. Ve çiçekler, ve özür dilerim." Ona haberi verdiğimde elindeki kalemle beni bıçaklayacağını hayal ediyorum, bu da beni hiç sakinleştirmiyor.

Çiçekleri küçük konferans masasına koyduğumda Willy kaşlarını çattı. Yaklaştım ve latte ile paket servisi çantasını masasına koydum, sonra hızla geri çekildim.

Bana şüpheyle bakar ve kollarını kavuşturur. "Yine ne yaptın?"

"Ben aslında hiçbir şey yapmadım." Birkaç adım geri çekiliyorum. Hızlı bir kaçış yolu bulmam gerekiyor ve hız konusunda yetenekliyim. "Ofisinize biraz renk katmak istedim." Çiçekleri işaret ediyorum. "Bu hafta sonu yapılacak ünlüler hokey maçı için son dakika ayrıntılarıyla meşgul olduğunuzu ve muhtemelen öğle yemeği molası bile vermediğinizi biliyorum, bu yüzden size yiyecek bir şeyler ve kafein ihtiyacınızı karşılamak için latte getirdim." Birkaç adım daha dikkatlice geri çekiliyorum.

Willy güzel kahverengi gözlerini bana diker, sonra latte'nin kapağını açar. "Bu lavanta aromalı mı?"

"Evet. Yarım şekerli, yulaf sütü ile."

"En sevdiğim." Bu bir suçlama gibi geliyor. "Neden bu kadar nazıksın?"

Yüksek sesle yutkunuyorum. "Hediyelerle önceden özür diliyorum." Birkaç buket çiçek ve bir iki öğle yemeğinden çok daha fazlasının gerekeceğini biliyorum, ama bu bir başlangıç. Bir adım daha geri çekiliyorum.

Kapıya ulaştığımda, kapı çerçevesine vurup, "Ailem hayır maçı için buraya geliyor ve maçtan sonra seninle akşam yemeği yemek istiyorlar, bunun için özür dilerim" diyorum. O, kafama stres topu fırlatırken ben eğiliyorum. Reflekslerim çok iyi olduğu için topu ıskalıyor.

"Ne oluyor, Dallas? Ailenle akşam yemeği yemeyeceğim. Onlara hayır de."

"Yapamam. Annem, sosyal medyada paylaşmadan önce ona bizden bahsetmediğim için kırılgan, bu senin hatan değil, benim hatam. Ama akşam yemeğini ayarlayacak, Wills. İkimiz de bundan kaçamayız. Maçta seni köşeye sıkıştıracak ve sana yemek hazırlamakta ısrar edecek, aynı zamanda yemeklerin önemli olduğunu ve herkesin yemek yemesi gerektiğini hatırlatacak, üzgünüm ama harika bir yemek olacak. Beni palyaço görevine yazdırırsın, biliyorum, ve bununla yaşamak zorunda kalacağım. Çok rahat bir ortam olacak. Hiçbir şey getirmen gerekmiyor, sadece güzel kendini getir. Beni öldürmeden önce gidiyorum.

Koridorda koşmaya başlıyorum ve başka bir stres topu yanımdan uğarak geğiyor, ama ben hızlıyım ve o topuklu ayakkabı giyiyor, bu yůzden şimdilik ondan kağabiliyorum.

BÖLÜM 9

HEMI

Dallas'ı koridorda kovalamaya zahmet etmiyorum. Ben topuklu ayakkabı giyiyorum, o ise profesyonel bir hokey oyuncusu, bu yüzden onu yakalamamın imkanı yok.

Konferans masamın ortasında duran çiçek buketine öfkeyle bakıyorum. Ofisimde bu kadar güzel kokan ve bu kadar güzel görünen hiçbir şeyi istemiyorum, özellikle de hayatımı tam bir kabusu çeviren ve bu eğilimi sürdürmeye niyetli görünen kişi tarafından bana verilmişse. Çiçekleri koridorun karşısındaki Shilpa'nın ofisine götürüyorum. Orada değil, çünkü dışarıda bir toplantısı var. Bu akşam, son on iki saatte hayatımın nasıl bir çöplüğe dönüştüğünü konuşmak için randevumuz var. Grup sohbetini bir sonraki duyuruya kadar askıya aldım. Hammer bugün Flip ve Ash ile birlikte bir çocuk hastanesinde.

Üç gün sonra ünlülerin hokey maçı olması yetmezmiş gibi, şimdi de Dallas'ın sahte kız arkadaşı olmanın getirdiği stresle uğraşmak zorundayım.

Sandalyeme çöküp isteksizce latte'mi yudumluyorum. Sonra ne kadar lezzetli olduğuna hayranlıkla inliyorum. "O pislik." Dallas'ın tam olarak neyi sevdiğimi bilmesi beni mantıksız bir şekilde kızdırıyor. Muhtemelen Shilpa'ya sormuştur.

Midem rahatsız edici bir şekilde guruluyor. Bugün içtiğim tek şey kahve ve su. Yemin ederim, poşetin içinden şeftali çörek kokusu geliyor.

İsteğe boyun eğip çantanın içine bakıyorum. En üstteki şeyi çıkarırken kaşlarımı çatıyorum. Yenilmez, sevimli, küçük bir gülümseme takınmış, sapı ve tek bir yaprağı olan tığ işi bir şeftali. Muhtemelen

Büyükannesi muhtemelen bunu yapmıştır. Onu aile fotoğrafının yanına koydum. Anneme veya kardeşlerime benzemediğim için bu her zaman soruların odağı oluyor.

Dikkatimi tekrar çantaya çeviriyorum. Pancar ve farro salatasının üzerinde lezzetli, buzlu şeftali çöreği duruyor. Çöreği dikkatlice çantadan çıkarıp bir parça koparıyorum ve ağızma atıyorum. Narin tadı dilime geliyor ve aynı anda hem memnuniyetle iç çekiyor hem de sinirlenerek inliyorum. Artık en sevdiğim çörekleri, Dallas Bright ile aniden bir ilişkiye girdiğimin tüm dünyaya duyulmasıyla sonsuza kadar ilişkilendireceğim.

Telefonum masamda titriyor.

Kardeşlerimle yaptığım grup sohbeti.

SAM

Dallas Bright'tan nefret ettiğini

sanıyordum? ISAAC

^^bu. SAM

Annem ve Ma, hokey dünyasının onlardan önce bunu öğrenmiş olmasından hiç hoşnut değiller. ISAAC

^^bu. Ayrıca Sam, bize de söylemediğin için kızgın, ama bunu itiraf etmiyor. SAM

^^Aslında kızgın olan o. Ayrıca o da yazıyı ilk gören ve annelere gönderen kişi.

ISAAC

Moms, ben gönderiyi göndermeden önce markette Dallas'ın annesiyle karşılaştı, yani onlar zaten biliyorlardı. Anlaşılan, sen eve döndüğünde büyük bir aile yemeği planlamak istiyorlar, bilgin olsun.

SAM

Anneler senin için geliyor, hazırlıklı ol.

HEMi

Uyarı için teşekkürler. Ve onlara mesajı gönderdiğin için siktir git Isaac.

ISAAC

Onlar zaten biliyorlardı!

SAM

Konu o değil.

HEMi

^^^bu.

Telefonum çalıyor.

"Kahretsin." Bunun olacağını biliyordum. Sabah ilk iş annemi aramalıydım. Ama panik gerçektir ve bugün tam bir kasırga gibiydi. Onlara dürüst olamam. Şimdi olmaz. Dallas'ın annesi zaten bu konuda heyecanlanmışken olmaz. Ve annem dünyadaki en kötü yalancıdır. En bariz ve utanç verici işaretleri vardır. Huntsville çok küçük bir yer ve herkes herkesin işine karışıyor. Sam öğrenirse, intikam için Dallas'ı öldürür. O zaman takım gerçekten mahvolur. Onları ikna etmekten başka seçeneğim yok. Dallas'tan sürekli bahsettiğimi ve bunu hiç de nazik veya sevgi dolu bir şekilde yapmadığımı düşünürsek, bu büyük bir başarı olacak.

HEMi

Arayanlar var.

SAM

Suçluluk duygusuna kapılma. ISAAC

yere gömülme GIF'i

Derin bir nefes alıp cevap düğmesine basıyorum. "Merhaba anne!" "Merhaba canım, ikimiz de hattayız," diye cevaplıyor annem. "Merhaba anne." Beni birlikte aramaları tipik bir davranışları.

"Merhaba Hemi, paylaşacak haberlerin var gibi görünüyor." Annemin ses tonu, pek memnun olmadığını gösteriyor.

"Dallas'ın annesiyle karşılaştığını duydum." Lafı dolandırmanın anlamı yok.

"Evet, karşılaştık. Ama bana öyle geliyor ki, hokey izleyen tüm ülke, kızımızın aşk hayatını bizden önce biliyor." Annemin tırnakları tezgahı tıklatıyor. Sesinden anlaşıldığı kadarıyla mutfaktalar. "Seninle Dallas'ın pek iyi anlaşamadığınızı sanıyordum."

Çünkü biz öyle yapmıyoruz ve şu anda anneme yalan söylememe neden olduğu için onu tekrar öldürmek istiyorum. "Aşk ve nefret arasındaki çizgi hakkında ne derler bilirsin. Nefretten çok güçlü bir sevgiye geçtik. O çok fazla hayır işi yapıyor."

Sanki bu son ayrıntı her şeyi açıklıyormuş gibi. Takımdaki tüm erkekler arasında en çok gönüllü olan Dallas'tır. Ve dürüst olmak gerekirse, hayır işi ne kadar bilinmezse o kadar iyidir. Bazı erkekler için tanıtım faaliyetleri ve gönüllü çalışmalar da görünürlük ve imajlarını iyileştirmekle ilgilidir. Flip gibi. Elbette, Tristan kardeşi ile birlikte düzenli olarak özel ihtiyaçları olan çocuklar için hokey koçluğu yapıyor, ama kilise için bağış toplama etkinliği olarak büyükannelerle etli turtta yapan Dallas'tır.

"Birlikte çok zaman geçiriyorlar," diyor Ma düşünceli bir şekilde.

"Ve sen diğer oyuncularından daha çok ondan bahsediyorsun," diye anne de aynı fikirde. "Gerçi genellikle küçümseyerek. Ama zamanla bunun değişebileceğini görebiliyorum, özellikle de o tay doğurduktan sonra."

"Bayılmış olsa da, çok tatlıydı," diye ekliyor Ma. "Oldukça yakışıklı," diyor annem.

"Ve o da bunu biliyor," diye mırıldanıyorum. Onu gören herkes de biliyor.

"Canım, sen çok güzelsin, zeki, azimli ve başarılısın. Eminim o da bizim gördüklerimizi görüyor. Onun sana aşık olması çok normal."

Şu anda yüzümü görememelerine minnettarım çünkü ağzım inanamama nedeniyle açık kalmış durumda.

"Kesinlikle aşık," diyor annem. "Işıl ışıl görünüyor. Sen de öyle, tatlım."

"Evet. Çok mutluyum." Sesimin çatlamaması küçük bir mucize. Sesimi boğmak için dirseğime öksürdüm. "İşyerindeki kurallar ve bununla ilgili evrak işleri nedeniyle bunu gizli tutmak zorundaydık," diye ekledim. Muhtemelen bunu en başta söylemeliydim. "Ama bu sabah her şeyi hallettik."

"Tabii ki. Ben de bunu merak ettim. Dallas'ın annesi bu gelişme karşısında bizim kadar şaşırmış görünüyordu. Merkez ofiste her şey yolunda mı? Avukatımıza bir göz attırırdım." Annelerimin ikisi de bağımsız iş kadınları. Annem genel pratisyen hekim, Ma ise organik sağlık ürünleri serisinin CEO'su. Birbirlerini ve kariyer hedeflerini desteklediler, her biri kardeşlerimden birini doğurdu. Sonra beni evlat edinmeye karar verdiler. Kariyerleri ve aileleri arasında dengede durdular ve inanılmaz ebeveynler oldular. Ben de onların gibi bir sevgiye sahip olmak için çabalıyorum.

"Zamanım yoktu, ama Shilpa tüm sorularımı ayrıntılı olarak yanıtladı." Görevi Terörle Mücadele'ye bağlı olmakla birlikte, imzaladığım belgenin içeriği konusunda son derece net bilgi verdi.

"Tabii ki cevapladı. O ve Ash nasıl?" diye soruyor annem.

"İyiler. İkisi de iyiler."

"Oh! Artık sen ve Dallas onlarla çiftler buluşmasına gidebileceksiniz! Ne kadar eğlenceli!" Annem alkışlar.

"Bu gece hepimiz kutlama için dışarı çıkacağız." Dallas, en iyi arkadaşım ile çiftler buluşması için hayal ettiğim partner değildi, ama Shilpa'nın dediği gibi buna alışmam gerekiyor.

"Seni seven birini bulduğuna çok sevindim, tatlım," diyor annem nazikçe.

"Teşekkürler. Bunu bu şekilde öğrenmek zorunda kaldığın için üzgünüm. Ailelerimizle konuşana kadar paylaşım yapmaması gerekiyordu, ama o biraz dürtüsel biridir ve sonra sır ortaya çıktı."

"Bazen hayat böyle olur. O zaman mezunlar toplantısına birlikte gideceksiniz, değil mi?" diye soruyor anne.

"Planımız öyle." Şu anda tek seçeneğim bu.

"Bu, onu yeniden tanımamız için harika bir fırsat olacak, özellikle de o senin kalbini çalan adam olduğu için. Heyecanlı mısın

Heyecanlı mısın?"

Aslında kiralıyor. Geçici olarak. Ben onun sahte kız arkadaşayım, hiçbir avantajı yok. Artık bunu kabullenmem gerekiyor. Anneme yalan söylemek bizim evde büyük bir günahdır. Eğer bir aile arması olsaydı, her şeyden önce dürüstlük yazardı. Ama bu sahte bir ilişkiden daha büyük bir şey. Bu, tüm takımı ve Terror'daki yerimi etkiliyor. Bu yüzden, onların buna inanmasını istediğim için ikna edici olmak için elimden geleni yapıyorum. En azından bir çıkış yolu bulana kadar. Yeniden bir araya geldikten sonra. "Bu kadar bağlı ve tutkulu birine sahip olduğum için gerçekten şanslıyım."

Karmaşıklık katmanları giderek artıyor.

"Tarih yaklaştığında planları belirleriz."

"Tamam, anne." Telefonu kapatmam gerekiyor. Annelerime dürüst davranmamak çok kötü bir his.

Hafta içinde tekrar konuşmak için plan yapıyoruz ve telefonu kapatıyorum. Kalp atışlarımı sakinleştirmek için bir dakika bekliyorum. Annelerimi telefonda deli gibi aşık olduğuma inandırmak bir şey, ama bunu yüz yüze ikna etmek bambaşka bir şey.

Badass Babe Brigade sohbeti, okunmamış mesajlarımın sayısı giderek artarken beni alay ediyor ve bunu sonsuza kadar sessize alamam. Sayfayı aşağı kaydırırken, aşırı sayıda şok edici GIF ve spekülasyon buluyorum. Benim yanıt vermememden bıkmış olmalı ki, yarım saat önce akşamımızı planlamaya başladılar.

RİX

Saat beşte Watering Hole'da buluşalım. Bu yeni aşk hikayesinin ayrıntılarını öğrenmemiz lazım.

Görünüşe göre kız arkadaşlarımla başlamam gerekecek. Keşke oyunculuk becerilerim için sekizinci sınıf drama dersinden daha fazlasına güvenebilseydim. Bunun sorgulanmasına izin veremem.

Saat dört oldu bile. Günüm nereye gitti? Dallas sayesinde, özgürlüğüm ve itibarımla birlikte boşa gitti. Şu anda çok heyecanlıyım, odaklanamıyorum.

Yarı düzenli görüştüğüm arkadaşşıma bir mesaj yazıp onu ara verdim. Allen bir ilaç temsilcisi. Yeniden bir araya gelmek için çıktığım ilk erkek oydu. İş için sık sık seyahat ediyor ve kısa sürede ilişkimizin uyumlu olmadığını fark ettik, ama

arada harika bir kimya var. Bu yüzden stres atmamız gerektiğinde buluşuyoruz. Bu sadece birkaç kez oldu ve üzerinden epey zaman geçti, ama stres atmam gerekirse, bu hafta tam da o zaman. Ve şimdi bu imkansız. Yeniden bir araya gelme etkinliğinin olduğu hafta sonu büyük bir konferansta sunum yapacak, bu yüzden en kötü senaryoda yedek randevu olarak devre dışı kaldı.

Bu konuda yapabileceğim bir şey yok, bu yüzden son e-postalarımı hallediyorum, kontrol listemin bugün yaptığım her şeyi yansıttığından emin oluyorum ve yarın için yeni bir liste oluşturun. İş görevlerimi bitirdiğimde, Dallas ve arkadaşlarının da muhtemelen Watering Hole'a gideceklerini ve bir plana ihtiyacımız olduğunu fark ediyorum.

HEMI

Bilginize, saat beşte Watering Hole'da kızlarla buluşup ilişkimizin gidişatını konuşacağız. Hikayelerimizi uyumlu hale getirmemiz gerekiyor.

DALLAS

Onlara yıllardır sana aşık olduğumu söyle.

HEMI

Ciddiyim.

Kimse buna inanmaz.

DALLAS

Hayır, kimse senin yıllardır bana aşık olduğuna inanmaz.

İkimizin bir fotoğrafı aşağıda.

DALLAS

Gülümsemem deli gibi aşık olduğumu göstermiyor mu?

HEMI

O gülümseme çok fazla viski içtiğini gösteriyor. Onlara senin evime gelip bana sonsuz aşkını itiraf ettiğini söyleyeceğim.

DALLAS

Sen ne hikaye anlatırsan anlat, ben de doğrulayacağım.

HEMİ

Bunu pişman olabilirsin.

DALLAS

Palyaçolardan ve lahana turşulu pierogilerden kurtuldum, bundan daha kötüsü olamaz.

HEMİ

kötü kahkaha GIF

Sen bittin, Dallas.

DALLAS

Biliyorum. Watering Hole'da görüşürüz. Ne karar verirsiniz verin, sabırsızlıkla bekliyorum.

Cevap vermiyorum, sadece çantamı alıp ofisten çıkıyorum. Yirmi dakika sonra, Shilpa, Rix, Hammer, Tally Vander Zee ve Dred Reformer ile bir masada oturuyorum.

Tally'nin babası Terror'un baş antrenörü. O da geçen yıl benimle staj yaptı ve sonbaharda üniversiteye başlayacak. O da Badass Babe Brigade'in bir üyesi ve onu çok seviyoruz. Dred, Rix'in kardeşi Flip Madden ile aynı binada yaşıyor. Yerel kütüphanede çalışıyor ve geçen yıl grubumuza katıldı. Benim gibi o da öz anne babası tarafından büyütülmedi. Benden farklı olarak o evlat edinilmedi ve çocukluğunu bir koruyucu aileden diğerine geçerek geçirdi. Onu tanımak biraz zaman alıyor — ben hala uğraşıyorum — ama çok ilginç bir insan.

"Bu çok heyecan verici! Sen ve Dallas'ın sonunda bir ilişkiye başladığınıza inanamıyorum." Tally heyecanla koltuğunda sallanıyor. Babası, bu sabah üst yönetimle görüşmeye çağrıldığında

o kadar heyecanlı değildi. Koç Vander Zee'nin yüzü çok ciddi olabilir.

Kaşlarımı çatmamaya çalışıyorum. "Sonunda bir ilişki mi?"

Ellerini birleştirip çenesini ellerinin üzerine koyar. "Hepimiz gördük ki..." Birden irkilir. "Yani, sadece heyecanlıyım. Herkes aşık oluyor."

Masaya bakıyorum. Rix dudaklarını ovuşturuyor, Hammer dudaklarını ısıyor. Dred kaşlarını kaldırmış, Shilpa gülümsemesini bastırmakta zorlanıyor.

"Hepimiz nasıl olduğunu gördük?" Kollarımı kavuşturmaya çalışıyorum ama kabinde oturuyoruz ve göğüslerim büyük, bu yüzden imkansız.

"Senin ve Dallas'ın birbirinize bakışınızı, tabii ki. Bu kadar çok birlikte olduğunuz için bu sadece an meselesiydi," diyor Shilpa, beni bu durumdan kurtarmak için yardımsever bir şekilde.

"Oh, doğru. Evet."

"Herkes onu sevmediğine inandırmak konusunda oldukça başarılı oldun," diyor Dred, sesinde şüphecilik var gibi.

"Evet, şey, biz beraberliği engellemeye çalışıyorduk." Bu çok saçma geliyor. "Genelde onu öldürmek istersin. Bu ne zaman değişti? Nasıl değişti?" Hammer, sorgu komitesinin ikinci komutanı gibi görünüyor.

Yine de, incinmiş olmaktan çok kafası karışmış gibi görünmesine minnettarım. Birlikte çalışıyoruz, beni tanıyor, bu yüzden onu kandırmak daha zor olacak. Ash ve Shilpa'ya bunu yapmak zorunda olmadığım için mutluyum.

"Çoğunlukla kendimi duygularımın değişmediğine ikna etmeye çalışıyordum. Ama bu yeni bir şey. Duygularımın değişmesi. Çok yeni." *Bu sabahki kadar yeni.* Tanrım, bu konuda berbatım.

Dallas ile yaptığım tüm tanıtım faaliyetlerini zihnimde gözden geçiriyorum. Aralarından seçim yapabileceğim düzinelerce var. Bir keresinde alerjik reaksiyon göstermişti, bunu da hikayemizin başlangıcına ekliyorum.

"Promosyon operasyonlarından biri yüzünden stresli olduğu için benim evime geldi." Genellikle önceki gece sürekli mesaj atar. "Yerinde duramıyordu, bu yüzden onu sakinleştiren yemek yapmaya başladı." Bu iyi. Biraz gerçeklik katabilirim. "Eskiden promosyon operasyonlarına tatlılar getirdiğinde

ama Şimdi bunun 6nceki gece pasta piŐirdiĐi için olduğunu biliyorum." Sa malıyorum, kendimi toparlamam lazım. Çok fazla ayrıntı, yalanı hatırlamayı zorlaŐtırır. "Neyse, Dallas mutfaktaydı."

"Ne yapıyordu?" diye sordu Tally.

Ben karıştırmak için bir bir "Ev yapımı peynir ve patatesli pierogiler, kızarmış soğanla birlikte."

"Onlar benim en sevdiğimdir," diyor Dred.

"Ben tatlı peynirli olanları seviyorum." Hammer i  geçirir.

"Ben jalape oslu olanları seviyorum," der Shilpa.

"Ben kirazlı olanları seviyorum," diye ekliyor Tally.

"Pierogi yapma partisi vermeliyiz," diyor Rix.

"Katılıyorum," diyor Hammer ve bana işaret ediyor. "Hikayene devam et."

"Tereyağım yoktu, bu yüzden Dallas yağla idare etti. Ancak bu, onun alerjisi olduğu ŐiŐelenmiŐ hindistancevizi yağı karıŐımıydı." Bunu bir kilise bağış etkinliğinde keŐfettim. Alerjik reaksiyon g6sterdi ve bir sürü Benadryl ve arabamda birkaç saatlik bir uykuya ihtiyaç duydu. "Yüzüne dokunmuŐ olmalı çünkü dudağı ŐiŐti ve sonra kurdeŐen  ıktı." Kilisede de aynen b6yle oldu. Bir saniye 6nce yakışıklı Dallas'tı, bir saniye sonra ise tuhaf bir korku filminden çıkmış gibi g6r n yordu. "Paniklemeye başladı. Mutfakta dans ediyordu ve benim mutfağımda gaz ocağı var." Birkaç ay 6nce benim binamda yaşanan başka bir olayı anlatıyorum. "Yemek kitabına çarptı ve g6mleği alev aldı. Onu yere yatırıp battaniyeyle boğmak zorunda kaldım."

"Ve bir Şey diğerine yol açtı ve 6p Őmeye mi baŐladınız?" diye sorar Tally.

"Hayır, 6yle bitmedi." Dallas, Charles hariç, benim isteyerek 6p ŐeĐeĐim son kişi.

Shilps boğazını temizler.

"Bu hikayeyi daha 6nce duymamıŐ olmamıza inanamıyorum," diye d Ő  n r Dred.

Onun Ő pheciliĐini hayal mi ediyorum, yoksa gerçek mi, anlayamıyorum.

"Şey, bunu sır olarak saklamaya çalıŐıyorlardı," diye açıklıyor Shilpa yardımsever bir Şekilde.

Masadan onaylayan mırıldanmalar yükselir.

"Yangın alarmı çaldı, binayı tahliye etmek zorunda kaldık ve itfaiye geldi."

"İtfaiyecileri seviyorum," diyor Tally.

"Aynı," diye onayladım. "Dışarıda duruyorduk, Dallas yarısı yanmış, kurdeşenlerle kaplı bir tişört giyiyordu ve itfaiye geldi. İşlerini yaptılar ve tabii ki benim dairem olduğu için onlarla konuşmak zorunda kaldık. Ben olanları anlatıyordum, Dallas ise itfaiyecinin kafasına delikler açıyordu. Benadryl'in etkisiyle kafayı mı yemişti bilmiyordum ama tam bir mağara adamına dönüştü."

"Nasıl mağara adamı gibi?" Hammer'ın gözleri parladı.

İki kişinin eskrim yaptığı televizyona bakıp, "İtfaiyeciye düello teklif etti" diye patladım.

"Hayır!" Rix başını geriye atıp güldü.

Dallas birdenbire ortaya çıktı, aptalca güzel yüzünde bir gülümseme belirdi. "Bu kadar komik olan ne?"

"Hemi bize gizli aşk hikayenizin başlangıcını anlatıyordu," diye açıklıyor Shilpa. Tanrıya şükür ki hafızası çok güçlü.

"Karaokeye gittiğimiz ve sana serenat yaptığım zamanı mı kastediyorsun?" diye sorar Dallas.

Tabii ki her şeyi mahvedecek. Ter sırtımdan aşağı akıyor. Bu oyuna başlayalı sadece birkaç saat oldu ve her şeyi mahvetmek üzereyiz. Ve hayatımı da. Zaten kötü olan hayatımı daha da kötü hale getirmek üzereyiz. "Hayır, o daha sonra oldu. Benadryl yüzünden o geceye dair hatıraların biraz bulanık olabilir."

Yavaşça başını salladı. "Çünkü alerjik reaksiyon göstermiştim."

"Ve neredeyse dairemi yakıyordun. Sonra itfaiyeci benimle flört ettiğini sandığın için ona düello teklif ettin," diyorum, sanki ona hatırlatıyormuşum gibi, bunu uydurmuyorum. *Neden şu anda televizyonda eskrim var?*

Dallas elini cebine sokup bana şehvetli, yaramaz bir gülümseme attığında inanılmaz derecede şaşırdım. "Onun seninle flört ettiğini düşünmemiştim Wilhelmina, ama öyle olduğunu *biliyorum*. Ve yüzümün hali ve antihistaminiklerin etkisiyle ne kadar uçmuş olsam da, senin onuruna ölümüne savaşmaya hazır olduğumu bilmesini istedim."

"Antihistaminiklere çok fazla güveniyorsun." Çenemi ellerimin üzerine dayayıp ona kirpiklerimi kırıştıyorum. Onu birkaç kez otobüsün altına atmaktan ve desteklemekten çok mutluyum. "Ama benim havalandırılmış daireme döndüğümüzde bana sonsuz aşkını itiraf ettiğini düşünürsek, duyguların hakkında bana karşı açık ve dürüst olmana yardımcı oldular."

Dallas'ın gözü seğiriyor. Arkadaşlarıma yalan söylemekten nefret etsem de, ben bu tuhaf hikayeyi anlatırken onun ifadesini nötr tutmaya çalışmasını izlemek bana büyük bir tatmin veriyor.

"Şey, o duyguları uzun zamandır içimde saklıyordum." O iç çeker ve başını sallar. "Bu zor bir durumdu. Alerjik reaksiyon, ölümle burun buruna gelme deneyimi ve o itfaiyecinin sana asılması... Bir erkek ancak bu kadarını kaldırabilir. Artık daha fazla dayanamazdım. Sana hislerimi söylemek zorundaydım."

"Sen yaptın, kapsamlı ve kesin bir şekilde, sonra da başın kucağımda bayıldın."

"Pişman değilim. Hayatımın geri kalanında her gün başımı kucağına koyup uyuyabilir ve çok mutlu bir adam olabilirim."

Ash ortaya çıkıp Dallas'ın omzuna kolunu attığı için cevap verme şansım olmuyor. "Partiyi bozmak istemem ama bu akşamki rezervasyonumuza yetişmek için dördümüzün gerçekten gitmesi gerekiyor."

Shilpa telefonuna bakar. "Vay canına, saatin bu olduğunu fark etmemişim." Dallas bunu kabul eder, ben de öyle, kaçabildiğim için mutluyum.

Tüm kızları kucaklayıp koltuktan kayıyorum. Dallas'ın elini kabul etmekten ve kolunu omzuma dolayarak beni yanına çekmesine izin vermekten başka seçeneğim yok.

O benim başımın üstünü öper. Ben gülümserim ve aynı anda gözlerimle onu lazer ışınıyla öldürmeye çalışırım.

"Bu gece benim evimde kalacak mısın, benim küçük şeftali pastam?" diye sorar, çıkışa doğru ilerlerken.

"Ontario Gölü'nün dibinde sonun gelmesini istemiyorsan, bu lakabı ilk ve son kez kullanıyorsun."

O da başını sallar. "Sen çok tatlısın, tatlım."

Tırnaklarımı onun yan tarafına geçiriyorum ve o bana gülümsüyor.

Bugün bir gösterge ise, önümüzdeki birkaç hafta sabrımın ve şüpheli oyunculuk yeteneklerimin epik bir sınavı olacak.

BÖLÜM 10

DALLAS

"Ailen sorunsuz geldi mi?" Ash, Tristan'ın dairesine doğru iki blok yürürken sorar. Sezon dışında şehirdeyken bir grup olarak bir araya gelip antrenman yapıyoruz. Kimin spor salonunu kullanacağımızı dönüşümlü olarak belirliyoruz, böylece kimse rutinimizi tahmin edemiyor. Arena'ya da gidebiliriz, ama apartman spor salonları çok güzel ve yaz aylarında pek kullanılmıyor.

"Evet, yerleşiyorlar. Egzersizden sonra brunch'a gidiyoruz, istersen sen de gelebilirsin."

"Katılmamı ister misin?" diye sorar Ash.

"Evet. Tampon işe yarayabilir." Annem, Hemi'yi daha yakından tanımaktan ne kadar heyecan duyduğunu durmadan anlatıp duruyor. Willy'nin bakış açısından tüm bu olayın bir yalan olduğunu düşününce kendimi berbat hissediyorum.

Çoğu konuda oldukça sakin olan babam bile bu gelişmeden oldukça heyecanlanmış durumda. Ayrıca, bu işi batırmamam konusunda da hazırlıksız bir yorum yaptı.

Bu yorum canımı sıktı, ama haksız da değildi. Hayatım boyunca birçok aptalca şey yaptım. İki erkek kardeşim ve küçük kız kardeşim her zaman hedeflerine ve bu hedeflere nasıl ulaşacaklarına odaklanmış, dikkatlerini dağıtan şeylerden uzak durmuşlardır. Manning beş yaşındayken doktor olmak istediğini biliyordu. Ferris ise liseye başladığında itfaiyeci olmaya karar vermişti. Paris ise tanıştığı her hayvanı sevdiğinden, veteriner olunca kimse şaşırmamıştı. Benim için de durum benzerdi, hokey sopasını elime alır almaz hokey benim için her şey olmuştu. Onlardan farklı olarak, ben genellikle hokey antrenmanından *sonra* ne olacağıyla daha çok ilgilenirdim. Havalı arkadaşlarla parti yapmaya o kadar kapılmışım ki.

"Hemi'nin anneleri yardım maçına geliyor mu?" diye sorar Ash.

"Gelemeyecekler." Annem onun anneleriyle konuştu ve onların çalışmak zorunda olduklarını öğrendim.

"Yani sadece bir çift ebeveynle uğraşman gerekecek. Bu iyi." Ash, kafamdaki düşünceleri tekrarlıyor.

Tristan'a mesaj atıp onun binasının önünde beklediğimizi bildiriyorum. Hollis ve Roman, o bize kapıyı açarken caddeyi geçiyorlar. Onlar Tristan'ın binasının karşısındaki binada yaşıyorlar. Çoğumuz birbirimize yürüme mesafesinde yaşıyoruz.

Asansör kapıları açıldığında birbirimizi selamlayarak sırtımızı okşuyoruz ve Rix ile Dred dışarı çıkıyor.

"Mükemmel zamanlama!" Rix elini kapı sensörünün üzerine koyar ve bize içeri girmemiz için işaret eder. "Tristan ve Flip spor salonundalar. Çıkmadan önce sizi oraya çıkarayım, böylece aşağı inmeleri gerekmez."

"Flip'e mesaj attım," diyor Dred, gözlüklerini burnuna iterek.

"Dallas, Hemi yarın hayır maçı için ailenin geleceğini söyledi. Onlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum," diyor Rix.

"Ben de." Dred bana merakla bakar. "Senin ve Hemi'nin çıktığını hala inanamıyorum. Sanki o senin sahibiymiş gibi geliyor bana."

"Bu yanlış değil," diye kabul ettim.

Koluma hafifçe vurur. "Buz pistinin dışında beta olmak sorun değil."

Rix telefonundan başını kaldırır. "Bence Dallas için *golden retriever* daha uygun bir terim."

"Teşekkürler?"

Asansöre bineriz ve kapılar kapanırken Rix ve Dred'e el sallayarak veda ederiz.

"Bütün kızlar bir araya mı geliyor?" diye düşünmeden soruyorum. Willy onlarla birlikteyse bunu zaten bilmem gerekir.

Hollis bana tuhaf bir bakış atar ve Ash gizlice ayak bileğime tekme atar.

"Bu sabah arenada Hemi'ye yardım ediyorlar," diyor Roman yardımsever bir şekilde.

"Doğru. Tabii ki. Aklım nerede bilmiyorum." Kafamı sallıyorum.

"Şu anda çok şey yaşıyorsun." Ash omzuma vurur.

Roman çenesindeki sakalları ovuşturur. "Bunu hiç beklemiyordum ama bir yandan da bekliyordum."

Ona şaşkın bir bakış attım. "Ne demek istiyorsun?"

Hollis eliyle öksürdü.

Asansör kapıları açılır ve bir çift içeri girer. Tanıdık gördükleri için gözleri parlar. Birbirlerine yan gözle bakarlar ve yüzleri kızarır, ama Terör hakkında hiçbir şey söylemezler.

Roman hava durumundan bahseder.

Onlar hayranlıkla dolu bir cevap verirler.

Telefonum, Dr. Sheep's Ass ve Brooklyn'den gelen başka bir bildirimle çınlıyor. Bildirimde, onlarınki gibi bir aşkı kaçıran tüm zavallı bekarlar hakkında bir şeyler yazıyor. *Midemi bulandırıyor*. Yemin ederim, Wills'in benim kız arkadaşım olduğunu düşünmeselerdi, onun hafta sonunu mahvetmenin bir yolunu bulurlardı. Bu karmaşadan çıkan tek olumlu şey bu.

Neyse ki, durum garipleşmeden katımıza ulaşıyoruz ve çift bizi takip etmiyor. Tristan spor salonunun kapısında bizi karşılıyor ve içeriye davet ediyor. Artık burada sadece biz varız, çünkü işe gidenler ve sabah egzersizi sevenler çoktan gitmişler. Herkes tercih ettiği yere dağılmış durumda.

"Tamam, yaptığın yoruma geri dönelim, Roman. Bunu önceden gördün de ne demek istiyorsun? Sen neyin nesi, Aşk Dedektifi mi?" diye alay ediyorum. En iyi arkadaşı kızına aşık olduğu durumlar hariç, kalbin tüm gizemlerini çözüyor gibi görünüyor. Benim hayal dünyamda, Willy'nin nefretinin ardında bana olan tam bir hayranlık yatıyor.

Roman ağırlık odasına bakınıyor. "Dallas'ın Hemi'ye aşık olduğunu bilenler elini kaldırsın."

Bütün erkekler ellerini kaldırır.

Kollarımı kavuşturuyorum. "*Hepiniz* bunu bilemezsiniz."

"Dostum." Flip, alternatif hammer curl yaparken aynalı duvardaki yansımasını izliyor. "O sana evrenin tarihindeki en berbat promosyonları veriyor ve sen asla hayır demiyorsun. Takımda senin kadar tuhaf kilise yardım işleri yapan başka kimse yok."

"Kiliseyle ilgili şeyler çoğunlukla büyükannem için. Ve onun arkadaşları ve onların arkadaşları için." Bu doğru, ama aynı zamanda Willy her zaman bana eşlik ediyor, bu yüzden bu bir çifte kazanç. Büyükannemle vakit geçirebiliyor ve

aynı zamanda Willy'nin tüm dikkatini de üzerime çekiyorum.

"Tamam, ama o her zaman seninle birlikte gider, ne olursa olsun," diye karşı çıkar Flip. "Bunun bir kısmı, ona baş ağrısı verecek bir şey yapmaman veya söylememen için olduğundan eminim, ama tek neden bu olamaz. Eğer öyle olsaydı, benim dairemde, yedek yatak odamda yaşardı."

"Başka ne neden olabilir ki?" Bu konuda daha sakin olabilmeyi isterdim, ama takıntımda yalnız kalmak istemiyorum.

"Seninle vakit geçirebilmek için tüm bu saçmalıklara katılıyor," diyor Hollis.

"Senin de kızımınla vakit geçirmek için lokantaya gelmeye başladığın gibi," diyor Roman.

"Bu yılın başlarına kadar sadece kahvaltı için geliyordum," diye cevapladı Hollis.

"Uh-huh."

"Neyse." Hollis bana döner. "Artık neden bu kadar önemsiz şeylere katıldığını biliyoruz."

"Hammer sana bu konuda bir şey söyledi mi?" Soruşturmam devam ediyor. Takım arkadaşlarımdan bu konuda yalnız olmadığımı teyit edersem, bu her şeyi değiştirir.

Hollis bana inanmaz bir bakış atıyor. "Sanki kız arkadaşımın bana söylediği her şeyi sizinle paylaşacaktım gibi."

"Rix de daha önce benzer bir şey söylemişti," diye araya giriyor Flip.

"Bu doğru mu?" diye soruyorum Tristan'a, o da en yakın arkadaşına gözlerinden ölümcül bakışlar atıyor.

"Flip'in bu konuda yalan söyleyeceğini sanmıyorum," diye mırıldanır.

Umutlanmak istemiyorum, ama bir şekilde umutlandım. En azından ağırlıklara odaklanıp şimdilik bu konuyu bir kenara bırakabiliyorum.

Egzersizimizden sonra, Ash ve ben The Pancake House'da kahvaltı için ailemle buluşuyoruz. Orada en iyi yumurta benny ve harika kahve var.

"Yarın Shilpa'yı göreceğim için çok heyecanlıyım." Annem kahvesine yarım paket şeker ve krema koyar, karıştırır, bir yudum alır ve kalan şekeri ekler.

"O da seni görmek için sabırsızlanıyor."

Shilpa ve Ash ile ailem arasında karşılıklı bir sevgi var.

Annem gülümser ve dikkatini bana çevirir. "Sen erkeklerle antrenman yaparken Bippy anneannenin yüzüğünü senin için temizlettim."

Neredeyse yüzüne kahve püskürtecektim. Öylece boğulup öksürdüm. Yüzük konusunda şaka yaptığını sanmıştım. "Uh, bunun için biraz erken, anne."

"Öyle mi? Birbirinizi hayatınız boyunca tanıyorsunuz. Yıllardır birlikte çalışıyorsunuz," diye tartışır. "Ash, karınla evlenmek istediğini ne zaman anladın?"

Ash, sebzeli sosis yutmuş gibi görünüyor. "İlk randevudan sonra."

"Ve ikiniz birlikte büyüdünüz." Annem kaşığını silah gibi sallıyor.

"Evet, ama büyürken pek arkadaş değildik ve lisede aynı çevrelerde takılmıyorduk." Ortaokulda arkadaşlarımla Willy'ye eziyet ettiğini ve benim de pasif bir şekilde izlediğimi ona söylemeye niyetim yok, çünkü bu da eziyet edenler kadar kötü bir şey. Willy için öğrenci konseyi posterleri yaptığımı biliyor, ama bunu neden yaptığımı ya da balo öncesinde Wills'i affedilemez bir şekilde kazara nasıl mahvettiğimi bilmiyor.

"Ama bu zamana kadar birbirinizin hayatında hep vardınız. Ve onun Terör için çalışmasının ikinizi bir araya getiren kader olmadığını söyleyemezsin." Başını eğdi. "Ayrıca, ne kadar mutlu olduğunu görebiliyorum, Dallas Mattias Bright. Sen deli gibi aşıksın. Onu sonsuza kadar kendine ait yapmaya hazır olana kadar bu duyguyu koruyabilirsin." Ash'e işaret eder. "Sence de öyle değil mi?"

"Hazırlıklı olmak iyidir," der Ash tereddüt ve masanın altında dizime vururken, bana hiç de katılmadığını belirten bir bakış atar.

"Bütün bu yardım varken ve ona tamamen aşık olduğun açıkken beklemekte bir anlam görmüyorum. Bu fırsatı kaçırmak istemezsin, Dallas. Değil mi, Mattias?"

"O, saklanacak bir hazine," diyor babam kahve fincanının kenarından.

Onun erkek arkadaşı olmak, onu Brooklyn, Sean ve mezunlar toplantısındaki diğer dedikoducu pisliklerden koruyacaktır. Ama eğer o benim nişanlım olsaydı... o zaman kimse ilişkimizi sorgulayamazdı.

BÖLÜM 11

HEMI

"Burada olmanız bizim için bir onur." Corbin Murray'i karşılarken elini sıkıyorum. O, bugün hayır amaçlı maç için davet ettiğimiz birçok ünlüden biri.

"Çok heyecanlıyım!" Geniş bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

"Biz de öyle. Eğer sizin için de uygunsa, birkaç fotoğraf çekilmenizi rica ediyoruz, ardından sizi soyunma odasına götürüp kıyafetlerinizi giymenizi sağlayacağız." Onu, fotoğrafçının kamerasıyla hazır beklediği arka plana yönlendiriyorum.

Tally, bir sonraki ünlü kişi kapıdan girerken onun hokey çantasını alır.

"Hemi, çok uzun zaman oldu!" Eric Steele — gerçek adı, oyunculuk için uydurulmuş değil — çantasını bırakır ve beni sıcak bir kucaklaşmaya davet eder.

"Merhaba! Bugün buraya gelmeyi kabul ettiğin için çok teşekkür ederim." Ona sevgiyle sarılırım.

Hammer sağımda durmuş, gözleri fal taşı gibi açılmış.

Eric beni bırakmakta gecikiyor. Parmak uçları tanıdık bir şekilde kollarımı okşuyor ve parmakları benimkine dolanıyor. Gözleri yumuşak, gülümsemesi de öyle. "Harika görünüyorsun."

Onun gülümsemesine karşılık verip iltifatını reddettim. "Beni utandırırıyorsun."

"Nasılsın? Dallas Bright ile çıktığını gördüm. İtiraf etmeliyim ki, bunu düşününce biraz şok oldum. Sanırım son birkaç yılda işler çok değişmiş."

Yanaklarım kızarıyor. Eric, Dallas'a olan nefretimi çok iyi biliyor. Yalanımı inandırıcı kılmak için çabucak bir şey uyduruyorum. "Bu, şey... karmaşık bir durum. Ama evet, hislerim değişti." Eric'ten mezunlar toplantısına benimle birlikte gelmesini isteyebilir miydim? Elbette. Ve bunu gerçekten düşündüm.

Ama aynı zamanda popüler bir film yıldızı olan eski sevgilimle birlikte gitmek, çok fazla çaba sarf ediyordum gibi hissettirirdi. Şimdi ona sormadığım için pişmanım, çünkü Dallas'la birlikte gitmek bambaşka bir felaket olurdu. Ama artık çok geç.

Beni değerlendirircesine başını sallar. "Şanslı bir adam." "Kim şanslı adam?"

Dallas arkamdan kolunu belime doladığında kaskatı kesildim. Sonra göğsü sırtıma yapıştı. Onu kaburgalarına dirsek attım. "PDA hakkında konuşmuştuk," diye mırıldandım.

PDA hakkında konuşmadık.

Geri çekilir ve iki elini kaldırır. "Üzgünüm, tatlım. Bazen kendimi kaybediyorum. En iyi davranışımı sergileyeceğim." Yanıma gelip elini uzatır. "Eric Steele, burada olmana çok sevindim."

"Teşekkürler dostum." Eric elini kabul eder ve birkaç saniye boyunca sıkıca sıkırlar. "Hemi'yi kaptığın için şanslı bir adamsın diyordum."

"En şanslı." Dallas kolunu omuzlarıma doladı ve beni kısa bir süre sıktı. "Hayallerimin kadını sonunda tamamen benim oldu."

"Muhtemelen fotoğraf çekimine katılmalı ve sonra soyunma odasına gitmeliyim. Buz pistinde görüşürüz, tamam mı?" Eric, biraz rahatsız görünerek diyor.

"Sabırsızlanıyorum," diye cevaplar Dallas.

Başını sallar ve bana bakar. "Hemi, seni görmek her zaman güzel." "Seni de."

Eric çantasını alır ve fotoğraf çekimi için Tally'nin yanına gider.

"Kız kardeşim burada olsaydı çıldırırdı. Veterinerlik okulunda okurken, Fae film serisinden aldığı tişörtü hiç çıkarmazdı." Dallas kaşlarını çattı. "Sen ve Eric nasıl tanıştınız?"

"Bir süre önce çıkmıştık."

"Çıktınız mı? Ne zaman?" Dallas yumruklarını beline koyar. "Bir süre önce ne kadar önce?"

"Lisans eğitimim bittikten hemen sonra. Deneyim kazanmak için Los Angeles'ta staj yaptım ve o, bir arkadaşımın arkadaşının arkadaşıydı. Birkaç ay çıktık

Sonra yüksek lisans yapmak için geri döndüm ve her şey bitti."

"Yani mesafe yüzünden mi ayrıldınız?" Dallas onaylıyor.

"Bir nedenden dolayı yürümedi." Aslında kıskanıyor. Sahte erkek arkadaşım neden eski sevgilimi kıskansın ki? Tamam, ünlü bir eski sevgili, ama yine de. "Neden buradasın? Maça hazırlanman lazım." Dallas'ın omzuna itiyorum, ama kıpırdamıyor.

"Mesafe dışında başka nedenler mi var?"

"Bu Hollis ve Scarlet Reed'in durumu değil. Sakin ol. Bunu daha sonra, seyirci olmadan, ben meşgul olmadan ve senin maça hazırlanman gerekmeden konuşabilir miyiz?"

Ellerini saçlarının arasından geçirip burnundan nefes verir. Hava sinir bozucu derecede sıcak. "Tamam. Sabırlı olabilirim." Eğilir ve gözleri dudaklarıma düşer. *Karnımdaki bu heyecan verici his de neyin nesî?*

Flaş patladığında, elimi göğsüne koyup geriye yaslanırım. "Ne yapıyorsun?"

"Kız arkadaşımdan şans öpücüğü almam lazım."

"Hayır, yapamazsın. Ben çalışırken bana dokunamazsın. Sınırlar olmalı. Hazırlan. Hemen." Soyunma odasının yönünü işaret ediyorum.

Dudakları çok tanıdık bir şekilde kıvrılır. Bu, on birinci sınıfta birlikte aldığımız birkaç dersten biri olan hukuk dersinden bir anıyı canlandırır. Ben sınıfın önünde tartışmalar için ayağa kalktığımda, o her zaman o şeytani gülümsemeyi takınırdı. "Bu bakış da ne?" *Ve neden birdenbire bu kadar telaşlandım?*

Gözleri ısınır ve dilini üst dudağına sürer. "Bana emir vermeni çok seviyorum."

"Cidden. Git." Ona ölümcül bir bakış attım.

Ağzı *çok seksi*, göz kırpar ve soyunma odasına doğru yönelir. Hammer'a dönerim. "O benim başımın belası." "Sana takıntılı," der.

"Öyle değil." Ama kıskanç erkek arkadaş rolünü çok iyi oynuyor ve olay çıkarıyor.

Kız kaşlarını kaldırdı. "Neden Eric'le çıktığını bugüne kadar bilmiyordum?"

"Çok uzun zaman önceydi."

"Ama arkadaş kaldınız," diyor.

Omuz silkiyorum. "Ayrılıktan dolayı birbirimize karşı kötü hislerimiz yoktu. Ben buraya geri taşındım, o ise Los Angeles'taydı. Hiçbir zaman ciddi bir ilişki olmadı."

"Son zamanlarda sürprizlerle dolusun, değil mi?"

"Birkaç ay önce sürprizlerle doluydu, değil mi?" diye alay ediyorum.

"Evet, babamın en iyi arkadaşına aşık olmak da bir sürprizdi, değil mi değil mi?"

"Evet, ama şimdi birlikte olduğunuz için, başka türlü hayal etmek imkansız başka türlü hayal etmek imkansız. Roman bu duruma sıcak bakıyor gibi görünüyor." "Babam kesinlikle daha rahat. Hollis'in bunu fark etmesi yardımcı oluyor. Umarım artık kariyerimde yerimi bulduğum ve aşkı bulduğum için, o da bulur."

"Değişiklik olsun diye ona bakacak birine ihtiyacı var," diye düşünüyorum.

"Öyle. Son yirmi bir yıldır hayatım hokeyden ibaretti, ama bu sezon yedek kaleci daha fazla oynuyor, bu yüzden başka bir şeye odaklanması gerekiyor." Hammer içini çeker. "Hala takımla çalışabildiğim için mutluyum, anlıyor musun? Siz benim ailemsiniz, başka bir yerde olmayı hayal bile edemiyorum."

"Ben de aynı şekilde hissediyorum." Dallas'ın sahte erkek arkadaşım olması ya da insanların onun parasını istediğini düşünmesi ne kadar rahatsız edici olsa da, alternatif çok daha kötü. İnsanlar bunun bir yalan olduğunu öğrenirse, bu utançtan kurtulmak imkansız olur. Bunun takıma etkisinden bahsetmiyorum bile. Bu da, onun ailesiyle tanıştığımda ekstra ikna edici olmam gerektiği anlamına geliyor. İnsanların bizim yalanımıza inanması çok önemli.

Son ünlü oyuncu da kayıt yaptırdıktan sonra, arenaya doğru yola çıkmaya başlıyoruz, ama Topher Guy beni durduruyor. "Hemi, buradasın. Seninle konuşmam lazım."

Çünkü şu anda yeterince işim yok. Zorla gülümserim ve Hammer'a dönerim. "Bensiz devam et."

"Emin misin? Bekleyebilirim."

"Sorun değil. Hemen arkandan gelirim."

O koridora doğru ilerlerken, ben sinirimi dışa vurur ve dikkatimi Topher'a veririm. "Senin için ne yapabilirim?"

"Birincil pistin kullanımını konuşmamız gerekiyor."

"Tabii. Benimle birlikte yürür müsün? Misafirperverlik bölümüne uğramam lazım. Çünkü yardım maçı başlamak üzere..." Duvarı bir saat buluyorum. "Kırk beş dakika sonra. Ve şu anda fazla vaktim yok."

"Biliyorsun, eğer biraz daha az olsaydın" — bana doğru eliyle işaret eder — "sen, daha kolay tolere edilebilirdin."

En sahte, en parlak gülümsememi takınırım. "Bu tür etkinliklerin sorunsuz geçmesi ve ekibimize olumlu haberler getirmesi için etkili olmam gerekiyor, bu da temelde benim iş tanımım. Şimdi, ana pistte sorun nedir?" Koridordan hızlıca VIP süitine doğru yürürüm. Bugün bu tür saçmalıklara vaktim yok, özellikle de Topher'dan gelenlere.

"Kadın takımı için önümüzdeki dört hafta boyunca rezervasyon yaptırdın."

"Sezon dışı ve erkek takımı buzda değilken yardımcı pistini kullanmaları için bir neden yok. Bunu daha önce konuştuk, neden tekrar tartışıyoruz anlamıyorum."

"Bu, genç erkeklerin yaz takımı için kullanılamayacağı anlamına geliyor."

"Böylece yardımcı pistini kullanabilirler."

"Koçlarına orada oynama fırsatı vereceğime söz verdim, bu yüzden kadın takımını başka bir yere alman gerekiyor."

Ben durduğumda, o da kayarak durdu ve bana yetişmek için çaba sarf ederek nefes nefese kaldı. "Pardon, geçen ay ana pistin kullanımıyla ilgili sorduğumda bana ne demiştin? İlk gelen ilk alır ve belki bir dahaki sefere işlerimi yoluna koyarım mı demiştin?"

"Neden her zaman bu kadar zorluk çıkarıyorsun?" Kravatını çekiştiriyor. "Bunu nazikçe halledebilirdik, Hemi. Şimdi senin üstüne gitmek zorunda kalacağım." Tam tersi yönde öfkeyle uzaklaşıyor. Derin bir nefes alıp kendimi sakinleştiriyorum. Nazik davranmak, onun istediğini yapmak anlamına geliyor gibi görünüyor. Ama ben kendi pozisyonumdan vazgeçmiyorum ve o da bana karşı hiçbir zaman nazik davranmayacaktı zaten. Sanırım şimdi koçlardan biriyle konuşup durumunu anlatacak. O benden daha uzun süredir burada ve bazen kıdemi galip geliyor. Ama bu haberi kadınlar koçu Denise'e veren ben olmayacağım

bu haberi kadınlar koçu Denise'e veren kişi olmayacağım; eğer istediğini elde ederse, bu Topher'ın işi olacak.

VIP'lerimizin iyi bakıldığından emin olmak için kontrol ettikten sonra arena girişine doğru yola çıkıyorum. Hammer ve Tally'yi ellerinde klipsli dosyalarıyla beni beklerken buluyorum.

"Her şey yolunda mı?" diye sorar Hammer.

"Harika. Sorduğun için teşekkürler. Burada durum nasıl?" Arena'ya bakınıyorum. Aylarca süren planlamanın sonucu işte bu. Biletler tükendi ve maç canlı yayınlanıyor. Bilet gelirleri iki yerel hayır kurumuna bağışlanacak ve maçtan sonra, hayranlara oyuncular ve ünlüler tarafından bağışlanan imzalı formlar, sopalar ve özel eşyalar için teklif verme fırsatı sunan bir çevrimiçi müzayede düzenlenecek.

"Her şey hazır. İkinci katta küçük bir aksaklık oldu ama hallettik. Harika olacak," diye beni temin ediyor.

"Bu maç için hazırlanan formlar çok hoşuma gitti," diyor Tally.

"Tasarım ekibiyle birlikte çalışmak çok eğlenceliydi," diyor Hammer.

"Artık bu işin tam zamanlı sorumlusu sensin," diyorum ona. Hammer, Terror markasının popülerliğini korumak için pazarlama ekibine yerel tasarımcılarla anlaşmalar yapmasında yardımcı oluyor.

O da başını sallar. "Bana göre yüzde yüz uygun."

Rix, Shilpa ve Dred, yedek kulübesinin arkasındaki ilk sıraya otururlar ve biz de maçı izlemek için yerlerimize yerleşiriz. Normalde hepimiz bir süitte birlikte otururuz. Maçı bu kadar yakından izlemek çok güzel.

Oyuncular tek tek sahaya çıkıyor ve seyirciler alkışlayarak ve bağırarak onları karşılıyor. Bu maç, ünlüler ile profesyonel oyuncular arasında oynanıyor. Amaç eğlenmek ve hayır kurumları için para toplamak. Maç başladıktan kısa bir süre sonra Dallas, ünlülerin ilk golüne sinirlenip küfür etmeye başlayınca şaşırıyorum.

Camı tıklatıyorum ve o omzunun üzerinden bana bakıyor.

Ona bir bakış atıyorum.

Bana bir öpücük gönderir.

Ama o devam ediyor ve ilk beş dakikada iki gol atıyor.

Roman, ünlü oyuncuların beraberliği yakalaması için iki gol yedi.

"Ne sorunu var bu adamın?" diye mırıldanıyorum. "Bu eğlence için olmalı."

"Sanırım Eric'le olan geçmişine biraz kıskanıyor," diye fısıldar Hammer.

"Hayır." Bu fikri hemen reddettim.

Hammer omuz silkiyor. "Ondan sürekli puck'ı alıyor."

Eğer *gerçekten* çıkıyor olsaydık ve kıskanacak bir şeyi olsaydı, bu mantıklı olurdu. Ama çıkmıyoruz ve kıskanacak bir şeyi yok. "Sakinleşmesi lazım."

Ama o, buz üzerinde agresif hareketlerine ve sert oyununa devam ediyor, öyle ki Ash ikinci periyotta onun bir gol daha atmasını engelliyor.

Oyunun kısa bir molası sırasında kamera, bugün görmek istediğim son insanlara odaklanarak tribünlerden birine yönelir. "Hay sıçayım, neden burada olmak zorundalar?" diye mırıldanırım.

"Kim?" diye sorar Shilpa.

"Brooklyn ve Sean." Kafamı sallıyorum.

Çalıştığı şirket bir locaya sponsor oluyor. Genellikle iş arkadaşlarıyla birlikte geliyor ve ben ondan kaçınıyorum. Onu aramam için hiçbir neden yok. Onu hiç umursamamam gerektiğini de gayet iyi biliyorum. Ama tabii ki bugün eski en iyi arkadaşım ile birlikte burada. Ve tabii ki tüm stadyumun gözü önünde lanet olası Jumbotron'da öpüşüyorlar. Ben bir yetişkinim, bunun önemi olmamalı. Ama neden sanki her zaman yarama tuz basıyorlarmış gibi hissediyorum?

Burası benim sahnem, benim takımım, benim halkım. Burada güvende olmam gerekiyor. Benim alanımda beni küçük düşürmemeleri gerekiyor, ama tanrım, yapıyorlar. Sean muhtemelen benim varlığımdan bile haberdar değil. Ama Brooklyn'i her gördüğümde, sanki biri kalbimi yeniden parçalamış gibi hissediyorum. Her gönderi, iğneleme amaçlı her yorum, beni derinden etkiliyor. Keşke beni etkilemesin, hala canımı yakması çok sinir bozucu. Onları birlikte görmek beni rahatsız etmemeli, ama onlar benim boktan güvensizliğimin kriptoni gibiler. Kendimi küçük ve zavallı hissediyorum, en iyi arkadaşım beni sırtımdan bıçakladıktan sonra mezuniyet balosunda otoparkta oturup kusana kadar ağlayan aptal bir genç kız gibi.

Bana binlerce yönden farklı olmam gerektiğini söyleyen aynı arkadaş: daha az iddialı olmam, dekoltemi daha iyi kullanmam, sadece gülümsemem, ama kimseyi aşağılamamak için asla konuşmamam gerektiğini söyledi.

Eğer onu dinleseydım, belki daha fazla erkek benden hoşlanabilirdi. Daha da kötüsü, diğer kızların benimle arkadaş olmak istemediklerini, bu yüzden ona minnettar olmam gerektiğini söylediği zamandı. *O kötü bir arkadaştı.* Özellikle şu anda etrafımda bulunan harika kadınlara baktığımda. Onlar bana asla böyle hissettirmezlerdi.

Aşk ve kırık kalpler acı verebilir, ama en iyi arkadaşım olduğunu düşündüğüm birini kaybetmek en derin yarayı bıraktı. Bu anda, binlerce şey diliyorum. Farklı olmak. Geçmişimdeki pisliklerden bu kadar etkilenmemek. Kendim olmakta bir sorun olmadığını hissetmek. Kendim olmak çok fazla değilmiş gibi hissetmek.

Bir an için, gözlerimin arkasında korkunç bir gözyaşı hissediyorum — ta ki camı tıklayan bir ses dikkatimi Jumbotron'dan uzaklaştırana kadar. Dallas eldivenlerini çıkarır ve elleriyle bir kalp işareti yapar.

Ash omzuna vurur ve ona buzun üzerine çıkmasını söyler.

Jumbotron her şeyi yakalar.

Elimde değil, gülümsüyorum. Evet, o benim başımın belası, ama aynı zamanda insanların benim yerimde olmak için her şeyi yapacağını da hatırlattı bana. Herkes Dallas Bright'ın benim olduğunu düşünüyor.

Oyuncular son periyotta puck'ı Dallas'tan uzak tutmak için ellerinden geleni yaparlar ve ünlüler tek bir golle maçı kazanırlar, ki bu her zaman istediğimiz sonuçtur, bu sefer Dallas tek başına aksini yapmaya çalışsa da.

Maçın sonunda, her iki takımın da eşlik ettiği buz pistine çıkıp, herkese geldiği için teşekkür ediyorum. Vander Zee konuşma yapmayı pek sevmez. Hayır amaçlı maçları her zaman yerel çocuk hastanesine bağışlanacak doldurulmuş hayvan oyuncakları atarak sonlandırırız.

Seyirciler, temizlik görevlilerinin büyük çuvallara toplaması için buz pistine getirdikleri peluş hayvanları atmayı bitirir bitirmez, Dallas kayarak yanıma gelir.

Mikrofonu indirip ona tüm salonun görebileceği bir bakış atarım. "Ne yapıyorsun? Takım arkadaşlarının yanına dön."

"Mikrofona bir saniye ihtiyacım var."

Yüzündeki ifade hiç hoşuma gitmiyor. Mikrofonu arkamda saklamaya çalışıyorum, ama ben patenlerim üzerindeyim ve profesyonel bir oyuncu değilim

. Dallas mikrofonu kapar ve beni dengelemek için elini kalçama koyar.

"Cidden, Dallas, ne düşünüyorsan, şimdi vazgeçmelisin. Palyaçolar senin için geliyor," diye tehdit ediyorum.

"Merak etme tatlım. Bence bunu seveceksin," diyor ve mikrofonu ağzına götürüyor. Yanağından ter damlıyor. Şakakları ıslak ve yüzü efordan kızarmış. "Hayatımın aşkına, bir başka inanılmaz ünlüler yardım maçı düzenlediği için hep birlikte alkışlayalım!"

Kalabalık çılgına dönüyor.

"Bunu tek başıma yapmadım," diye mırıldanıyorum.

"Herkese kendisine yardım eden bir ekibi olduğunu hemen hatırlatıyor olsa da, Wilhelmina'nın bu ekibin arkasındaki itici güç olduğu aşikar. Ve o benim için her şey demek." Bir elinde mikrofonu tutmaya devam ederek arkasını dönüyor. Ama diğer elinin yumruk olduğunu fark ediyorum.

Önümde bir dizinin üzerine çöküyor ve tüm arena topluca nefesini tutuyor.

Ona uzanıp boğazını sıkmamak için tüm gücümü kullanıyorum.

.

"Kalk," dişlerimi sıkıp sıkı bir gülümsemeyle fısıldıyorum.

Bu olamaz. Bunu tüm arenanın önünde yapamaz.

. *Bu* her neyse. En azından televizyonda yayınlanan kısmı atlattık. *Umarım televizyonda yayınlanan kısmı atlattık...*

"Wilhelmina Georgia Reddi-Grinst, sen tanıdığım en inanılmaz kadınsın. Her gün daha iyi bir erkek olmam için bana ilham veriyorsun ve biliyorum ki ben sonsuza kadar gelişmeye devam edeceğim, ama senin gelişmeye devam eden adamın olmak istiyorum. Hayatımızın geri kalanında. Dünyada daha fazla istediğim hiçbir şey yok, Kupayı bir kez daha kaldırma şansı bile..."

Kalabalık kıkırdar ve bir grup insan tezahürat yapar.

"Şimdi kes şunu, Dallas. Palyaçolar. Sonsuza kadar palyaçolar," yüzüme yapabildiğim en aşırı gülümsemeyle tehdit ediyorum. Sevdiğim herkese onun kız arkadaşı olduğum konusunda yalan söylemek bir şey, ama eğer düşündüğüm şeyi yapmak üzereyse... yalanlar sonsuz derecede daha büyük hale gelecek.

"On yıl önce, seni takip etmemekle hayatımın en büyük hatasını yaptım. Benim hayat arkadaşım ol, Wilhelmina. Sonsuza kadar benimle ol. Benimle evlenir misin?" Yumruğunda tuttuğu kutuyu açar.

Siyah kadife yastığın üzerinde, beyaz elmaslardan oluşan bir hale içinde yer alan en güzel mavi elmas duruyor. Nişan yüzükleri söz konusu olduğunda, bu yüzük son derece muhteşem. Ve Dallas'ın, tüm bu insanların önünde bana bu kadar olağanüstü güzel bir şey sunması beni inanılmaz derecede sinirlendiriyor.

Özellikle de bunların hiçbirisi gerçek olmadığı için. Ve bizim için kazdığı çukur çok daha derinleşti.

Dallas mikrofonu bırakıyor. "Evet de, Wills. Kimse seninle uğraşamaz. Biz hüküm süreceğiz. Sen ve ben. Benim sert kraliçem ol."

Elimle ağzımı kapatıyorum. Birdenbire gözyaşlarıma hakim olamıyorum. Kızgınım. Üzgünüm. Neler olduğunu hiç anlamıyorum.

"Onlar kazanamazlar," diye fısıldıyor. "Ne şimdi, ne de gelecekte. Onlara nasıl yapılacağını gösterelim."

Gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum ve başımı sallıyorum. Yanlış yönlendirilmiş olsa da, niyeti kötü değil. En azından öyle görünmüyor.

Mikrofonu dudaklarına götürüyor. "Sözleri söylemelisin, tatlım."

Elimi indirip bu yeni yalanı pekiştiriyorum. "Evet. Seninle evleneceğim." Gülümsemesi ıslık ıslık ve kalbim ikiye bölünüyor sanki.

Bu maskaralık bittiğinde pek çok insanı hayal kırıklığına uğratacağız.

Onun ailesi, benim annem, ailelerimiz, arkadaşlarımız... Hepsi için şimdiden yıkılmış durumdayım. Ve en çok da kendim için. Çünkü balo kralı az önce inek kıza evlenme teklif etti ve tüm bunlar trajik bir komedi. Yıllar öncesinin acısı yeniden yüzeye çıkıyor.

Yüzüğü parmağıma takıyor. Tam uyuyor ve çok güzel, ama ona çok kızgınım. Beni sevmiyor. Benimle evlenmek istemiyor. Bu sadece başka bir oyun. Başka bir zafer.

"Evet dedi!" Ayağa kalkar ve mikrofonu yanımda duran, ağzı açık kalmış Flip'e uzatır.

Dallas saçlarını omzumun üzerine itiyor. Tepki vermemeye çalışıyorum, dişlerimi sıkarak konuşurken yüzümdeki gülümsemeyi korumaya çalışıyorum. "Seni öldüreceğim. Bunu biliyorsun, değil mi? Palyaçoların

ve lahana turşusunun kötü olduğunu mu sanıyorsun, bekle de gör." O muhteşem gülümsemeyi yüzünden silip atmak istiyorum.

"Bir saniye bana sataşmayı keser misin, seni öpebileyim?" "Ne..."

Yüzümü avuçlarıyla kavrar ve dudaklarını benimkilere bastırır. Şaşkın bir ses çıkarır ve bileklerini tutarım. Dili dudaklarımı aşar, agresif değil, en nazik şekilde.

Başım dönüyor ve damarlarımdan ateş geçiyor. Bu şok olmalı. Bu olmalı. Bu tek açıklaması bu. Ben onun formasına yumruk atarken, o başını eğiyor. Sert vücudunun her bir çizgisi benimkine yapışıyor. Ve bu yeterince yakın gelmiyor. Dudakları benimkilerle buluşuyor, çok yumuşak, sıcak ve sert. Dallas'ın başparmağı çenemin kenarını okşarken, ağzımı keşfediyor ve bu kesinlik dizlerimi titretip dudaklarımdan en utanç verici iniltiyi dökülüyor.

"Lanet olsun, bu bir kimya," diye mırıldanıyor

Flip. Arena alkışlıyor ve çığlık atıyor.

Dallas öpüşmeyi keser — Tanrıya şükür, çünkü ben açıkça rasyonel kararlar verme yeteneğine sahip değilim. Sıcak, anlamlı bakışları benimkilerle buluştuğunda ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrılır. "İkna oldum."

Bu iki kelimeyle, yaralı kalbim ayak parmaklarıma kadar düşüyor.
Hepsi sadece bir gösteri.

Parmaklarımızı birbirine geçirip ellerimizi havaya kaldırıyor. "Evet dedi!"

Orada, inanılmaz bir şok içinde duruyorum. Dallas beni öptü.

Beni öptü.

Ve vücudumun tepkisine bakılırsa, bu hayatımın en iyi öpücüğüydü.

Bu benim için gerçekten kötü bir haber.

Çünkü o artık sadece sahte erkek arkadaşım değil, sahte nişanlım.

BÖLÜM 12

DALLAS

Soyunma odasına girer girmez, tüm takım arkadaşlarım bana sırtımı sıvazlayarak "aferin" ve "bunun bu kadar ciddi olduğunu bilmiyordum" diyorlar. Ash ise kaşlarını çatarak kenarda duruyor. Bana bunu yapmamamı söylemişti ama ben yine de yaptım.

İkimiz de biliyoruz ki Willy bunun için hayatımı cehenneme çevirecek. Ama onun öfkesini kesinlikle göğüsleyeceğim çünkü Brooklyn ve Sean'ın on yıldır süren güç oyunlarını alt üst ettik. Son zamanlarda pasif agresif paylaşımlar yapıyorlar. Brooklyn, sınıf arkadaşlarımızdan birinin partnerinin onu aldattığını "çok kötü" diye bahsettiğinde, kendimi kaybettim. O iki pisliğin nişanlanması, profesyonel hokey oyuncusunun lisedeki aşkına, insanlarla dolu bir stadyumda evlenme teklif etmesi kadar heyecan verici değil. Küçük düşürücü mü? Kesinlikle. Ama bu gücü iyiye kullanamazsam ne anlamı var? Artık kimse ilişkimizin ciddiyetini sorgulayamaz. Yüzüğüm onun parmağında olduğu sürece. Adrenalinim tavan yapmış durumda.

"Rose Room'u ayırttım," diyor Flip. "Herkes akşam yemeğine davetli, ailen ve gelmek isteyen herkes dahil." Telefonunu dolabına bırakıp sırtıma bir şaplak atıyor. "Bunu kutlamamız lazım."

"Bunu nasıl başardın?" O yer genellikle haftalar öncesinden rezerve edilir.

"Bağlantılarım var. Çok fazla bağlantım var." Flip göz kırpar ve duşlara doğru yönelir.

Takım arkadaşlarım yanımdan geçerken, sevinç çığlıkları atarak sırtıma birkaç kez daha vurur ve saçlarımı karıştırır. Takımın tamamı için şehirdeki en pahalı restoranlardan birini rezerve etmek, kutlama için en iyi yoldur.

Soyunmak için acele etmiyorum, Ash de öyle. Yalnız kalana kadar ikimiz de hiçbir şey söylemiyoruz.

"Zamanın doğru olduğunu konuştuğumuzda, aslında bu gecenin doğru zaman olacağını düşünmemiştim," diye mırıldanır, pedlerini çıkarırken. "Bunu planlamamıştım, ama sonra Sean ve Brooklyn Jumbotron'da görüldüğünde Willy'nin yüzünü gördüm." Kavga etmek istiyor gibi görünüyordu, ki bunu görmek için para öderdim.

"Sen de evlenme teklif ettin," diye bitirir.

"Evet." Biraz düşüncesizce miydi? Elbette. Ama o ikisini ve sinsi davranışlarını siktir et. Pasif agresif yorumlarını görüyorum. Wills'i ne pahasına olursa olsun, elimden gelen her şekilde koruyacağım. Bu, elmas yüzükteki kefaretim.

Dudaklarını büzdü. "O zaman olanlar hakkında Hemi'ye gerçeği söylemenin iyi bir fikir olabileceğini düşünüyor musun?"

Son zamanlarda bunu birkaç kez düşündüm. "Bana inanmaz. Henüz değil. Ama umarım mezunlar toplantısına kadar bunu değiştirebilirim." Dürüst olmak gerekirse, onu dinlemeye zorlayamam. O zaman yaptıklarından sonra neden şimdi sözlerime güvenecek ki?

"Eğer en iyisi buysa..." Diye iç geçirir ve omzuma vurur. "Duş almamız lazım. Eminim ailen çıldırmıştır. Hemi de öyle."

Bir saat sonra, aşırı sayıda şampanya şişesinin soğutulduğu Rose Room'u ele geçirdik. Şarap, bira ve karışık içecekler döküldü, mezeler servis edildi ve akşam yemeği siparişleri alındı. Bunun faturası başka bir şey olacak. Flip genellikle savurgan bir adam değildir. Maçtan sonra takılırken oda servisi sipariş etmek zorunda kalmamak için LCBO'ya uğrayıp altı paket bira alan (her zaman ultra hafif olan) odur.

Willy odanın diğer ucunda, bir kadeh şampanya tutuyor — gerçi şampanya gibi görünmesi için içine bir şeyler katılmış soda da olabilir — etrafı kızlarla çevrili. Shilpa bütün gece boyunca onun yanında duruyor. Gülümsüyorlar ve gülüyorlar, ama Willy'nin omuzlarındaki gerginliği görebiliyorum. Bu büyük ihlal için ona ne tür bir ceza vereceğini merak ediyorum. Çocuk kampına kayıt için sıraya girdim bile, çiftçiler birliğinin ödüllü

domuz törenine ve bir başka balon hayvan rotasyonuna katılmak için hazırlandım. Sonuncusu için pratik yapıyordum.

Akşam yemeğine oturmak üzereyken Willy tekrar yanıma geldi. Eli sırtımdan yukarı kaydı ve omzumun etrafını kavradı, tırnakları gömleğimin üzerinden cildime batıyordu. Ayak parmaklarının ucuna basarak dudakları kulağıma değene kadar yükseldi. Boynumda nefesini hissedebiliyordum. Kafamı çevirsem dudaklarım alnına değecekti.

"Umarım bu partiyi beğenirsin Dallas, çünkü bu senin son partin olacak," diye fısıldadı.

Parmaklarını omzumdan çekip kolumu onun koluna doladım, eğilip ona fısıldarken şampuanının kokusunu içime çektim. "Dikkatli ol tatlım, şimdiye kadar tehditlerin beni sadece tahrik ettiğini öğrenmiş olmalısın."

"Bunu sadece beni kızdırmak için mi yaptın?"

Onun fırtınalı gözlerine bakıyorum. "Senin *için* yaptım."

Kaşları karışıklıkla çatılır, ama daha fazla soru sorma şansı olmaz çünkü annem yaklaşıp. Çok mutludur. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Mümkün olsaydı, gözleri kalp şekline dönüşürdü.

Eli göğsünde. "Siz ikiniz çok tatlısınız."

"Teşekkürler, Bayan Bright. Bunun olduğuna inanamıyorum," diyor Willy zoraki bir gülümsemeyle.

"Dallas çok etkilenmiş." Annem Willy'yi kucaklayarak, benim duyamadığım bir şey fısıldıyor. Geri çekildiğinde, Willy'nin ellerini kendi ellerine alıyor ve yüzüğü inceliyor. "Tam uyuyor. Beğendin mi? Bu, Dallas'ın büyük büyükannesinin yüzüğüydü, annesinden miras kalmıştı. Bence sana çok yakışıyor."

"Muhteşem," diye onaylar Willy. "Daha güzel bir yüzük isteyemezdim." Gülümsemesi anneminkine benziyor. Wills'i daha iyi tanımıyorsam, bunu içten söylediğini düşünürdüm. Belki de öyledir, ama aniden pişmanlık duyuyorum. O yüzüğün onun parmağında olmasını gerçekten istiyorum ve onun da istemesini diliyorum.

"Dün Dallas'a verdiğimde, onun hemen evlenme teklifinde bulunacağını bilmiyordum, ama bunu burada görebildiğimiz için çok mutluyum." Annem bana gülümsüyor. "Bana verdiğin kredi kartının Noel hediyeleri ve acil durumlar için olduğunu biliyorum, ama

Baban ve ben şehirdeyiz, bu gece Wilhelmina ile biraz yalnız kalmak isteyeceğinizi düşündük. Bu yüzden Ritz'de bir oda ayırttım. Çok güzel bir balayı sütleri var. Willy'ye dönerek, "Yarın işin olduğunu biliyorum, ama belki bu durumda anlayış gösterirler ve biraz geç gidebilirsin? Böylece ikiniz de düzgün bir kutlama yapabilirsiniz." Göz kırpar ve yanakları kızarıırken kıkırdar. "Her neyse, baban ve benim için endişelenmene gerek yok. Biz kendi başımıza idare ederiz."

"Bunu gerçekten yapmana gerek yoktu," der Willy, güzel yüzünde hala bir gülümsemeyle. Ama bu gülümseme biraz çılgınca görünüyor.

Bu gece onunla yalnız kalırsam, ölebilirim.

Daha kötü ölümler de var.

Annem başını sallar. "Bu çok özel bir gece. Ve hayatta bir kez karşılaşabileceğin bir fırsat! Arkadaşlarınla dışarı çık, eğlen ve aşkını kutla."

"Teşekkürler anne. Çok nazıksın. Ve düşüncelisin." Onun tarzı budur, her zaman başkalarını düşünür, her zaman en iyisini ister.

"Çok düşünceli," diyor Willy, tırnaklarını koluma batırırken.

Koluma verdiği keskin acıyı seviyorum. Takım elbise giydiğim ve ceketimi çıkarmadığım için mutluyum, aksi takdirde bu ereksiyon oldukça utanç verici olurdu.

Yerlerimize oturduk ve ilk yemek olarak ıstakoz çorbası getirdiler. Willy, şampanyasını yeniden doldurmak istemediğinde beni şaşırttı. Açıkçası, ani evlilik teklifi stres yaratıcı bir durumdu.

Yemekler arasında, kolumu sandalyesinin arkasına uzatıp saçlarının uçlarını parmaklarımla okşamak için kendimi zor tutuyorum. Saçları yumuşak ve ipeksi, tek istediğim yüzümü saçlarına gömmek ve şampuanının kokusunu içime çekmek. Onu takdir etmeliyim; belden yukarısı oldukça ikna edici bir şekilde mutlu nişanlı rolünü oynuyor. Ama masanın altında tırnakları uyluğuma batıyor. Bunun bana ne yaptığını bilseydi bunu yapmaya devam eder miydi, şüpheliyim.

Akşam yemeği çok lüks ve Flip'in bu kadar kolayca bizim onun parasıyla eğlenmemize izin vermesine yine şaşıyorum. Tabii gecenin sonunda faturayı bana uzatmayacaksa.

İkinci servisin tabakları kaldırıldıktan sonra, Flip sandalyesini geriye itip kadehini kaldırarak masadakilerin dikkatini çeker. "Çoğumuzun bu kadar çabuk olacağını tahmin etmemiştik ama Dallas, Hemi'ye olan sevgin yüzünden okunuyor. Hemi, profesyonel bir şekilde olsa da beni sürekli sıkıştırıyorsun..."

Masa gülüyor. Flip başını eğip bir saniye salladıktan sonra bize alaycı bir gülümseme atıyor. "Üzgünüm. Klas olmaya çalışıyorum. Hemi, sen bu ekibin ayrılmaz bir parçasısın. Bizi hızada tutuyorsun, topluma geri ödeme yapma fırsatları sunuyorsun ve bizi daha iyi bir takım haline getiriyorsun. Seni ve Dallas'ı birlikte görmek ilham verici. Ayrı ayrı rock yıldızlarısınız, ama birlikte bir güç merkezi olacaksınız." Kadehini kaldırır. "Hayatımın en sevdiğim iki insanının, hayatlarında bir kez karşılaşacakları aşkı bulmalarına."

"Aşka!" Herkes kadehlerini tokuşturarak bu duyguyu yineledi.

Ardından "Öp! Öp! Öp!" korusu başlar. Willy'nin tırnakları bacağıma o kadar sert batıyor ki, daha sonra hilal şeklinde kesikler bulsam hiç şaşmam.

O bana dönünce ben de ona doğru dönüyorum. Boğazı, benim yorumumla sinirli ya da belki de öfke dolu bir yutkunma ile titriyor. Ama gözlerinde başka duygular da var. Öfke var, ama yemin ederim, bunun altında bir parça beklenti de var. Ya da belki de bu benim yansıtmamdır, özellikle de gördüğüm bir sonraki duygu korku olduğu için. Bunun nereden geldiğini bilmiyorum ve nasıl düzelteceğimi de bilmiyorum.

Bunu ona zorla kabul ettirmek istemiyorum, ama onu nişanlım yaparak onun özerkliğini elinden aldığımı fark ediyorum. Ve özgürlüğünün bir parçasını. O ilk adımı atıp başını eğip bana doğru eğildiğinde rahatlıyorum. Bana izin veriyor.

Başparmağımla çenesinin kenarını okşayarak hareketini taklit ediyorum, ona nazik dokunuşlarla onu berbat bir duruma soktuğumu bildiğimi anlatmaya çalışıyorum. Muhtemelen hala öpmek isteyeceği son kişi benim. Ama yemin ederim, Brooklyn ve Sean'ın acımasız sözlerinden onu korumak dışında, ona bunu telafi etmenin bir yolunu bulacağım.

Willy'nin tırnakları uyluğumdan çekilir ve eli göğsümün üzerinden kayarak boynumun arkasına dolanır. Bir kez daha, tırnaklarının derimde bıraktığı izleri hissediyorum. Bu sefer hafif bir baskı, isterse beni kanatabileceğini hatırlatıyor, sadece fiziksel olarak değil.

Vücudum beklentiyle elektriklenir. Ama etrafımız arkadaşlarımızla dolu bir odadayız ve Willy olanların sadece gösteriş için olduğuna inanıyor. Ama ben yine de istiyorum. Onu hala istiyorum.

Daha da yaklaşıyoruz ve dudaklarımız neredeyse değecekken Willy fısıldıyor, "İntikam geliyor bebeğim."

"Umarım öyledir," diye cevap veriyorum. Onun öfkesi, ilgisizliğinden daha iyidir. **O n a** uygun gördüğü her türlü cezayı hak ediyorum.

Özellikle de, nedeni ne olursa olsun, bu öpücüğün gerçekleşmesini istediğim için. Dudakları benimkilerle buluştuğunda, vücudumdaki her sinir Kanada Günü'ndeki havai fişekler gibi parlıyor. Son on yılda onun hakkında kurduğum fanteziler, onun akıllı dudaklarının yumuşak, kadifemsi baskısıyla zihnime akın ediyor.

Parmaklarım saçlarına kayar, o saten gibi saç tellerini okşarım. Eğer durum farklı olsaydı, eğer bu benim için olduğu gibi onun için de gerçek olsaydı, bu gece gerçekten kutlama yapıyor olurduk — onun yumuşak, kıvrımlı vücudu benim vücudumun altında. Kafasını, şimdiye kadar duyduğum en sessiz, en tahrik edici iniltiyle yana çevirir.

Dudakları tatlı bir nefesle açılır ve dili ağzımı süpürür. Şaşkın ve lanet olası bir coşkuyla, dilimi onun diline kaydırırım. Willy'nin tırnakları cildime daha sert baskı yapar ve o keskin ısırlıklar sikimi daha da şişirirken inlerim.

Islıklar ve yuhalamalar şehvetin sisini delene kadar Willy ağzını ağzımdan ayırmaz.

Tek istediğim onu kollarıma alıp otel odasına götürmek, böylece bütün gece bunu yapabilmek. Belki daha az giysiyle. Kesinlikle daha az giysiyle.

Şampanya kadehini uzanıp, içinde kalanları içti.

Willy'yi kızgın ve öfkeli ya da benden nefret ettiğimi bildiği bir şeyi yaptırdığı için sevinçten çılgına dönmüş halde görmüştüm, ama utanmış halde görmemiştim, en azından uzun yıllardır. Ama boynundan yanaklarına kadar yayılan kızarıklığa bakılırsa, oldukça dehşete düşmüş görünüyor. Bu çok yazık, çünkü bu hayatımın en iyi ikinci öpücüğüydü, ilki ise bugün, evlenme teklif ettikten sonraydı.

"Ne öpücüktü ama," diyor Hammer, Willy'nin sağından.

"Katılıyorum," diyor Rix başını sallayarak.

"Sanırım bu ikisinin bu gece ne yapacağını biliyoruz," diye anne babaya pek de sessiz olmayan bir sesle fısıldar.

Bu, yakınlarındaki insanları güldürür.

Willy bana bakmadan boş şampanya kadehini uzatır. "Lütfen doldur."

"Tabii ki." Onun yanağına bir öpücük konduruyorum.

Dişlerini sıkar ve bana yan gözle bakar.

Kulüp sodası içmediyse, bu üçüncü kadehi olabilir, ama yine de dolduruyorum.

Ve akşam yemeği sırasında bir kez daha bardağını dolduruyorum. Nadiren içki içer ve kesinlikle bu kadar çok içmez, bu yüzden içki tüketiminden biraz endişeleniyorum, özellikle de akşam yemeğinde fazla bir şey yemediği için. Ancak bunu dile getirmek kötü bir fikir gibi görünüyor, bu yüzden çenemi kapalı tutuyorum.

BÖLÜM 13

DALLAS

Herkesin şaşkınlığına rağmen Flip ısrarla hesabı ödemek istediği için, akşam yemeğinden sonra hepimiz kulübe gitmeden önce eve uğrayıp üstümüzü değiştirmek için plan yapıyoruz. Flip, nişanımızı kutlamak için heyecanla en sevdiğimiz mekanlardan birinde masa rezervasyonu yaptırmış.

Willy benim evimden sadece birkaç blok ötede oturuyor, bu yüzden önce ailemi benim evime bırakıyoruz.

Annem kapıyı açar ve bana umutla bakar. "Gece çantanı almaya gelmeyecek misin?"

"Benim eve uğramamız lazım. Dallas'ın kıyafetleri orada," Willy, ben kekelemeye başlayınca ustaca yalan söylüyor.

"Tabii ki vardır. İkinize de harika bir gece dilerim. Yarın görüşürüz." Annem yanağıma bir öpücük kondurur ve Willy'nin elini sıkar. Babam iyi geceler diler ve annemin elini tutarak onu binaya doğru yönlendirir.

Willy, yüzünde okunamayan bir ifadeyle onların içeride kaybolmasını izler. "Ailenizi gerçekten çok seviyorum."

"Onlar da seni seviyorlar. Annem bu geceki otel odasıyla bize iyilik yaptığını düşünüyordu," diyorum.

"Evet, biliyorum. Onun kalbini kırmak zorunda kalmamız çok kötü." Willy iç geçirir, ama öfkesi yüzeyin altında kaynamaktadır. "Sahte nişan, bu yalanı bambaşka bir boyuta taşıyor."

"Üzgünüm." Ve gerçekten üzgünüm, ama muhtemelen onun düşündüğü nedenlerden dolayı değil. Şu anda hayalimi yaşıyorum, ama ona en kötü kabusunu yaşıyorum. Ve bu bir tokat değil mi? Ben tam olmak istediğim yerdeyim, o ise tam tersi. Ama onu çıkamayacağı durumlara sokmaya devam ediyorum. Ve bizi bir PR kabusuna dönüştürüyorum. Onu, çözülmesi gittikçe zorlaşan şekillerde kendime bağlıyorum.

"Yani, büyük haberler söz konusu olduğunda, nişanımız kesinlikle en önemlisi," diye söyleniyor. "Eminim evde herkes bunu konuşuyordur."

"Dikkat çekici bir olaydı." Sosyal medyayı kontrol etmedim ama bu haber mezunlar grubuna ulaşmamışsa çok şaşıırım.

"Aman Tanrım." Wills başını koltuğun arkasına yasladı. "Annelerim bunu duyduğunda ortalık karışacak, tabii henüz duymamışlarsa. Onları aramalıyım. Aslında boş ver, bu konuşma için tamamen ayık olmam lazım."

"Üzgünüm."

"Sürekli bunu söylüyorsun, ama aynı zamanda hayatımı karmaşık hale getiren şeyler yapmaya devam ediyorsun, Dallas. Özrün pek bir anlam ifade etmiyor."

Adrenalin ve zaferin tatlı tadı dışında pek bir şey düşünmedim. Willy'nin iki ağabeyi de var ve onlar da anneleriyle birlikte nişanlanması konusunda bir şeyler söyleyeceklerdir. Onların ne yaptıklarını ve çalkantılı geçmişimiz hakkında ne bildiklerini hiç bilmiyorum.

"Sean ve Brooklyn'i bir ders vermek istedim," diye açıklıyorum.

"Görev tamamlandı galiba," diyor.

Onun binasının önündeki geçici park yerine arabayı park ettim. Motoru kapatıp arabadan inmeye başladığımda, elini kaldırdı. "Burada kalmalısın. Bir dakika sürer." Ben itiraz etmeden arabadan atladı ve tek kelime etmeden binaya girdi.

Başımı geriye yaslayıp iç çektim. Bazen keşke bu kadar dürtüsel olmasaydım diyorum.

Willy on dakikadan az bir süre sonra geri döner, yumuşak kıvrımlarını saran kraliyet mavisi bir elbise ve bantlı topuklu ayakkabılar giymiş, benim en büyük fantezim gibi görünür.

"Hadi yapalım şunu," der ve yolcu koltuğuna oturur. Elbisesinin eteği yukarı kayar ve kumaşını düzeltmeden önce kremi, çıplak bacağına görürüm.

Konuşmadan önce boğazımı temizledim. "Gece çantan ne olacak?"

Alaycı bir şekilde güldü. "O balayı süitinde tek başına kalacaksın."

"Annem fotoğraf isteyecek. Peki ya kızlar? Onlar da soracaklar."

Willy iç geçirir. "Siktir. Tamam. Kulübe uğradıktan sonra otele geri döneceğim. İhtiyacın olan tüm fotoğrafları çekeceğiz, sonra da daireme geri dönüp yatağında uyuyacağım. Sen balayı süitinin konforunun tadını çıkarabilirsin."

Yolculuğun geri kalanı sessiz geçer. Kulübe girer girmez Willy beni kızların yanında bırakır. Kendine bir içki doldurur, Shilpa'nın elini tutar ve Hammer ve Rix ile dans pistine çıkar. Dred akşam yemeğinde bizimle birlikteydi, ama kütüphanede erken vardiyada çalışıyor ve kulüp gecesine gelemedi. Zaten bu onun tarzı değil.

Roman elini omzuma koyar. "Tanıtım açısından, Hemi'nin seni öldürmek istediğinden eminim, ama şunu söylemeliyim ki, o yüzük başka bir şey."

"Kadına kesinlikle yakışıyor." Viskiye yudumluyorum. Sabah buraya geri gelip arabamı almam gerekebilir, ama otelden çok uzak değil, hallederim.

"Peki bu uzun mu kısa mı bir nişan olacak?" diye sorar Hollis.

"Muhtemelen uzun, çünkü ona sürpriz yaptım ve o biraz planlı biridir." Bu yalanın tadı özellikle acı.

"Dostum, bunu nasıl geçeceğim?" diye şikayet eder

Tristan. "Neyi geçeceksin?" diye sorarım.

"O teklif. Yaz bitmeden Bea'nın parmağına yüzük takmayı planlıyorum. Ama bunu sadece senin yaptığın için yaptığımı düşünmesini istemiyorum." Tristan kollarını kavuşturdu, kaşları daha da çatıldı.

"Hepimiz Rix'e bağlı olduğumu biliyoruz. Evlenme teklifini planlaman hiç de şaşırtıcı değil," diye onu teselli ettim.

"Ama sen önce yaptın, şimdi de benden büyük bir şey bekleniyor," diye tartışır.

Tristan son on ayda çok olgunlaştı. Onu yıllardır tanıyorum ve hem buz pistinde hem de pist dışında daha iyi bir insan olmak için çabaladığını görmek ilham verici.

"Rix daha az kamusal bir şeyden daha mutlu olmaz mı?" diye ekliyor Hollis.

Tristan ensesini ovuşturur. "Sadece kafamda düşünüyordum. Onun için mükemmel olmasını istiyorum."

"Peki ya sen?" Ash, Hollis'e döner. "Sen ne zaman evlenme teklif edeceksin?"

"Kızımın en az yirmi beş yaşında evlenmesini istiyorum," diyor Roman kuru bir şekilde.

"Yani teknik olarak, o yirmi üç yaşına geldiğinde evlenme teklif edebilirim ve uzun bir nişanlılık dönemi geçirebiliriz." Hollis, Roman'a yan gözle bakar. "Ne zaman çıkmaya başlayacaksın?"

"Emekli olduğumda."

"Ya o zamana kadar doğru kadın karşına çıkarsa ve kariyerinin sonuna odaklanmakla meşgul olduğun için onu kaçıırırsan?"

"Onu birkaç yıl önce bulduğuma ve kaybettiğime eminim," diye mırıldanır, sonra dikkatini Tristan'a çevirir. "Rix'e bir söz yüzüğünü verebilirsin."

"Bu lise öğrencileri için bir şey değil mi?" diye sorar Tristan.

Flip omuz silker. "En azından parmağına bir yüzük takarsın, böylece herkes onun senin olduğunu bilir."

"Bu!" Tristan, Flip'i işaret eder. "O üniversiteli pisliklerin hepsinin onun artık piyasada olmadığını bilmelerini istiyorum." Tristan, ne kadar saçma geldiğini fark ederek güler, ama o parmağında yüzüğünü görmekten duyduğu sahiplenme duygusunu anlayabiliyorum. "Şaka bir yana, asıl nedeni, hayatımın bir gününü bile onun karım olmadan geçirmek istememem."

"Shilps son zamanlarda bebeklerden bahsediyor," Ash çenesini ovuşturarak düşünür.

Herkesin dikkati ona yönelir. "Ciddi misin?"

"O otuz, ben otuz bir yaşındayım. Sözleşmemde birkaç yıl daha var, ama o işe dönmek isterse, ben de ev erkeği olmaya razıyım. Şu anda sadece konuşuyoruz ve çok fazla pratik yapıyoruz."

"Şu anda biriyle çocuklardan bahsetmeyi hayal bile edemiyorum." Flip içkisini bitirir. "Ama yine de, yıllardır bir ilişkim olmadı, ne bilirim ki?"

Rix ortaya çıkar, bir şişe suyu içer, sonra Tristan'ın elini tutup onu dans pistine çeker. Hammer da Hollis'e aynısını yapar.

Ash dirsekleriyle bana işaret eder. "Biz de oraya çıkmalıyız."

"Ben burada kalacağım. Sen git eğlen." Roman çenesini hareketin olduğu yere doğru eğdi.

Roman'ı masada bırakarak kalabalığın arasından geçip kızların yanına ulaşıyoruz. Bunu sayısız kez yaptım, ama bu gece farklı. Havada bir beklenti var. Keşke birçok şeyi farklı yapsaydım, anaokulunda sıra beklerken onun at kuyruğunu çekip, sonra da sınıfımızın en sessiz çocuğu Mortimer Fig'in yaptığını söyleyerek yalan söylemiş olsaydım.

Willy, yanına vardığımda bana dönüyor. Şakakları nemli, gözleri cam gibi ve içkisi neredeyse bitmiş. Yakarımı yumruğuna sarıyor, yüzünde düşünceli bir ifade var. "Neden bu kadar güzel olmak zorundasın?"

"Sen neden güzelsin?"

Başını geriye atıp gülüyor. Ama bu gülüşte mizah yok. Acı, öfke ve daha pek çok şey var. Ellerini boynumun arkasına dolayarak beni şaşırtıyor. Vücudunun ön kısmı benim vücudumun ön kısmına yapışıyor.

Onun yumuşak kıvrımlarını kendime göre kaydederken her şey altüst oluyor

"Bunu yapacağımızı hiç düşünmemiştin, değil mi?" Sesinde bir keskinlik var ama aynı zamanda hüznün de var.

Keşke onu silebilseydim. Ona gerçeği söyleyebilseydim. Keşke bana inansaydı, ama inanmayacağını biliyorum.

Ama haklı. Onun ellerinin üzerimde olduğu, o kadar güzel ki acıtan bu anı hiç düşünmemiştim. Bir elimi beline koyuyorum ve yüzüne dokunma isteğine yenik düşüyorum. Yapmamalıyım. Bu haksızlık. Onu köşeye sıkıştırdım ve gerçeğimin yalana dönüşmesine izin verdim. O bunun intikam olduğunu düşünüyor, ama aslında ben onun kalbini korumak için her şeyi yaparım.

Ona dürüstçe söylüyorum, ama inanmayacağını biliyorum. "Sen, olmak istediğim tek yersin, Wilhelmina."

"Sana çok kızgıyım." Sözlerini duyamıyorum, ama mükemmel dudaklarının her birini şekillendirdiğini izliyorum.

Kafamı sallıyorum, kendi gülümsemem alaycı. "Senin için sürekli sorunlar yaratıyorum, değil mi
Değil mi?"

Gözleri kapanır ve alnını göğsüme dayar. Eğilip başının üstüne öpücük kondururum. Diğerlerine bu bir an gibi görünür. Öyledir de. Ama benim istediğim an değil.

Willy'nin bana kendini bırakması, onun gerçek bir kırılganlığı olduğunu gösteriyor.

Ne yazık ki bunun nedeni, onun hayatını bir kabusu çevirmem.

"Sana karşı doğru olanı yapacağım." Müziğin yeminimi örtbas ettiğini biliyorum.

Barı kapatıyoruz. Wills'i taksiye bindirip otele götürdüğümde, o tam bir felaket halindedir. Onu asansöre götürürken yanıma alıp, meraklı gözlerden koruyorum.

En son istediğim şey, sarhoş Wills'in fotoğraflarının internette dolaşıp pisliklerin spekülasyonlarına konu olması.

Kapıdan sendeleyerek girer ve yere yığılır. Bulanık bakışları odanın içinde dolaşır ve dudakları somurtarak dışarı çıkar. Elini yatağa doğru uzatır. "Bu oda ne kadar güzel bak. Burası gerçekten birbirini seven ve bütün gece sevişmek isteyen iki kişi için olmalı."

"Güzel bir oda," diye onaylıyorum. Eğer tamamen sarhoş olmasaydı ve benden nefret etmeseydi, onunla sevişmeyi çok isterdim. Önünde çömeliyorum ve bir şişe su uzatıyorum.

O şişeyi itip yüzümü ellerinin arasına alır. Bakışları ağzıma düşer, sonra gözlerime yükselir. Yüzünde üzüntü, öfke ve öfke vardır. "Senden nefret ediyorum," diye fısıldar.

"Biliyorum. Özür dilerim." Yaptığım onca şeyden, ona yaşattıklarımından sonra, kalbimin açgözlü timsahlarla dolu bir bataklığa atılmış gibi hissetmeyi hak ediyorum. "Düzeltilirim."

"Bu sefer sana gerçekten inanmak istiyorum," sesi duygudan çatallanıyor. "Bunların hiçbirisi gerçek değil."

"Bazıları gerçek, tatlım," diye karşılık verdim.

"Seni öpmek, ne kadar güzel olduğunu düşünmekten kendimi alamıyorum. Ve bu beni hasta ediyor," diyor.

Sonra kusar.

BÖLÜM 14

HEMI

Sanki kafamın içinde on iki kişilik bir orkestra, zil sesleriyle birlikte, akortsuz çalışıyor gibi hissediyorum. Ağzımın tadı berbat. Başım zonkluyor.

İsteksizce gözlerimi aralıyorum, bugünü geçirmek için sadece yarı kararlıyım. Tanımadığım çevrem beni bir anlığına şaşırtıyor. Donmuş yulaf ezmesi gibi hissettiren beynimi tarıyorum ve dün gece ne olduğunu, neden kendimi bu kadar berbat hissettiğimi anlamaya çalışıyorum.

Sırt üstü yuvarlanarak etrafıma bakıyorum. Bir otel odasıdayım. *Dallas'ın annesi bizim için çok tatlı bir şekilde rezervasyon yaptırdığı balayı süiti.* Romantik kutlamamızın kanıtı olması için birkaç fotoğraf ve bir video çekmeyi planlamıştım. Ama burada uyanmamam gerekiyordu.

Sağıma bakıyorum ve midemdeki korkunç bulantı dayanılmaz bir mide bulantısına dönüşüyor. Sırt üstü yatmış, başı bana dönük, bir eli avuç içi yukarı bakacak şekilde aramızda uzanmış, sanki tutunacak bir el arıyormuş gibi, çok çekici, baygın bir Dallas yatıyor. Çarşaf beline kadar inmiş, kaslı, çıplak göğsünü ortaya çıkarmış.

Siktir. Birlikte mi yattık?

Seks yapmamış olsak iyi olur. Özellikle de hatırlamadığım bir seks. Midem bulanıyor. Çarşafları atıp yataktan yuvarlanıyorum, ki bu çok kötü bir fikir. Oda dönüyor ve bacaklarım tutmuyor. Yere yığılırım. Kıyafetlerimi görünce endişem tam bir paniğe dönüşür. Dallas'ın tişörtünü giyiyorum. Ve sütyenimi ve külotumu. Ama hepsi bu kadar.

Ayağa kalkıp banyoya doğru sendeleyerek yürürken oda tehlikeli bir şekilde sallanıyor. Kapıyı çarparak kapatıyorum, ses kafamda yankılanıyor. Mideye biriken safrayı boşaltmak için tuvalete yetişiyorum. İçimde hiçbir şey kalmayana kadar kusuyorum. Lavabonun üzerinde dolu bir şişe su duruyor. Titreyen ellerimle kapağını açıp ağzımı çalkalıyorum, sonra çekinerek birkaç yudum alıyorum.

Aynada yansımamı görüyorum. Kan çanağına dönmüş gözlerimin altında rimelim akmış, saçlarım tamamen dağınık, cildim solgun ve lekeli. Berbat görünüyorum. Hafızamın eksikliğine bakılırsa, sanırım zil zurna sarhoş olmuşum.

Bir tüp diş macunu ve açılmamış bir diş fırçası tezgahın üzerinde duruyor, yanında da kullanılmış bir diş fırçası var. Yeni olanı ambalajından çıkarıyorum, fırçaya biraz diş macunu sıkıyorum ve ağzımdaki iğrenç tüyleri ve korkunç tadı temizliyorum. Gereğinden çok daha uzun süre dişlerimi fırçalıyorum, çoğunlukla kapının diğer tarafındaki adamla uğraşmak istemediğim için.

Diş macununun tadı bile midemi bulandırıyor, ama birkaç derin nefes alıp kendimi hazırlayarak kapıyı açıyorum.

Dallas, lacivert ve açık mavi ekose desenli pantolonuyla yatağın kenarında oturuyor, dirsekleri dizlerinde, elleri birbirine kenetlenmiş. Başını kaldırıyor ve suçlu ifadesi midemi tekrar bulandırıyor. "İyi misin?"

Gömleğinin eteğini çekiştiriyorum. "Bu tişörtü nasıl giydim?" Cevabın olması gereken yerde bulunan kara delik beni çok korkutuyor. Dışarı çıktığımızda, kendimi en fazla bir içkiyle sınırlandırıyorum, en fazla iki içkiyle, ve sadece çok nadir durumlarda. Dün gece Dallas'a ne söylemiş olabileceğimi kim bilir. Hatta herhangi birine.

Ayağa kalkar ve lüks dalgalı saçlarına elini geçirir, bu hareketiyle pazı kasları gerilir ve karın kasları dalgalanır. Ne kadar iğrenç hissetsem de, bu adamın sinir bozucu derecede çekici olmasını takdir ediyorum. Bugüne kadar hala balo kralının vücut bulmuş hali.

"Cidden, Dallas. Kafayı yiyeceğim."

O benim kişisel alanıma giriyor. "Senin iznin olmadan sana asla dokunmam, Wilhelmina. Ve dün gece, sen buna izin verecek durumda değildin

durumda değildin." Elini uzatıyor. "Şimdi lütfen otur, bayılmandan endişe etmeden açıklayayım."

Onun beni bir sandalyeye götürmesine izin veriyorum. Bana bir şişe su uzatıyor ve kanepenin koluna oturuyor. "Buraya döndüğümüzde, pek iyi durumda değildin."

Kollarımı kavuşturup yüzümde utanç duygusunun görünmemesi için çaba sarf ediyorum. Hayatım boyunca sarhoş olup kusmuş olduğum sayısını bir elin parmaklarıyla sayabilirim. Kontrolümü kaybetmeyi sevmem. "Bu, bu gömleği nasıl giydiğimi açıklamıyor." Sesim yeni bir endişeyle titriyor. *Dün gece ne yaptım? Sarhoşken Dallas'a kendimi attım mı?*

Dallas'ın bakışları tavana yükselir, sonra tekrar benimkilere düşer. "Kusmuştun. Kusmuğun bir kısmı kıyafetlerine bulaşmıştı. Bu da seni anlaşılır bir şekilde üzmüştü. Sonra elbiseni çıkardın."

"Senin önünde çıplak mı kaldım?" Sesim köpek düdüğü gibi tiz çıkıyor.

"Çıplak değildin. Elbiseni çıkarmadan önce seni durdurdum. Ne yaptığını bilecek durumda değildin, bu yüzden seni banyoya götürdüm ve elimden geldiğince temizledim, sonra gömleğimi çıkarıp sana verdim." Dilini göz dişinin üzerinde gezdirir ama gözlerini benden ayırmaz. "Ama tam şeffaflık adına söylemek gerekirse, koordinasyonun pek iyi değildi. Gömleğimi giymekte zorlanıyordun, bu yüzden gözlerimi kapatarak sana yardım etmek zorunda kaldım."

Ağzımı avucumla kapatıyorum. "Aman Tanrım." Daha fazla aşağılanmış hissettiğim tek zaman, lise son sınıftayken ve dün nişanlandığım zamandı. İronik olarak, bu korkunç durumların ikisinde de Dallas vardı.

Alt dudağını ovuşturur, yüzünde empati ve pişmanlık dolu bir ifade vardır. Bunun gerçek olduğuna inanmak istiyorum.

"Muhtemelen senin bakmanı isteyeceğin son kişi olduğumu biliyorum. Ama dün gece seni yalnız bırakamadım. Tek yaptığım seni temizlemek, gömleğimi giydirmek ve yatağa yatırmak oldu. Sen yatmaya hazır olduğunda elbiseni kuru temizlemeye gönderdim."

"Hepsi bu mu?" diye soruyorum boğuk

bir sesle. Alt dudağını ıslatıyor. "Evet.

Çoğunlukla." "Çoğunlukla mı?"

Gözlerimi kısıyorum.

"Gece yarısı sırt üstü dönmenden endişelendim."

Hemen devam etmediğinde, devam etmesini işaret ediyorum.
"Söyle hadi, Dallas."

"Sürekli sırt üstü dönmeye çalışıyordun. Arkana yastık koysam bile onları itiyordun, sonunda ben de sana sarıldım."

"Beni kucakladın mı?" diye tekrar ediyorum.

"Evet. Seni güvende tutmak için gerekli olanı yaptım ve bunun için özür dilemeyeceğim." Kollarını kavuşturur.

Bu hareket, onun inanılmaz kaslarını ve belirgin göğüs kaslarını daha da öne çıkarıyor, ki bu da yine fark etmek için gerçekten çok sinir bozucu bir şey. Özellikle de beni kendimden korumak için bütün gece beni kucakladığını bildiğim için.

"Dürüst olmak gerekirse, çok hareket ediyorsun ve tüm bu sürtünme endişeyle birleşince biraz... şişmeye neden olmuş olabilir."

Ona göz kırptım, o da bana göz kırptı. "Bana ereksiyon halinde sarıldın mı?"

Boğazını temizler. "Temasımızı sınırlamak için elimden geleni yaptım, ama seni kendi tarafında tutmak için yakınında kalmak zorundaydım."

Kapı çalınır.

"Oda servisi kahvaltı getirdi." Hızla kapıya doğru yürüdü.

Orada durup, onun sözlerini düşünürüm. Dallas dün gece pek uyumamış gibi görünüyor. Kesinlikle haklı; ben sırt üstü uyuyan biriyim. Yani, onun üstlendiği görev zorlu ve her şeyi göz önünde bulundurursak oldukça ironik olmalı.

Bir dakika sonra, üzerinde üç gümüş kapaklı tepsi bulunan bir servis arabası iterek geri gelir. En sevdiğim giyim mağazalarından birinin poşeti bileğinde sallanmaktadır.

"Ofisi arayıp bu sabah biraz geç geleceğini bildirdim. Hammer öğleden sonraya kadar acil bir randevun olmadığını söyledi, ben de uyumana izin verdim. Kuru temizlemeci elbiseni yakında getirecek, ama işe giyecek bir şeyler olsun diye başka kıyafetler de sipariş ettim. Duş almak istersen, en sevdiğin marka şampuan ve duş jeli de getirdim. Hepsi

banyoda, ama önce biraz yemek mideni yatıştırır belki." Kubbe kapaklarından birine hafifçe vurur.

Dallas'ı nasıl idare edeceğimi bilmiyorum, ama yemek fena fikir değil. Dün gece bu kadar kötü hissetmek için ne kadar içmiş olabileceğimi hayal bile edemiyorum. Bara geldikten sonra neredeyse hiçbir şey hatırlamıyorum. Dallas'la dans ettiğime dair çok zayıf bir sezgim var.

Dallas beni sütyen ve iç çamaşırlarımla gördüğü için bacaklarımın çoğunun görünür olması umurumda olmadan odayı geçiyorum. Bikini giymekten pek farkı yok. Gül dolu bir vazo ile süslenmiş çok güzel yemek masasına oturuyorum.

Dallas arabayı getirip önüme bir tabak ve çatal bıçak takımı koyar. Kapaklı tabakları masaya koymadan önce kucağıma bir peçete bile serer. Kapakları tek tek kaldırarak içindekileri gösterir. Bir tabakta çeşitli mevsim meyveleri, muffinler ve hamur işleri var. İkincisinde şerit domuz pastırması, yumurta, peameal domuz pastırması, sosisler ve patates kızartması var. Üçüncüsünde ise Fransız tost, krep, dolgulu krepler ve flambé muz ve şeftali gibi çeşitli soslar var.

Dallas yine ellerini uyluklarının üzerinde gezdirir. Bu onun gerginlik alışkanlığıdır. Bunu sık sık yapar. Özellikle de onu rahatsız eden bir tanıtım etkinliğindeyken. "Ne istersin bilemedim, o yüzden her şeyden biraz aldım."

"Teşekkür ederim." O son derece düşünceli davranıyor.

"Dün gece sana daha iyi göz kulak olmalıydım ve o şampanya kadehlerinin birkaçını suyla değiştirmeliydim." Kahve fincanımı doldurup, bana krema ve şekeri uzattı.

"Yavaşlamamı söyleseydin dinlemezdim."

"Ama ben bir şey söyleseydim kızların sözünü dinlerdin. Hemen dönerim." Beni tabakımı doldurmam için yalnız bırakıyor ve bir dakika sonra taze su ve bir şişe ağrı kesiciyle geri dönüyor. "Baş ağrın için."

"Teşekkürler." İki ağrı kesici alıp suyla yuttum ve tereyağlı tostla başladım. Bütün bu güzel yemekler varken tek istediğim tost olması israf ve talihsizlik gibi görünüyor, ama yanlış bir nedenle tekrar tuvalete gitmek istemiyorum.

Dallas karşımdaki sandalyeye oturur, kendine kahve doldurur ve sonra kreplere saldırır.

O onları akçaağaç şurubu ile ıslatırken, ben onun yüzünü inceliyorum. Gözlerinin çevresinde koyu halkalar var. Gece yarısı uyanık kalıp, bugün giyecek kıyafetlerimi hazırladığını ve iş programımı ayarladığını düşününce inanamıyorum. Uykumda boğulmamı engellediğini söylemeye gerek bile yok.

Onun tarafından bakılmak konusunda ne hissedeceğimi bilmiyorum. Yaptığı karışıklık için bana borçlu, ama bu farklı. Gerçekten endişelenmişti. Yaptığı her şey bunu gösteriyor. Hâlâ ondan nefret ediyorum ve bu durumda sıkışıp kalmaktan nefret ediyorum, ama o aynı zamanda... gerçekten çok düşünceli. Bu çelişkili bir durum. Dün paylaştığımız öpücüklerin hatırası da öyle. Şampanya konusunda verdiğim tüm kötü kararların kesinlikle katalizörü onlardı.

Beynim yaklaşık yüzde on kapasiteyle çalışıyor ve dilim bu sabah muhtemelen sivri, ama yine de bariz olanı söylüyorum. Bundan kaçış yok. "Bu maskaralık sona erdiğinde insanlar zarar görecek."

"Biliyorum. Üzgünüm."

"Annen dün gece çok mutluydu, Dallas." Işıl ışıl parlıyordu. Onu seviyorum. Çok seviyorum. Tatlı, nazik ve tam da kayıinvalidem olarak istediğim türden bir kadın. Eğer bu gerçek olsaydı.

"Evet. Öyleydi."

"Büyükkannenin nişan yüzüğünü takıyorum." Muhteşem bir yüzük. Ve benim olmamalı.

"Bunu düzelteceğime söz veriyorum, Wills. Bu yükü sana yüklemeyeceğim," diyor yumuşak bir sesle. Bu medya oyunları hayatımı karmaşıklaştırmaya devam etse de, Dallas'ın tüm bu olanlardan dolayı gerçekten pişmanlık duyduğu çok açık.

"Bunun mümkün olacağını sanmıyorum." Onun kız arkadaşı olmak yeterince kötüydü, ama nişanlısı olmak...

Tabağımı itip ayağa kalkıyorum. Sadece iki dilim tost, birkaç lokma yumurta ve bir dilim domuz pastırması yiyebildim, ama iştahım kaçtı. Dallas'ı üzgün bir şekilde bırakıp duşa giriyorum, dün gecenin günahlarını yıkayıp işe hazırlanıyorum.

Dallas'ın bana gönderdiği kıyafetlerin tam da benim bedenime uygun olması beni çok şaşırttı, ama belki de şaşırmamam gerekirdi. Birinci seçenek, yüksek bel siyah pantolon, açık mavi şifon bluz ve beyaz blazer. İkinci seçenek ise cepli turkuaz bir elbise. Kumaşı yumuşak, kesimi vücudu güzel gösteriyor ve açık ara kazanan bu seçenek. Hatta bana kedi topuklu bir çift ayakkabı ve yeni iç çamaşırları bile almış. Nude renkli, dikişsiz ve tam kapama olan bu iç çamaşırların tanga, bikini külot ve erkek şort seçenekleri de var. Görünüşe göre, popom için her ihtimali düşünmüş.

Hazır olduğumda, kendimi çöp gibi hissetmiyorum, biraz daha insan gibi hissediyorum. "Çantada fiş yoktu, bu yüzden bana ne kadar borçlu olduğumu söyle, sana elektronik transferle parayı göndereyim." Shilpa'ya bedenlerimi sormuş olmalı.

Dallas hala gömleksiz. Bu komik, çünkü benim tamamen giyinik olduğumdan emin olmak için elinden geleni yaptı ama kendine ekstra bir tişört almaya zahmet etmedi. Şimdi benim uyuduğum tişörtü giymek zorunda. Bir elini pantolonunun cebine sokarken gözleri üzerimde dolaşıyor. Eğer iyi tanıımıyorsam, takdir dolu bir bakış olduğunu söyleyebilirim.

"Senin bu hale gelmen benim suçum. Bu kıyafet benim suçum.

beni

m Gözlerimi kısıyorum. "Bunun bir şartı var mı?"

suçu "Koşul, bir süreliğine benim nişanlım olman, m."

Wilhelmına." Yaklaşır, gözleri gözlerimde. "Yılda birkaç milyon dolar kazanan hayat arkadaşın olarak, sana kıyafetler de dahil olmak üzere çeşitli şeyler alacağım. Sana ve ihtiyaçlarına dikkat etmek benim görevim ve dün gece bu konuda başarısız oldum."

Çok yorgunum ve beynim çok ağrıyor, ona sahte nişanlısı olduğumu ve bu kuralların geçerli olmadığını hatırlatacak durumda değilim.

"Seni işe bırakmak istiyorum," diyor.

Onu reddedip Uber'i kullanabilirdim, ama tanıdığım birine karşı nazik davranacak havada değilim, tanımadığım birine karşı ise hiç değil. "Tamam, olur."

"Harika. Güzel. Yemeği kutulara koyayım. Meyveleri ve kekleri işe götürebilirsin."

"Peki ya geri kalanı? İsraf gibi görünüyor."

"Otelin aşağısında evsiz birkaç adam var. Waffle ve diğer şeyleri sevebilirler."

Onun bir planı olmasını çok seviyorum. Son birkaç yıldır Flip ile çalışmış ve Rix ile çok zaman geirmış biri olarak, onların büyürken çoğu zaman yeterli imkanlara sahip olmadıklarını biliyorum. Flip, Tristan'a özel ihtiyaçları olan çocukları eğitmesinde yardım etmediğinde veya reklam kampanyalarının iptal edilmemesi için uğraşmadığında, kendini topluma geri vermekle meşgul oluyor. Okul programlarına ve gıda bankalarına bağış yapıyor.

Kişisel eşyalarımı topluyorum: dün gece giydiğim külot, elbisenin bulunduğu kuru temizleme torbası ve rujum ile telefonumun bulunduğu küçük bir anta. Dallas ekstra kıyafetleri ve paket servis kaplarını taşıyor.

Hak ettiği değeri görmeyen güzel odadan ayrılıp lobide doğru yola koyuluyoruz. Söz verdiği gibi, Dallas iki evsiz adama paketlerimizi veriyor. Vale arabasını getiriyor, yani bir şekilde arabayı buraya geri getirmeyi başarmış.

—ve beni ofise götürüyor.

İşe vardığımızda, elim kapı kolunda duruyorum. "Dün gece bana baktığın için teşekkürler."

"Bunu milyon kez yapardım, Wills. Seni o kadar strese soktuğum için üzgünüm ki, fazla içtin."

"Kendi eylemlerimden ben sorumluyum, Dallas. En azından Brooklyn ve Sean'ın nişanı artık mezunlar toplantısında en önemli konu değil, değil mi?" Bunu umursamak bile çok önemsiz geliyor.

"Öyle de." Dallas bana küçük bir gülümseme atar. "Umarım bugün senin için çok kötü geçmez."

"Ben de."

Başka bir şey söylemek istiyor gibi görünüyor, ama onu daha az sevmemem için araçtan iniyorum.

BÖLÜM 15

HEMI

Asansörle ofisime giderken e-posta zincirini kaydırıyorum, sinir seviyem her saniye artıyor.

Konu: Arena Kullanılabilirliği

Merhaba Topher,
Erkek takımının buz pisti uygunluğunu kontrol ediyorum. Tarihleri konuştuk, ancak bazı çakışmalar olabileceğini söylemiştin. Bu konuda halkla ilişkilerle iletişime geçmeli miyim?

Saygılarımla
Bob Royer

Konu: Arena Kullanılabilirliği

Merhaba Bob,
Wilhelmina ile görüşüp sana geri döneceğim.
Saygılarımla,
Topher Guy

Konu: Arena Kullanılabilirliği Geri Dönüş

Merhaba Topher,
Güncelleme için kontrol ediyorum. Saygılarımla,
Bob Royer

Konu: Arena Kullanılabilirliği Geri Dönüş

Merhaba Bob,
Wilhelmina'yı da konuşmaya dahil ediyorum.
Saygılarımla,
Topher Guy

Konu: Arena Kullanılabilirliği Geri Dönüş

Merhaba Bob,
Lütfen takvimde pistin uygunluk durumunu kontrol edin. Size kolaylık olması için doğrudan bağlantısını ekliyorum.
Önceki yazışmalara göre, talep ettiğiniz saatler ile kadın takımı arasında bir çakışma var gibi görünüyor. Antrenman saatleriniz esnek mi? Aksi takdirde, tarih ve saatler kesin ise sizi B veya C pistine yerleştirebiliriz. Bana haber verin, Topher veya ben size kendi saatlerinizi rezerve etmek için erişim kodunu verebiliriz. Saygılarımla
Hemi

Konu: Arena Kullanılabilirliği Geri Dönüş

Wilhelmina,
Sizi konuya tekrar ekliyorum. Topher

Bunların hiçbirini beni şaşırtmadı, ama sinirimi bozdu.

Topher, Bob'a sadece takvimi geçersiz kılabileceğimizi ve erkek takımının ana pistte zaman kazanabilmesi için kadınların buz zamanını farklı bir piste kaydırabileceğimizi söyledi. Bu e-posta iki gün önce gönderildi ve o zamandan beri beni dahil etmeyen altı e-posta alışverişi oldu. Topher pistin değiştirilebileceğini ısrarla savunurken, Bob bunun sorun olmadığını söyledi.

Asansörden inerken derin ve sakinleştirici bir nefes alıyorum. Ofisime gitmek yerine Topher'ın ofisine yöneliyorum. Onunla yüz yüze görüşmekten kaçınmaya çalışıyorum, çünkü onun pis suratına yumruk atmamak için kendimi zor tutuyorum. Ama başka çarem yok. Ofisinin kapısını çalıyorum ve o da bir parmağını kaldırarak gözlerini kaldırıyor.

Ben orada beklerken, o mantıksız bir şekilde uzun bir süre yaptığı şeye devam ediyor. Bekliyorum.

Sonunda bana dikkatini verdi. "Ne diyeceğini biliyorum

"

"Lütfen. Beni aydınlat bana bana zihin zihin okuma yeteneğinle

Topher." Kollarımı kavuşturup omzumu kapı pervazına dayadım.

O sandalyesine yaslanır, iç çeker ve elini bana doğru sallar. "İşte senin sorunun bu, Hemi. Sen her zaman..." Yüzünü buruşturur. "Agresifsin."

"X kromozomuma uygun bir Y kromozomum olsaydı, uygun tanımlama '*doğrudan*' olurdu. Kadınlar takımı haftalar öncesinden o gün o pistte rezervasyon yaptırmıştı. Bu, erkekler takımının sık sık yaşadığı, kadınlar takımı içinse yeni bir deneyim. Bunun bir değişiklik olduğunu ve bazen alışmak için zaman gerektiğini anlıyorum, ama beni bir e-posta zincirinden çıkarmak ve beni ve kadın takımını küçük düşürmek, Terror'un hedeflediği eşitlikçi ve kapsayıcı bir ortam yaratmaya yardımcı olmuyor. Benden çok daha uzun süredir burada olduğunuzu ve benim gözünüzde hala acemi olduğumu biliyorum, ama farklı bir şekilde çalışmaya alışkın olduğunuz için yaptığımız tüm ilerlemeleri bozmamanızı rica ediyorum.

"Kadın ekibini diğer pistine geçirdim bile," diyor Topher.

"Denise'e bu değişikliği bildirmeyi düşünüyor musun, yoksa bunu bana mı bırakıyorsun?"

He folds his hands and smiles. "Up to you, Wilhelmina. Senin için en iyisi neyse o olsun."

"E-postayı bana da gönderin lütfen." Kendi pisliğini kendisi temizlemesi gerekiyor. Durumu daha da kötüleştirecek bir şey yapmadan veya söylemeden oradan ayrılıyorum.

Dallas ve benim durumum ortaya çıktığından beri Topher ile başa çıkmak daha da zorlaştı. Ben bir oyuncuyla ilişkiye girmeden önce de beni sevmiyordu ve şu anki tavrına bakılırsa, bu yeni gelişme onu benden daha da uzaklaştırıyor.

Ofisime vardığımda, masamın üzerinde duran tığ işi şeftali çoğalmış, şimdi kalemlerimin olduğu kupa ile aile fotoğrafımın arasında iki tane duruyor. Yeni olanı alıp elimde çeviriyorum. Küçük gülümsemesi ve kahverengi gözleriyle çok sevimli. Kahrolası Dallas ve onun tatlılığı. Ne zaman uğrayıp bunu buraya bırakmış? Onu bulduğum yere geri koyup ikisini de ters çeviriyorum, böylece gülümseyen yüzlerini değil, popolarını görüyorum.

Topher bir e-posta gönderdikten sonra kadın hokey takımının koçunu arıyorum. Denise, kızgın olmasına rağmen tüm durumu fazlasıyla anlayışla karşıladı. Profesyonel takımı, genç erkekler için yerinden edildi.

Günün ilk saatinde, beklediğim ama aynı zamanda kaçınmak istediğim bir telefon geldi. Muhtemelen sonsuza kadar. Boğazımda biriken endişeyi yutkunarak, üçüncü çalınıştta telefonu açtım.

"Neden senden duymadan önce haberlerde nişanlandığını görüyorum?" diye sorar annem.

Önemli haberleri mesajla almaktan nefret ederler, ama video görüşmesi yapmalıydım. Çok şok olmuştum. Şimdi yine berbat bir evlat oluyorum. Onlara yalan söylemek çok kötü bir his.

"Çok üzgünüm anne." Bu terimi kasıtlı olarak kullanıyorum çünkü bu onu her zaman yumuşatır. "Planlı değildi. Ben planlamadım. Dallas yaptı ve ben beklemiyordum, ailesi de oradaydı ve her şey çok hızlı oldu..."

"Onun ailesi senin nişanlanmanı görmek için oradaydı, ama biz yoktuk."

Sesindeki incinmişlik beni kendimi berbat hissettiriyor. "Anne, sen vardiyandaydın ve babam dün Amerika'daki büyük satıcı fuarından dönüyordu. Seni maça davet ettiğimi ama gelemediğini hatırlıyor musun? Gelebilseydin geleceğini biliyorum," diye aceleyle ekledim, sanki onun suçuymuş gibi görünmemesi için. "Ve dediğim gibi, bunun olacağını bilmiyordum. Dallas biraz fevri biridir."

O hoşnutsuz bir ses çıkarır. "Bu adamla evlenmeyi kabul ettin, ama biz onu daha tanımıyoruz bile."

Kahretsın. "Onunla birçok kez tanıştın. Anaokulundan liseye kadar aynı okula gittik."

"Onu çocukken tanıyorduk. Bu on yıl önceydi." Diye iç geçirir. "Sanki tüm bu önemli dönüm noktalarını kaçırmıştık gibi geliyor. Onunla çıktığını yeni öğrendik, şimdi de nişanlandın. Sanki bizim hiç bilmediğimiz bir hayat yaşıyorsun. Seninle ilgili konularda karanlıkta kalmaya alışkın değilim."

"Yemin ederim ki kasıtlı değil anne. Bu karmaşık bir ilişki." Suçluluk duygusu gerçekten çok kötü.

Annen "Hm" diye mırıldanır. "Annen, ben ve kardeşlerin bu hafta sonu seni ziyarete geliyoruz."

"Bir dakika. Ne? Isaac'ın New York'ta önemli bir işi yok muydu? Sam hafta sonu nasıl izin aldı?"

"Isaac kendi şirketinin CEO'su. İsteddiği hafta sonu izin alabilir. Sam ise zaten bu hafta sonu izinli, yani her şey mükemmel. Kardeşlerin bir yürüyüş planlıyorlardı, şimdi Niagara'da Bruce Trail olduğu için yeri değiştiriyorlar. Cuma akşamı erken saatlerde varacağız. Aile yemeği için gereken her şeyi getireceğim, sen endişelenme. Ama seni görmeye geliyoruz. Dallas'ı tanımak istiyoruz."

"Isaac ve ağabeyi aynı sınıftaydılar."

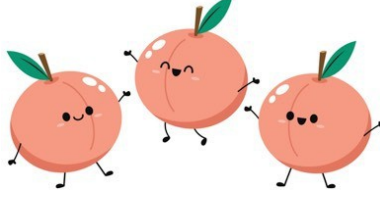
"O farklı. Ayrıca Sam, Dallas'la aynı okula gitmedi ve o zamanlar siz daha çocuktun. Onlar onu sadece *tanıyorlar* ve tabii ki buzda nasıl göründüğünü biliyorlar. Senin müstakbel kocanla tanışmak istiyorlar. Dün gece orada olamadığımız için bu nişanı kutlamak istiyoruz."

"Tamam. Evet. Tabii ki anne." Bir kez kararını verdi mi, bundan vazgeçmek imkansızdır.

"Harika. Anlaştık. Cuma günü görüşürüz. Tebrikler, tatlım! Eminim çok heyecanlısındır. Hafta sonu bize her şeyi anlatabilirsin!"

"Çok heyecanlıyım," diye yalan söylüyorum. Görünüşe göre bu aralar oyunculuk yeteneklerim sürekli gelişiyor.

Annem telefonu kapattı ve nihayet kurtulduğum baş ağrısı geri geldi. Dallas bu evlilik teklifinden kesinlikle pişman olacak. Kardeşlerim bunu sağlayacak.

İki gece sonra, Badass Babe Brigade ile vakit geçirebilecek kadar epik akşamdan kalmalığımın kurtuldum. Açıkçası, kızlarla vakit geçirmem lazım. Kardeşlerim nişanlandığını öğrendiklerinden beri durmadan mesaj atıyorlar. Bir ara beni kimin damada teslim edeceği konusunda kavga etmeye başladılar. Bu çok tatlı, ama aslında evlenmiyorum ki.

"Bizi ağırladığın için teşekkürler, Hammer." Oda arkadaşım önümüzdeki iki gün evde olacak ve duvarlar ince. Benim ilişki dramamı duymasına gerek yok. Spor hakkında hiçbir şey bilmediği ve iş hayatımla hiçbir ilgisi olmadığı için minnettarım. Çoğunlukla mutfakta birbirimize selam verip, küçük sohbetler yapıp, kendi işlerimizi yapıyoruz. Sessiz oda arkadaşları konusunda, o birinci sırada.

"Sorun değil. Bu, Hollis'in erkeklerle vakit geçirmesini sağlıyor. Ve babamla."

"Ama iyi görünüyorlar, değil mi?" diye sorar Shilpa.

"Evet. Tekrar kendilerine döndüler. Babam da artık anahtarını kullanmamayı öğrendi, yani her şey yolunda. Ama Hollis'in sosyal çevresi küçük ve şu anda sezon dışı, bu da benimle ilgili olmayan bir şeyler bulması gerektiği anlamına geliyor. Ayrıca, bu bana alt kira sözleşmesi bitene kadar burayı kullanmak için bir neden veriyor."

Hollis ve Hammer sadece birkaç aydır açıkça çıkıyorlar ve alt kiraya verdiği dairenin sahibi Kasım ayında geri dönecek.

"Haftada kaç gece onun evinde kalıyorsun?"

"Çoğunluğu. Hazır olduğumu söylersem, yarın onun yanına taşınmamı ister."

"Ama hazır değilsin, değil mi?" diye sordu Tally.

"Oh, hazırım. Babama da yeterince zaman tanımaya çalışıyoruz. hazır ol."

"Onun duygularını dikkate almanı çok seviyorum," diyor Rix.

"Bu bir uyum süreci." Hammer gülümser ve alt dudağını ovuşturur. Bunun ne anlama geldiğini sadece tahmin edebilirim. "Uyum sürecinden bahsetmişken, gelecek ay üniversite yurduna taşınmak için ne kadar heyecanlısın?" diye Tally'ye sorar.

"Heyecanlıyım. Gerginim." Tally bacaklarını sallıyor. "Bunlar listenin başında geliyor. İlk yılımda kampüste yaşama deneyimini sabırsızlıkla bekliyorum. Okula gidip gelebileceğimi biliyorum, ama kampüste çok fazla prova zamanı olduğu için orada yaşamak benim için daha mantıklı." Ailesine kampüste yaşama konusunu savunması için bir PowerPoint sunumu hazırlamasına yardım ettik. "Apartman tarzı konutlar iyi olmalı. Dört ya da altı kişi olacağız ve hepimizin kendi yatak odası ve banyosu olacak, ama ortak mutfak ve oturma odasını paylaşacağız. Odalar küçük, ama en azından özgürlük var. Rix de bazen kampüste olacak, bu da harika."

"Programlarımızı aldıktan sonra öğle yemeği randevuları ayarlayabiliriz," diyor Rix.

"Okula geri dönmek konusunda ne hissediyorsun?" diye soruyor Shilpa.

"İyi. Tally gibi hem heyecanlı hem de gerginim. Ama bu benim tutkum, bu yüzden şimdi geri dönmek mantıklı. Vergiler yerine beslenme bilgilerine odaklanmak için sabırsızlanıyorum. Tristan da benim için çok heyecanlı, bu da yardımcı oluyor."

"Seninle gerçekten gurur duyuyor," diyor Dred.

"Bana onun gibi bakabilecek bir partnerim olması kolay bir uyum değil. Firmanın işinden ayrılmamı önerdi, ama bana yarı zamanlı uzaktan çalışma teklif ettiler, bakalım nasıl gidecek."

"Programı beğenmezsen ne olacak?" diye sorar Tally.

"Daha çok, maddi olarak katkıda bulunmamak, maddi ihtiyaçlarımın karşılanması için başkasına güvenmek zorunda olmakla ilgili kişisel duygularım. Terapide bunun üzerinde çalışıyorum. Bu benim kendi sorunum ve Tristan'la ya da beni ne kadar sevdiğiyi ilgisi yok. Beni desteklediğini ve ihtiyacım olduğunda her şekilde destek olacağını biliyorum. Ama yine de özerkliğime ihtiyacım var. O da bunu anlıyor."

"Seni sevme şeklini seviyorum," diyorum.

"Ben de. Onun Vancouver'a uçup, geri dönüp tekrar uçağa binen adamla aynı kişi olduğuna inanmak zor.

Çünkü korkularıyla başa çıkamıyordu," diye düşünüyor Rix.

"O çok yol kat etti." Katılıyorum. Bir yıl önce Tristan huysuzdu ve halkla ilişkiler açısından sorun yaratabilirdi. Ama sonra Rix ortaya çıktı ve onun dünyasını alt üst etti. Şimdi ona çok aşık ve ikisi için de olabileceğı en iyi hali olmaya kararlı. Bir şeyi istediğine karar verdiğinde hiç pes etmez. Ona her baktığında bunu görüyorum, sanki o onun için başlangıç ve sonmuş gibi. Birinin beni böyle sevmesi için neler vermezdim ki, üstelik doğrudan akraba olmayan birinin.

"Bu arada Essie nasıl? Ne zaman geri taşınacağına dair bir haber var mı?" diye sorar Hammer. "Ya da en azından ziyarete gelecek mi?"

"Evet! Şirketi ona Toronto'da bir sözleşme teklif etti ve en geç yaz sonu veya sonbahar başında geri dönebilir. Eve taşınacağı için çok heyecanlıyım. En azından bir süreliğine," diyor Rix.

"Bu harika. Küçük grubumuz büyümeye devam ediyor!" diyor Tally.

"Ve çiftler oluşuyor! Dallas'ın son zamanlardaki davranışlarının oldukça tuhaf olduğunu ve her şeyin yolunda gitmesini seven bir kadın için kolay olmadığını biliyorum, ama o sana açıkça bağlı." Hammer kaşlarını kaldırıyor. "Yani, evlenme teklif ettiği şekil..." Eli kalbine gidiyor. "Bu, tüm büyük jestleri sonlandıracak büyük bir jest. Buz üzerinde, ikinizin de çok sevdiği bir yerde, hayır işi için bir ton para topladıktan sonra... Çok düşünceli."

"Evet." Zorla gülümsüyorum. "Kesinlikle üstesinden gelmek zor."

"Bu öğleden sonra yaptığı paylaşım çok etkileyiciydi," diyor Rix.

"Hangi paylaşım?" Başka bir medya şovuyla uğraşamam. Onun sosyal medyasını bilerek kaçınıyorum. Kötü yorumların var olduğunu bilmem, bunları ilk elden yaşamak istediğim anlamına gelmez.

"Henüz görmedin mi?" Hammer'ın gözleri fal taşı gibi açılmış.

Belki de kafamı kuma gömmek daha iyi olur. "Müdahale etmem gerekecek mi?"

"Gerek yok. Özellikle de bundan sonra." Hammer bana telefonunu uzattı.

Bu, buz üzerinde yapılan evlilik teklifinin fotoğrafı ve altında şu yazı var: Hayatımın En Güzel Günü ve ardından çok duygusal bir yazı geliyor:

O ne kadar güzel, değil mi?

Bunun için on yıl bekledim ve Wilhelmina'ya olan aşkımlı herkese haykırmaktan mutluluk duysam da, müstakbel eşim daha çekingen bir yapıya sahip. Nişanımız herkesin malumu olsa da (bu benim suçum), ilişkimiz bize ait. Bu kızı elde etmek için çok uzun süre bekledim, daha fazla kamuoyuna mal olan saçmalıklarla bunu mahvetmek istemiyorum. (Yemin ederim Hemi, evlilik teklifi son saçmalık olacak). Mahremiyetimize gösterdiğiniz saygı için teşekkür ederiz.

Bu inanılmaz derecede düşünceli bir paylaşım. Ama bunun nedenini hiç anlamıyorum. İntikam promosyonundan kurtulmaya çalışmak dışında. Ve en kötüsü, herkes Dallas'ın bana aşık olduğuna inanıyor. İlk başta şüpheli olan Hammer ve Dred bile. Çünkü o inanılmaz bir oyuncu.

Bu benim kalbimi acıtıyor. Dallas'ın yaptığı şeyleri, bu tatlı gizlilik yazısı da dahil olmak üzere, gerçekten içtenlikle yapacak birini bulmak için her şeyi verirdim.

BÖLÜM 16

DALLAS

"Bunu yapmana gerek yoktu. Bir araba çağırabilir ya da bekleyebilirdim." Wills emniyet kemerini takıyor.

Yarım saat önce yağmur yağmaya başladı, ben de onu işten almaya karar verdim. Zamanlamam mükemmeldi, çünkü yağmur şiddetli bir sağanak yağışa dönüştü. "Sorun değil." Ayrıca, yarın akşam onun ailesiyle birlikte yapacağımız akşam yemeği için hazırlık yapmam için zaman kazanmış oldum.

Telefonunu kontrol edip iç çekerek çantasına geri koydu.

"Her şey yolunda mı?"

"Evet. Hayır. Sadece ailem bu hafta sonu hakkında mesajlarla beni boğuyor. Annemler evlilik teklifini kaçırdıkları için kızgınlar. Bir de buz pateni pistinin programıyla ilgili bir sorun çıktı." Başını geriye yaslayıp iç çekiyor. "Gerçekten stres atmaya ihtiyacım var, ama artık birlikte olduğumuz için bu mümkün değil. Bu beni sinirlendiriyor."

"Neden stres atamıyorsun? Bir masaj randevusu al. Ya da ben sana masaj yapabilirim." Bu harika bir fikir. Wills'e masaj yapmak çok hoşuma giderdi.

Bana bir bakış attı. "Masaj istemiyorum, Dallas."

"Ne arıyorsun, Wills?" Dur işaretinde sıramı beklerken ona bir göz atıyorum.

Kaşlarını kaldırıyor.

Ben de kaşlarımı kaldırıyorum.

O iç çeker. "Bir arkadaşım var."

"Arkadaş mı? Ne tür bir arkadaş?"

Onun ifadesi bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor.

Kıskançlık omurgamı yakıyor. "Seks arkadaşı gibi mi?"

"Yargılama. Kadınlar da erkekler gibi gündelik seks yapabilirler."

"Ben yargılamıyorum... Onunla şu anda yatmıyorsun, değil mi?" Direksiyon simidi elimde gıcırıyor. Ondan önce ona dokunan herkesi yere sermek istiyorum, ama bu mantıksız ve saçma.

"Hayır. Tabii ki değil. Biz nişanlıyız." *Nişanlı* kelimesini parmaklarıyla tırnak işareti yaparak söylüyor. "Ama genellikle kendimi... aşırı stresli hissettiğimde, ona ulaşırım. Eğer şehirdeyse, görüşürüz. Çıplak kalırız, boşalırız ve ayrılırız. Bağlanma yok, duygu yok, sadece kimya var."

"Hiçbir duygu yok mu?" Bu beni şaşırtıyor. Tüm duygularım bu baştan çıkarıcı kadına bağlı.

"Hiç. Biz ilişki için uygun değiliz. Ben uzun vadeli bir partner istiyorum, o istemiyor. Ama o seksi ve yatakta iyi."

Kendimi işaret ediyorum. "Ben seksi ve yatakta iyiyim." Bana bir şans verse onun için neler yapardım. Ben onun için dizlerimin üzerine çökünce, bir daha asla seks arkadaşına ihtiyaç duymazdı.

"Cidden Dallas, egona bir mola vermek lazım." Bacaklarını çaprazlayıp açıyor.

Işıklarda duruyorum. Yağmur yüzünden trafik çok kötü. Normalde onun evine gitmek beş dakika sürer, ama bugün çok yavaş ilerliyoruz. "Ben senin nişanlıyım. İhtiyacın varsa, ben karşılayacağım."

"Tanrım, kes şunu." Kollarını kavuşturur. "Biz aslında birlikte değiliz."

"Ciddiyim, Wills. Boşalman lazım, bunu senin için sağlayacağım. Nasıl istersen öyle yapacağım. Parmaklarımla seni orgazma ulaştırmamı mı istiyorsun? Ellerim senin emrinde. Yüzüme oturmak mı istiyorsun? Dilim hazır. Sikimi sikmek mi istiyorsun? Zaten sertleşmiş durumdayım." Kasıklarımı işaret ediyorum.

Kafasını sallar. "Aklını kaçırmışsın. Seninle seks yapmayacağım."

Onun otoparkına sağa dönüyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Park edelim." Ziyaretçi park yerine çekiyorum. "Seni bu karmaşaya ben soktum. Bu seks arkadaşını göremezsın." Onu benim asla sahip olamayacağım şekilde sahip olduğu için yok etmek istiyorum. Tabii benim teklifimi kabul etmezse. "Beni kullan."

Gözleri beni heyecanlandıran bir şekilde üzerimde dolaşıyor. Kolumu onun koltuğunun arkasına uzatıp geriniyorum. "Lütfen." Alt dudağımı ıslatıyorum. "Bunu düzeltmeme izin ver."

"Sen gerçekten ciddisin," diye mırıldanıyor. "Yüzde bin."

Gözleri tavana doğru kayıyor ve "Buna inanamıyorum" diye mırıldanıyor.

"Bu evet mi demek? Seni hemen tatmin edebilir miyim?" Elimi saçlarına kaydırıyorum.

O elimi itti. "Burada olmaz. Otoparkta kameralar var."

"Oda arkadaşın bu hafta öğleden sonraları çalışıyor. Senin dairenize gidebiliriz." Emniyet kemerimi çözüp arabadan atladım, bagajın etrafından dolaşıp Willy'nin kapısını açarken sertleşmiş penisimi düzelttim.

"Oda arkadaşımın çalışma saatlerini neden biliyorsun, Dallas?"

Omuz silkiyorum. "Sadece hatırlıyorum." Ve geceleri evde yalnız olduğunda takip ediyorum.

Elini tutup onu asansöre doğru çekerim. Asansörde yalnız değiliz, bu yüzden kendime hakim olurum. Ama dairesine girdiğimiz anda, yüzünü ellerimle tutarım.

O, avucuyla ağzımı kapatır. "Bazı temel kurallar belirlemeliyiz."

Geri çekildim. "Tamam. Söyle bakalım." "Öpüşmek yok."

Kaşlarımı çattım. "Neden öpüşmek yok?" Günde en az yüz kez paylaştığımız iki öpücüğü düşünmeliyim.

"Çünkü öpüşmek yok dedim. Bu sadece orgazmı ilgili."

"Tamam." Orgazm için öpüşmekten vazgeçeceğim. Şimdilik.

"Başka ne var?"

"Uh..." Elini saçlarında gezdirir. "İşimi bitirdiğimde gitmen gerek."

"Anladım. Orgazm, sonra gitmek. Başka bir şey var mı?"

Dili alt dudağını yaladı. "Sanırım hepsi bu kadar. Şimdilik."

"Tamam." Ben öne doğru adım attım, o da geriye doğru adım attı ve mutfak adasına çarptı. Ben onun kişisel alanına girerken o tezgahın kenarını tuttu. "Şimdi seni boşaltabilir miyim?"

Tek istediğim bu. Onu orgazma ulaştırmayı teklif etme fırsatım olacağını hiç düşünmemiştim, ona dokunmayı bırak. On beş yaşımdan beri onun amını hayal ediyorum. Ellerimin titremesini engellemek için konsantre olmam gerekiyor.

"Deneyebilirsin."

Yanağını okşuyorum, ağzımın bir köşesi yukarı kalkarken dizimi bacaklarının arasına sokuyorum. "Oh tatlım, denemekten çok daha fazlasını yapacağım. Bitirmeden önce adımı haykırmayı sağlayacağım." Başımı eğip çenesinin kenarını öpüyorum.

"Öpüşmek yok."

"Dudaklarına bile yaklaşmadım. Önce seni tahrik etmem lazım." Saçlarını omuzlarının üzerine itip, dudaklarımı boynuna dokunduruyorum.

"Zaten heyecanlandım," diye mırıldanır.

"Bunun doğru olup olmadığını öğrenmeli miyim?" Parmaklarımı köprücük kemiklerinin üzerinde gezdirip göğüslerini avuçlarım, başparmaklarım kumaşın üzerinden meme uçlarını okşar. Wills'ten daha güzel göğüsleri olan kimse yok. Çok mükemmel.

"Bunu benim için daha iyi hale getirmek istiyorsan, gömleğini çıkarmalısın." Elini tişörtümün altına kaydırır ve tırnaklarını göğsümde gezdirir.

İsteksizce boynunu öpmeyi bırakıp tişörtümü çıkarır, mutfak tezgahına atarım. "Daha iyi mi?"

Gözleri üzerimde dolaşırken iç çekiyor. "Siktir, çok güzelsin."

"Ve sen muhteşemsin. Seni ellerimle okşamak için sabırsızlanıyorum." Onu belinden tutup tezgahın üzerine kaldırıyorum. "Parmaklarımla seni orgazma ulaştıracağım." Bugün elbisesiyle inanılmaz görünüyor. Profesyonel, ama çok seksi. Ellerimi güçlü uyluklarına kaydırıp onları ayırıyorum. Onu çıplak bırakıp her santimini taparcasına sevmek istiyorum, ama içimdeki daha büyük bir ses, lisede onunla kaçırdığım her şeyi yapmak istiyor — giyinik halde üçüncü aşamaya geçmek gibi. Boynunu öpmeye devam ediyorum, parmaklarım külotunun kenarından kayıyor. Saten ve dantelden yapılmış. Muhtemelen çok güzel ve seksi. "Seni çok iyi hissettireceğim, Wills."

"Konuşmayı bırak da işe koyul." Külotunu çıkarıp yere attı, sonra elimi tutup

bacaklarının arasına götürdü.

"Çok otoriter." Çenesinin kenarını ısıyorum. "Bunu seviyorum."

Parmaklarımla cinsel organını okşuyorum ve bir parmağımı kıvrımlarının arasına sokup şişmiş klitorisini okşuyorum. "Çok ıslak." Diğer elimi saçlarına sokup parmaklarımı kıvrıyorum. Sonra geriye yaslanıp dudaklarım ağzından bir santim uzakta dururken tek parmağımı içine sokuyorum. "Çok yumuşak. Çok mükemmel."

Gözleri iç çekerek kapanır.

Parmağımı çekip saçlarını çekerken klitorisini daireler çizerek okşadım. "Gözlerini aç tatlım. Seni boşaltırken gözlerin benim üzerimde olsun istiyorum."

"Az konuş, daha çok parmakla sik, Dallas."

"Böyle mi demek istiyorsun?" İki parmağımı içine sokup pompalıyorum. "Tanrım." Bileğimi sıkıca tutuyor. "Daha fazla."

O eteğinin kumaşını kenara çekince ben tekrar kıvrılıyorum. Bakışları parmaklarımda kaybolduğu yere düşer.

"Ne kadar güzel bir amcık. Parmaklarımda etrafında gerilmiş halin çok seksi görünüyor."

"Ağzından çıkan boktan sözler." Parmaklarımı tekrar kıvrınca gözleri yukarı doğru yuvarlanır.

"Bahse girerim tadı bal gibidir, tatlım. Bir dahaki sefere bu tatlı, sıkı amcığı dilimle sikeceğim."

O da inleyip kalçalarını salladığı için bana pek anlamlı gelmeyen bir bakış attı. "Aman Tanrım, çeneni kapat."

Kafamı sallıyorum. "Yapamam. Çok iyi hissettiriyorsun. Çok yumuşak, sıcak ve ıslaksın. Bu amcığı benim için ağlatacağım." Parmaklarım bir sonraki kıvrımda sıvı sesi çıkarır. "Bu sesi seviyorum."

"Cidden, Dallas." Bacakları titriyor ve parmaklarımda etrafını sıkılaştırıyor. "Ağzın sorunlu."

"Sanırım benim küfürlü ağzımı itiraf etmek istediğinden daha çok seviyorsun. Ama gerçekten susmamı istiyorsan, iki seçeneğin var. Bu güzel amcığı tatmama izin verebilirsin ya da akıllı ağzını öpmeme izin verebilirsin." Üçüncü parmağımı da ekliyorum. "Seçim senin, tatlım."

Boynumun arkasını tutar, tırnakları derime batar. "Tanrım, işte bu."

"Doğru noktayı buldum mu? Dağılmanı izlememe izin verecek misin?" Sinirli ifadesine sırtarak bakıyorum. "Elime boşaldığında"

"

"Siktir et." Boynumun arkasını çekiyor.

Dudaklarım neredeyse dudaklarına değene kadar beni öne doğru çekmesine izin verdim. "Kendi kurallarını mı çiğniyorsun?"

O homurdanır. Ağzımı onun ağzına eğdim. O yumuşak bir iniltiyle bana yol açar. Dilim dudaklarını aşarken kalçaları sallanır. Parmaklarımın içindeki ritimle aynı ritimde onu öperim. O mükemmeldir. O benim her zaman istediğim her şeydir ve şu anda o benimsidir. Amcığı parmaklarımın etrafında kasılır. Onun çözülmesini izleyebilmek için öpüşmeyi keserim.

"Çok güzel, parmaklarımın üzerinde bir tanrıça gibi."

Titriyor ve ürperiyor, gözleri titriyor, tırnakları derime batıyor, dudakları aralanmış, ağzından benim adım dökülüyor. O muhteşem ve şimdi bu anıyı saklayacağım — kızarmış teni, onu saran kokusu ve bunu benim yaptığının, onu böyle hissettirdiğimin, adımı inlettirdiğimin, orgazm olmasını sağladığının, ihtiyacı olanı ona verdiğimin bilinciyle.

O gevşiyor ve yumuşuyor, göğsü inip kalkıyor. Gözlerini açana kadar bekliyorum, sonra parmaklarımı çekiyorum ve onları temizlerken onun bakışlarını tutuyorum. "Çok iyi." diye inliyorum.

Wills bana şaşkın şaşkın bakıyor. "Tanrım, Dallas, sen ahlaksızsın."

"Bir dahaki sefere, sen benim yüzüme oturacaksın." Onun yanağına öpücük konduruyorum. "Ben çıkacağım. Yarın akşam görüşürüz." Göz kırpyorum, sertleşmiş penisimi düzeltiyorum ve onu mutfakta, doymuş bir ifadeyle ve benim geri dönmeme karşı çıkmayacakmış gibi bırakıyorum.

BÖLÜM 17

DALLAS

"Bunları alacağım. Hediye paketi de yapabilir misiniz, lütfen?"

"Tabii ki, efendim." Tezgâhın arkasındaki kadın bana kocaman bir gülümsemeyle cevap verir ve paketleme malzemelerini çıkarır.

Bu sabah saat dokuzdan beri nişanlımın annesi için mükemmel hediyeler arıyorum. En az yirmi mağazaya girdim. Son çare olarak buraya uğramadan önce, bir kafe/kitapçıya girip kafein almak ve birkaç fudge yulaf barı atıştırmak için uğradım. Ayrıca, genel pratisyen olan annesi için mükemmel bir hediye bulmayı da başardım. Ve şimdi nihayet ikinci anne için mükemmel olacağını düşündüğüm bir şey buldum.

Telefonumu çıkarıp gizlice saati kontrol ediyorum. *Kahretsin*. Saat dört olmuş bile. Nasıl oldu da yedi saat boyunca burada kaldım? Willy, saat 4:30'da onun evinde olmam gerektiğini özellikle söylemişti. Geç kalmamdan nefret eder.

Tezgahın arkasındaki kadın — isim etiketine göre adı LouLou — güzel mücevherleri paketlemek yerine hassas bir kalp ameliyatı yapıyormuş gibi görünüyor. Detaylara gösterdiği özeni takdir etsem de, ben çoktan geciktim. Her ekstra dakika Wills'in öfkesini katlanarak artırıyor. Çoğu gün, onun azarlamalarından fazlasıyla memnunum. Onun nişanlısı olmadan önce, bana bağırmasını seviyordum. Onun öfkesi hiç yoktan iyiydi. Ama şimdi, dün gece olanların daha fazlasını istiyorum. Onun bana ihtiyaç duymasını, bana güvenmesini, ona bakmam için bana güvenmesini istiyorum. Bu, bakış açımdaki bir değişiklik — bu yüzden annelerine hediyeler aldım ve geç kalmak istemedim.

Yedi yıl sonra, LouLou nihayet hediye paketlemeyi bitirir. Hediye çantaya koymak ve uygun kurdeleyi sarmak için yarım on yıl daha harcar. Ona teşekkür edip üç blok ötedeki arabama koşarım.

Wills'e trafikte sıkıştığımı, ama yakında orada olacağımı belirten bir mesaj attım.

O da başparmağını yukarı kaldırır.

Bu, orta parmak göstermeyle aynı şey. Başım belada. Kaygım, aptalca bir ereksiyon şeklinde çirkin yüzünü gösteriyor.

Onun binasının karşısındaki otoparka park ediyorum. Sertleşmiş penisime pişmanlık dolu bir bakış atıyorum. "Dostum, bu sabah üç kez seninle ilgilendim." Ve dün gece nişanlığımı ihtiyaçlarını karşıladıktan sonra eve döndüğümde iki kez daha. Sol elimi kullandım ve onun içinde olan parmaklarımı, sapık ve takıntılı bir adam gibi kokladım.

Sikimin sönmesi üç dakika sürüyor. Willy'nin binasına geçmek için caddeyi aceleyle geçiyorum ve başka biri çıkarken kapıyı yakalamayı başarıyorum.

Asansöre atlıyorum ve nemli elimle uyluklarımı okşuyorum. Her şey yoluna girecek. Bu gece ölmeyeceğim.

Kapılar açılır ve koridorda yürürüm, dün gecenin anıları hala tazedir. Onları kilitlerim, çünkü aileyle tanışma gecesi için yararlı veya uygun değil.

Derin bir nefes alıp kapıyı çalıyorum. Üç saniye sonra kapı açılıyor. Öfkeli Wills'in neden olduğu endişe, kapının diğer tarafında beni karşılayan şeyden daha iyidir.

193 cm boyunda ve 109 kg ağırlığında olan benim küçük bir yanımda yok. Ama nedense, Willy'nin kardeşleri kapıda yan yana dururken ölümcül devler gibi görünüyorlar.

İkisi de gülümsemiyor. "Merhaba! Siz Wilhelmina'nın kardeşleri Samir ve Isaac olmalısınız, değil mi? Ben Dallas, nişanlısı." Elimi uzatıyorum ve kırılmaması için dua ediyorum.

En büyük kardeşi önce elimi tutar. Sıkışı sağlamdır, ama hayatımı tehdit edecek kadar değil. "Bana Sam diyebilirsin. Bu benim küçük kardeşim Isaac."

"Beni küçük kardeşi olarak görüyor çünkü ondan daha fazla para kazanıyorum ve egosu bunu kaldıramıyor." Isaac, Sam'i dirsekleyerek kenara itti ve elimi hafifçe kemiklerimi kıracak kadar sıkı bir şekilde tuttu.

Gülümsemem bozulmaz. "İkinizle de tanıştığımı çok memnun oldum. Wilhelmina sürekli sizden bahsediyor."

"Muhtemelen onu ne kadar sinirlendirdiğimizden bahsediyor," diyor Sam sırtarak.

"Ya da ne kadar gürültücü olduğumuzdan. Tartışmaları kazanabilmek için üçüncü sınıfta münazara dersine başladı."

Aniden, Wills hakkında pek çok şey anlam kazanır. "Bu tam Wills'e göre. Geciktiğim için özür dilerim."

Sam kenara çekilirken bana meraklı bir bakış atıyor. "Geç kalmadın, erken geldin."

"Doğru. Evet." Birkaç kez başımı sallarım.

Isaac sırtıyor. "Dur tahmin edeyim, Hemi sana beşte burada olman için dört buçukta burada olmanı söyledi."

Boynumun arkasını ovuşturuyorum. "O yapmış olabilir." Zaten yeterince yalan söyledim ve bu ikisi yalanları koklayıp bulmakta ustalar gibi görünüyorlar.

Köşeyi döner dönmez, iki kadın tarafından sarılırım. Görünüşe göre, Willy'nin anneleri sarılmayı seven tipler. Sandy olarak bilinen Sandhya

adıyla bilinen Sandhya, minyon bir kadın, kızından en az bir baş daha kısa. Kot pantolon ve tişört giymiş, beline kadar uzanan koyu renk saçları karmaşık bir örgüyle arkaya toplanmış. Kısa bir süre, saçlarını karısı mı yapıyor diye merak ettim ve Wills'in saçlarını örmeme izin verir mi diye düşündüm. Büyükannem Bippy'nin ellerinde artrit oluştuktan sonra ona saçlarını örmeyi öğrenmiştim. Diğer annesi Georgie uzun boylu ve ince yapılı. Beyaz keten pantolon ve bol bir tişört giyiyor. Her şeyiyle zarafet ve şıklık saçıyor. İlginç bir çiftler ve şimdiden onları sevdim.

"Dallas! Aman Tanrım! Seni en son gördüğümde henüz bir gençtin. Kesinlikle çok gelişmişsin!" Sandy bana gülümseyerek göğsümü okşadı. "Vay canına. Çok sağlamsın."

"Spor salonunda ve buz pistinde çok zaman geçiriyorum."

"Bu kesinlikle doğru, değil mi?" O gülüyor ve Georgie de ona katılıyor

"Birkaç yıllık profesyonel hokeyin etkisi inanılmaz."
Georgie pazılarımı sıkıyor.

"Evet, bu spora oldukça bağılıyım."

"Biz her zaman izliyoruz," Georgie'nin sesi dramatik bir şekilde yükselir.

Sam gülerek burun kıvrır. "Yani haberlerdeki otuz saniyelik özetleri izliyorsunuz demek.

"Bu doğru değil!" Georgie'nin sesi o kadar tiz ki, sanki köpek düdüğü çalıyormuş gibi geliyor.

Isaac sırtıyor. "Sen gerçekten dünyanın en kötü yalancısının anne."

Bir dakika sonra Wills ortaya çıkar. Dudakları gülümsemeye kıvrılır ve ellerini kalçalarının üzerine koyar. Vücudunun hatlarını ortaya çıkaran bir kot pantolon ve Terror tişörtü giymektedir. "Erken geldin!"

"Buraya gelmek için sabırsızlanıyordum." Ona doğru ilerlerim, kolumu beline dolayarak, yıllardır hayalini kurduğum şekilde ona nihayet dokunmanın dün gece ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlarım. Kendimi tutamam; başımı kulağına yaklaştırıp şampuanının kokusunu içime çekerim. "Buraya zamanında gelmemi sağladığın için teşekkürler."

O alaycı bir şekilde gülümser. "Senin nasıl biri olduğunu biliyorum."

Bakışları ağızma kayıyor, sonra tekrar gözlerime dönüyor, sanki o da dün geceyi hatırlıyormuş gibi. Kaşlarımı kaldırarak sessizce izin istiyorum. Diliyle alt dudağını ıslatıyor. İhtiyacım olan tüm cesaret bu.

Dudaklarımı onun dudaklarına değdiriyorum. Belki bir saniye sürer, ama bu kısa bağlantıyı vücudumun her yerinde hissediyorum — bu öpücüğün daha da ileri gitmesini isteyen çok uygunsuz bölgeler de dahil. Geri çekiliyorum, daha çok mücadele ettiğim sertleşmenin onun ailesinin önünde yeniden ortaya çıkmaması için.

Tanıtımların ardından Willy hepimize içki doldurur ve sanat eseri gibi sergilenen atıştırmalıkların bulunduğu oturma odasına geçeriz. Peynir tabağı, çeşitli kurutulmuş etler, biraz meyve ve bir kase chakri bizi beklemektedir.

Kardeşleri, avucumun büyüklüğündeki tabaklarını doldurup kanepelerin birine yan yana otururlar. Willy'nin anneleri ikili koltuğa oturur, varil koltuğu ise Wills ve bana kalır. İkimiz de ortalama boyda olsaydık, varil koltuk bize yeterdi, ama ben uzun ve geniş yapıliyım. Koltuğun yüzde yetmiş beşini tek başıma kaplıyorum, bu da Willy'nin ya koltuğun kenarına oturması ya da bacaklarını benim bacaklarımla üzerine atması gerektiği anlamına geliyor. Hediyeleri annelerine veriyorum ve kolumu bacaklarının altına sokup sol uyluğumun üzerine sarkacak şekilde yerleştirerek onun yerine karar vermesine yardımcı oluyorum. Ayaklarını sağ baldırıma doluyor. Kendimi cennette hissediyorum.

"Bize bir şey almanıza gerek yoktu," diyor Sandy, küçük hediye çantasından kurdeleyi çıkarırken.

"İşlerimi halletmek için dışarı çıkmıştım ve onlara rastladım," diye yalan söylüyorum. Kimse, yedi saat alışveriş yaptığımı ve bu yüzden neredeyse geç kalacağımı bilmesine gerek yok.

Willy bana yan gözle bakıyor, ama ben sadece gülümsüyor ve parmaklarımla saçlarını okşuyorum, böylece boynunun yanını okşamak için duyduğum dürtüye kapılmıyorum.

Sandy ilk olarak kendi hediyesini açar ve küçük kutuyu dikkatlice açar. Kapağı kaldırır ve gözleri parlar. "Aman Tanrım! Vay canına. Bu..." Parmaklarını dudaklarına götürür ve ağlamak üzereymiş gibi görünür. Bu, benim istediğim şeyin tam tersidir. "Nasıl bildin?"

Kadın kadife yastıktan küpeleri kaldırır ve Georgie hayretle nefesini tutar. "Aman Tanrım! Benzerlik inanılmaz!"

Ben sadece orada oturup gülümsüyorum, çünkü ne hakkında konuştuklarını hiç anlamıyorum.

"Hemi bir şey söylemiş olmalı." Sandy küpeleri Georgie'ye uzatır, Georgie de ona takmasına yardım eder. Bu iki kadın arasında inanılmaz tatlı bir an yaşanır. "Bu çok tatlı. Çok düşüncelisin Dallas."

"Onları gördüm ve mükemmel olduklarını düşündüm." Bu doğru değil. Küpeleri gördüm ve gerçekten harika olduklarını düşündüm. Ayrıca zamanım da azalıyordu ve ya büyük oynayayım ya da eve gideyim diye düşündüm.

Sam ve Isaac ikisi de şaşkın görünüyor.

Wills, muhtemelen herkesin küpeler konusunda neden bu kadar duygusal olduğunu anlamama yardımcı olmak için konuşur. "Annem birkaç hafta önce Aji'nin küpelerini arıyordu ama bulamadı."

Sandy başını sallar. "Onları yanlış yere mi koydum yoksa kazara bir yerde mi bıraktım bilmiyorum, ama bulamadığımı fark ettiğimde çok üzüldüm. Bunlar anneminkilerle neredeyse aynı. Çok güzeller." O odanın diğer tarafına geçer ve ben Willy'nin bacaklarını bacaklarımdan ayırırım, böylece annemin sevgisini kabul edebileyim. "Sana ne kadar teşekkür etsem azdır, Dallas."

"Beğendiğine sevindim." Onun sırtını okşarım ve zaten üstüne üstüne biriken yalanlara yenilerini eklemekten kaçınırım.

Georgie, Sandy yanına oturana kadar hediyesini açmaz. Değerli aile yadigarı küpelerin kazara değiştirilmesinin ardından hediyein etkisinin azalacağından endişeleniyorum.

"Bunu geçmek zor olacak." Isaac sırtıttı. "Aji gurur duyardı."

Endişemi içime atıyorum, çünkü küpeler gerçekten şans eseri idi. Belki Willy'nin annesinin onları yakın zamanda kaybettiğini söylediğini duymuştum ve hediye alırken bu bilgi aklımın bir köşesinde duruyordu. Ama kesinlikle bilinçli bir şey değildi.

"Eminim çok güzel ve düşünceli bir hediye olacaktır." Georgie, Isaac'e anlamlı bir bakış attıktan sonra, içeriği görmek için dikkatlice bandı soydu. "Oh!"

Kitabı elinde çevirip kapağını avucuyla okşadı.

"Yazar tarafından imzalanmış," diyorum.

"Şaka mı yapıyorsun?" Georgie kitabı açar ve yazarın imzasının bulunduğu sayfayı okşar. "Aman Tanrım! Nasıl?" Ağzı açık kalır, gözleri yaşarır. "Ben bile..." Başını sallar. "İki yıl önce bir kongrede onun konuşmasını dinleyecektim, ama bir işim çıktı ve gidemedim. Başka bir etkinliğe katılıp kitabımı imzalatabileceğimi düşünmüştüm. Ama sonra vefat etti ve..." Eli kalbine gider. "O benim en sevdiğim yazardı, güzel ve zeki ruhu huzur içinde yatsın. Polen taşıyıcılar ve arıları kurtarma konusundaki çalışmaları bana çok ilham verdi." Kitabı kanepeye bırakır ve odanın diğer ucuna koşar.

Willy'den tekrar kurtuluyorum — ben tekrar oturduğumda o otomatik olarak bacaklarını benim bacaklarıma üzerine attı — ve Georgie'yi kollarımın arasına alıp bir kucaklaşmaya daha razı oluyorum.

"Teşekkür ederim. Çok düşüncelisin. Hemi çok şanslı."

"Şanslı olan benim." Onun sırtını okşuyorum.

"Bu hediyelerle benim hiçbir ilgim yok. Bunların yüzde yüzü Dallas'ın eseri," diyor Willy. Yüzündeki her bir soruyu görebiliyorum.

"Senin yardımın olsun ya da olmasın, bu hediyeler çok güzel. Ve kesinlikle çok değer verilecek," diyor Georgie bana.

Şans eseri aldığım hediyeler Sam ve Isaac'ı biraz yumuşatmış gibi görünüyor. Isaac bir tür CEO, milyarder bir adam. Anladığım kadarıyla, milyonlarca insanın her gün kullandığı bir çevrimiçi iş kurduğu için dünyanın yarısı ona ait. Sam'in ne iş yaptığını bilmiyorum, ama eğlence için ya da işi gereği insanları ortadan kaybolttuğunu öğrenirsem hiç şaşırmam. O çok yoğun bir adam.

Sonraki konuşma gürültülü geçiyor. Willy'nin kardeşleri birbirlerinin sözünü kesiyor, anneleri yanlış bir şey söylediklerini düşündüklerinde sürekli araya giriyor ve Willy arkasına yaslanıp dinliyor, ara sıra da kendi fikrini söylüyor.

Birkaç saat içinde, onun neden böyle olduğunu daha iyi anlıyorum. Burada, ailesinin arasında, o sessiz olan. Ama Terror ofisindeyken, bambaşka bir kadın oluyor. İnsanlar onu dinliyor; emirleri o veriyor ve bize işlerin nasıl yürüdüğünü anlatıyor. O, ekibimizin birleştirici gücü. Bizi ayaklarımızı yere basıyor ve alçakgönüllü olmamızı ve avantajlarımızı iyilik için kullanmamızı hatırlatıyor.

Zaten Wills'e umutsuzca aşkıttım, ama onun bu yönünü, onun ve ailesinin birbirlerini ne kadar çok sevdiklerini görünce, bu duygularım yepyeni bir boyuta ulaştı. O, verecek çok fazla sevgiye sahip. Eğer isterse, harika bir eş ve sabırlı, kararlı bir anne olacak.

"Ne?" Bana dirseğiyle hafifçe dürttü.

Kaşlarımı kaldırdım. "Eh?"

O da kaşlarını kaldırdı. "Bakıyorsun."

"Sadece manzarayı hayranlıkla izliyorum." Gerçeği inanmazdı.

Sonunda mutfığa geçiyoruz. Reddi-Grinst klanındaki her şey gibi, akşam yemeği hazırlamak da gürültülü ve hareketli bir olay. Georgie emirleri yağdırıyor, biz de hepimiz onları yerine getiriyoruz. Ben çoğunlukla yardımcı olmaya çalışıyor ve ayak altında dolaşmamaya çalışıyorum.

Akşam yemeğinin sonunda, Sam'in ne iş yaptığını hâlâ bilmiyorum, ama Willy'nin çocukluğu hakkında milyonlarca hikaye duydum. Ailesi çok yoğun ve sanki beş kişi yerine elli kişiyle bir akşam geçirmişim gibi hissediyorum.

Akşam yemeğinden sonra masayı topluyorum ve bulaşık makinesini doldurmaya yardım ediyorum, Sandy ve Georgie ise tatlıyı hazırlıyor.

Willy tencere ve tavaları yıkamaya başlarken, Isaac bir telefon görüşmesi yapıyor ve Sam annelerinin emirlerini yerine getiriyor. Wills'in yanına yaklaşıyorum, parmaklarım onun beline dokunuyor. "Neden bulaşıkları ben yıkamıyorum? Böylece güzel tırnaklarını mahvetmezsin."

"Sorun değil. Zaten önümüzdeki hafta başında yaptıracağım." Yüzünden sarkan bir saç telini üfleyerek uzaklaştırır, ama saç teli parlak dudaklarına yapışır. Onu kurtarmak için bir kez daha üfler, ama işe yaramaz. El bileğinin arkasını kullanarak tekrar dener, ama elleri sabunlu olduğu için başarılı olamaz.

"Yardım edeyim."

Bana doğru döner, dudaklarını büzüştürür.

Kolluğumla köpüğü silerim, sonra dudaklarından saçları kurtarıyorum.

Parmakları benim parmaklarımın arkasını okşuyor. Elmas ışığı yakalıyor ve ben onun elini tutuyorum. "Dün geceyi aklımdan çıkaramıyorum." Parmak eklemlerini öpüyorum.

Nefesi kesilir. Yüzündeki ifadeyi okuyamıyorum, ama gözleri benimkilere bakarken dudakları aralanır.

"Yine sana bakmama izin verecek misin?" Serbest elimin parmaklarını onun yan tarafına doğru kaydırıyorum.

"Tatlı hazır!" kardeşi yemek odasından seslenir.

"Belki. Eğer uslu durursan." Willy, etrafımdan dolaşırken bana şehvetli bir gülümseme atıyor.

Bu ayrıcalığı kazanmak için her şeyi yapardım. Onu, herkesin toplandığı yemek odasına kadar takip ediyorum. Sandy'nin en sevdiği tatlı olan burfi'yi almak için gelirken bir Hint marketine uğramışlar. Annesi, Sandy büyürken özel günlerde ona bu tatlıyı yapardı.

Yine, konuşmalar gürültülü ve coşkulu, kahkahalar ve iyi niyetli şakalarla dolu. Tatlı bittiğinde, kardeşleri Isaac'ın dairesine dönmek için hazırlanıyorlar. Daire, Ontario Gölü'ne bakan seçkin yüksek binalardan birinde. Son duyduğumda, manzarası ve olanakları nedeniyle penthouse dairelerin fiyatı on bir milyon dolardı.

"Neden burada değil de orada kalmıyorsun?" diye soruyorum, ailesi kapının yanında ayakkabılarını giyip, herkesin

telefonlarını ve çantalarını aldıklarından ve annelerinin hediyelerini aldıklarından emin olurken soruyorum.

Willy başını sallar. "4000 metrekarelik minimalist dekorlu bir çatı katı. Çok büyük. Temizlikçi tutacak param yok. Ayrıca, inanılmaz derecede yalnız ve steril olurdu. Burayı seviyorum. Yükü paylaşacak bir ev arkadaşım var ve programlarımız sayesinde birbirimizin canını sıkıyoruz." Dairesini işaret eder. "Rahat, tasarruf etmeye devam etmem için uygun fiyatlı ve işe yürüyerek gidebiliyorum."

Söylemediği diğer şeyleri de duyuyorum, örneğin bunu kendi başına halledebileceğini ve bu ona çok sevdiği özerkliği ve bağımsızlığı verdiğini.

Willy'nin anneleri bana sarılıyor ve hediyeler için tekrar teşekkür ediyorlar.

"Sabah ilk iş olarak kayalıkları tırmanmayı planlıyoruz.

Yarın yürüyüşe çıkmak ister misin, Dallas?" diye sorar Sam.

Willy tırnaklarını koluma geçirip "Hayır de" diye fısıldıyor.

Ben de tam tersini yapıyorum. "Bruce Trail mi?"

"Biliyor musun?"

"Birkaç yıl oldu ama kesinlikle varım."

"Harika." Sam benimle yumruk tokuşturur. "Hemi numaranı gönderebilir, biz de plan yaparız."

"Harika. Sabırsızlanıyorum."

Isaac da bana yumruk tokuşturuyor ve herkes kapıdan çıkmadan önce Wills'e sarılıyor. Kapıyı kapatıyor ve bir saniye göz deliğinden dışarı bakıyor, sonra bana dönüyor. "Yarın hasta numarası yapmalısın."

"Bu bir yürüyüş. Ne kadar kötü olabilir ki?"

"Isaac eğlence için dağlara tırmanır. Yürüyüşe çıkacağım dediğinde, doğanın tadını çıkarmak için ormanda keyifli bir yürüyüşe çıkmayacak. Bunu bir keşif gezisine dönüştürecek ve saatlerce yürüyüş yapacaksın."

"Bebeğim, ben profesyonel bir hokey oyuncusuyum. Günlerce dayanacak dayanıklılığım var. Sorun olmaz."

"Sen öyle diyorsan. Ve bana bebeğim deme."

Kollarımı ona dolamaya çalışıyorum ama o uzaklaşıyor. "Sana bakmama izin vermeyecek misin? Bu gece iyi bir çocuk , değil mi?"

"Enerjini sakla. Yarın ihtiyacın olacak." Kapıyı açıyor.

"Gitmeden önce sana orgazm yaşatmak istiyorum." Parmaklarımda onun kokusunu, dilimde tadını istiyorum.

"Bu gece olmaz."

"Neden olmasın?" Onun önünde durup yüzündeki ifadeyi okumaya çalışıyorum. "Çünkü oda arkadaşım her an eve gelebilir."

Başımı sallıyorum. "Yarın her şey yolunda giderse, seni yüzümün üzerine otururken bitirmeyi umuyorum."

"Göreceğiz." Beni kapıdan dışarı itti, ama kapıyı kapatırken gülümsüyordu.

BÖLÜM 18

DALLAS

"Güneşin doğuşuna tam zamanında yetiştik. Şu ihtişama bak." Isaac ellerini beline koymuş, gülümseyerek duruyor.

Sabahın körü ve ben bir buçuk saattir uyanığım. Bu saatte isteyerek kalktığım tek zaman, deplasman maçı için erken saatte uçağa binmemiz gerektiği zamanlardır. Kafein eksikliğim var ve yaklaşık üç saat daha uykuya ve bin kaloriye ihtiyacım var. Ama Willy'nin kardeşleriyle bağ kuruyorum ve kendime bonus puanlar kazanıyorum. Ayrıca, Bruce Trail'de bir yürüyüş, büyük bir şey değil.

"Hadi gidelim." Sam sırt çantasını düzeltir ve patikanın girişine doğru hızlı adımlarla yürür. Issac onun arkasına takılır, ben de en arkada kalırım. Bu gezi için biraz hazırlıksız olduğumdan endişeleniyorum. Tek sahip olduğum şey, iki su şişesi, birkaç enerji barı ve bir paket sakız içeren küçük bir çanta. Onların sırt çantaları ağzına kadar dolu.

Hava nemli, ki bu Niagara'da Temmuz ayı için olağandışı bir durum değil. Hava tahminlerine göre, çok sıcak olacak. Yamaç yarımada bulunuyor ve bu da nemi daha da artırıyor. Henüz yola çıkmadık bile ama ben şimdiden terlemeye başladım.

Isaac'e yetişmek için acele ediyorum. Dün gece ve bu sabah olanlara bakılırsa, Sam bu grubun lideri. Doğa veya manzarayı takdir etmek için fazla zaman bırakmayacak kadar hızlı bir tempo belirliyor.

Isaac'ın bana baktığını hissediyorum, bu yüzden onun yönüne bakıp gülümsüyorum. "Dün gece iyi vakit geçirdin mi?"

"Evet, güzeldi. Keşke Hemi kendi evinde kalmamıza izin verse, ama o inatçı biri olabilir."

"Evet, işte Willy'nin kurallarına uymak zorundasın." Alt dudağımı ovuşturarak, onun kontrolün kendisinde olduğunu ve benim sadece ona eşlik ettiğimi defalarca açıkça belirttiği anları düşünerek gülümsememi saklıyorum. Bana Wilhelmina Reddi-Grinst'in Yolcu Prensesi deyin.

"Peki iş dışında?" diye sorar.

"Eh..." Son zamanlarda yaptığım saçmalıkları düşünüyorum. "Daha bölünmüş." Willy'nin istediği için değil, benim lehime. İşleri iyice düşünmek hiç benim güçlü yanımla olmamıştır. Buz üzerinde durum farklıdır, çünkü beni sezgilerim yönlendirir, ama gerçek hayatta... genellikle bu, işleri batırdığım anlamına gelir.

Issac, anlamadığım bir ses çıkarır. "Sen onun normalde sevdiği tip değilsin."

"O, doktora sahibi erkeklerle çıkıyor." Bizi bu yola sokan kardiyolog gibi. Ona bir teşekkür hediyesi göndermeliyim.

"Ama bazı açılardan onun doktora sahibi erkeklerinden *çok da* farklı değilsin," diyor Sam önümüzde.

"Kötü anlamda söylemedim," diye Isaac beni rahatlatıyor. "Onun genellikle tercih ettiği bir tip var ve sen buna uymuyorsun. Dürüst olmak gerekirse, bu muhtemelen iyi bir şey. Senin de aynı azim ve hırsın var."

"Onun bir meydan okumaya ihtiyacı var," diye Sam omzunun üzerinden seslenir.

O kadar ileride olmasına rağmen bizi hala duyabilmesi şaşırtıcı.

"Evet. O olağanüstü hırslı biridir," diye katılıyorum. "Kendisi kadar hırslı ve zeki birini istemesi gayet mantıklı. Ama nedense, sonunda benimle birlikte oldu." Zayıf bir gülümsemeyle gülüyorum. Midemdeki hoş olmayan his hoşuma gitmiyor, ama bunun üç kahvaltılık sandviçi yememle bir ilgisi yok. Willy her zaman yüksek eğitimli, iyi huylu erkeklerle çıkar. Benim de huylarım iyi, ailem iyi, kariyerim iyi, ama üniversite benim için uygun değildi. Aldığım dersleri geçtim, ama bana acıyarak ders veren öğretmenlerim ve bazı profesörlerim vardı.

"Onun için doğru kişi olmak için on yıllık yüksek öğrenim görmek gerekmez," diyor Isaac. "İkiniz birbirinizi tamamlıyorsunuz. Ve birbirinize deli gibi aşık olduğunuz çok açık. Annelerimize aldığın hediyeler sana ekstra puan kazandırdı. Hala büyükannemin kulaklıklarını bulduğuna inanmıyorum."

bulduğuna hala inanamıyorum. Hemi düşünceli erkeklere bayılır ve bu, onun son birkaç erkek arkadaşı için söyleyebileceğimden çok daha fazlası."

"Bir süre önce bir kardiyolog vardı," diyorum.

"O adam cahil bir aptaldı. IQ'su 140 diye, kız kardeşimin nasıl çalıştığını anladığı anlamına gelmez, ama sen anlıyorsun." Isaac omzuma vurur. "Profesyonel sporcular farklı bir zekaya sahiptir. İnsanları okumakta iyisin, risk yönetimini anlıyorsun ve takımının iyiliği için egonu ne zaman bir kenara bırakacağını biliyorsun. Hemi bu alanda çalışmak istediği için."

"Hadi çocuklar! Hızlanalım," diye bağılıyor Sam.

Yürüyüşe başladıktan bir saat sonra, terden sıırıslıklam olmuşum, testislerim sürtünmeden kızarmış ve bacaklarım lastik gibi olmuş. Beş dakikalık bir mola

—ya da beş saatlik bir şekerleme—ihtiyacım var ve su şişemin sadece dörtte biri kaldı. Akıllı saatime göre, şimdiden sekiz kilometre yürüdük. Ne kadar uzağa gideceğimizi bilmiyorum, ama yakında geri dönmezsek, yarın Ash ile randevumu iptal etmek zorunda kalacağım çünkü bacaklarımın squat yapabilecek durumda olacağını sanmıyorum. Her halükarda iptal etmek zorunda kalabilirim.

Üç buçuk saat, öleceğimi sandığım iki halat köprü ve yirmi kilometre sonra, nihayet arabaya geri döndük. Üç şişe Vitamin Water'ı bir dikişte içtim ve Sam'in lüks SUV'sinin arkasında bulunan soğutucudan iki sandviç aldım.

Planım, Toronto'ya kadar uyumak, tuzu duşta yıkamak, bir saat sıcak küvette uzanmak ve ardından üç saatlik bir şekerleme yapmak (bu sırada kız kardeşlerinin yüzüme oturduğunu hayal edeceğim).

Arabaya biniyoruz ve arka koltukta uzanırken bacaklarımın artık Jell-O gibi hissetmekten başka bir şey yapmasına gerek kalmadığı için minnettarım.

"Sırada paintball var!" Sam, ormanda 20 kilometrelik bir sprint yürüyüşünden sonra kimsenin sahip olmaması gereken bir coşkuyla haykırıyor.

Isaac omzunun üzerinden bana bakar ve başparmağını kaldırır. "Var mısın? Harika bir yer biliyoruz."

Kesinlikle katılmıyorum. Tek istediğim günün geri kalanında ve muhtemelen yarının bir kısmında uyumak, ama Willy'nin kardeşlerini yüzüstü bırakmayacağım için başparmağımı yukarı kaldırıyorum. Risk çok büyük. "Katılıyorum."

Willy güncelleme için mesaj atıyor. Ona başparmağımı kaldırıyorum.

O da bana somurtkan bir yüz gönderir. Ben kalp gözleri ve öpücük dudakları gönderirim.

O orta parmağını gönderir.

Ben de dilimi gönderirim.

Cevap vermez.

Kırk beş dakika ve on dakikalık kısa bir şekerleme sonra, paintball kıyafetlerini giyip paintball silahını elimde tutarken, Sam ve Isaac olacıklara hazırlık olarak zıplama ve diz kaldırma hareketleri yapıyorlar. Sam'in ne iş yaptığını hâlâ bilmiyorum, ama paintball silahlarını çok seviyor gibi görünüyor.

Sevmediğim birkaç şey var: birincisi palyaçolar, ikincisi lahana turşusu, üçüncüsü yüksek yerler ve son olarak, ama en önemlisi, karanlık, kapalı alanları kesinlikle sevmiyorum. Ve meğer paintball'un özü de buymuş. Öfkeli bir endişe bonerim var ve başı rahatsız bir şekilde pantolonumun beline sıkışmış durumda. Cildim tuzla kaplı. Sürtünmemesi gereken yerler gerçekten çok sürtünüyor.

Ve daha da kötüsü, etrafımız birbirlerine durmadan bağırarak çok sayıda ergen erkek ve açıkça buraya zorla getirilmiş birkaç kızla çevrili. Onların isteksizliğine hak veriyorum.

Paintball odasına giriyoruz. Bu noktada, sadece saklanmaya çalışıyorum ve belki de bacaklarımın aşırı pişmiş spagetti gibi hissetmemesi için küçük bir mola vermeye çalışıyorum.

Gürültücü bir grup genç bana doğru geliyor, kıkırdamaları ve küfürleri onları ele veriyor. Yaklaştıkça koruyucu siperimden çıkmak zorunda kalıyorum.

Sam'in gür sesi geniş odada yankılanıyor. "Saat ikide! Ateş açın!"

Paintball topları kollarıma, bacaklarıma, sırtıma ve göğsüme çarpıyor. Onların yönüne ateş ediyorum, ama paintball'da kesinlikle berbatım ve her atışım ıskalıyor. Daha kötüsü olamaz diye düşünürken, biri tam da endişe bonerime isabet ediyor ve beni yere seriyor.

Fetal pozisyona kıvrılıp ölümü diliyorum. Bunun yerine, Isaac'ın siyah çizme giymiş ayakları görüş alanıma giriyor. "İyi misin dostum?"

"O bir hayalet vuruşuydu," diye inliyorum.

"Sam böyle pisliktir." Isaac elini uzatır. "Sana koruyucu giymeni söylemeliydim."

Paintball için kask kim takar ki? Görünüşe göre bu adamlar.

Günün geri kalanında yerde kalmayı tercih ederim, bu gençler tarafından ezilmek anlamına gelse bile, ama Wills'in yüzüme oturmasını çok istiyorum, bu yüzden Isaac'ın beni ayağa kaldırmasına izin veriyorum.

Neyse ki, Sam sonunda boya topları biter ve Isaac ne kadar acıktığını söyler. Ben de dev bir açık büfeye varım.

Boya lekeli kıyafetlerimizi değiştiriyoruz — kumları yıkamak için duş almak isterdim, ama bu henüz gündemde değil — ve Sam'in arabasına binip bir restorana gidiyoruz. Dört meze ve iki ana yemek sipariş ediyorum ve bunları Willy'nin kardeşleriyle isteksizce paylaşıyorum.

Büyük bir pizza ve kestirmek hayalini kurarken Sam, "Evimin yakınında denemek için can attığım bir kaçış odası var. Gelmek ister misin?" diyor.

Çatalımı ağızıma götürürken duruyorum. Şaka yapıyor gibi görünmüyor. Tek istediğim yatağım. Ama yine de Wills'i ve onun kardeşlerinin lanet olası onayının getireceği ödülü ne kadar istediğimi düşünüyorum. "Evet, dostum, kesinlikle."

"Harika!" Isaac bana başparmağını kaldırır. Bu onun alışkanlığı gibi görünüyor.

"Takımımından bazılarının ilgilenip ilgilenmediğini bir bakayım mı?" Ash bu tür şeyleri sever, Roman ve Hollis de muhtemelen kabul eder. Ayrıca bu ikisinin yoğunluğundan biraz uzaklaşmak da iyi olur. Onlar gerçekten çok enerjik. Ben enerjik olduğumu sanırdım ama bu ikisi bambaşka bir seviyede.

"Ciddi misin?" diye sorar Sam.

"Evet, onlara bir mesaj göndereyim."

Çoğunlukla antrenmanları ayarlamak için kullandığımız grup sohbetine bir mesaj gönderiyorum.

DALLAS

Nişanlımın arkadaşlarıyla.

Kaçış odasına ne dersiniz?

takım GIF'inde "ben" yoktur

dağdan düşme GIF

boya sıçraması GIF

ASH

kurnaz bakışlar GIF

Yapabilirim. HOLLİS

Ben de. Ama daha çok kardeşlerinin nasıl insanlar olduğunu görmek istediğim için. ROMAN

^^^ Ayrıca Peggy de kızlarla birlikte.

Ben de gelebilirim.

FLİP

Kaçış odalarını
seviyorum. TRİSTAN

Bea yok, ben de varım.

DALLAS

Sen en iyisisin.

Öğle yemeğini bitirip kaçış odasına doğru yola çıkıyoruz.

"Sam, Roman Hammerstein'ın koyu bir hayranıdır," diyor Isaac, SUV'den inerken.

"Kapa çeneni Isaac." Sam'in kızardığından eminim, bu da... eğlenceli.

"O harika bir oyuncu ve müthiş bir kaleci," diye katılıyorum. "Takım, gelecek sezonun sonunda onun ayrılmasına üzülecek." Diplomatik, dengeli ve temelde takımın babası gibi biridir.

"Harika bir kariyeri var," diyor Sam. "Ligde ondan daha iyi bir kaleci yok."

Binanın önünde Flip, Tristan, Hollis, Roman ve Ash ile buluşuyoruz. Tanıştırma turu yapıyorum ve Sam çok heyecanlanıyor. Zaten yoğun bir adamdır ama Roman'ın tüm istatistiklerini ve kariyer geçmişini biliyor gibi görünüyor. Birkaç saatliğine dikkatlerin benden uzaklaşmasına seviniyorum.

"Topallıyor musun?" diye soruyor Ash. "İyiyim."

"Yalancı. Bu ikisi başa çıkması zor gibi görünüyor." İki parmağımı birbirinden çok az uzak tutuyorum.

"Hemi'nin neden böyle olduğunu açıklıyor," diye düşünür. "Willy mükemmeldir," diye cevap veririm.

Sırtımı okşuyor. "Katılıyorum. Sadece, eğer kardeşleri her zaman böyleyse, onun neden böyle bir patron kraliçe olduğunu biraz anlayabiliriz, hepsi bu. Shilps'in beş kardeşin en küçüğü olması ve yerini korumak için mücadele etmesi gibi."

"Evet. Mantıklı. Onlar harika kadınlar."

İki takıma ayrıldık, ben Isaac, Ash ve Flip ile birlikteyim. Roman, Hollis, Sam ve Tristan diğer takımı oluşturuyor. Isaac'ın, çoğunlukla Ash'in ve benim ve Flip'in küçük katkılarıyla bunu çözmesi sadece yarım saat sürmesi için minnettarım. Sam, beklediğim kadar yenilgiden rahatsız görünmüyor, ama o da Roman'ın yanından ayrılmıyor.

Sonra, bira içmek ve akşam yemeği yemek için Watering Hole'a gidiyoruz. Bu gün hayatımın en uzun günü gibi geliyor. Ve muhtemelen en acı verici günlerinden biri.

Kanepeme uzanıp, yıkanmış ve yıpranmış testislerime bebek pudrası sürmüş, yeni bir çift bacak dilemişken, telefonum bir mesajla titrer.

Willy'nin adı ekranda yanıp sönerken boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Midem taş gibi ağırlaşmış halde mesajı açıyorum. En azından içeriğini okuyana kadar.

WILLS

Kardeşlerim sana aşık oldu. Ne kadar harika bir gün geçirdiklerini anlatıp duruyorlar. Teşekkürler. Yarın sabah 11'de sana iki saatlik bir masaj randevusu ayarladım. Rica ederim.

DALLAS

Bu, sonunda dilimle amını yalayabileceğim anlamına mı geliyor?

WILLS

İyileştiğinde, evet.

BÖLÜM 19

HEMİ

HEMİ

Lütfen tahmini konumunu paylaşmayı bırak. Her seferinde büyük bir tartışma çıkıyor.

FLİP

Ama arkadaşlarım beni nasıl bulacak?

HEMİ

Onlara tek tek veya arkadaş grubunuzun bir parçası olarak mesaj atarsınız. Bulunduğunuz yeri tüm dünyayla paylaşmazsınız, böylece oradaki tüm reşit olmayan kızlar sizin bulunduğunuz bara girmeye çalışmaz.

FLİP

Kahretsin. İyi karar. Şimdi yer değiştiriyorum.

HEMİ

Cidden Flip, bu neden şimdi mantıklı geliyor?

FLİP

Az önce Tally'yi arkadaşlarıyla birlikte gördüğümünden eminim. Ya da onun ikizi. Belki ona mesaj atmalıyız.

HEMİ

Ne? Eğer oysa, neden onu orada bıraktın?

Badass Babe Brigade'e hızlıca bir mesaj göndererek fotoğraf güncellemesi istiyorum. Tally, yatağında kedisiyle çekilmiş bir fotoğrafla ilk yanıt veren kişi oluyor. Diğer kızlar da fotoğraflarını gönderiyor, ama benim ihtiyacım olan şey bu. Tally güvende ve barda değil. O benim küçük kardeşim gibidir ve takımla birlikte büyümüş olsa da, aynı zamanda...

FLİP

O benim koçumun torunu. Bar dışında fotoğraf çekilmem gereken son kişi. Ve onun başını belaya sokmak istemiyorum.

HEMİ

Çünkü reşit olmadan barda olmak bunu sağlamaz mı?

FLİP

O bir yetişkin. Ayrıca, onunla çekilen fotoğraflar Milk ile olan sözleşmemi feshedebilir ve bu sponsorluğu korumak istiyorum çünkü bu, temelde ailemin emekliliğini finanse ediyor.

HEMİ

iç çekiş Bu adil ve mantıklı. Tally evde, yani onun ikizi.

FLİP

Tanrıya şükür.

Dairemin kapısı çalınıyor. Belki oda arkadaşım kendini dışarıda kilitlemiştir. Daha önce de olmuştu. Ama saatlerce eve gelmemesi gerekiyor.

Kapıyı açıyorum ve karşımdaki manzara karşısında şaşkınlıktan dilim tutuluyor. "Burada ne yapıyorsun? Buraya nasıl çıktın?" Dallas, tişört ve haki şort giymiş olarak kapımın önünde duruyor. Saat akşam dokuz. Yorgun görünüyor.

"Bir adamı takip ettim. Kendime geldim," diyor.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Yarı ölü gibisin." Kardeşlerimin ona yaptıklarından sonra hala ayakta olması inanılmaz. Isaac yarım saat önce beni arayıp

yarım saat önce arayıp günlerini ayrıntılı olarak anlattı, sonra Sam devraldı ve Roman'ın ne kadar havalı olduğunu anlattı.

"Ben iyiyim." Daireme girer, arkasından kapıyı kapatır ve kilitler. "Oda arkadaşın şu anda gece vardiyasında, değil mi?"

"Evet, ama..."

Yüzümü ellerinin arasına alır ve başımı yukarı kaldırır, dudakları benimkilerden bir santim uzakta, gözleri arzuyla yanıyor. "Dün gece ve bugün uslu bir çocuktum, değil mi?" Bunu bir soru yerine bir emir gibi söylemeyi başarır.

"Evet," diye onaylıyorum, vücudum temasın etkisiyle çoktan ısınmaya başlamış durumda.

"İyi çocuklar ödülü hak eder, değil mi?" Dili alt dudağını yaladı. Beni yutmaya hazır gibi görünüyordu. Bu devasa, heybetli, sert hokey oyuncusunun beni orgazma ulaştırmak için çaresizce çabalaması inanılmaz derecede tahrik ediciydi. Her hücrem onun dokunuşunu daha fazla istiyordu.

Geçen gece onu tatminsiz bir şekilde eve gönderdim çünkü parmaklamayı kendi iyiliğim için biraz fazla zevk aldım. Bana hizmet etme isteği, tüm o güç... biraz baş döndürücü. Dallas'ın orgazmlarına bağımlı olmak akıllıca değil. O bu konuda çok iyi olduğu ve bunun son derece geçici olduğu için değil. Ama bir kez daha zararı olmaz...

Başımı sallayıp, elimi göğsünde gezdirme isteğine boyun eğiyorum. Çocukken bana yaptığı tüm kötü şeyleri hala nefret ediyor olabilirim, ama vücudumun ona karşı hissettiği etkiyi inkar edemem. Okuldaki en seksi erkek, profesyonel hokey takımındaki en seksi erkek oldu ve şimdi benim dairemde duruyor, bana orgazm yaşatmak için can atıyor. Genç halim çok mutlu olurdu. Şimdiki halim ise çok farklı nedenlerden dolayı buna razı. Isı içimi kaplıyor ve göğüs uçlarım gömleğimin altında belirginleşiyor. "Sen çok iyi bir çocuktun."

Yanağımı okşuyor ve parmaklarını saçlarıma kaydırarak kafa derimin dibinde kıvrılıyor. "Yüzüme oturacaksın, böylece seni dilimle sikebileceğim."

"Ağzın pislik fabrikası gibi." Ama hoşuma gidiyor. Geçen gece tezgahın üzerinde parmaklarıyla beni siktiğinde, sadece çok çabuk boşalmamak için susmasını istedim. Bu deneyimin tek seferlik mi olduğunu bilmiyordum.

kapalıydı ve bunun sürmesini istedim — önce sırf intikamcı bir zevkten, sonra da çok iyi hissettirdiği için.

"Biliyorum. Yakında onu meşgul edeceksin." Parmaklarımızı birbirine bağladı. "Beni yatak odana götür."

Onu koridorda yönlendiriyorum. Yatak odamın kapısını kapattığı anda, üstüme atlıyor. Elleri saçlarımda, dudakları tenimde. "Senin için deli gibi açım, Wills." Uyku şortumu kalçalarımın altına itiyor ve dizlerinin üzerine çöküyor. Külot giymemişim. Elleri kalçalarımı kavrar ve cinsel organıma burnunu sürter, inlemesi hassas tenimde titreşir. Uyluklarımda tepesine bir öpücük kondurur ve kadifemsi dili kıvrımlarımın arasına kayarken gözlerini kaldırır. Gözlerim kapanır, karnımın altında bir sıcaklık yayılır ve arzu beni ele geçirir.

Saçlarını tutup çekerek ağzını uzaklaştırıyorum. "Yatağa uzan."

Ayaklanıp odayı geçerken sırtışı şehvetli bir hal alıyor. Gömleğini başından çıkarıp yorganımın üzerine uzanıyor. Ereksiyonu şortuna baskı yapıyor ve gözleri arzuyla yanıyor. Elini uzatıp bana uzanıyor. "Sana bakayım."

Söyleyişinde, gözlerindeki aç bakışla birleşince, beni... güçlü hissettiren bir şey var. Seksi. Güzel.

Yatağa çıkar çıkmaz, beni pozisyonuma getirir, bir dizini başımın iki yanına koyar. Uyluklarımda içini öper ve ısırır, sonra kalçalarımı kavrar ve beni ağzına doğru çeker. Dili cinsel organımın üzerinde kayar, derin inlemesi her şeyi gerginleştirir. O beni yalarken, ben başlığı kavrarım, dili klitorisimin etrafında daireler çizer ve sonra içime dalar.

"Çok iyi, Wills. Seni böyle tatmak için can atıyordum," diyor boğuk bir sesle.

Parmaklarımı saçlarına geçirip başını tutarken kalçalarımı sallıyorum ve... yüzünü sikiyorum. Bacaklarım titrerken ritmi korumama yardım etmek için kıcımları kavırıyor.

"İşte böyle, yüzüme boşal. Beni amının suyu ile vaftiz et, tatlım."

Ağzından çıkan saçmalıklara tahammül edemiyorum. Ama istenen etkiyi yaratıyor. Kıcımları tokatlıyor ve ben orgazm olurken tekrar başlığa doğru eğiliyorum.

Yıldızlar dans ediyor, ben de dans ediyorum.

Kendime gelmeye bile vaktim olmadan, birden sırt üstü çeviriliyorum. Dallas geniş omuzlarıyla bacaklarımı ayırıyor ve... devam ediyor. Sanki doyamıyormuş gibi, durursa ölecekmiş gibi çaresizce inliyor.

Kalın parmağını içime sokar, sonra bir tane daha, bir tane daha. "Bakalım bunu ne kadar sürdürebileceğiz." Klitorisime yapışır, parmakları içimde hareket ederken sertçe emer.

Azalan orgazm yeniden alevlenir. İlerim ve saçlarını tutarım, onun altında kıvranırım, hislerim spiral şeklinde genişler, beni tüketir, içimden yakar. Sonunda, bu çok fazla gelir ve başını iterim, ayağımla omzuna basarak daha fazlasını istemesini engellerim.

Dizlerinin üzerine çöküyor, göğsü inip kalkıyor, gözleri şehvetle ağırlaşmış, elinin tersiyle çenesini siliyor. Sonra am suyu kaplı parmaklarını yalayıp temizliyor.

O başka fikirler üretmeden önce bacaklarımı kapatıyorum.

"Teşekkür ederim." Sesi, çakıl kamyonuyla bir tur atmış gibi geliyor.

"Rica ederim?" Hâlâ yirmi dakikalık orgazmın etkisinden kurtulmaya çalışıyorum.

Yerden gömleğini alıp başının üzerinden geçiriyor. Çok belirgin ereksiyonunu düzeltiyor. Karşılık vermek isterdim, ama beni sikmesine ikna edeceğinden korkuyorum ve bu çok, çok kötü bir fikir olurdu.

Zaten diline ve parmaklarına bağımlı oldum. Penisine de bağımlı olamam.

Eğilip alnımı öper. "Ben gidiyorum, ama yatmadan önce kapıyı kilitlemeyi unutma, tatlım."

BÖLÜM 20

HEMI

İki gün sonra işe hazırlanırken annemler arıyor. Bazen sabahın ilk iş olarak görüntülü arama yapıyorlar. Düğün ilham panosu hazırlamışlar bile. Keşke kardeşlerimden biri evlenip üzerimdeki baskıyı hafifletsin.

"Merhaba anne ve anne. Naber?" Makyajımı yaparken onları makyaj masasına dayadım.

"Annen ve ben, sen mezunlar toplantısı için şehre geldiğinde birkaç mekan bakmanın iyi olacağını düşündük," diyor Ma.

"Ama henüz bir tarih bile belirlemedik." *Ve asla belirlemeyeceğiz.* Ve onlara bittiğini söylediğimde annelerimin kalbini kıracağım. Sadece gösteriş için depozito yatırmamız mümkün değil. Vicdanım buna dayanamaz.

"Ama bakmanın bir zararı yok, tatlım. Mekanlar çabuk doluyor, özellikle yaz aylarında. Haziran mükemmel olur, sence de öyle değil mi? Böcek mevsimi geçtikten sonra, ama çok sıcak havalar başlamadan önce."

"Bence yeniden bir araya gelme haftasonu oldukça yoğun geçecek," diye kaçamak cevap veriyorum.

"Hmm... Haklısın. Peki, annenle ben hafta sonu gelip en azından elbiselere bakmaya başlayalım mı? Birkaç randevu alalım. Eğlenceli olacak!"

Onların heyecanı kalbimi acıtıyor. "Önce mezunlar buluşması hafta sonunu geçirebilir miyiz? Ya da eve döndüğümde bu konuyu daha ayrıntılı konuşabilir miyiz? Şu anda çok fazla şey oluyor."

"Yeniden bir araya gelme konusunda endişeli misin tatlım?"

Yeterince yalan söyledim, bu yüzden dürüst olmaya karar verdim. "Evet. Brooklyn'i yıllardır yüz yüze görmedim ve ergenlik dönemim hayatımın en kolay dönemi değildi."

"Ah, tatlım, lisede herkes kendine odaklanmıştı," diyor annem. "Harika bir kariyerin, harika arkadaşların ve sevimli bir nişanlın var. Eğlenceli olacak."

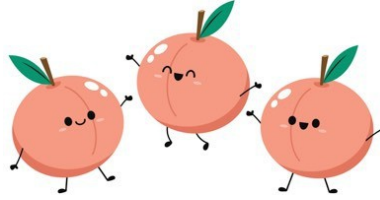
"Güven oylarınız için teşekkürler."

"Seni seviyoruz, Hemi. Mezunlar toplantısı bitene kadar düğün detaylarını bir kenara bırakacağız," diye ekliyor annem. "Ama başka bir şeye ihtiyacın olursa bize haber ver. Tamam mı?"

"Tabii ki. Sizi seviyorum."

"Biz de seni seviyoruz," derler hep bir ağızdan ve telefonu kapatırlar.

Ördüğüm yalanlar ağı yapışkan ve bu ağa takılıp kalmaktan korkuyorum. Ama şu anda buna takılacak vaktim yok. Başka şeyler de var.

Yarım saat sonra, kadın takımının baş antrenörü Denise ile ofisimde oturuyorum.

"Bunun her şeyini seviyorum, Hemi." Teklifi okurken yüzü gülüyor. "Winter Marks kesinlikle katılmak isteyecektir, onu nasıl dahil edebilirsek harika olur."

"Onun geçmişini ve Hokey Akademisi'nin hayatındaki rolünü bilerek, onu düşünerek tasarladım." Onunla birkaç ay önce tanıştım, ancak geçenlerde sohbet ederken, Hokey Akademisi'ndeki emekli oyuncuların, desteğe ve takımın aile dinamiklerine gerçekten ihtiyaç duyduğu bir dönemde onu kanatları altına aldıklarını ve bunun hayatını değiştirdiğini anlattı. "Bu konuda bu kadar tutkulu olmasını ve bana bunu söyleme cesaretini göstermesini çok seviyorum."

"Dürüst olmak gerekirse, tüm bunları bu kadar kısa sürede organize etmenize hayran kaldım. Ekibi yerel gıda bankası ve aşevi ile bir araya getirmek, topluma geri vermek için harika bir yol.

düzenlediğiniz bu yardım maçının gıda bağışını da içermesini çok beğendim. Bu, en anlamlı şekilde anlamlı bir şey."

"Onlar olağanüstü bir sporcu grubu ve bunun onlar ve bu yolu izleyen diğer genç kadınlar için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Toplum çalışması ve takım bağlılığının harika bir birleşimi."

Gülümsüyor. "Kesinlikle katılıyorum. Bunu üstlendiğiniz için teşekkür ederim."

"Şu anda sezon dışı olduğumuz için biraz zamanım var ve bu kesinlikle benim için bir zevk. Önümüzdeki hafta takımla görüşebiliriz ve bu arada dönüşümlü bir program hazırlayacağım. Yardımcı olabileceğim başka tanıtım fırsatları varsa, memnuniyetle yardımcı olurum."

"Bu harika."

Denise bana teşekkür edip antrenman için arenaya dönmeden önce, lojistik, takımın programı ve uygunlukları hakkında birkaç fikir daha paylaşıp tartışıyoruz.

E-postalarımı yanıtlamaya yeni başlamıştım ki ofisimin kapısı çalındı. Dallas güzel kafasını içeri sokar. "Umarım rahatsız etmiyorumdur."

Elini saçlarına geçirir. Playofflar sırasında erkekler her zaman biraz dağınık olurlar. Bazı playoff sakalları, özellikle de çaylakların sakalları, oldukça dağınıktır. Diğerleri ise bunu, tıraş bıçağının ne olduğunu unutmak için bir bahane olarak kullanır.

Ama Dallas her zaman her şeyi düzenli tutar ve playofflar biter bitmez sakalını keser. Ancak henüz saçını kestirmemiştir, bu yüzden saçları ensesinde ve kulaklarının çevresinde kıvrılmaktadır. Geçen gece onun yüzüne bindiğimde parmaklarımın arasında nasıl bir his olduğunu hatırlamamaya çabalıyorum, ama çok geç. O görüntü, o sesler... kafamda bedavaya yaşıyorlar ve ben de onlara birden fazla kez boşaldım. Bu bir sorun. Özellikle de vücudum bir başka am banyosuna hazırlanırken.

"Ne istiyorsun?" Utanç verici bir şekilde nefes nefeseyim. Kalkmamak için masamın kenarını sıkıca tutuyorum, kapımı kilitliyorum ve kendimi ona sunuyorum. Lanet olsun, ben isteyim. Bu günlerde zaten ofiste çok fazla dedikodu konusu oluyorum.

"Sana çiçek getirdim." Bir buket zambak çıkarıyor. Onları bu kadar beğenmiş olmaktan ve çiçek türünü değiştirmiş olmasından hoşlanmıyorum. "Ve öğle yemeği." En sevdiğim kafeden bir poşet çıkarıyor.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Neden? Yine ne yaptın?" Oldukça temkinliyim. Son zamanlarda Dallas ne zaman iyi bir şey yapsa — cinsel iyilikler hariç — bu bana inanılmaz bir stres yaratıyor. Bunlar arasında sözleşme imzalamak, özgürlüğünden vazgeçmek, seks arkadaşımı hayatımdan çıkarmak, beni sahte nişanlısı yapmak, arkadaşlarımız ve ailesiyle tam bir nişan yemeği düzenlemek ve bana karşı geçmişteki davranışları tamamen tehlike sinyalleriyken bana ona güvenmemi zorlamak da var.

"Bildiğim kadarıyla yok. Sadece hafta sonu ailenle şehirde yoğun bir hafta sonu geçirdiğini ve bu hafta da aynı şekilde geçeceğini biliyorum. O bölgedeydim ve çiçeklerin gününü neşelendirebileceğini ve bazen öğle yemeğini atlayıp bir paket Cherry Blasters yediğin için yiyeceklerin hoşuna gidebileceğini düşündüm. Cherry Blasters'ı kötülemek istemem ama pek doyurucu değiller. Sana tatlı patates ve şekerlenmiş cevizli salata aldım. Ayrıca şeftali chutney'li şarküteri sandviçi ve buzlu latte, ama tatlı krema köpüğü ve şurupsuz."

Neden hala benim en sevdiğim şeyleri tam olarak bilmesi beni şaşırtıyor bilmiyorum. Özellikle de Shilpa yanıdayken ona sorabilirken. Ama normal bir insan gibi teşekkür etmek yerine, "Hammer birkaç dakika içinde burada olacak. Emekliler köyüne gidiyoruz" diye patlıyorum.

"Oh. Özel bir şey için mi?" Eğer onu iyi tanıımıyorsam, onu davet etmediğim için kırıldığını düşünebilirdim. Ama kardeşlerim onu dünyanın en uzun yürüyüşüne çıkardıklarından bu yana sadece iki gün geçti, ardından o da gelip aç bir adam gibi beni yedi, bu yüzden bize çok ihtiyaç duyduğumuz biraz alan tanıyordum. Beni tatmin etmekte çok başarılı. Daha fazlasını istiyorum ve bu bir sorun. Ayrıca, ona olan nefretim, sürekli tatlı şeyler yaptığı için azalıyor ve bu da hayatımı daha da zorlaştırıyor.

Dallas'ı sevmek ya da onun orgazmlarına bağımlı olmak istemiyorum. Hayatımı bir sirke çevirdiği için, sadece zorunluluktan orgazm sağlıyor. Bu bir zorunluluk, arzu değil. Farklı bir şey düşünmek beni savunmasız hissettiriyor ve bu tehlikeli bir yol.

Dallas hakkındaki duygularımı denklemden çıkaramıyorum ve bunlar karmaşık bir hale geliyor.

"Bu gece balo salonu dansı gecesi... Aslında öğleden sonra, çünkü saat dört buçukta akşam yemeği yiyorlar ve yedi buçukta yatıyorlar. Flip için ayarladım, çünkü imajına iyi geliyor."

"Son zamanlarda daha iyi, değil mi?"

"Evet, kesinlikle, ama transfer görüşmeleri başladı ve o da tedirgin oluyor."

"Flip'i takas etmeyi düşünmüyorlar, değil mi?" Sesinde endişe var.

Elimi salladım. "Hayır. Tabii ki hayır. Sadece mümkün olduğunca uzun süre dengede kalmasını istiyorum." Her şey olabilir, bu yüzden en iyi davranışını sergilemesi gerekiyor.

Omuzları gevşedi. "Tamam. Bu iyi. Bu yılki draft sürprizlerle doluydu."

"Katılıyorum." Bu yıl bazı ilginç seçimler oldu. Yıllar önce draft edilen, ancak hiçbir zaman profesyonel bir takımda oynamamış olan Quinn Romero'nun ilk sözleşmesini imzalaması da cabası. Bu herkes için bir şok oldu. Romero da dahil. "Her neyse, Hollis de geliyor, ama bunun Hammer'la vakit geçirmek için bir bahane olduğundan yüzde doksan dokuz eminim."

Dallas çiçekleri konferans masama koydu, sonra yaklaşıp kalçasını masamın kenarına dayadı. Yanıma paket servisi çantasını koydu ve kollarını kavuşturdu. Ön kollarının ne kadar harika görüldüğünü fark etmemeye çalıştım. Ya da eli bacaklarımın arasında ve parmakları beni doldururken ne kadar güzel görüldüğünü hatırlamamaya çalıştım. Pek başarılı olamadım. Bu yüzden ona değil, bilgisayar ekranıma odaklandım ve e-postalarımı açtım.

"Ben de gelebilir miyim?" Ona yan gözle bakıyorum. "Neden?"

"Birkaç yıl önce, randevu müzayedesi popüler hale geldiğinde..." Boynunun arkasını ovuşturur. "Ben, şey... Dans pistine çıkıp aptal gibi görünmemek için birkaç ders aldım."

"Huh." Dallas her zaman sürprizlerle doludur. "İstersen gelebilirsin."

"Tık tık! Kim dans etmeye hazır?" Hammer kapıda belirir. "Oh! Pardon. Rahatsız ettiğimi fark etmemişim."

"Engellemedin. Dallas bu maceraya bizimle birlikte katılacak."

"Oh, harika!" Hammer konferans masasındaki bir sandalyeye çöküyor. "Hollis arkadaşlık etmekten memnun olacaktır. Bence balo dansı konusunda çok fazla deneyimi yok, ama görünüşe göre benden sekiz saat uzak kalmak ona çok ağır geliyor." Bir çiçeğin yaprağını parmağıyla okşadı. "Bunlar senden olmalı." Dallas'a anlamlı bir gülümseme attı. "Çok güzeller."

"Tıpkı Willy gibi," diyor Dallas.

Ona kötü bir bakış attım. Neden hala bana Willy dediğini bilmiyorum. Beni kızdırmak dışında bir nedeni olamaz.

Kokunun dayanılmazlığına yenik düşerek çantaya göz atıyorum. O haklı, öğle yemeğini atlayıp havuç çubukları ve Cherry Blasters yiyerek beslenmek gibi kötü bir alışkanlığım var. Havuçlar dengeli beslenme ve C vitamini için ama sonra açlık bastırdığında pişman oluyorum.

Ne zaman bir emeklilik köyü etkinliği yapsak, bize yemek ısmarlamakta ısrar ederler. Gizlice, köfte veya tavuklu börek gibi şeyler servis ettiklerinde çok mutlu oluyorum. Bu bana büyükannem Grinst'i hatırlatıyor. Ama dört buçuk'a kadar beklemek çok kötü bir fikir. Kahvaltıdan beri hiçbir şey yemedim ve saat zaten bir buçuk oldu. Kağıt tabaklarımı ve ekstra çatal bıçaklarımı çıkarıp, Dallas ve Hammer'la, sonra da Hollis geldiğinde onunla da yemeği paylaşıyorum.

Flip birkaç dakika sonra gelir ve salatayı bitirir. O yemeğe asla hayır demez. Eşyalarımı toplarım ve beşimiz araçlarımıza doğru yola çıkarız. Dallas elimi tutmakta ve benimle birlikte gitmekte ısrar eder. Bunun hoşuma gitmesini istemiyorum. İlgiyi ya da şımartılmayı sevmek istemiyorum. Cinsel hizmetin eklenmesi, nedense bunu daha az sahte hissettiriyor.

Onun çocukluğumuzdan ne kadar farklı olduğunu anlamak zor. O her zaman beni kızdırmayı severdi. Tüm bunlar bittikten sonra nasıl hissedeceğimden korktuğumu itiraf etmek, hatta bu kadar çok kötü anının parçası olan birine güvenmenin ne anlama geldiğini itiraf etmek, benim için kabul edemeyeceğim bir zayıflık gibi geliyor. Onunla rahat hissetmek istemiyorum, ama o böyle tatlı davranmaya devam ederse, bu olabilir. Sınırlar

bulanıklaşmaya devam ediyor ve o böyle olduğunda, bunun gerçek olmadığını hatırlamak zorlaşıyor. Onun bu halini sevmek tehlikeli.

Vardığımızda, huzurevindeki yaşlı bayanlar şık giyinmişler. "Buna bayıldım. Ne kadar tatlılar!" Yanımda kalmaya kararlı görünen Dallas'a fısıldıyorum.

"Çok tatlılar. Özellikle kırmızı flapper elbise giyenini beğendim." Dallas'ın dudakları kulağıma yaklaşıyor. Sıcak, nane kokulu nefesi boynuma değiyor ve omurgamdan aşağı bir titreme geçiyor. "Onu dans partnerim olarak seçiyorum. Fazla kiskanma."

Oda, payetler ve parlak çiçek desenleriyle dolu. Birkaç kişi hariç hepsi ortopedik ayakkabı giyiyor. Birkaç cesur ruh, kalın topuklu ayakkabılar giyiyor. Makyajları yapılmış, rujları her zaman çizgilerin içinde değil ve birkaç kadın, seksenli yılları utandıracak kadar mavi göz farı sürmüş. Ama çok sevimliler ve tüm erkekler takım elbise giymiş.

Öğleden sonra, oyuncuların servis ettiği çay ve kurabiyelerle başlıyor, ardından bir saatlik balo salonu dansı var. Ben bile dans pistine çekiliyorum, Hammer da öyle. Dougie ile iki adım dansının ortasındaiken, olağanüstü miktarda kulak kılı olan 93 yaşındaki zinde bir adam, Dallas'ın odayı geçtiğini fark ettim. Hester'ın önüne çömeldi. Hester tekerlekli sandalye kullanıyor ve kenardan izliyordu. Genellikle bu etkinlikleri atlar ve yorgun olduğunu söyler.

Ne derse desin, kırışık yüzüne geniş bir gülümseme yayılıyor. Onu dans pistinin ortasına götürüyor ve önünde kıcını sallayarak tam bir şov yapıyor. O gülüyor, alkışlıyor ve o kadar geniş gülümsüyor ki kalbim patlayacak gibi oluyor. Bazen, tüm bu tatlılığın altında, onun dördüncü sınıfta öğle yemeğine kurbağa koyan aynı çocuk olduğunu unutuyorum.

Dans ettikten sonra, yemek odasındaki diğer sakinlere katılıyoruz. Dallas ve ben Hester'ın masasına oturuyoruz. Bu kış, 63 yıldır evli olduğu kocasını kaybetmiş. Birini o kadar uzun süre sevip birdenbire kaybetseydim, kendimi ne kadar yalnız hissederdim, hayal bile edemiyorum.

"Bayan Wilhelmina, bu yeni!" Masamızdaki başka bir bayan olan Irina, elimi tutar ve nişan yüzüğünü inceler. "Şanslı adam kim?"

Dallas kolunu omzuma dolayarak beni kendine doğru çekiyor. Bütün vücudu bana bu kadar yakinken, kokusunun ne kadar güzel olduğunu fark etmemek zor. "O benim."

Ateşli bir kadın olan Irina, Dallas'ı baştan aşağı süzer. "Gerçekten yakışıklı, değil mi?"

"Oldukça yakışıklı," diye onaylıyorum.

Nereye giderse gitsin, insanlar ona hayran kalıyor. Profesyonel bir hokey oyuncusu olduğunu bilmeseler bile, geniş, bulaşıcı gülümsemesi ve çekici kişiliğiyle hemen etkileniyorlar. Çocukluğumuzdan beri böyleydi. Kötü bir mizah anlayışı var ve son derece nazik olabiliyor, bunu da yakın zamanda öğrendim.

Ama sonunda bu tür bir etkinlik için tekrar buraya gelip, ayrıldığımızı söylemek zorunda kalacağım düşüncesi göğsümü sıkıştırıyor. Bunların hiçbirisi gerçek değil. İki seferde de beni tatmin etti, karşılığında hiçbir şey istemedi. Aramızdaki kimya, durumu daha da karmaşık hale getiriyor. Yalanlar birikmeye devam ediyor ve bu da onun sıradan sevgisini kabul etmeyi zorlaştırıyor. Balo kralının beni tekrar incitmesine izin verdiğimde insanlar ne düşünecek? O zaman ne kadar çaresiz görüneceğim? Ne kadar acınası? Beni ne kadar iyi hissettirdiğini hatırladıkça ne kadar pişman olacağım?

Kafam çok karışık, bu yüzden bir sonraki soruyu kaçırmam gerek.

"Wills?" Dallas'ın gözlerinde hafif bir endişe var. Kafamın karıştığını fark etmiş olmalı ki, "Hikayeyi anlatmamı ister misin?" diye ekliyor.

"Oh. Tabii." Aşık olduğumuzu anlatırken kendimi tutamayacağımı düşünüyorum.

"Wilhelmina ve ben çocukluğumuzdan beri tanışıyoruz." Dallas'ın başparmağı bluzumun yakasındaki deriyi okşuyor ve omurgamdan yine sinir bozucu bir titreme geçiyor. "Anaokulundan liseye kadar aynı okula gittik."

Irina alkışlar. "Oh! Çocukluk arkadaşları mı? Bu benim en sevdiğim şeylerden biri!"

Gülüyorum, çünkü Dallas ve arkadaşlarına olan nefretim çok küçük yaşlarda başladı. Ve giderek arttı. Şimdi bu duygular değiştiği için, onu daha da az seviyorum.

"Oh hayır." Dallas ciddiyetle başını sallar. "Wilhelmina çocukken bana tahammül edemezdi. Onu suçlamıyorum. Ben bir pisliktim. Ama

liseye geldiğimizde, onun benim için doğru kişi olduğunu anladım. Ama daha çok olgunlaşmam gerekiyordu."

Dişlerimi sıkıyorum, bu konuda ne kadar iyi olduğunu nefret ediyorum. Her kadının duymak isteyeceği bir hikaye uydurmak onun için çocuk oyuncağı, tabii bu hikaye gerçekse.

"Peki bu nasıl oldu?" Irina ikimizin arasında eliyle işaret eder. Artık tüm masa onun hikayesine dalmış durumda.

"Wilhelmina Terror için çalışmaya başladığında, ona artık onun büyüdüğü zamanki pislik olmadığımı gösterebileceğim tek şansın bu olduğunu biliyordum. Onun yanında olabilmek için elimden gelen her terfi fırsatını değerlendirdim. Son birkaç yılda Wilhelmina benim farklı bir yanımı gördü." Bana gülümsüyor. "Daha iyi bir tarafımı. Beni herkesten daha iyi idare etmeyi biliyor. Ve sonra, umduğum gibi, sonunda benden nefret etmeyi bıraktı. Ve işte buradayız."

Eskiden olduğum kız, tam olarak uyum sağlayamayan kız, böyle bir aşk hikayesi istiyor.

"Bu çok tatlı." Irina'nın eli kalbinin üzerinde ve gözleri yaşlarla parlıyor.

"Gerçekten öyle." Başka bir kadın da gözlerini peçeteyle siliyor.

Irina yumuşak, buruşuk eliyle benim elimi tutup sıkıyor. "Bu adamı sakın bırakma tatlım. O, sahip olunması gereken bir adam."

Yüzüme bir gülümseme yapııştırıyorum ve sesimi sabit tutmak, onun kadar sakin olmak için mücadele ediyorum. "O bir mücevher, değil mi?"

Dallas şakağıma öpücük kondurur. Bu öpücük çok şefkatli ve beklenmedik bir şekilde tatlıdır. "Burada şanslı olan benim. O benim birçok saçmalığıma katlanıyor ve beni nasıl hizada tutacağını çok iyi biliyor. Wilhelmina asıl değer verilen kişi."

Bu tür sıradan bir sevgiyi arzulamaya başlamam beni çok korkutuyor. Başımı kaldırıp, gözlerimle ona biraz abarttığını anlatmaya çalışıyorum. Ama yüzündeki ifade beni şok ediyor. Eğer gerçeği bilmesem, eğer tüm bunlar bir oyun olmasaydı ve o sadece birlikte büyüdüğümüz pisliklerden intikam almak için burada pratik yapmasaydı, söylediklerinde ciddi olduğunu düşünürdüm.

"Öp onu!" diye bağılıyor adamlardan biri.

Çevremizdeki herkes hikayeyi dinlemek için durdu — bizimle çapraz masada oturan Hammer ve Hollis bile.

İkisi de yumuşak bir gülümseme takınmıştı. Hollis kolunu sandalyenin arkasına atmış, tek parmağıyla kadının ensesini yukarı aşağı okşuyordu.

İlk kez değil, yine bir hüznün dalgası beni sarıyor. Hammer benim yakın arkadaşlarımdan biri ve ben her gün onun yüzüne yalan söylüyorum. Onun bu yalanlara inanması için ne kadar ikna edici olmamız gerekiyor? Gerçeği öğrendiklerinde ne düşünecekler? Her şey ortaya çıktığında ne kadar zor olacak? Dallas'ın bir gece sarhoş olduğu ve benim lise mezunlar toplantısına yalnız gitmeyi reddettiğim için tüm bunların bir hile olduğunu öğrendiklerinde? Çocukken bana acımasızca sataşan çocuğun, ikimizin de işini kaybetmemesi için randevum olmasına izin verdiğimi öğrendiklerinde?

"Öpmezsen puding yok! Hem de en sevdiğin çikolatalı marshmallow fudge," diye tehdit ediyor Irina.

Haksız da değil. Buradaki puding çok lezzetli.

Etrafımızdaki herkes "öp, öp, öp" diye bağırarak ona katılıyor. "Ve iyi bir öpücük olsun!" diye emrediyor Irina.

Karnımdaki heyecan verici kelebekler sinir bozucu. Dallas'ın bana dönüp baktığında gözlerinin ısınması da öyle. Parmakları çenemin kenarından çeneme doğru kayıyor. O başımı yukarı kaldırıp eğilirken, arzu ve endişeden oluşan yumruğumu yutuyorum. İlk başta, yumuşak, sıcak kadife gibi bir dokunuş. Ama bu, ihtiyacı ateşliyor, kömürleri körüklüyor ve onları ateşe dönüştürüyor.

Yaşlı insanlarla dolu bir odada bile, onun dudaklarının benim dudaklarımla daha fazla birleşmesini istiyorum. Ellerinin tenimde olmasını istiyorum. Kapıma gelip bana bakmak istediğini söylemesini istiyorum. Şu anda durum ne olursa olsun, Dallas Bright ile gerçek bir ilişki kurmayı dilemekten daha iyisini biliyorum.

Yüzümü ellerinin arasına alıyor, sıcak, pürüzlü parmakları çenemin eklemine bastırıyor. Öpücüğü derinleştirmek için başını eğiyor, dili benimkine kayıyor. Bileğini kavırıyorum, tırnaklarım derisine batıyor.

Boğazından düşük bir inilti çıkar ve dili ağızımı süpürür. Beni sahipleniyor. Beni ele geçiriyor. Kucağına tırmanıp vücudunun sert hatlarını üzerimde hissetmek istiyorum.

Ama bunun yerine, geri çekildi ve oda coşkulu alkışlarla dolduğunda büyü bozuldu.

Dallas'tan uzaklaşıyorum, bakışlarındaki ateşı kaldıramıyorum.
Aramızdaki bu kimya gerçekten çok rahatsız edici.

Bir değil, iki porsiyon puding ikram edildiğinde kızarıp gülüyorum ve gözlerimi deviriyorum. Ama içim içime sığmıyor. Kalbim deli gibi atıyor, ellerim terliyor ve dudaklarım karıncalanıyor. Kafam allak bullak.

Onun öpücüklerine, bana karşı gösterdiği yumuşak tavırlarına inanmaya başlıyorum. Ve bu tehlikeli ve aptalca. En son istediğim şey, yıllar önce onun tarafından aldatılan kıza geri dönmek.

Bundan kurtulmamın tek yolu, duvarlarımı örmek ve güçlü kalmak. Artık flört yok. Artık öpüşmek yok. Artık zayıflık yok.

BÖLÜM 21

DALLAS

"Bunu yapabilirsin. Önemli bir şey değil. Sadece sor. Tek bir soru." Son on beş dakikada kendime defalarca moral verdim. Neden Willy'nin evine gidip ona yüzüme oturmasını isteyebiliyorum da bu durum beni endişelendiriyor, bilmiyorum. Her neyse, harekete geçme zamanı.

Ellerimi lavabonun kenarından çekip, yavaş anlayan ereksiyonumu zihnimde azarlıyorum. Sonunda o kadar sakinleşiyor ki, banyonun mahremiyetinden çıkabiliyorum. Terror'un ana ofislerinin koridorunda yürüyor, Wills'in odasına yaklaşırken derin bir nefes alıyorum.

Onu görmeden önce sesini duyarım. Aslında, parmaklarının klavyede tıklama, tıklama, tıklama sesini duyarım. O, olağanüstü hızlı bir daktilograf. İlk başta kapıyı çalmam. Bunun yerine, kapı pervazından içeriye bakarak onun ruh halini ölçerim. Onu yanlış zamanda yakalarsam, hayır diyecektir ve benim onun evet demesine ihtiyacım var. Bunun onu mutlu etmeyeceğini zaten biliyorum.

Dudaklarının köşesinde hafif bir gülümseme belirir. Onu orgazma ulaştırmanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmemeye çalışırım. Ona ihtiyacı olanı veren kişi olmayı ne kadar sevdiğimi, bunu tekrar yapmak istediğimi. Ve şimdi artık çok geç. Beynim onun yatak odasına, onun kokusuna, tadına dalmış olduğum ana geri döner. Ellerini saçlarımda, ağzımı onun teninde. Ve çıkardığı o lanet sesler. Wills her an, her gün sert biridir, ama benim adımları inleyip dilimde orgazm olurken çok güzel ve tatlıdır. Seksi ve korkutucu. Masasının arkasında oturan inanılmaz derecede güzel kadını izlerken hormonların etkisiyle oluşan sis perdesini silkeliyorum. Yönetici koltuğunun arkasında lacivert bir blazer asılı. O

Altında açık mavi bir bluz giyiyordu, üst düğmesi açıktı ve küçük kalp şeklinde bir madalyon görünüyordu. İçinde annelerinin resimleri vardı. Bunu biliyorum çünkü bir keresinde onu kaybettiğini düşünerek ofisini alt üst etmiş ve onu aramıştı. Madalyon gömleğinin altından düştüğünde gözyaşlarına boğulmak üzereydi. Anlaşılan, madalyon kendi kendine açılmış ve sütyenine düşmüştü.

"Neden beni gözetliyorsun?" diye birdenbire bağırdı.

Gizli gizli bakmak buraya kadarmış. Ne oldu bilmiyorum, ama ihtiyatlı ve huysuz Wilhelmina'yı çok iyi tanıyorum. Havlaması ısırması kadar kötü olabilir, ama umurumda değil.

"Telefonla konuşuyorsan rahatsız etmek istemedim." Ve o mutsuz görünürse kaçmak niyetindeydim.

Gözlüklerini çıkarır ve sabırsız bir bakışla bana bakar. "Ne istiyorsun?"

Tüm bunların gerçek olduğunu ve bir komedi olmadığını sana ikna etmek ve hayatımın geri kalanında sana tapınmak için. "Seni bir randevuya çıkarmak için." Gerçekleri söyleyemiyorsam, en azından dürüst olacağım.

Dudakları dışarı çıkıyor ve alnı kırışıyor. "Bir randevu." Ses tonu, sanki ondan cinayet işlemeyi teklif ediyormuşum gibi geliyor.

"Evet. Bilirsin, günü birlikte geçiririz, bir sürü eğlenceli şey yaparız, güzel bir restoranda akşam yemeği ile günü bitiririz ve göl dev bir ölü balık yığını gibi kokmuyorsa iskelede yürüyüş yaparız." Bazen, Ontario Gölü yaz aylarında pek hoş olmayan bir kokuya sahiptir. Ellerimi cebime sokarım, böylece saçlarımı sürekli okşamam.

"Neden?"

Bu soruyu ve onun güzel yüz hatlarını bozan şaşkınlığı bekliyordum, ama bu, midemi bulandıran berbat hissi ortadan kaldırmıyor. Onu bir randevuya çıkarmak istediğimi, ona şarap ve yemek ikram etmek ve onu bir kraliçe gibi davranmak istediğimi söylemek, sadece alay ve daha fazla şüpheyi karşılanacaktır. Neden böyle davrandığını biliyorum. Onun savunmasız olduğu anlarda alay edildiğini gördüm. İnsanların ona karşı yüzüne karşı nazik davranıp, arkasında, hatta iş yerinde bile çok kötü davrandığını gördüm. Anlaşmamıza cinsel iyilikler eklemenin ona gerçeği göstereceğine inanmak kısa görüşlüydü. Ama başka kimsenin bunu yapması mümkün değildi.

nişanlının ihtiyaçlarını karşılamak. Özellikle de onun seks arkadaşı değil. Bu yüzden, yine de, her ne kadar zor olsa da, onun sorgulamayacağı dürüstlüğü tercih ediyorum.

"Brooklyn'in annesi annemden fotoğraflarını istiyor."

Willy başını geriye yaslar ve gözlerini tavana doğru çevirir. "      internette hiç fotoğrafımız yok."

"Evet." Bunu tahmin etmeliydim. Brooklyn'in annesi kasabanın dedikoducusu. Her zaman herkesin işine karışır ve gittiği her yerde drama yaratır. Elma ağacından uzağa düşmez. Brooklyn lisede dedikodu yaymanın krali esiydi. Muhtemelen hala öyledir. Wilhelmina'nın onun arkadaşı olması beni her zaman şaşırtmıştır. Ama ilkokuldan beri takılırlar ve Wills son derece sadıktır.

"Birbiri ardına devasa baş ağrıları, değil mi?" Wills şakaklarını ovuşturur.

Onunla bütün bir günü sadece ikimiz geçirmek benim hayallerimdeki şey. Ama o bunun doğru olduğuna inanmaz. Onunla dalga geçtiğimi düşünür.

"Onun nasıl biri olduğunu biliyorsun. Senin için daha fazla PR draması yaratmamak için işleri düşük profilde tutmaya çalıştığımızı açıkladım, annem bunu anlıyor ama birkaç fotoğraf çekilmesini istiyor. Bütün bu olaydan oldukça heyecanlanmış durumda." Ve yüzde beş milyon ihtimalle, oturma odasının duvarına asmak için o fotoğraf kolajlarından birini yapmayı planlıyor.

Wills sinirli bir şekilde i  çeker. "Peki. Sanırım  ift olarak fotoğraf  ektirmemiz gerektiği konusunda haklısın. Sence bu ne kadar sürer? Birkaç saat mi?"

"Muhtemelen bütün bir gün sürer. Tabii bunu birkaç güne yaymak istemiyorsan."

Burnunu kırıştırır. "Bu verimsiz olur. Ayrıca annen çeşitlilik isteyecektir, değil mi?" Tırnaklarıyla masayı tıklar. "Farklı yerlerde bir sürü aktivite planlamalıyız. Ve farklı günler gibi görünmesi için birkaç takım kıyafet getireceğim. Ayrıca, bu bize yeniden bir araya gelme planı yapma şansı verecek. Bir sürü işi halledebiliriz ve Brooklyn'in annesi de bizi rahat bırakır."

Bir yanım onun şimdiden planlama moduna girmiş olmasını seviyor, diğer yanım ise onun bunu bir zorunluluk ve iş olarak görmemesini istiyor.

Ama onunla bir gün geçirmek önemli olan kısım. Duygularımın gerçek olduğunu kanıtlamanın tek yolu ona göstermek. Ve birlikte zaman geçirmezsek bunu yapamam — parmaklama ve yüzüne oturma bir yana. "Cumartesi nasıl? Senin için uygun mu?"

"Takvimime bir bakayım." Birkaç saniye boyunca bilgisayarında bir şeyler yazıyor, gözlerinin arasında bir kırıksıklık belirliyor. Orayı düzeltmek için işaret parmağını o noktaya sürmek istiyorum. "Cumartesi boşum. İşlerim vardı ama çoğunu pazar günü halledebilirim."

"Harika. Seni saat 11'de alayım mı?" Bu bana her şeyi organize etmek için birkaç gün zaman kazandırır. Bu günü birlikte en iyi şekilde değerlendireceğim, ve bunun nedeni Brooklyn'in annesinin ilişkimizin fotoğraflı kanıtına ihtiyacı olması değil.

"Seninle istediğin yerde buluşabilirim." Kollarını kavuşturdu, sanki bağımsızlığını sorgulamamı bekliyor gibiydi.

"Seni almam çok daha mantıklı. Özellikle de üç blok uzaklıkta yaşadığımız için."

Mavi boyalı tırnağıyla dudaklarına dokunuyor. *Son zamanlarda benim dudaklarımdaki gibi.* Beş saniye boyunca onu öpmek hakkında düşünmeyi bırakabilmeyi dilerdim.

Bir kez daha derin bir nefes alır. "Sanırım haklısın." "Harika. Söz veriyorum, eğlenceli olacak."

"Sen öyle diyorsan. On dakika sonra bir telefonum var, başka bir şey yoksa..." Cümlesini yarım bırakır.

"Hayır. İstedığımı aldım. Randevumuzu dört gözle bekliyorum." O bana en kötü bakışını atarken, ben ona başparmağımı kaldırıp gülümsüyorum. "Gününün geri kalanında iyi eğlenceler, Wills." Ayrılırken kafama bir şey atmaya karar vermesi ihtimaline karşı, ofisinden geriye doğru çıkıyorum.

"Umarım çıplak ayakla LEGO'ya basarsın," diye arkamdan seslendi.

Koridorda ısıklık çalarak gülümsüyorum. *Wills ile randevum var.* Şimdi tek yapmam gereken, bunun onun şimdiye kadarki en iyi randevusu olmasını sağlamak.

BÖLÜM 22

DALLAS

Wills'ten gelen mesajın ardından çeşitli paketlerin fotoğrafları geliyor.

WILLS

Bu ne?

DALLAS

Hediye kutuları.

WILLS

Neden buradalar?

DALLAS

Sizin için, tabii ki.

WILLS

Neden bana bir şeyler alıyorsun?

DALLAS

Çünkü sen benim nişanlımsın, seni randevuya çıkarıyorum ve alışveriş yapmayı seviyorum.

WILLS

Son zamanlarda kafanı çarptın mı bilmiyorum ama ben senin SAHTE nişanlısıyım ve bu da SAHTE randevu.

DALLAS

Bu mesajı silmelisin. Başkalarının görmesini istemeyeceğin bir şey. İstemiyorsan, geri alabilirim.

Çarpma işaretleri belirir, kaybolur, sonra tekrar belirir.

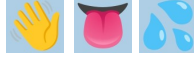
DALLAS

Cidden. Seni rahatsız etmek istemiyorum, eğer gerçekten rahatsız oluyorsan geri alırım.

WILLS

Bunu yapmak zorunda değilsin. Ama HER ŞEYDE bedenimi nasıl biliyorsun?

DALLAS

WILLS

Bu sadece külotlarım için geçerli.

DALLAS

Ailenle akşam yemeği için senin evindeyken dolabını karıştırdım.

WILLS

Yapmadın.

DALLAS

Haklısın. Bakmadım. Tahminlerde çok iyiyimdir. Hokey kariyerim yolunda gitmezse, karnavallara geçebilirim diye düşünüyorum.

WILLS

Ama palyaçolar, Dallas.

DALLAS

Haklısın. O zaman bu kariyeri mahvetmesen iyi olur.

WILLS

Seni beladan uzak tuttuğum için mutlu değil misin?

DALLAS

Çok minnettarım. İsteddiğin vücut parçasıyla sana ne kadar minnettar olduğumu göstermeye hazırım.

WILLS

Giysiler için teşekkürler.

Belli ki teklifimi reddediyor. Umarım randevumuzun sonunda evine gelmeme izin verir, böylece bir kez daha şansımı deneyebilirim.

DALLAS

Benim için bir zevkti.

BÖLÜM 23

DALLAS

Randevumuzdan önceki gece, her şeyi mahvedecek bir şey yapacağımdan endişelenerek berbat bir uyku çektim. Sonra yanlışlıkla erteleme tuşuna bastım ve alarmı duymadım, bu da geç kalacağım anlamına geliyordu.

WILLS

Saat on bir geçti. Neredesin sen?

DALLAS

Yoldayım!

Sonunda vardığımda, Wills binadan çıkarken oldukça sinirli görünüyor. Çıkıp yardım etmek istiyorum ama o çoktan yolcu tarafındaki kapıya gelmiş ve ben de endişemden kaynaklanan ereksiyonumu kontrol edecek vaktim olmadığından, tek yapabileceğim eğilip kapı kolunu çekmek. İyi bir başlangıç yapamadık.

Mükemmel yüzündeki ölümcül bakışın yanı sıra, ona aldığım kıyafetlerden birini giydiğini fark ediyorum.

Arka kapıyı açıyor. "Yirmi beş dakika geç kaldın." Çantasını arka koltuğa atıyor, elbise çantasını asıyor ve yolcu koltuğuna oturmadan önce kapıyı biraz fazla kuvvetle kapatıyor. "Gecikeceksen mesaj atmak nezakettir."

"Uyumakta zorlandım, sonra alarmı duymadım, takım elbisemi unuttum ve geri dönüp almam gerekti. Seni beklettiğim için özür dilerim." O kemerini bağlar bağlamaz, arabayı vitesine alıp trafiğe giriyorum. Kilitler yerine oturana kadar bekliyorum, sonra konuşmaya başlıyorum. "Çantalarını taşımak için arabadan inerdim, ama

Ŗu anda yine rahatsız edici bir ereksiyon yaşıyorum. Halka açık bir yerde ereksiyon olmanın durumu daha da kötüleştireceğini hissettim...

Willy elini koluma koydu. Tırnaklarının derime batmasını bekliyordum ama dokunuşu nazikti. Bunun yerine, sesi yumuşak ve tatlı bir tona büründü. "Nefes al, Dallas."

Çiğerlerimi hava ile doldurup, onun bana dokunduğuna değil, sürüşe odaklanmaya çalışıyorum. En sevdiği şampuanın kokusu geliyor. Derin bir nefes alıyorum. Gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. Burası benim mutlu olduğum yer.

"Aferin." Kolumu sıkar ve temasını keser.

Yüksek sesle inliyorum. Bilerek değil, ama onun ağzından çıkan her türlü övgü, alaycı bir tonla söylene bile, beni heyecanlandırıyor. Özellikle "aferin oğlum" gibi sözler.

Bir bacağını diğerinin üzerine atar ve vücudunu bana doğru çevirir. "Bana bu endişe ereksiyonlarından bahset."

"Muhtemelen iyi bir fikir değil."

"Çünkü bunun hakkında konuşmak sorunu daha da kötüleştirecek mi?" Bir kez başımı sallarım.

"Rahatsız mısın?" "Açı fena değil."

"Genelde ne kadar sürer?"

"Duruma göre değişir." Bu muhtemelen bütün gün sürecek.

Testislerim kesinlikle bir şeyler hissedecek.

"Promosyon çekiminden önce tuvalette kaç kez mastürbasyon yaptın?" Sesindeki hafif nefes nefese kalmışlığı hayal ediyor olmalıyım.

"Sadece birkaç kez. Çoğunlukla evde hallediyorum." Ama bazen o da işe yaramıyor.

"Bu yüzden mi sürekli geç kalıyorsun?" diye soruyor.

Bunu hiç konuşmadık. O ekiple çalıştığı onca yıl boyunca hiç konuşmadık. Geç kalmamdan dolayı beni azarlamasına izin verdim. "Sebeplerden biri bu."

"Diğer nedeni ne?"

Bu, dürüst olmanın bana biraz hoşgörü kazandırabileceği nadir durumlardan biri. "Seninle ilgili olarak birçok hayal kırıklığı yaratan şey yaptım. Çocukken aptalca davranmak bir şeydi, ama senin mesleki itibarını tehlikeye atmak bambaşka bir şey.

Wills Terror'a katılmadan önce promosyon operasyonlarıyla pek ilgilenmiyordum. "Sadece bir aptal olmadığımı kanıtlamak istedim. O zaman panik ataklar başladı. Son zamanlarda sana yaşattığım onca şeyden sonra buna inanmak zor olabilir, ama seni ya da seninle çalışan herhangi bir şirketi veya kar amacı gütmeyen kuruluşu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum." Direksiyonu sıkıca tutup, trafik ışıklarına yaklaşırken hızımı düşürdüm.

Willy o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, sonunda ona doğru baktım.

Tanrım, o çok güzel. Özellikle seksi bir dudak büküşüyle ve kaşlarından biri yukarı kalkırken. Biraz tehditkar görünüyor, tıpkı yüzüme oturup dilimi sürerken olduğu gibi. Şu anda bunu düşünmemeliyim. Yüzümdeki düşünceleri görmesin diye başka yere bakıyorum.

"Ciddi misin?" diye mırıldanıyor.

"Evet. Sana yük olmak istemiyorum." Sadece onunla vakit geçirmek istiyordum. Bir şeye kaydolurdum, sonra önceki gece gerginleşir ve aptalca bir endişe ereksiyonu yaşırdım, bu da genellikle geç kalmam ve Wills'in sinirlenmesi ile sonuçlanırdı. Bu, çıkamadığım bir kısır döngü haline geldi.

"Son olaylara bakılırsa inanması zor," diye mırıldanıyor.

"Evet, biliyorum." Arabayı şehirden çıkıp, kırsalın inişli çıkışlı tepelere doğru sürerim. Manzara çok güzel ve pitoresktir, meyve bahçeleriyle bezeli bir manzara.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Şu anda Heartly Çiftliği'ne gidiyoruz, atımı ziyarete." "Demek bugün kendini cezalandırma günü, öyle mi?"

Gülümsüyorum. "Bu seni mutlu eder mi, Wills?"

Bir ses çıkarır ama bana gerçek bir cevap vermez.

"Atları sevmiyorum değil. Sadece doğum sürecini ve bir hayvanın acı çekmesini görmekten hoşlanmıyorum," diye itiraf ediyorum. "Bunun yaşam döngüsünün bir parçası olduğunu biliyorum, ama yine de buna tanık olmak sinir bozucu."

Willy homurdanarak koluma dokunur. "Bunu

yapma." "Neyi yapmayayım? Dürüst olmayı mı?"

"Beni senden hoşlanmamı sağlayacak şeyler söyle." Radyonun sesini açar.

Gülümsüyorum. Sonunda Heartly Çiftliği'ne varıyoruz. Burada, ciddi bir sağlık sorunu olan bir oğlu olan bir ailenin sahibi olduğu Dallas Bright adlı yavru tayın doğumuna şahit oluyorum.

Ciddi bir sağlık sorunu olan bir ailenin sahibi olduğu bir tayın doğumuna tanık olduğum Heartly iftliği'ne vardık.

Ana evin önünden geçip at ahırına doğru ilerledim. Sariah beni geniş bir gülümsemeyle karşıladı. "Dallas! Seni görmek ne güzel! Todd, bu kadar çabuk tekrar geldiğin için çok heyecanlı." Beni sıkıca kucakladı.

"Tedavisi nasıl gidiyor?"

Gülümsemesi yumuşar. "İyi. Ama geçen hafta soğuk algnlığı geçirdi, bu yüzden binemiyor. Yine de birazdan selam vermeye gelecek." Dikkatini Wills'e çevirir. "Hemi, geri dönmene çok sevindim."

"ok uzun zaman oldu."

"Hadi gelin. Atları hazırlıyordum." Bize onu takip etmemizi işaret eder.

Wills yanıma yaklaşır. "Ben olmadan buraya geldin mi?" Ses tonunu anlayamıyorum, ama neredeyse... incinmiş gibi geliyor.

"Ayda bir kez gelmeye çalışıyorum. Burada birkaç ata sponsor oluyorum ve Todd'u ziyaret ediyorum. Normal sezonda her zaman gelemiyordum, şimdi ise iki haftada bir gelmeye çalışıyorum. Todd kendini iyi hissettiğinde benimle binmeye geliyor."

"Bana söyleseydin seninle gelirdim."

"Bu reklam için değildi," diyorum, biraz savunmacı bir tavırla.

"Biliyorum." Omzuyla bana çarptı. "Beni kendinden hoşlanmam için uğraşmayı gerçekten bırakmalısın."

"Asla."

Ahıra varırız ve Sariah, Wills'e bineceği atı tanıtır. Thor, koyu kahverengi, heybetli ve uysal bir attır. Beauty ise benim, siyah bir kısrak.

Telefonumu Sariah'a verip, biz atları tımar ederken benim için birkaç fotoğraf çekmesini rica ediyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldanır.

"Sana nasıl yapılacağını gösteriyorum." Yaklaşıyorum, kıının kıvrımı bana baskı yapıyor, göğsüm sırtına değiyor, ben Thor'un yan tarafını fırçayla temizliyorum.

"Bu kıımı okşamak için bir bahane," diye homurdanır.

"şşş, Kaderin Kılıcı seni duyacak ve harekete geçecek," diye fısıldarım.

O kahkaha atar. "Kaderin Kılıcı mı?"

"Onun adını söyleme, onu çağırmak ikimizi de utandırır," diye kulağına fısıldarım.

O güler, ben de sırıtırım.

"İkiniz birlikte çok tatlısınız," diye iç geçirir Sariah.

Wills bana dirsek atar. "Bundan sonrasını ben hallederim."

Telefonumu geri alıyorum, atları hazırlamayı bitirip yola çıkıyoruz. Birkaç fotoğraf daha çekip işimizi bitirdikten sonra Todd'la kısa bir görüşme yapıyoruz. Soğuk havanın onu çok yıprattığı belli ve mesafemizi korumak zorunda olduğumuz için sinirli. Tek yapabileceği yumruk tokuşturmak, sarılmak yok. Ona birkaç hafta sonra geri geleceğime söz veriyorum ve kendini daha iyi hissederse Crazy Eights'te beni yenebileceğini söylüyorum.

Willy, arabama dönerken kolunu koluma takıyor. "Bütün bu aylar boyunca buraya geldiğine inanamıyorum," diyor.

"Todd beni etkiledi. Dürüst olmak gerekirse, Beauty de öyle. Ve Bright Junior da."

"Bunu küçümseme, Dallas. Bu önemli bir şey ve onun ve ailesi için çok anlamlı olduğu açık."

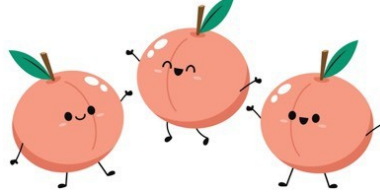
Omuz silkiyorum. Ailemin geri kalanının yaptıklarına kıyasla bu küçük bir şey. Annem tüm hayatını gönüllü olarak çalışarak ve topluma katkıda bulunarak geçirdi. Babam bir onkolog, kız kardeşim ve erkek kardeşlerim de hayat kurtarma işindeler. Ben ise buz üzerinde bir pakı kovalayarak yılda milyonlar kazandığım bir kariyere adım attım. Ama bunların hiçbirini söylemiyorum, çünkü bu beni rahatsız ediyor. "O harika bir çocuk ve onunla geçinmek kolay. Ayrıca, doğum süreci dışında, atlara karşı bir sevgi geliştirdim."

Wills pazımı sıkıyor. "Bunu yapmanı çok seviyorum."

Onun onayı, öfkesi kadar beni heyecanlandırıyor ve vücuduma, halka açık bir yerde olduğumuzu ve sakinleşmesi gerektiğini hatırlatıyorum. "Bana katılmak istersen her zaman hoş geldin, ama bunu bir tanıtım fırsatına dönüştürmek istemiyorum."

Bana gülümsüyor ve bu gülümseme o kadar içten ve sıcak ki kalbim bir an duruyor. "Yaptığın şey gerçekten çok özel, Dallas. Bunu benimle paylaştığın için teşekkür ederim."

Kolumu bırakıyor, ama gülümsemesi devam ediyor. Ve bu büyük bir zafer gibi geliyor — sanki tüm bu yıllar boyunca onun önünde olan beni görmeye başlıyor gibi, sadece herkesin ne düşündüğüne takılıp ona hislerimi gösteremeyen aptal çocuk değil.

Bir sonraki durağımız, yolun birkaç dakika ilerisindeki bir meyve çiftliği.

Arka tarafa park ediyoruz ve o, tişörtünü önü dekolte olan ve geniş göğüs dekoltesini ortaya çıkaran bir tişörtle değiştiriyor. Kalın, dalgalı saçlarını toplayıp bükerek bir toka ile tuttururken gözlerimi ondan ayıramıyorum. Bakışlarım, boynunun zarif eğriliğini ve omuzlarının yumuşaklığını tarıyor. O çıplak teni öpmek için neler vermezdim. Yumruğunu kalçasına dayıyor. "Ne?"

"Çok güzelsin." Bagajı açıp spor çantamı çıkarırım. Giydim tişörtü başımdan geçirip bagaja atarım, böylece temiz bir tişört giyebilirim.

"Dallas." Willy parmaklarını şıklatıyor. Kafamı kaldırıp bakıyorum. "Ne haber?"

"Güzel görünüyorsun." Birkaç fotoğraf çekiyor.

"Gömleğimi değiştirirsem şüpheli görünmez mi?"

"Bağlam yok. Sosyal medyanda bir destek gerektiğinde kullanmak için saklayabilirim." O sırtarak telefonunu çantasına geri koyar.

Karın kaslarımı okşayarak gülümsemeyle karşılık verdim.

"Wilhelmina Reddi-Grinst, beni nesneleştiriyor muydun?"

"Evet. Kesinlikle. Bir dakika önce göğüslerime baktığını görmediğimi sanma," diyor.

"Vücudunun hatlarını beğeniyorum," itiraf ediyorum ve tişörtümü başımdan çıkarıyorum.

"Çok var." Wills beni yanına çağırıyor. "Saçında bir şey var."

Elini göğsümden yukarı kaydırıp boynumun arkasına doluyor. Bir an için gözlerimiz buluşuyor.

"Eğil," diye fısıldar.
Gülümserim. "Her zaman
eğilirim."

Tırnakları derime batıyor ve başımı aşağı doğru çekerken vücudum anında tepki veriyor. Direnmiyorum. Özellikle de şimdi gömleğinin önünden muhteşem dekoltesine bakarken. Bu geceyi kanepede sarılarak, başımı onun yumuşaklığına yaslayarak bitirmek isterdim.

"Anladım." Tırnaklarının ısırtığı ve avucunun sıcaklığı boynumun arkasından kaybolur. Parmakları arasında bir karahindiba tüyü tutar. "Üç deyince bir dilek tut."

Üç deyince karahindiba tüyünü bırakır. İlk kez değil, onun gerçeği görüp inanmasını diliyorum.

Gözlerini kapatır ve kendi dileğini tutarken dudakları hareket eder, tüyler rüzgarda uçup gider.

Neredeyse onun güzel, baştan çıkarıcı dudaklarına öpücük kondurmak üzereyim. Ama sonra, sahte ilişkimizin fotoğrafik kanıtına ihtiyacımız olduğu için bu randevuya çıktığını hatırlıyorum.

Arabayı kilitledikten sonra, yanıma yaklaşıyor. Parmaklarım onun parmaklarına değdiğinde elini çekmiyor, ben de küçük parmaklarımızı birbirine kenetliyorum.

Meyve toplarken, yeniden bir araya gelmemiz hakkında konuşuyor ve ilişkimizin ayrıntılarını netleştiriyoruz. Omuzları pembeye dönmeye başlayınca, güneş kremi sürmek için duruyorum. Dudakları büzülüyor. "Onu yanında mı taşıyordun?"

"Güneşte yanmaya meyilli olduğunu biliyorum." Elimin tersiyle yanağını okşuyorum.

Başını eğiyor. "Her zaman bu kadar düşünceli misin?"

"Cumartesi gününü böyle geçirmek istememiştin, bu yüzden bunu katlanılabilir hale getirmeye çalışıyorum."

"Senin yanında olmaktan hoşlanmıyorum, Dallas. Sadece büyürken bana davranışların hakkında çok fazla hislerim var."

"Olanlar için üzgünüm..."

"Bir sürü hislerim olduğunu söyledim, bunları konuşmak istediğimi değil."

İşte benim en sevdiğim Willy. Ne demek istediğini açıkça söyleyen Willy. Onu bu yüzden çok seviyorum, ama beni susturma şekli

bu yüzden geçmiş hakkında gerçek bir konuşma yapmamız ya da istediğim şekilde özür dilemem imkansız hale geliyor.

Sessizce sepetlerimizi doldurmayı bitiriyoruz. Sonra iek bahçelerinde fotoğraf ekebilmemiz için yine tişörtünü değiştiriyor.

Parktaki bir tiyatro gösterisine gittik, ardından en sevdiği restoranlardan birinde akşam yemeği yedik.

Akşam yemeği kolay geçiyor. Yeniden bir araya gelme, Brooklyn ve Sean hakkında konuşmaktan kaçınıyoruz. Bunun yerine, kadın ekibiyle birlikte çalıştığı proje hakkında bana bilgi veriyor. Canlı ve hevesli, ve ikinci kez, ona şimdiye kadar benden nefret etmesi için bu kadar çok neden vermemiş olmayı diliyorum.

Gecenin sonunda, onun binasının önündeki on beş dakikalık park yerine arabamı çekiyorum.

O emniyet kemerini çözüyor ve yumuşak bir gülümsemeyle, "Aslında bugün iyi vakit geçirdim," diyor.

Kolumu koltuğunun arkasına uzatıyorum. "Yukarı çıkıp sana bakabilirim."

Gözleri parlar. "Oh, uh... oda arkadaşım bu gece evde."

"Onun yerine benim evime gidebiliriz."

Alt dudağı dişlerinin arasından kayarken gözleri üzerimde dolaşıyor. "Sorun değil. Yapmasak daha iyi olur bence. Yine de teklifin için teşekkürler." Eli çoktan kapıya uzanmış durumda.

"Tabii ki. Evet." Hayal kırıklığımı yutuyorum.

Gözleri ağzıma kayar ve bir an için beni pmemi istediğini merak ederim. Ama bu Wills. Bugün benimle birlikte olmasının tek nedeni, Brooklyn'in annesinin bu ilişkinin geçerliliğini sorgulamayı bırakmasıdır.

Arabadan iner ve arka koltuktan çantasını alır. "Tekrar teşekkürler, Dallas. İyi geceler."

"Sana da."

Onun uzaklaşmasını izledim. Dilediğim şey bu kadar.

BÖLÜM 24

HEMI

" , aptalca bir şey yaptım."

"Bu, senin ağzından sık sık duyduğum bir ifade değil," diyor Shilpa, bana bir paket organze torba daha uzatırken. Kuzeninin yaklaşan düğünü için hediyeler hazırlıyoruz. "Ne oldu?"

"Biliyorsun, eğlenceli bir arkadaşım var..." Bir organze torbayı daha Jordan bademleriyle dolduruyorum.

"İlaç temsilcisi mi?" Gözleri fal taşı gibi açılır. "Lütfen bana onu gizlice görmediğini söyle."

"Tabii ki hayır. Ben daha iyi bilirim. Tepki korkunç olurdu. Bir oyuncuyla 'ilişki' içinde olmam yeterince kötü. Onu aldattığım ortaya çıkarsa, çok kötü bir şekilde eleştirilirim." Başımı yastıklara yasladım. "Dallas'a ondan bahsetmiş olabilirim."

"Tamam..."

"Ve stres atma yöntemim olmadığını da."

"Kişisel zevk aletlerin var."

Ona bir bakış attım. "Aynı şey değil, bunu sen de biliyorsun."

Shilpa dik oturur ve ağzının köşesinde sinsî bir gülümseme belirir.

"Ah, Hemi. Dallas hizmetlerini teklif etti, değil mi?"

Başımı sallayıp dudakımı ısırırım.

"Ve sen de kabul ettin, değil mi?" Utançla başımı eğiyorum. "Evet."

"Onunla yattın mı?" diye sorar.

"Hayır. Seks yapmadık." Sadece bu kelimeyi duymak bile vajinamın kasılmasını sağlıyor, hain kaltak. "Ama artık ellerinin ve dilinin ne kadar yetenekli olduğunu çok iyi biliyorum. Biliyorsun, bunca zaman bana pislik gibi davrandığı için ondan nefret ettim ve düşündüm ki, ne

Ne zararı olabilir ki? Görünüşü hoş. Ve bana borçlu. O zaman neden beni boşaltmasına izin vermeyelim ki, değil mi?"

"Bana mantıklı geliyor."

"Tabii ki bazı şartlar koydum ve temel kuralları belirledim."

"Tabii ki öyle yaptın." Çay fincanının arkasına gülümsemesini sakladı. "Ama ağzı, Shilps. O... hiç durmadan konuşuyor. Hiç."

Ve bu konuda çok iyi. Aramızdaki kimya gerçek dışı. Dün gece, randevumuzun sonunda bana bakmayı teklif etti, ama ben reddettim. Ve birkaç gün sonra, tüm hafta sonunu onunla geçirmek zorundayım. Aynı yatakta yatmamız ihtimali çok yüksek. Bu hafta sonunu nasıl atlatacağım? Tekrar teklif edecek. Biliyorum, edecek."

"Dün gece neden reddettin?" diye sordu.

"Çünkü bağımlı olamam. O bu konuda çok iyi, gerçekten çok iyi." Onun başının bacaklarımın arasında olduğu anıyı zihnimden silmeye çalışıyorum. "Ve dün çok düşünceliydi. Ve ben eğlendim." Bunu sanki suçmuş gibi söylüyorum. "Onun bana dokunmasına izin vermek kötü bir fikir olurdu. Ama bu hafta sonu hayır diyebilecek kadar kendimi kontrol edebilecek miyim, bilmiyorum ve bu kafamı karıştırıyor. Bana nasıl etki ettiğini bilemez."

Ama bundan daha fazlası var. Yatak odasında benim tüm düğmelerimi basıyor ve bu beni çok korkutuyor. Yatak odasında birbirimize çok uyumluyuz. En azından o bana uyumlu. Ona dokunmadım, bu yüzden bu benim spekülasyonum. Ama onu eve gönderdiğimde iki seferde de sertleşmiş ve hazırды. Bunun anlamı... korkutucu. Ya pes edip onunla seks yaparsam? Ya beklediğim kadar muhteşem olursa? Bu anlaşma Allen'la olan gibi değil, hayat görüşlerimiz uyuşmuyor, bu da ilişkiyi rahat tutmayı kolaylaştırıyor. Bu şekilde duygulardan kaçınıyorum. Ama Dallas konusunda zaten tonlarca duygu besliyorum. Ve bazıları değişiyor. Ona güvenmiyorum. Seksi hokey oyuncusuna aşık olan inek kız olamam, özellikle de on yıl önce beni inciten oyuncuya.

O yumuşak bir gülümsemeyle, "Açıkça söylemek gerekirse, o sana her hizmet ettiğinde..."

"Başka bir kelime kullanabilir misin? *Hizmet* etmek, sanki ben bozuk bir çamaşır makinesiymişim gibi geliyor."

Shilpa kıkırdar. "Her seferinde orgazm oldun mu?"

"Sadece iki kez, ve evet. Her iki seferde de. İkinci sefer hayatımın en uzun ve en yoğun orgazmıydı."

"O zaman sence o, sana etki ettiğini zaten bilmiyor mu?"

"Ama şu anda bunun nefret orgazmı olduğunu düşünüyor! Öyle kalmasını sağlamalıyım."

Sandalyesine yaslanır. "Nedenini açıklar mısın?"

Telefonu Ash'ten gelen yeni mesajlarla çalar. Zil sesini tanıyorum.

"Kontrol edecek misin?" Eğer yapabilseydim, ailemle olan anılarım dışında, üniversite öncesindeki hayatımdan bir daha asla bahsetmezdim.

"Bir dakika. Bekleyebilir. Soruyu cevapla, Hemi."

Gözlerimi kapatıp endişemin bir kısmını dışarı veriyorum. "Bilmiyorum. İlkokulda bana acımasızca sataşırlardı. Saçıma sakız yapıştırır, kışlık botlarıma çürümüş meyve koyarlardı. Ortaokul ve lisede durum daha da kötüleşti. Hakkımda dedikodular yayarlardı. Örneğin, tüm ayak tırnaklarımı bir kavanozda sakladığımı ya da öğretmenlerimizden birine tapındığımı söylerlerdi." Ve sevimli öğretmenlerden biri değil. Kulaklarında saçları olan, peynir kokan yaşlı öğretmen. "O ve arkadaşlarının öğrenci konseyi posterlerimi tahrip ettikleri söylentileri vardı. Dolabıma, bana "Bakire Kraliçe" gibi isimler takan ya da büyük göğüslerimin boşa gittiğini söyleyen iğrenç notlar bırakırlardı. Aptalca ve çocukçaydı. Gençlerin acımasız olabileceğini anlıyorum, ama ben hedef olmuştum. Ve bu çok acı vericiydi. Seni öldürmeyen şey seni güçlendirir falan biliyorum, ama o zamanlar bu durumun daha az kötü hissettirmede. O zamanlar çok büyük bir sosyal gücü vardı, ama onları durdurmak için hiçbir şey yapmadı. Sanki bu acımasız bir şey değilmiş gibi onların boktan şakalarına gülüyordu." Tavana bakıyorum. "Hala insanlar üzerinde o gücü var. Herkes onu seviyor. Bana bıraktığı her yara izi için ondan nefret etmem gerekirdi, ama şu anda nefret etmiyorum. Tüm bu durum, içinde bulunduğum bu durum... Kendimi köşeye sıkıştırmış gibi hissediyorum. Takımın iyiliğini ve kendi itibarımı korurken onu da korudum. Kimseye bu konuda bir şey söylemedim, çünkü her şeyi daha da kötüleştireceğini biliyordum. Artık kendimi kontrol edemediğimi hissediyorum." Bir torbaya bademleri kaşıkla dolduruyorum. "Ve en kötüsü, ona karşı bir çekim hissediyorum, Shilps." Elimle ağzımı kapatıyorum. "Sanki,

Ona gerçekten çok çekici buluyorum. Ellerinin üzerimde olduğunu düşünmeden duramıyorum.

Ancak şu anda Dallas hakkında hayal kurmak en son endişelendiğim şey. Öncelikle mezunlar toplantısıyla ilgilenmem gerekiyor. Annelerimi ziyaret ettiğimde genellikle dışarı pek çıkmam. Tanıdıklarımla karşılaşmamak ve sokakta sahte, garip sohbetler yapmamak daha kolay oluyor. Ama bu bir etkinlik ve ben sınıf başkanıyım. Bundan ya da bana kötü davranan insanlardan kamam. Dahası, onlara ve kendime, katlandığım tüm o kötü şeylerin beni engellemediğini göstermek istiyorum. Zaten bu konuda çok endişeliyim — büyürken bana kötü isimler takan aynı insanlarla birlikte olmak, yine o kız olmak. Ama geri ekilemem, çünkü Dallas bir konuda haklıysa, o da onların beni yenmesine izin veremeyeceğimdir.

Shilpa i geçirir. "Aranızda kesinlikle bir kimya var. Ona hislerin hakkında dürüst olabilir misin?"

"İmkkanı yok. Yaptığı şey için hiç özür dilemedi bile. Kendimi yle açmayacağım."

"Hiç denedi mi?"

Bu beni duraksatır. Bazen bu konuyu açmaya çalışır.

Ama... "Samimi değilse duymak istemiyorum," diyorum ona.

Yavaşça başını sallar. "Senin onunla olan geçmişin yüzünden öyle olacağını varsayıyorsun. Benim tanıdığım Dallas farklı, ama korkuların haklı. Herkesin insanlarla kendi deneyimleri olduğunu unutmak kolaydır. Açıkçası, o son on yılda olgunlaştı, ama bu onun verdiği acıyı ortadan kaldırmaz. Neyle başa çıkabileceğini ve bundan neye ihtiyacın olduğunu biliyorsun. O şeytanlarla yüzleşmek istediğini anlıyorum ve mezunlar toplantısına katılmak, bunu geride bırakmak için ihtiyacın olan huzuru sana verecektir."

Başımı sallıyorum. Belki de tam da bu yüzden bunu istiyorum. Belki de tüm acıları geride bırakmam gerekiyor ki o kızı geçmişte bırakıp hayatımın geri kalanında beni takip etmesine izin vermem. "Teşekkürler, Shilps. Her zaman mantığın sesi olursun." Onun yanında yargılanmadan korkabileceğim için çok minnettarım, ama o her zaman yeni bir bakış açısıyla bana meydan okuyor.

Telefonum bir mesajla titriyor. İkimiz de ona bakıyoruz.

"Seninkini kontrol edersen ben de benimkini kontrol ederim," diyor Shilps. İkimiz de telefonlarımızı elimize alıyoruz.

"Vay canına," diyor Shilps mesajı okurken.

"Ne?"

"Görünüşe göre Dallas ve Ash alışveriş çılgınlığı yaşıyorlar. Kime alışveriş yaptığını tahmin et." Telefonuma doğru başını sallar. "Sıra sende."

DALLAS

Benden bir şey ister misin?

Orgazm gibi mi?

Senin tadını düşünmeden duramıyorum.

Ya da dilimde ne kadar yumuşak olduğunu.

Ve adımları inerken sesinin çıkışı ne kadar hoşuma gidiyor.

Ben iyi bir çocuk olmadım mı?

Ödülümü ne zaman alacağım?

Elimle ağzımı kapatıyorum. "Bana seks mesajları atıyor."

"Dün gece onu reddettiğin için mi?"

"Belki." Dudaklarımı ısırıyorum. "İyi bir çocuk olduğu için ne zaman ödül alacağını bilmek istiyor."

Onunkaşları yükselir. " sen sen bunu tek tek etkilenen tek kişi değilsin."

"Bu hafta sonu başım büyük belada."

BÖLÜM 25

HEMI

Bir araçta oturup, Dallas'ın her şeyinin kokusuna dalmak işkence gibi. Kokusu çok güzel. Ondan, o keskin çenesinden ve inanılmaz ön kollarından kaçamıyorum. Dirseklerinde yarım golf topuna benzeyen bir kas var ve ona bakmaktan kendimi alamıyorum.

"*Huntsville'e hoş geldiniz, nüfus 19.000*" yazan tabelayı geçerken midem düğümleniyor. Kapı kolunu sıkıca tutuyorum ve nefes alıyorum. Bir kez daha nefes alıyorum, ama yine de yeterince hava alamadığımı hissediyorum.

"Tatlım, iyi misin?" Dallas sanki bir tüneldeymiş gibi geliyor.

Ona iyi olduğumu söylemeye çalışıyorum, ama ağızımdan çıkan tek şey korkunç bir cırtlak ses.

Bir sonraki çıkıştan çıkıp kenara çekiyor ve arabayı park moduna geçiriyor.

Görüşüm bulanıklaşıyor ve her şey bir nokta kadar küçülüyor. Bu çok utanç verici. Sanırım kendimi kaybedeceğim. Bu hiç olmazdı. Böyle olmazdı. Ne olduğunu bilmiyorum ama duygusal bir çöküntü yaşayamam. Özellikle Dallas'ın önünde.

"Hey, hey. Sana dokunabilir miyim?"

Hayır demek istiyorum, ama bunun yerine başımı sallıyorum. *Neden başımı salladım ki?*

Emniyet kemerini çözüyor ve kapıyı açıyor. The Tragically Hip'in "Bobcaygeon" şarkısı arabayı dolduruyor. Birkaç saniye sonra yolcu kapısı açılıyor. Dallas kişisel alanıma eğiliyor, emniyet kemerimi çözüyor ve ellerini dizlerimin arkasına kaydırıyor. Vücudumun hassas bir bölgesi olmalı, çünkü bu temas omurgamda bir titremeye neden oluyor ve tanıdık yerlere yerleşiyor.

Pozisyonumu ayarlayarak yan oturmamı sağlar, ayaklarım çakıl taşlarının üzerindedir. Dallas önümde çömelir, böylece göz göze geliriz. Bir eli

dizimde kalırken, diğer eliyle saçlarımı yüzümden çekip boynumun yanına doğru kıvrıyor. Bu hareket samimi ve nazik ama aynı zamanda çok çelişkili. Şu anda sakinleşmeye ihtiyacım yok, özellikle de ondan.

"Derin nefes al, tatlım." Başparmağı çenemin kenarını ileri geri okşuyor.

"Ne olduğunu bilmiyorum." Hava yutuyorum ama ciğerlerimi doldurmuyor.

"Sorun yok. Sen iyisin."

Beni kendine doğru çeker ve ben de kollarımı ona dolayarak, canımı kurtarmak için ona tutunurum. Sanki o bir can simidiymiş gibi. Sanki beni bu durumdan kurtarabilirmiş gibi. "Nefes alamıyorum."

Birkaç saniye bana sarılmama izin veriyor, sonra kollarımı çözüyor ve bana absürt kaz logolu Terror su şişesini uzatıyor. "Bunu iç."

İki elimle sıkıca tutuyorum ama yine de tehlikeli bir şekilde sallanıyor. Bir yudum alırken onu sabit tutmama yardım ediyor. Buz gibi su şaşırtıcı ama ferahlatıcı.

"Aferin kızım. Biraz daha," diye ikna ediyor beni.

Bu basit övgünün beni anında daha iyi hissettirdiğini kabul etmeyi reddediyorum, ama dediğini yapıyorum.

"İşte böyle. Harika gidiyorsun. Başarabilirsin, Wills." Gülümsemesi sesi kadar yumuşaktır. Su şişesini tekrar eğiıyor.

Soğuk sıvı boğazımdan aşağı kayıyor. Boğazımı sıkıştıran hissi hafifleyince tünel görüşüm netleşiyor.

Su şişesini orta konsola geri koyar ve geniş, sıcak avuçlarını baldırlarımın etrafına sarar, nazikçe sıkar. "Biraz daha iyi hissediyor musun?"

"Ne olduğunu bile bilmiyorum." Utanç beni kaplar. "Boğuluyormuşum gibi hissettim, nefes alamıyordum ve tüm vücudum... uyuşmuş gibi oldu. Bir tür tıbbi sorun mu yaşadım? Hastaneye gitmem gerekir mi?"

Yüzündeki ifade empatiye dönüşür. "Panik atak geçirdin." Ona bakarak gözlerimi kırıştıtırırım. "Bu imkansız. Ben panik yapmam."

"Normalde sana katılırdım. Ancak panik konusunda biraz tecrübem var ve az önce anlattıkların bu kategoriye uyuyor."

kategoriye giriyor."

Kaşlarımı çattım.

"Utanılacak bir şey yok. Bu buluşma konusunda sana çok daha fazla stres yarattım. Eminim ki, sanki aslanın ağzına giriyormuşuz gibi hissediyorsundur. Ama ben yanıdayım, tamam mı? Seni bu boka sokan benim ve bunu tek başına atlatmana izin vermeyeceğim. Bir daha asla."

O, yeniden bir araya gelmekten çok daha fazlasını kastediyor, ama ona bu kadar güvenmekten korkuyorum, özellikle de haklı olduğu için; bu karmaşanın sebebi o. Ama bir adım geri çekilip çalkantılı geçmişimizi bir kenara bırakırsam, sahte çıkmaya başladığımız andan itibaren o her zaman yanımda oldu.

"Bunun tekrar olmasına izin veremem, Dallas." Sadece panik ataktan bahsetmiyorum. Yıllar önce bana yaptıklarını da dahil olmak üzere, her şeyi kastediyorum.

Yanağımı okşadı ve elimi tuttu, gözleri duygu dolu. "Buna izin vermeyeceğim. Söz veriyorum, Wilhelmina."

Keşke ona inanabilseydim. Elimi çekip yolcu koltuğuna geri çekildim. "Şimdi iyiyim. Durdurmak için ne yaptıysan teşekkür ederim."

Henüz hareket etmiyor. "Bir dakika daha ihtiyacın varsa, bir yerde durabiliriz. Buzlu latte alabilirsin."

Zayıf görünmeyi göze alamam. Önümüzde bizi bekleyen berbat bir hafta sonu varken olmaz. Brooklyn ve Sean'ın nişan partisiyle başlayacak. "Durmasak daha iyi. Birine rastlarız." Ve ben buna hazır değilim, açıkça. Bacağıma yaslanmış olan dizine hafifçe vuruyorum. "Cidden. İyiyim. Büyün işe yaradı. Gidebilirim." Ona başparmağımlı kaldırıyorum.

İsteksizce ayağa kalkar ve yolcu kapısını kapatır.

Rahat bir nefes alıyorum. Onun bu kadar yanımda olması, bana dokunması, net düşünmemi zorlaştırıyor. Orgazm anlaşması kötü bir fikirdi. O kaputu dolaşırken titrek ellerimi inceliyorum. Bir an için, yıllar önceki baloya geri dönüyorum. Şu anda vücudumun hissettiği şey, o gece otoparkta yaşadıklarımın yankısı. Hayatımda sadece o zaman kendimi bu kadar kaybetmiştim. Kendimi tekrar kontrol altına almak çok uzun sürdü. Ama bunu gören kimse yoktu. Ve

beni sakinleştirecek kimse de yoktu. O kadar çok ağladım ki kendimi hasta ettim.

Dallas sürücü koltuğuna geri yerleşir. "Wilhelmina?"

Zorla gülümserken onun gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. "Gerçekten, iyiyim. Gidelim. Nişan törenine sadece birkaç saat kaldı."

"Eğer emin isen." Dallas yola çıkmadan önce etrafın boş olduğundan emin olmak için kontrol eder.

Bir hafta sonu boyunca numara yapabilirim. Dallas'ın önünde ve kesinlikle arkadaşlarımızın önünde tekrar çökmeyeceğim. Bu kasabayı bir sebepten dolayı terk ettim. Ben, hokey oyuncularını düzenli olarak yerlerine oturtan sert bir halkla ilişkiler müdürüyüm. Bir grup eski sınıf arkadaşıyla başa çıkabilirim.

Ana yoldan çıktıktan sonra Dallas'ın ailesinin evine varmamız sadece birkaç dakika sürer. Teknik olarak, Dallas ve benim annemin evinde kalmamız için yeterli yer var, ama onlar birkaç yıl önce daha küçük, iki yatak odalı bir eve taşındılar. Dallas'ın ailesi hala onun büyüdüğü evde yaşıyor. İki katlı, beş yatak odalı geniş bir ev. Oraya sadece bir kez girmiştik, Brooklyn'in beni gitmeye zorladığı bir ev partisi için. Benim tarzım değildi. Ayrıca, biz vardığımızdan yarım saat sonra, on ikinci sınıf bir çocukla yatak odalarından birine kayboldu ve beni kendi başıma bıraktı.

Arabayı garaj yoluna çektiğimizde ön kapı açıldı. Dallas'ın annesi verandaya çıktı. Saçları geriye toplanmıştı ve pembe kapri pantolon ile kısa kollu beyaz bir bluz giymişti. Üstünde "HOME IS WHERE THE CAKE IS" (Ev, kekin olduğu yerdir) yazan bir önlük vardı. O, annelerin en tipik Betty Crocker'ıydı.

Dallas babasının kamyonetinin arkasına park ederken, Diana'nın yüzü gülümsemesiyle aydınlanır. Sonunda onun kalbini kıracağımızı bildiğim için bir kez daha suçluluk duygusuna kapılıyorum. Ve bu sahte nişan sona erdiğinde Huntsville'e geri dönmek başka bir zorluk olacak. Bu düşünceleri bir kenara itiyorum. Yatağımızı kendimiz yaptık, şimdi yatmak zorundayız. Artık geri dönmek için çok geç.

Diana ön merdivenlerden aşağı koşar ve Dallas onu kucaklayarak havaya kaldırır. Aptal kalbim kıpır kıpır olur. Bir erkeğin annesine davranış şekli onun hakkında çok şey söyler. Dallas annesini

onun onu sevdiği kadar. O, annesinden her zaman saygı ve şefkatle bahseder.

Dallas annesini yere indirirken ben de onun spor arabasından iniyorum. Annesi kaputun etrafından koşarak bana sarılır. "Burada olduğun için çok mutluyum! Yolculuk nasıldı?"

"Tereyağı gibi pürüzsüz," diye yalan söylüyorum. "Beni evinize kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederim."

"Başka türlü olamazdı." Ellerimi sıkar ve Dallas'a bakar. "Tatlım, neden çantaları almıyorsun, biz de seni yerleştiririz."

"Tamam anne." Dallas bagajın etrafından dolaşır.

"Oh, çantamı kendim taşıyabilirim." Üç gün değil, haftalarca uzaklara gidecekmişim gibi valizimi hazırladım.

Diana gülümser. "Taşıyabileceğini biliyorum, ama insanların senin için bir şeyler yapmasına izin vermekte bir sakınca yok." Beni ön kapıya götüreceğini sanıyorum, ama bunun yerine evin yan tarafına dolanıyoruz. "Bu hafta sonu senin ve Dallas'ın biraz mahremiyete ihtiyaç duyacağınızı düşündük, bu yüzden size ranzayı hazırladık."

"Oh, evde gayet iyi olurduk." Omzumun üzerinden, benim kocaman valizimi ve hafta sonu çantamı, kendi küçük spor çantasını ve giysi çantalarımızı sürükleyen Dallas'a bakıyorum.

Ona şaşkın şaşkın bakıyorum, o ise sadece gülümsüyor ve omuz silkiyor.

"Sonunda bir araya geldiğiniz için çok mutluyum." Diana elimi okşadı. "Çocukken sana karşı hep çok koruyucuydu."

Kaşlarımı çatıyorum. Başka birini kastetmiş olmalı. Çocukken Dallas'ın yaptığı son şey beni incitmekten korumaktı. Yine de onu düzeltmiyorum. Diana'nın Dallas'la olan ilişkimizi anlaması, gerçeklerden çok farklı olduğu açık.

Bunkie, sevimli küçük bir kulübe. Örtülü ön verandası göle bakıyor ve minderlerle süslenmiş iki kişilik ahşap bir salıncak var. Ön kapı tereyağı sarısı boyalı ve üzerinde HOME SWEET HOME yazan bir tabela var. Diana kapıyı açar ve beni içeri alır. "Rahat ama mahrem."

"Mükemmel," diyorum küçük, tek odalı kabine girerken. Sesimin çatlamamasına şaşıyorum.

Muhtemelen dolaba ve banyoya açılıyor. Sağında lavabo, küçük bir tezgah ve mini buzdolabı bulunan bir mini mutfak var. Sağda bir bistro masası ve iki rahat sandalye var. Sol tarafta ise yatak var. Onu çift kişilik olarak bile sınıflandırmazdım.

“Çocuklar küçükken burada yatıya kalabilmeleri için ranzalarımız vardı, ama Dallas evden ayrıldığında odayı yeniden dekore ettim ve şimdi misafir odası olarak kullanıyoruz. Orada duşlu bir banyo var. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver.” Omzumu sıkıca tuttu. “Yerleşince eve gel, nişan öncesi kokteyl partisi yapalım.” Göz kırptı ve beni Dallas'la baş başa bıraktı.

O, valizimi içeriye sokar ve spor çantasını yere bırakır, sonra giysi torbalarını askıya asar ve kapıyı kapatır.

"Ne oluyor, Dallas?" Göğsüne vuruyorum.

"Ne yaptım ben?"

Yatağı işaret ettim. "Bir kişi için bile yeterince büyük değil, iki kişi için hiç değil! Bu ne boyutta bir yatak?"

"Sanırım üç çeyrek yatak. Çerçeve büyükannem Bippy'ye aitti ve annem ondan ayrılmaya dayanamadı, bu yüzden buraya koydu. Onun savunması olarak, buraya çok yakışıyor."

O küçük yatakta Dallas'ın yanında yatmak ve aramızdaki kimyaya boyun eğmemek zorunda kalma düşüncesi midemi bulandırıyor. Yerde onun kocaman vücudu için bile yeterince yer yok. Ve o çok güzel kokuyor.

O yatakta vücutlarımızın birbirine değmemesi imkansız. Çok küçük. *Bütün gece* birbirimize birkaç santim uzaklıkta yatarken ona nasıl direneceğim?

BÖLÜM 26

HEMI

"Kabul etmek istemiyorum ama bu çok güzel bir parti," diyor annem alıştırılmış bir gülümsemeye.

"Öyle," diye onaylıyorum.

Aynı zamanda en kötü kabuslarımdan biri de gerçek oldu. Bu hafta sonu kabuslarla dolu olacak. Liseden herkes burada, aileleriyle birlikte. Mezuniyet gecesi gibi, ama on yıl sonra. Dallas odanın diğer tarafında, bizim sınıftan bir grup erkekle sohbet ediyor. Hepsini tanıyorum ve eminim onlar da beni tanıyordur, ama arkadaş değildik.

Odanın diğer ucunda, Brooklyn'in arkadaşlarının yarım daire şeklinde durup gülüşüp sohbet ettikleri yerden, yargılayıcı bakışları hissedebiliyorum. Balo bittikten sonra, hepsi benimle konuşmayı kesti. Birkaç gün sonra, koridorda ikisinin, hak ettiğimi bulduğumu söylediklerini duydum. Benim ukala bir bilmiş olduğumu ve beni sadece Brooklyn yüzünden tahammül ettiklerini söylediler. Ben fazla geliyordum ve artık benimle arkadaşmış gibi davranmak zorunda olmadıkları için mutluydular. Derin bir nefes alıp bu anıları bir kenara itiyorum, çünkü hala canımı yakıyorlar, hala kendimi küçük ve önemsiz hissettiriyorlar. Öyle olmadığımı bilsem de. Ya da en azından genellikle öyle olmadığımı bilsem de...

Annelerimin arasında duruyorum, garson geçerken bir kadeh şampanya daha alıyorum. İkincisini içiyorum ve her şey mutlu bir şekilde yumuşuyor. Daha katlanılabilir hale geliyor. Ve Dallas gittikçe daha da seksi oluyor.

"Ekose gömlek ve koşu ayakkabısı bir erkeğe bu kadar yakışmamalı," diye kadehime mırıldanıyorum. Ayakkabıları özel yapım ve takım renklerinde.

"İlginç bir moda anlayışı var. Ama ona yakışıyor," diyor annem düşünceli bir şekilde.

"Biliyorum. Bazen ekose takım elbise ve spor ayakkabı giyer ama yine de şık görünmeyi başarır." Sesim hayranlıktan çok sinirli geliyor ve şu anda hangisinin doğru olduğunu bilemiyorum. Stresliyim. Kendimi tamamen yerimden uzak hissediyorum, köşedeki ezik gibi. Keşke Shilpa burada olsaydı. Keşke tüm Badass Babe Brigade burada olsaydı ve ben de bir yabancı olmak yerine bir şeyin parçası gibi hissetseydim.

"Bu onun kişiliğini gösteriyor, değil mi?" Ma düşünceli bir şekilde söylüyor.

Onaylayan bir ses çıkarırım. O, doğayı seven, kuzey Ontario'yu seven bir adamdır. Ne zaman ona nefret ettiği korkunç şeyler yaptırısam bile, her zaman gülümser. Bu sahte ilişki fiyaskosuna başladığımızdan beri bana karşı hep nazik davrandı. Randevular ve bu hafta sonu için ihtiyacım olabileceğini düşündüğü kıyafetler, hediyeler ve diğer şeyler için saçma sapan miktarda para harcadı. Aldığı her kıyafet bana mükemmel uyuyor ve tam da benim tarzım. Bir de orgazmlar var, ama şu anda onları düşünmek istemiyorum. Shilpa'nın bu durumdan ihtiyacım olanı almam gerektiği yönündeki sözleri aklımda dönüp duruyor.

Açık büfenin açıldığını duyuruyorlar, ama ben ilk yoğunluğun geçmesini beklemeyi tercih ediyorum ve Diana'nın meşhur peynirli kurabiyelerinden birkaç tane kalmış olmasını umuyorum. Birkaç tepsi hazırlamış. Çok basit bir şey ama herkes bayılıyor ve hep tekrar tekrar gidip alıyor. Dallas partiye gitmeden önce birkaç tane denedi ve Diana, her bir tane daha almaya çalıştığında parmaklarına vuruyordu.

Annemler, kasabanın en önemli emlak avukatı Roland March'a selam vermek için dururlar. Ben de selam veririm, ama onlar hemen iş konuşmaya dalınca, izin isteyip büfeye bakmaya giderim. Brooklyn'in annesini görünce donakalırım. Onu yıllardır görmemişim ve mezuniyetten beri konuşmamışız. Neyse ki Dallas'ın annesi kolunu koluma takar.

"Birlikte bir şeyler yiyelim mi?"

"Peynirli kurabiyelerini kaçırmak istemem," diyorum.

Elimi okşadı. "Evdeki dondurucuda daha fazlasını sakladım." "Elbette sakladın."

Brooklyn'in annesi bize sırtını dönmüş, bu yüzden yaklaştığımızı fark etmiyor.

"Wilhelmina'nın bir oyuncuyla birlikte olması ne sürpriz," diyor alaycı bir şekilde yanında duran kadına.

Arkadaşı gülüyor. "Sanırım artık neden o alanı seçtiğini biliyoruz — tüm o zengin erkeklere ulaşmak için."

Dallas'ın annesi yanımda sertleşir. "Çirkinlik sana yakışmıyor, Carla."

Gözlerim fal taşı gibi açılır. Şimdiye kadar onun ağzından hiç sert bir söz duymamıştım. Görünüşe göre Bayan Bright kimsenin saçmalıklarını dinlemiyor.

İki kadın dönüp bana bakıyor. "Oh! Diana, Wilhelmina, ben sadece demek istedim ki..."

Diana elini kaldırır. "Ne demek istediğini anlıyorum ve Dallas, Wilhelmina gibi özel birini bulduğu için çok şanslı. O, tam da onun bir partnerde aradığı özelliklere sahip."

Kolumu onunkinden ayırırken kolunu sıkıca tutarım. "Tuvalete gidiyorum." Brooklyn'in annesine dönerim. "Tebrikler. Sean ve Brooklyn'in nişanlanmasına çok sevindiğinize eminim. Birbirlerini gerçekten hak ediyorlar." O başka bir şey söylemeden dönüp tuvalete doğru yönelirim.

Kaçışımdan sadece birkaç adım uzaktayken, Sean ve Brooklyn ile neredeyse çarpışıyordum. Etrafıma bakındım, annelerimden birinin ya da Dallas'ın benimle olmasını diledim, ama tamamen yalnızdım. Yetişkinlik, Brooklyn'in yüzündeki yumuşak hatları silikleştirmişti. Ancak, Sean'ın saç çizgisinin şimdiden gerilediğini fark ettim ve içimden küçük bir sevinç duydum.

Zorla gülümserim ve sesimi sabit tutmaya çalışırım. "Brooklyn, Sean, nişanınız için tebrikler."

Brooklyn'in gülümsemesi, benim hissettiğim kadar kırılgan görünüyor. Sean onun yanında duruyor, gözleri beni değerlendirircesine süzdürüyor. Dallas'a, vücut hatlarımı vurgulayan ve dekoltemi ortaya çıkaran, ama zevkli ve abartılı olmayan bir elbise seçtiği için içimden teşekkür ediyorum.

"Wilhelmina!" Brooklyn'in sesi sahte bir heyecanla doludur. "Seni görmek ne güzel!"

Beni ıslak bir bez gibi gevşek bir kucaklamaya çekiyor. Onun sırtını okşuyorum ve kendime, bu hafta sonundan sonra, en az on yıl boyunca onunla nazik bir merhaba dışında başka bir şey paylaşmak zorunda kalmayacağımı hatırlatıyorum —

tabii düşününe davet edilmezsem. Bir daha böyle bir şeye katlanmak zorunda kalmamak için kendime gıda zehirlenmesi yapmayı bile düşünürüm.

Birkaç acı verici ve garip saniyenin ardından geri çekilir ve teması keser. "Nişanlandığın için tebrikler. İtiraf etmeliyim ki, biraz şok oldum. Dallas'ı gerçekten tavladın." Başını sallar. "Kim tahmin edebilirdi ki?"

"Değil mi?" Gülerek, neredeyse histerik bir ses çıkarırım.

"Buraya geldiğine göre artık kin beslemiyorsun galiba." Brooklyn, kaçacak bir yer arıyormuş gibi odaya bakınıyor.

İkimiz de aynı durumdayız. "Artık hepimiz yetişkiniz." Zoraki bir gülümseme takınıyorum.

O da onaylayarak mırıldanır ve kolunu Sean'ın koluna takar. "Oh! Katie orada! Gidip merhaba demeliyiz." Sahte gülümsemesini bana çevirir. "Bu hafta sonu mutlaka bir ara görüşelim."

"Ne kadar şanslıyım." Umarım bu ikisiyle son konuşmam olur.

Brooklyn, Sean'ı uzaklaştırırken fısıldayarak konuşuyor.

Titrek bacaklarla tuvalete varıyorum ve yolda bir garsonla karşılaşmış olmaktan dolayı minnettarım. İki kadeh şampanya alıp ona teşekkür ediyorum ve tuvalete giriyorum. Her kabinin tamamen mahrem olması için minnettarım. Kilidi kapatıp, bir kadeh şampanyayı iki yudumda içip tuvalet koltuğuna çöküyorum.

"Bu çok kötü," diye mırıldanıyorum. Birkaç derin nefes alıyorum, halka açık bir yerde kendimi kaybetmemeye kararlıyım.

Brooklyn'in yüzüne yumruk atmamış olmam, ona bağırmamış olmam ya da gözyaşlarına boğulmamış olmam, ciddi bir zafer gibi görünüyor. Ancak sonunda, Brooklyn'in dostluğunu kaybetmenin acısını gerektiği gibi yaşamadığımı itiraf etmeye hazırım. Bunun yerine, o acıyı bir kutuya tikiştirip bir kenara attım. Tıpkı evlat edinilme dosyalarım gibi. Zaman bana onun hiçbir zaman iyi bir arkadaş olmadığını öğretti, ama içimde hâlâ bir kopukluk var. Onun benim için olduğu kadar benim de onun için önemli olmak istiyordum. Beni incitme şekli, hayatımı değiştiren bir dalga etkisi yarattı — *muhtemelen daha iyiye doğru*, diye kendime hatırlatıyorum. Üniversite için şehre taşındım ve bir daha asla yanlış kişiye güvenmeyeceğime yemin ettim. Ve yine de buradayım. Oyun parkında arkadaşlarının beni su birikintisine itmesini izleyen adamlarla sahte nişanlandım. İstiyorum

Büyürken olan tüm şeyler için gerçekten üzgün olduğuna inanmak. Onun gerçekten iyi bir adam olduğuna, anneme gururla tanıtılabileceğim türden birine. Ama biz sadece büyük bir yığın sahte insanız ve bundan nefret ediyorum.

Çantamda telefonumu ararken kalan şampanyamı yudumluyorum. Badass Babe Brigade grup sohbetim bugün çok hareketli. Dallas'la kaldığımız sevimli kulübenin fotoğrafını gönderdiğimden beri kızlar durmadan mesaj atıyorlar. Onlara sadece dışını gösterdim.

Ama Shilpa ile özel sohbetimde, o çok küçük yatağın bir fotoğrafını ekledim. O sohbet, kaypak gözlü GIF'lerle dolu. Yine, keşke burada olsaydı diyorum. Dallas'ın yanında, özellikle de küçük bir yatakta uyumaktan ne kadar tedirgin olduğumu biliyor. Shilpa ile olan sohbetimi olduğu gibi bırakıyorum, çünkü ona durumla nasıl başa çıktığımı dürüstçe anlatırsam, sonunda gözyaşlarına boğulma ihtimalim var. Bunun yerine, Badass Babe Brigade başlığını açıyorum.

Dallas'ın paylaştığı bir fotoğrafa atıfta bulunan birkaç mesaj var ve herkes kalp gözleri ve ne kadar seksi göründüğümünden bahsediyor. Hemen onun sosyal medya hesabını açıyorum. Sabitlenmiş gönderi, annelerimin arasında gülümseyip gülen bir fotoğrafım. Fotoğrafın altına, ne kadar güzel olduğumu ve bana sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğunu anlatan klişe bir cümle yazmış.

Badass Babe Brigade sohbetine geri dönüyorum.

R1X

Nişan partisi nasıl gidiyor? Damat çoktan sarhoş oldu mu? 🍷 HAMMER

O elbise 🔥 Sen ve Dallas birbirinize yaklaşıyor musunuz? O ekose üniformasını giymiş mi? DRED

Lütfen biri Dallas'ın geçen sezon yaptığı bir şeyi garip bir şekilde canlandırıyor olsun.

TALLY

Sen ve annen çok tatlısınız.

SHİLPS

Sen bir kraliçesin ve hepimiz orada olmak isterdik.

Cevap olarak bir mesaj yazıyorum:

HEMİ

Mutlu çifti nişanları için tebrik etmeliyim. Aptalca bir durumdu ve yirminci yıl buluşması olursa, ben gitmeyeceğim. Bütün bu olay bir kabus ve bitmesini istiyorum. Burada bulunarak neyi kanıtlamaya çalışıyordum? Keşke seninle margarita içiyor ve Rix'e . Döndüğümde kızlar gecesi yapmam lazım.

Hemen grup kucaklaşması GIF'leri ve döndüğümde Hammer'ın evinde kızlar gecesi yapacağımıza dair sözler yağmaya başlar. Shilpa'dan özel sohbetimize yeni bir mesaj geliyor.

SHİLPS

Konuşmak ister misin?

HEMİ

Sonra. Banyoda saklanıp şampanya içiyorum. Lisede beni iki santim boyunda hissettiren ve görünüşe göre hala hissettiren tüm insanları görmek ne kadar korkunç olurdu, bunu çok hafife almışım.

SHİLPS

Ah canım. Çok üzüldüm. Keşke orada olsaydım. Onlar önemli değil, hiç olmadılar da. Ne kadar cesur olduğunu unutma.

HEMİ

Deniyorum. Keşke sen de burada olsaydın. Gitmeliyim. Sonra mesaj atarım.

SHILPS

Wonder Woman GIF

Tuvaleti sadece saklanmak için değil, asıl amacına uygun olarak kullanıyorum, sonra daha fazla hoş olmayan etkileşimlere hazırlıklı olmak için kendimi hazırlıyorum. Shilpa haklı, ama beynimi buna ikna etmek imkansız gibi geliyor.

Odaya on adım bile atamadan bir vücut yolumu kesiyor. Geniş göğsü ekose desenli bir gömlekle kaplı. En sevdiğim kolonyanın kokusu geliyor. "Hey! Her yerde seni arıyordum."

Duygularımı tekrar kontrol altına almak, tüm acımı gizlemek için mücadele ediyorum. Ne kadar yersiz hissettiğimi belli etmemek için. "Sadece tuvalete gitmem gerekiyordu."

Gözleri benimkileri arıyor. "İyi misin tatlım?"

Bu deneyimin tüm acısını yutuyorum ve zorlukla bir gülümseme oluşturmaya çalışıyorum. Ama şu anda sahip olduğum tek şey o. O benim dayanağım ve son iki saati, kimseye görünmeyen şeytanlarla savaşırken, onun her zamanki gibi parladığını izleyerek geçirdim. "İyiyim," diyorum boğuk bir sesle.

Saçlarımı omuzlarımin üzerine itiyor. "Buradan çıkmak ister misin?"

Bir kez başımı sallayıp dudaklarımı ısıriyorum. Çok gerginim. Ona ihtiyaç duymak istemiyorum, ama duyuyorum. Hem de çok.

Yüzümü avuçlarının arasına alıyor ve dudaklarını alnıma bastırıyor. Beni yalnız bıraktığı için üzüldüğü için mi, bana acıyarak mı, yoksa görünüşü kurtarmak için mi yaptığını anlayamıyorum. Her ne olursa olsun, dizlerim titriyor ve kalbim çarpıyor. Toparlanıp ağlamak istiyorum. Geri çekildiğinde çenemi kaldırıyor, normalde kaygısız olan ifadesi yoğun bir endişeyle yer değiştiriyor. "Sen tanıdığım en sert kadınsın, Wilhelmina."

"Şu anda pek havalı hissetmiyorum."

"Hadi gidelim." Kolunu omzuma dolayarak bizi kapıya doğru yönlendiriyor.

"Bright! Dostum, henüz gidemezsin!" diye bağıriyor, hayal meyal hatırladığım adamlardan biri.

"Yarın görüşürüz. Kız arkadaşımın planları var." Dallas yürümeye devam eder, eski sınıf arkadaşlarına selam vererek beni kapıya doğru yönlendirir. Sıcak ve karanlık akşama çıktığımızda bile kolunu omzumdan çekmez. Güneş batmış, sokak lambaları kaldırıma sarı bir ışık yaymaktadır. Güveler ışığa yaklaşmak için çaresizce etraflarında uçmaktadır.

"Taksi çağırmamı ister misin?" diye soruyor Dallas.

"Yürüyelim." Temiz hava bana iyi gelir ve küçük, romantik bir kulübede, tek bir küçük yatakta sekiz saat boyunca onunla mahsur kalmaya zihinsel olarak hazırlanmak için zamana ihtiyacım var.

"Nişan partisinde bir şey mi oldu?" Dallas, onun ailesinin evine dönerken yumuşak bir sesle soruyor.

"Brooklyn ve Sean'a rastladım, bu beklenen bir şeydi, ama bunun beni nasıl hissettireceğine hazırlıklı değildim." Bu konuyu konuşacak başka kimsem yok. Benim sızlanmalarımı ve şikayetlerimi seve seve dinleyen Shilpa bile, yaşadıklarımı tam olarak anlayamıyor.

"Onlar pislikler. Son on yılda bu durum değişmedi."

"Bu acıyı dindirmiyor, Dallas. Brooklyn en iyi arkadaşım. Evet, berbat bir en iyi arkadaş, ama o zamanlar beni seven birkaç kişiden biriydi, en azından öyle davranıyordu. Mezuniyetten beri onu görmedim ve konuşmadım, o zaman bile en iyi ihtimalle soğuk davranıyordu. Bunun benim için ne demek olduğunu bilemezsin. Sen her yerde arkadaşlar edindin ve herkes seni sevdi. Hala da seviyorlar. Şimdi profesyonel bir hokey oyuncusun. Başarılı ve yeteneklisin ve sınıfımızın en popüler çocuğu. Beni ise zar zor tolere ediyorlardı."

"Bu doğru değil."

"Öyle ama. Ben çok fazla olduğumu biliyorum. Kendimi tanıyorum. Bunu yeterince duydum. Keşke çoğu insan için fazla olmasaydım. Bütün bu olay, gençlik yıllarımda ne kadar zor geçtiğini hatırlatıyor bana. Buraya gelip herkese başardığımı, artık o her şeyi bilen, güvensiz kız olmadığımı kanıtlamak istedim, ama burada kötü bir şaka gibiyim, beni sürekli eziyet eden ve son yılımı mahveden profesyonel hokey oyuncusunun nişanlısı. Yine bir yabancı gibi hissediyorum."

Nefes almakta zorlanıyorum ve her şeyin üstüne üstlük sarhoş olduğumu fark ediyorum.

Dallas beni dengelemek için kolumu tuttu. "Sen şaka değilsin, Wills. Ve *asla* çok fazla değilsin. Olduğun gibi mükemmelsin."

"Herkesin seni putlaştırdığı bir konumda olduğun için bunu söylemesi kolay." Onun tutuşundan kurtuluyorum. "Bu konuyu konuşmak istemiyorum. Pişman olacağım şeyler söylemek istemiyorum." Ona karşı duygusal davranırsam, zaten yaptığımdan daha fazlasını döküp dökmeyeceğimden emin olamam. Ona neden tüm bunları yaptığını soracağım. Toronto'da genellikle geçmişimi görmezden gelebilirim, ama burada değil.

Onun ailesinin evine vardığımızda ve beni kulübeye götürdüğünde ağzım kurur.

"Yatmaya hazırlanacağım," diyorum.

"Tamam." Dallas ellerini ceplerine sokar, kaybolmuş ve kararsız görünür.

Geceliğimi ve diş fırçamı alıp banyoya giriyorum. Düşündüğümünden çok daha sarhoşum. Kaç kadeh şampanya içtiğimi sayamadım. Gözlerim bulanık ve ayaklarım titriyor. Geceliğimi giyerken neredeyse düşüyordum. Banyo kapısını açtığımda Dallas çoktan şort ve tişört giymişti. Yerlerimizi değiştiriyoruz ve birkaç saniye boyunca yatağa bakıyorum. Çok küçük. Çok, çok küçük.

Yatak başı lambası hariç tüm ışıkları kapatıp yatağa giriyorum, olabildiğince kenara yaklaştırmaya çalışıyorum. Battaniyeyi üzerime çekip kollarımı kavuşturuyorum, kendimi olabildiğince küçük göstermeye çalışıyorum, ama bu kolay değil çünkü ben küçük biri değilim. Bu yatak iki yetişkin için yapılmış *değil*.

Gözlerimi kapatıp nefesimi düzenlemeye çalışıyorum. Banyo kapısı açılıp kapanıyor. Yatak sallanıyor ve ben yutkunuyorum. Dallas'ın kolu benimkine değiyor. Hassas yerlerde bunu hissetmemem gerekir, ama hissediyorum.

"Bu gece zor geçtiği için üzgünüm." Parmakları uyluğumu okşuyor.

Ses çıkarıyorum ama kelimelerle cevap vermiyorum. Beni ne kadar iyi hissettirebildiğinin hatırası rahatsız edici ve sinir bozucu, çünkü hiçbir şey beni daha savunmasız hissettiremez, bu da korkutucu.

"Durumu daha iyi hale getirebilirim. İstersen dikkatini başka yere çekebilirim," diye fısıldıyor.

Bunu denemesine izin vermek çok kolay olurdu. Ama fiziksel temasa dayanamıyorum. Bu gece çok fazla duygu yaşıyorum ve diğer tüm duyguların üstüne kimyasal duyguları da ekleyemem.

"İyi geceler, Dallas."

Elini geri çeker. "İyi geceler, Wilhelmina." Uzun bir gece olacak.

BÖLÜM 27

DALLAS

Willy'nin poposu ve sırtı bana dönük olarak uyanıyorum. Onun savunması olarak, bu yatak gerçekten çok küçük ve ortasında bir çukur var, bu da birbirimize doğru yuvarlanmamıza neden oluyor. Şikayet ettiğimden değil. Aslında tam tersi. Hayalimi yaşıyorum.

Sırt üstü yatıyorum, bu lanet olası küçük yatağın ihtişamının tadını çıkarıyorum. Annem bizi buraya yerleştirirken bir planı vardı. Benim yatak odamda bir kraliçe yatak var, kardeşlerimin eski yatak odalarında da öyle. Ama burada, kulübede, mahremiyetimiz ve yakınlığımız var, annem yeni nişanlanmış bir çift olarak buna ihtiyacımız olduğuna inanıyordu. Onun tatlı, bilmez kalbini kutsayın.

Son yarım saattir Wills'e bakmaktan boynum tutuldu, ama onu böyle izlemek acıya değer. Uzun, dalgalı saçları yastığın üzerine yayılmış, bir yastığı da göğsüne sıkıca sarılmış. Gece bir ara tüm battaniyeleri tekmelemiş ve geceliği yukarı kaymış, koyu mavi erkek şortu gibi bir külot ortaya çıkmış. Külot, kıcının inanılmaz kıvrımlarını ortaya çıkarıyor.

Sabah ereksiyonum dikkatimi çekene kadar onun yanında yatmaya devam ediyorum. Dün geceki olaylardan sonra, yanımda ve heyecanlı ereksiyonumla uyanırsa etkilenmeyeceğini sanıyorum. Banyoda gizlice işimi halletmek için yeterince vaktim var, bu yüzden dikkatlice yataktan kayıyorum. Wills hemen yatağın ortasına yuvarlanıyor ve yastığıma sarılıyor.

Kendi işimi halletmem uzun sürmüyor. Banyodan çıktığımda Wills hala derin uykuda. Kahve içmek istedim ama sesle onu uyandırmak istemiyorum. Kapıyı açıp dışarı çıkarken zemindeki tüm gıcırdayan yerlerden kaçınıyorum.

Güzel bir Temmuz sabahı. Güneş, gölün karşısındaki ağaçların hemen üzerinde duruyor ve yansıması, su yüzeyinde bizim plajımızda son bulan bir yol oluşturuyor. Göl cam gibi pürüzsüz, hafif bir sis onu okşuyor. Birkaç kano sporcusu, sürat tekneleri ve jet ski'ler ortaya çıkmadan önce sabahın huzurunu sonuna kadar yaşıyor.

Bu, kamp ateşinin başında s'mores yapıp yıldızların aydınlattığı gecenin tadını çıkardığım geceler dışında, günün en sevdiğim zamanı. Ama hiçbir şey yaz sabahlarının yerini tutamaz. Bir sinek kuşu, saçaklara asılı yemlik etrafında uçuyor. Daha büyük bir sinek kuşu tarafından hızla kovuluyor.

Willy'nin dün gece eve dönerken söylediği birçok şey, daha önce düşünmediğim şekillerde doğru geliyordu. Lisedeyken, her grupta arkadaşlarım vardı. Belki daha çok tanıdık sayılırlardı, ama insanlar benimle birlikte olmak istiyordu. Ve sosyal hiyerarşinin tepesindeki konumum benim için önemliydi. Çok önemliydi. Havalı çocuk olmak iyi hissettiriyordu, özellikle benimki gibi bir ailede. Popüler olmak bana sahte bir önem hissi veriyordu ve bunu asla kaybetmek istemedim. Başkalarının görüşlerini o kadar önemsiyordum ki, bunun beni nasıl bir insan yaptığına varmam uzun zaman aldı. Bu, yargı gücümü bulanıklaştırıyordu.

Spor takımlarında oynuyordum ve herkes benim hokey oyuncusu olarak gelecek vaat ettiğimi biliyordu. Kasaba çok küçüktü, fark edilmeden kalmam imkansızdı. Ama Willy'nin deneyimi benimkinin tam tersiydi. Sınıfımızdaki diğer kızların çoğuna uyum sağlayamıyordu. İradeli biriydi ve geri adım atmazdı. Bu onu harika bir sınıf başkanı yapıyordu, ama birçok kişi ondan korkuyordu ve erkekler onunla nasıl başa çıkacaklarını bilmiyorlardı.

Bugün bulunduğu yere gelmek için çok zorluklar yaşadı ve bu onu daha da sevmemi sağlıyor. Ama eskiden bu zorlukların bir parçası olduğum için kendimden nefret ediyorum.

Kulübenin kapısı açılır ve çok dağınık, sersemlemiş görünümlü Wills ön verandada belirir. Hala uyluklarının üst kısmını örten geceliği üzerindedir. Göğüs uçları soluk kumaşın üzerinde belirginleşir. Geceliğinin ön tarafında, kızgın bir kahve fincanı ve korkmuş görünen şeker küpleri çizgi filmi vardır.

"Günaydın, güzelim."

"Bu tartışılır." Güneş ışığına karşı yüzünü buruşturur, ama verandayı geçip salıncakta yanıma oturur.

"İyi uyudun mu?" Kafam yastığa değdiği anda saniyeler içinde uykuya dalma yeteneğine sahibim. Ama yatmaya gittikten yaklaşık bir saat sonra, Wills vücuduma sarılmış halde uyandım.

O homurdanır ve başını geriye doğru yaslar. "Başım çok ağrıyor."

"Sana bunun için bir şey getireyim."

"Kahveye ihtiyacım var, yoksa kafalar uçacak," diye homurdanır.

Beni ısırarak misilleme yapma ihtimaline rağmen, eğilip alnını öperim. "Sabahları en sevimli gremlin sensin."

"İgh. Senden nefret ediyorum." diye inler. "Ama çoğunlukla sen çok tatlı olduğun için, ben ise çok huysuz olduğum için."

"Huysuzluğun senin en sevdiğim özelliklerinden biri." Çıplak uyluğunu okşadım. "Kahveyi hazırlayıp başın için bir şeyler getireyim."

Salıncaktan kalkıp kapıya doğru yöneliyorum.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor, uzanırken yastığı arkasına koyuyor.

Su ısıtıcısını kaynatmaya koyup ona bir şişe su ve iki ağrı kesici getiriyorum.

"Bu manzara inanılmaz." Wills elini uzatır ve ben ilacı avucuna bırakırım.

"Değil mi? Bu yüzden bu küçük kulübeyi ve minik yatağını bu kadar çok seviyorum." "Ayakların yatağın ucundan sarkıyor."

"Evet, var. Bir dakika içinde kahveyle döneceğim." İçeri girip tek fincanlık kahve makinesini kullanarak, onun sevdiği şekilde kahvesini hazırlıyorum. Muhtemelen bana yer açmak için oturmaya başlıyor, ama ben elimi kaldırıyorum. "Orada kal." Kahveleri salıncak yanındaki masaya koyup köşeye oturuyorum ve onun yaslanabilmesi için tüm yastıkları düzeltiyorum.

"Bu senin için rahat mı?" diye sorar, ben ona kahve fincanını uzatırken.

"Kesinlikle." Kol dayanağı yanıma batıyor olsa da umurumda değil. Ona bu kadar yakın olabilmek için morluklarla kalmaktan çok mutluyum.

Kahvesini yudumlarken içini çeker. "Bu mükemmel."

"Güzel. Sevindim." Kollarımı salıncağın arkasına uzatıp kahvemi yudumlarken, bu anın tadını çıkarıyorum. Muhtemelen bu, onun akşamdan kalma olduğu için benimle kavga edemediği için oluyor.

"Kahveden sonra Two Guys and a Stove'da kahvaltı yapabiliriz."

"En iyi yumurta benneyleri orada," diye iç geçirir Wills.

"Peameal bacon ile," diye eklerim.

"Evet, milyonlarca kez," diye onaylar. "Ama muhtemelen tanıdıklarımızla karşılaşırız."

"Bu kaçınılmaz. Bugün senin yanından ayrılmayacağım, Wilhelmina. Dün geceki hatayı tekrarlamayacağım."

"Korunmaya ihtiyacım yok," diye tersler.

"Biliyorum." Kafasının üstüne bir öpücük konduruyorum. Çoğunlukla, bu refleksif bir hareket. "Ama bazen birinin arkanda olduğunu bilmek güzel oluyor."

Kahvesini yudumlarken ayağa kalkarken bacağıma hafifçe vurur. "Duş almam lazım."

Ona yardım etmeyi teklif etmek istiyorum, ama şimdiye kadar iki kez reddetti.

Kabin içine girip kaybolur. Kahvemi bitirip açık hava duşuna girerim. Soğuk su biraz zor gelir ama dayanırım. O banyodan çıktığında, ona aldığım başka bir kıyafeti giymiş, giyinmiş ve çıkmaya hazır durumdayım.

Islak saçlarıma kaşlarını çatıyor. "Sabah yüzmeye mi gittin? Su çok soğuktur."

"Açık hava duşu var," diye açıklıyorum.

"Eminim manzara muhteşemdir."

"Öyle."

"Yarın deneyeceğim belki."

"Sadece soğuk su var, bunu göz önünde bulundurmalısın." Gözleri büyüdü. "Soğuk duş mu aldın?"

"Bu yerde küçük bir su ısıtıcısı var ve senin suyun bitmesini istemedim. Önemli bir şey değil."

Dudaklarını büzüyor. "Sen hep bu kadar tatlı mıydın?"

Omuz silkiyorum. "Sanki bu kötü bir şeymiş gibi konuşuyorsun."

Nefesini vererek, "Seni sevmemek çok zor, Dallas," dedi.

"Yine, bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun." Onu kapıdan dışarıya kadar takip ediyorum, sırtarak.

Onun yanından geçip arabanın kapısını açarım. Sessizce *teşekkür eder* ve yolcu koltuğuna oturur. Kaputu dolaşıp direksiyonun başına geçerim.

Wills kemerini takarken eve bir göz atar. "Ailenizi davet edelim mi?"

"Evde değiller. Yaz festivali haftasonu olduğu için annem pasta yapma yarışması için hazırlıklara yardım etmeye gitti bile."

"Vay canına. Bunu tamamen unutmuşum. Uzun zamandır festivale gitmedim." Her yıl, Temmuz'un ikinci hafta sonu Main Street'i büyük bir yaz pazarı ve tekne yarışı için kapatırlar. Yelken yarışları, çok sayıda satıcı, ödüllü domuz etkinliği ve pasta yapma yarışması vardır.

"Kahvaltıdan sonra kendinizi iyi hissediyorsanız, uğrayıp bir bakabiliriz. Eğer yoksa, sizi buraya geri getirebilir ve sonra anneme birkaç saat yardım etmeye gidebilirim."

"Hatırladığım kadarıyla, annemle birlikte pasta yapardın. Yemin ederim hatırlıyorum, üstünde çiçek desenli bir önlük giyyordun." Şampanyadan kaynaklanan baş ağrısıyla mücadele edercesine şakaklarını ovuşturdu.

"Haklısın. Bu bir gelenek. Çocukluğumdan beri annemle birlikte pasta yarışmalarına katılıyorum."

"O neredeyse her zaman kazanır, değil mi? Ya da ben gençken öyle yapardı." Willy bacaklarını çaprazlar ve elbisesi yukarı kayarak kremsi bacaklarını daha fazla ortaya çıkarır.

"İki yıl önce şehir dışından gelen bir çift kazanana kadar öyleydi. Onlar da profesyonel aşçılardı ve yazlıkçılar için büyük bir cazibe merkeziydiler."

"Onun mükemmel rekorunu lekelemeleri biraz haksızlık."

"O bunu sakın karşıladı ve ikinci olmaktan oldukça memnun kaldı."

Birçok kamu otoparkından birine park ediyorum ve iki blok yürüyerek Two Guys and a Stove'a varıyoruz. Burası eskiden ders aralarında ve hafta sonlarında sık sık uğradığımız bir yerdi. Dekorasyonu, kırmızı plastik banklar ve krom kenarlı beyaz masalarıyla eski moda bir lokantayı andırıyor. Krom ve kırmızı tabureler,

sürekli gelen müşteriler kahve içip sohbet ediyor. Bu sabah burası oldukça kalabalık, fuar ve yat yarışı olduğu için bu beklenen bir durum.

Burası tanıdık yüzlerle dolu, hatta hostes bile bizimle aynı okula giden birinin kız kardeşi. Bir masa bulmamız sadece birkaç dakika sürüyor ve Wills kabine oturuyor. Ben de onun karşısına oturuyorum.

Garsonlardan biri içecek siparişimizi almak için masamıza uğrar ve bir an şaşırır. "Vay canına! Merhaba Dallas! Şehre geldiğini duydum." Wills'e döner ve utangaç bir gülümseme atar. "Sanırım tanışmıyoruz, ama babam geçen yıl annenizin evinde bir iş yaptı."

"Oh! Sen Vicki Cooper'sın." Wills gülümser. "Baban ve ekibi annemin evinin yeni terasında harika bir iş çıkardılar! Yazın neredeyse her akşam orada yemek yiyorlar."

"Bu harika!" Vicki gururla gülümser. "Nişanınız için tebrikler."

"Teşekkürler." Wills, tanıtım etkinliğinde taktığı profesyonel gülümsemeye geçmeden önce bir an gerginleşir.

Vicki etrafına bakınıp sesini alçaltır. "Siz ikiniz gelene kadar herkes Brooklyn ve Sean'dan bahsediyordu. Çok romantikti. Hepimiz maçı izliyorduk, çünkü buradaki durumu bilirsin. Huntsville'de yetişmiş bir hokey oyuncusunun profesyonel bir takımda oynaması, çok büyük bir olay, değil mi?" Vicki gülererek gözlerini devirir. "Tabii ki nasıl bir şey olduğunu biliyorsun, ne de olsa." Yanakları kızarır. "Her neyse, bunu canlı yayında izlemek çok güzeldi. Hepimiz bunun bir parçasıymışız gibi hissettik." Dikkatini Wills'e çevirir. "Yüzüğü görebilir miyim?"

"Tabii ki." Elini uzattı ve Vicki eğildi.

"Vay canına. Çok güzel. Şimdiye kadar gördüğüm en güzel nişan yüzüğü."

"Dallas mücevher konusunda inanılmaz bir zevke sahip," diyor Wills, yüzünde sabit bir gülümsemeyle.

"Gerçekten öyle," diye onaylar Vicki.

Kapı, yeni müşterilerin gelişiyle çınlar ve mutfaktan biri Vicki'nin adını seslenir. "Hay aksi. İşe dönmem gerek. Kahve ve su ile başlayabilir miyim?"

"Damardan kahve en iyisi olur," diyor Wills. "Ama yoksa, en büyük fincanını alırım."

"Tabii ki." Vicki başını sallar ve ben de o uzaklaşırken aynısını isterim.

Wills çantasından dizüstü bilgisayarını çıkarır. "Birkaç e-postayı halletmem gerekiyor."

"İşler yolunda mı?" Sezon dışı dönem benim ve takımın geri kalanı için sakın geçer, ama onun için tam tersi. "Her şey yolunda. Kadın hokey takımıyla bir proje üzerinde çalışıyorum. Ben ofiste yokken Topher'ın işleri halledebileceğine güvenmiyorum." Parmakları klavyede tıklıyor.

"Sana sorun çıkarıyor mu?" Geçmişte tartıştıklarını duymuştum.

"Diğer takımların değerini her zaman anlamıyor." Dizüstü bilgisayarında yazmaya devam ediyor.

"Bright? Dostum, ne zaman karşılaşacağımızı merak ediyordum!"

Brad ve Trevor Wilson, eskiden okul takımında benimle birlikte oynayan iki arkadaşım, masamıza yaklaşırken başımı kaldırıyorum. Onlar benim en yakın arkadaş grubumun bir parçasıydılar. En kötü serseriler değillerdi, ama Wills'e karşı pek de nazik davranmazlardı. Onları görmeyeli birkaç yıl oldu.

Yine de, herkese nazik davranmak için eğitildiğim için, koltuğumdan kalkıyorum. "Nasılsınız?" Kalabalık restorana göz gezdiriyorum. "Geliyor musunuz, gidiyor musunuz?"

"Geliyoruz. Ama masa bulmamız birkaç dakika sürebilir," diyor Brad. "Sadece ikiniz mi?"

Willy'nin parmakları klavyede durur ve başını kaldırır. "Kaba davrandığım için özür dilerim. Birkaç iş meselesiyle uğraşıyorum, ama bize katılabilirsiniz."

"Emin misin?" Trevor, ikimiz arasında bakışlarını gezdirerek sorar.

Onun tekrar konuşmaya başladığında, birlikte güzel vakit geçirdiğimizi ve sonra görüşeceğimizi söylemek üzereyim.

"Kesinlikle." Wills, yer açmak için kayarken onlara sahte gülümsemesini gösterir. Ben onun yanına otururken, Brad ve Trevor karşımızdaki bankta yer alırlar.

"Brad, Trevor, Wilhelmina'yı hatırlıyorsunuz." Kolumu koltuğun arkasına atıyorum. "Wills, Brad ve Trevor'ı hatırlıyor musun?"

E-postayı gönderip dizüstü bilgisayarını kapatıyor. "Tabii ki hatırlıyorum. Ama birkaç yıl oldu."

Onun biraz gergin duruşuna bakılırsa, onların varlığı pek hoş karşılanmadığını anlıyorum. Neden onları bizimle oturmaya davet ettiğini bilmiyorum.

"Tebrikler çocuklar. Dürüst olmak gerekirse, bizi biraz şaşırttınız." Trevor'ın bakışları masanın üzerinde birbirine kenetlenmiş ellerine kayıyor.

Bana doğru dönüyor ve uzun tırnaklarını boynuma sürtebilmek için pozisyonunu değiştiriyor. Tırnaklarını derime batırmasını bekliyorum, ama sadece saç çizgime doğru çekiyor. "Lise çok uzun zaman önceydi ve insanlar değişir, değil mi Dallas?"

"Evet, öyle." Baloda olanlardan sonra, bir daha kimseyi öyle incitmek istemedim. Vicki kahvelerimizi getirir ve Trevor ile Brad için iki tane daha almak üzere aceleyle çıkar. Geri döndüğünde siparişlerimizi alır ve Wills tuvalete gitmek için izin ister.

Trevor, Vicki restoranın içinden geçerken omzunun üzerinden ona bakıyor. "Dostum, hâlâ biraz gergin, değil mi? Kim Two Guys and a Stove'a dizüstü bilgisayar getirir ki?"

Ona sert bir bakış attım. "O benim karım olacak, o yüzden kendine dikkat et."

Trevor ellerini kaldırır. "Seninle dalga geçmiyorum. Sadece, sen her zaman bu kadar rahat bir adamdın diyorum. Pancake yerken e-posta gönderen biriyle birlikte olman biraz şaşırtıcı."

"O, tanıdığım en inanılmaz ve azimli insan." Eski takım arkadaşımın yüzüne yumruk atmamak için tüm irademi kullanıyorum.

"Evet, doğru." Trevor başını sallar. "Anlıyorum. Okuldaki en zeki kızdı, orası kesin."

"Tüm o olaylardan sonra ikinizin birlikte olmanız akıl almaz bir şey," diye ekliyor Brad sessizce.

"Çok şanslıyım," diye katılıyorum. "O zamanlar aptaldım."

Durumun gerçekliği yavaş yavaş anlaşılıyor. Bu konu gündeme gelmeye devam edecek, çünkü herkesin inandığına göre, ben Wills'i kasten sabote ettim. Ve ondan önceki her şeyi. Nişanımız hemen hemen herkes için bir şok oldu. *Siktir*. Öyleyse, gerçeği söylersem neden bana inansın ki?

Wills masaya geri dönüyor, ama ben kaymadan önce yanıma oturuyor ve kalçasıyla bana dokunuyor. Daha da içeri kayıyorum ve kolumu koltuğun arkasına uzatıyorum.

"Peki bu nasıl oldu?" diye sorar Brad, ikimizi işaret ederek.

Wills çenesini parmaklarının üzerine dayar ve bana anlamlı, sinsi bir gülümseme atar. "Bu hikayeyi sen mi anlatmak istersin tatlım, yoksa ben mi anlatayım?"

"Hangi hikayeyi anlatmak istediğine bağlı," diye karşılık veriyorum, "senin dairenizi neredeyse yakıp kül ettiğim hikaye mi, yoksa beni palyaçolardan kurtarmak zorunda kaldığın hikaye mi?"

Gülümsemesi genişliyor. "Seçebileceğim o kadar çok hikaye var ki. Ama dairemi neredeyse yakmak üzere olduğum hikaye muhtemelen en eğlenceli olanı."

Brad gülüyor. "Tam senin yapacağın bir şeye benziyor." "Bunu duymamız lazım," diyor Trevor.

"Devam et tatlım, onlara kısaltılmamış versiyonunu anlat." Dudaklarımı şakağına bastırıyorum. Beni aptal gibi gösteren bu hikayeleri anlatmayı hak ediyor.

Ama beni kömürlerin üzerine sürüklemek yerine, çok farklı bir tablo çiziyor — benim, aptalca şeyler yapan, akıllı kıt bir aptal olmadığım bir tablo. Beni tatlı ve aşk acısı çeken bir aptal gibi gösteriyor. Ki, itiraf etmeliyim ki, öyleyim.

Bunun benim için sahte olmadığını fark ediyor mu? Gerçeği görmeye mi başlıyor? Onu incitmek istemedim. Sadece *onu* istedim.

Wills, kahvaltımızın gelmesini beklerken Trevor ve Brad'i eğlendiriyor ve aşık olduğum kızın izlerini gösteriyor. Anlatacak hikayeleri bitmek bilmiyor ve şaşırtıcı bir şekilde, hepsi de kötü değil. Dallas Bright Junior, benim adımla taşıyan at hakkında hikaye anlatmaktan inanılmaz bir keyif aldığı açık olsa da.

"Bir sürü hayır işi yapıyorsun," diyor Brad.

"Çoğunlukla Wills ile vakit geçirmek için bir bahaneydi. Beni peşinden koşturdu." Onun şakağına öpücük konduruyorum.

Elini uyluklarımdan şortumun kenarına kaydırıp beni çimdikliyor.

"Şehirde mi yoksa burada mı evleneceksin?" diye sorar Trevor.

"Henüz emin değilim," der Wills.

Vicki yemeklerimizi getirerek bu potansiyel olarak garip sohbeti sonlandırır.

Brad ve Trevor, benim ödediğim brunch'ın ardından ayrılırlar ve ben, lokantadan çıkarken ona kapıyı tutarım.

Onun yanına yaklaşırken parmaklarım onun parmaklarına dokundu. Elini çekmedi, ben de küçük parmaklarımızı birbirine bağladım. "Neden onları bizimle oturmaya davet ettin?"

"Herkesin beni sadece gençlik halimle tanımasını istemiyorum - yaklaşılmaz, soğuk vb. Kimse sevilmemekten hoşlanmaz. Trevor ve Brad bana açıkça kötü davranmadılar. Çoğunlukla sadece koridorda yanımdan geçen insanlardı," diyor.

Başımı sallıyorum ama hiçbir şey söylemiyorum. Onu neyin harekete geçirdiğini daha fazla bilmek istiyorum. Ne hissettiğini. Ne istediğini. Onun için neyin önemli olduğunu. "Ben iki iki annem vardı bir zaman bir iki anne olmadıkları küçük bir kasabada sıradan bir şey. Saçmalamakta zorlanıyorum ve çoğu gencin uyguladığı sosyal kurallara uymadım. Sessizce uyum sağlamaya daha fazla çaba göstererek işleri kendim için kolaylaştırabilirdim, ama bunun deneyimimi daha iyi hale getireceğini sanmıyorum, çünkü o zaman kendime karşı dürüst olamazdım. Toronto'da kendimi seviyorum. Harika bir işim ve harika arkadaşlarım var. Sevdiğim bir şeyi yapıyorum ve topluma anlamlı şekillerde katkıda bulunabiliyorum.

"Sen olağanüstü birisin, Wills. Her zaman öyle düşündüm."

Çenesi sıkılır ve bir an için kafeteryada ağılattığım kızı tekrar görürüm. "Bunu gösterme şeklin çok komikti."

Ona gerçeği söylemek üzereyim, ama beni tanıyan bir grup çocuk etrafımızı sarar ve fotoğraf ve imza isterler. Wills hemen iş moduna geçer ve çantasından bir Sharpie kalemi çıkarır. Birkaç dakika imza veririm, sonra o kibarca onlara hafta sonu tekrar geleceğimi söyler, ama benim pasta görevlerim var.

Elini elimde tutarak, dükkanların arkasındaki sokağa hızla giriyoruz. Sıcak yaz çöpünün kokusu pek hoş değil

ama en azından yarışma bitmeden pasta yapım alanına ulaşabiliriz.

Yarışmacılar çoktan yerlerini almış, spiker yarışmanın başlamasına kadar geri sayım yaparken, Wills ve ben annemin standına kayıyoruz.

"Oh, şükürler olsun! Bu yıl tek başıma kalacağımı sanmıştım!" diyor annem.

Onun yanağına bir öpücük konduruyorum. "Geciktiğimiz için üzgünüz. Kalabalıktan kaçınmak için ara sokağı kullanmak zorunda kaldık."

"Dallas bu civarda oldukça popüler." Wills koluma hafifçe vurur. "Sizi yalnız bırakayım."

"Sana bir önlük var," diyor annem. "Senin de bize katılmanı çok isterim. Tabii sen de istersen." Yüzünde umut dolu bir gülümseme var.

"Şey, sizi yavaşlatmak istemem," diye çekinir Willy. Onun bu kadar güvensiz olduğunu görmek nadirdir. Ona sarılmak ve ona inanılmaz olduğunu ve endişelenecek hiçbir şeyi olmadığını söylemek istiyorum.

"Sorun değil. Dallas ve ben sana işin inceliklerini gösteririz." Annem bana üzerinde "*Gelecekteki Bayan Bright*" yazan bir önlük uzatır. "Wilhelmina'ya yardım et, canım."

Önlüğü alıp Willy'nin başına geçiriyorum. Gözleri fal taşı gibi açılmış, yüzünde panik ifadesi var ve sesi fısıltıdan biraz daha yüksek. "Kurabiye bile yapamıyorum."

"Ben varım, tatlım." Göz kırparak onu döndürürüm, böylece önlüğü belinin arkasına bağlayabilirim. Dönmeye başladığında omuzlarından tutarım. "Saçını bir saniye düzelteyim." Parmaklarımı gevşek dalgalı saçlarında gezdirip annemin uzattığı saç bandını alıyorum ve dikkatlice gevşek bir örgü yapıyorum. Eğilip boynunun yanına bir öpücük kondururken düşünmüyorum.

"İkiniz çok tatlısınız." Annemin elinde telefonu var, yüzünde geniş bir gülümseme.

"Pişirme yarışması başlamak üzere, iki dakika kaldı!" Belediye başkanı Howie Fresh mikrofona duyuruyor. Tüm çocuklar en sevdikleri pasta türleri gibi giyinmişler, matematik sembolü gibi giyinmiş kızı hariç. Temel olarak, tüm kasaba burada. Bu, festivalin en çok ilgi gören etkinliklerinden biri ve pasta tadım testi için isimler rastgele seçiliyor. Yarışmanın galibi, pastası tüm yıl boyunca lokantada sergileniyor. Annem her zaman satışlardan elde edilen geliri yerel gıda bankasına bağışlıyor.

Annem satışlardan elde edilen geliri her zaman yerel gıda bankasına bağışlar.

Annem Wills'e neler olacağını özetler.

"Şimdiden terledim," diye şikayet eder Willy, on saniyelik geri sayım başlarken.

"Başarabilirsin. Biz bir takımız," diye onu teselli ederim.

Zil çalar ve annem şeftalileri soyup dilimlemeye başlar.

Willy un ve tuzu dikkatlice ölçerken, ben arkasında dururum, göğsümü sırtına dayayarak küp şeklinde kesilmiş tereyağı ve domuz yağı eklerim.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldanarak dirseğiyle bana hafifçe vurur.

"Sana işin inceliklerini gösteriyorum, benim gelecekteki Bayan Bright'im." Yanağına bir öpücük kondururum

ve iki tereyağı bıçağını ellerine tutuşturuyorum. Bu etkinlikte elektrikli mikserler ve hatta pasta kesiciler bile yasak. Ellerini ellerimle kapattım ve tereyağını kesmeye başladım.

"Ön kolun porno gibi, çok saçma," diye mırıldanır Willy.

"Stres atmak için onlara ihtiyacın varsa, bana söyle," diye fısıldarım.

"Bütün kasaba bizi izliyor, Dallas."

"Biliyorum. Şu anda yalnız olsaydık bu ellerle ne yapardım bir düşün."

Omzunun üzerinden bana bakarak sert bir şekilde bakıyor. "Cidden, annen hemen orada."

Kendimi tutamıyorum. Burnunun ucunu öpüyorum.

"Odaklan tatlım." Gözlerini deviriyor ama dikkatini tekrar kaseye veriyor.

Ama beni tekrar kenara itmeye çalışmaz. Bunun yerine, yakınımnda kalmama izin verir. Malzemeler karıştırıldıktan sonra, hamuru iki parçaya bölüyorum ve ona top yapmayı gösteriyorum.

"Toplarla başa çıkma yeteneğim hakkında hiçbir şey söyleme, Dallas." "Dikkatli ol, güzelim. Sikim dinliyor ve fikirler üretiyor."

O gülmeye başlar, kıcı benim sikime sürtünür. Daha fazla un almak için sağa doğru adım atarım ve o da benimle birlikte kayar. "Sadece sen bir topluluk yarışmasını ön sevimye dönüştürebilirsin."

"Bu bir beceri." Onun boynunu öperken inliyorum.

Annem parmaklarını şiklatır. "Hey, siz ikiniz, flört etmeyi bırakın da pasta yapmaya devam edin!" Ama gülümsüyor.

Wills hızını ikiye katlar ve annem şeftali karışımını bitirir bitirmez hamuru açmayı bitiririz. Hamuru tabağa çevirir ve kenarlarını sıkıştırırım.

"Senin ereksiyonunu halkın gözünden korumak dışında başka bir şey yapmam gerektiğini hissediyorum," diye fısıldar Wills.

"Bir dakika sonra senin o güzel ellerine ihtiyacım olacak." Onun yanağına bir öpücük kondurup boş pasta hamurunu anneme veriyorum ki şeftali-kremalı karışımı içine doldursun. Bir kaseye yumurta kırdım ve çırpma telini Wills'in eline verdim. O işi devraldı, ben de kenara çekilip üstüne örgü desenli hamur örmeye başladım. Willy yumurta karışımını fırçayla sürdü, ben de üzerine bolca iri şeker serptim ve turtayı fırına attık.

Wills'e dönerek, "Altın yıldız kazandın tatlım," diyorum.

Önlüğü unla kaplı, yüzü ve saçları da öyle. Unu biraz silip, yine burnunun ucuna öpücük konduruyorum. "Ve söylediklerimde ciddiydim." Göz kırpıp parmaklarımı sallıyorum.

Gözlerini devirir, ama yanaklarının kızarması bana umut verir.

BÖLÜM 28

HEMI

Yatağın üzerine serilmiş elbiselere bakıyorum. Dallas duşta. O çılgın pasta yarışmasından sonra ikimizin de duşta ihtiyacı vardı. En iyi pastayı yapmak konusunda onun ve annesinin aşırı rekabetçi olmaları gayet mantıklı. Kazandıklarında yüzü gülüyordu ve çok heyecanlıydı. Ve beni yarınki gazete için fotoğrafta yer almaya zorladı. Terli ve dağınıktım ve kendimi bir varlık değil, bir yük gibi hissediyordum, ama o ısrar etti.

Pasta yapmayı seksi bulmamalıydım, ama şimdi Dallas'ın hamuru bir uzman gibi yoğurma şeklini ve o inanılmaz yetenekli elleriyle yapabildiği diğer şeyleri düşünmeden edemiyorum. "Kafanı pisliklerden çıkar, Hemi." Gözlerimi tavana doğru çeviriyorum. "Harika, şimdi kendimden üçüncü şahıs olarak bahsediyorum."

Kafamı sallayıp elbise seçeneklerime yeniden odaklanıyorum. Benimki güzel, ama Dallas banyoya girmeden önce yatak üzerine koyduğu elbise muhteşem.

İkisini de denedim ve kızlara fotoğraflarını gönderdim — hâlâ Dallas'ın elbisesi üzerimdeydi — ve fikirlerini sordum.

RİX

İkincisi. HAMMER

Katılıyorum. Vücudun çok güzel. RİX

İkinci seçenek kazanan seçenektir.

TALLY

İkisinde de harika görünüyorsun, ama ikincisi seni kraliyet ailesinden biri gibi gösteriyor.

KRALİÇE HEMİ.

SHİLPS

^^^Katılıyorum.

Shilpa ile özel sohbetimden bir mesaj aşağıdadır.

SHİLPS

Dallas kraliyet mavisi elbiseyi satın aldı, değil mi?

HEMİ

Evet.

SHİLPS

Çok güzel. Bu kadar çok ekose giyen biri için çok iyi bir zevki var.

HEMİ

Öyle.

SHİLPS

Bu gece nasıl hissediyorsun?

HEMİ

Kısa bir telefon görüşmesi için vaktin var mı?

SHİLPS

Tabii ki.

Görüntülü aramayı başlattım ve birkaç saniye sonra onun güzel, rahatlatıcı yüzü ekrana geldi.

"Korkuyor musun?" diye sorar.

"Çok gerginim, Shilps. Çok, çok gerginim. Bütün bu insanlar... çok zor. Ve Dallas... en küçük yatakta yatıyoruz, bugün pasta yaptık, seksi olmamalıydı ama oldu ve ben çok çelişkiliyim."

"Ah, benim sert kızım, şu anda sana sarılmak için yanında olamadığım için üzgünüm."

"Muhtemelen duygusal davranırdım, bu yüzden böylesi daha iyi." Genelde duygularımı kontrol etmekte çok iyiyimdir. Ama bugün değil.

"Neden çelişki içindesin?" diye soruyor.

"Dallas'tan sonsuza kadar nefret etmeliyim, ama şu anda onu sevmemek çok zor," diye fısıldıyorum.

"Bana tam olarak ne yaptığını anlatır mısın?" diye soruyor Shilpa.

"Eve gittiğimde anlatırım, söz veriyorum. Şu anda konuşamam. Çok hassasım, sanki yara yeniden açılmış gibi."

Anlayışla dolu yumuşak bir gülümsemeyle, "Acılarımız geçmiş olayları nasıl algıladığımızı belirler ve bu gece göreceğin insanlar hakkında çok fazla duygu besliyorsun," diyor.

"Brooklyn'le tekrar başa çıkmanın bu kadar zor olacağını fark etmemiştim. Yani, biliyordum ama *bilmiyordum*," diye itiraf ediyorum.

"O senin arkadaşın olmalıydı, ama seni incitti. Gitmek istemiyorsan, gitmek zorunda değilsin. Kimseye borçlu değilsin, ne Dallas'a, ne de okula birlikte gittiğin insanlara. Bu hafta sonu orada olabileceğini kanıtlamak için çok uğraştın, ama bunun önemi yok. Önemli olan sensin."

"Vazgeçersem, yenilgiyi kabul etmiş olurum. Beni kırarak kazanırlar."

"Dallas'a dürüst olup neden korktuğunu söyleyebilir misin?"

Tüm bu duyguların altında ezilmiş bir şekilde tavana bakıyorum. "Geçmişimiz yüzünden ona güvenmek çok zor, Shilps. Ve ilişkimiz hakkında yalan söylediğinde bana bakışları... Neredeyse onun samimi olduğuna inanıyorum."

Yüzünde hüznü bir ifade belirir. "Bunun, onun samimi olması nedeniyle olabileceğini hiç düşündün mü?"

Gülüyorum, ama o benimle birlikte gülmüyor.

"Başka neden böyle davransın ki, Hemi? Yani, gerçekten ve içtenlikle düşün. Eğer seni bir kez daha hayal kırıklığına uğrattırsa, hayatını cehenneme çevirme gücün var. Bu yaz başında onu

askıya alınmasını ya da takas edilmesini sağlayabilirdin. O sana attığın hiçbir şeye hayır demez. Bunların hepsi kefarete olamaz."

"Neye inanıyorsun? Onun gerçekten benim erkek arkadaşım olmak istediğine mi?" *Eğer bu doğruysa, her şey değişir. Yaşlılar evinde anlattığı hikaye gerçek olamaz, değil mi?* Vücudum bu fikri kabul ediyor, ama kafam ve kalbim sanki önlerinde bir uçurum varmış gibi ayak diriyorlar. Banyoda su akışı duruyor. "Duşu bitirdi, gitmem gerek."

"Bu gece iyi şanslar. Başarabilirsin. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, Shilps." Telefonu kapatıp derin bir nefes alıyorum.

Banyo kapısı açıldığında Dallas, ekose çizgili mavi bir takım elbise giymiş olarak odaya girer. Boynuna gevşekçe asılı duran kravatı, benim elbisenin rengiyle aynıdır. Aptalca çekici görünüyor ve ben mahvoldum. Geceyi onunla geçirmek zorundayım, bana dokunarak, sevgi dolu, ateşli ve tatlı davranarak.

Bütün bunları neyi kanıtlamak için yaptı? İş yerinde sonsuz işkenceye maruz kalmasına izin verdi ve neredeyse hiç itiraz etmedi...

Neden?

Bu soruların cevabına hazır değilim. Duygularım zaten alev alev yanarken ve o bu kadar yakışıklı görünürken değil.

"Tanrım, Wills." Yavaşça başını salladı. "O elbise senin için yapılmış." Yatağın üzerinde duran elbiseye baktı. "Ama diğer elbise de sana çok yakışır, eğer o daha rahatsan."

"Bana bu kadar nazik davranmayı bırak." Onun nezaketine nasıl davranacağımı bilmiyorum. Beni rahatsız ediyor.

Dallas kaşlarını çatıyor ve kişisel alanıma giriyor. Parmak uçları kollarımın uzunluğunu okşuyor. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey."

Kaşlarını çattı. "Yalan söylüyorsun."

Onun ciddi ifadesini değerlendirip Shilpa'nın yeni gözlüğünden ona bakıyorum. Bu iki küçük kelime, ona güvenmek için en büyük risk gibi geliyor. "Gerginim."

Ellerimi ellerine alır. "Yanından ayrılmayacağım, Wilhelmina. Bir saniye bile. Sen istemedikçe. Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim."

"Gerçekten ciddi misin?" Kalbim gırtlığımda.

Kaşlarını çatıyor. "Tabii ki ciddiym. Bana güvenmenin zor olduğunu biliyorum, ama artık aptal bir ergen olmadığımı kanıtlamak için elimden geleni yapıyorum."

Onun sözlerini sindirmek için bir kez başımı sallarım. "Sadece makyajımı düzelteyim, sonra çıkmaya hazırım." Kendimi toplamak için bir dakikaya ihtiyacım var. Şimdi yıkılmamam lazım. Banyoya girip maskara fırçamı son bir kez geçiririm, dudak parlatıcımı yeniden sürerim, birkaç kez derin nefes alıp veririm ve sonra geri dönerim.

Dallas aynanın önünde durmuş, ustaca kravatını bağlıyor. İçeri girip ellerini çekiyorum, ama bu işi kendi başına halledebileceği açık. "Takım elbiseni çok beğendim," diyorum çenesine.

"Seni seviyorum." Saçımın bir tutamını parmaklarıyla okşuyor. "...bu elbiseyle," diye ekliyor. "Beğendin mi?"

"Mükemmel. Benim için seçtiğin her şey mükemmel." Titreyen ellerimle çift Windsor düğümünü tamamlıyorum.

"Shilpa'nın onayını aldım."

"Ama sen kendin seçtin." "Evet."

Yaka kısmını düzeltip gözlerine bakıyorum. "Seni iyi tanıımıyorsam, benden gerçekten hoşlandığını düşünebilirim."

Parmakları benimkileri saran, yumuşak ve belki biraz hüzünlü bir gülümsemeyle. "Keşke zamanda geriye gidebilseydim, Wills. Son sınıfta olanlar..."

Kapının çalınmasıyla gözleri kapanır. "Dallas, tatlım, korsajın ve yaka çiçeğin hazır! Unutmanı istemedim!" diye seslenir annesi.

"Lise balosu gibi fotoğraf çekilmek isteyecek." Dallas'ın gülümsemesi alaycı bir hal aldı.

"Haklısın. Ben balo fotoğraflarım yok." Hollywood fantezisini özleyen on sekiz yaşındaki halimi düşününce gözlerim yanıyor.

"Girebilirsin anne!" diye seslenir. "Ben de öyle. Yani, kendimin fotoğrafları var ama randevum yoktu."

"Seçeneklerini açık tutmak mı istedin?" diye şaka yapıyorum. "Öyle bir şey."

Diana kapıyı açtığında, başka bir şey söylemek üzereymiş gibi görünüyor. "Oh, şuraya bakın siz ikinize. Siz en mükemmel çift değilsiniz?" Odayı geçip Dallas'a benim korsajımı, bana da onun yaka çiçeğini uzatıyor. "Onları birbirinize takarken fotoğrafınızı çekebilir miyim?" Soruyu bana yöneltiyor.

"Tabii, elbette."

"Bu gece on yıldır hazırlanıyor," diyor Diana. "Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum.

"Gerçek baloda bu tür fotoğraflar çekilememişti," diye açıklıyor Dallas, korsaj kutusunu açarken.

Dallas, kolyeyi dikkatlice bileğime takıp elimin içini öperken kalbim hızla çarpmaya başlar. Dudakları, gülümsemesi kadar yumuşaktır. Midemin derinliklerinde bir farkındalık yerleşir. Muhtemelen bu gece beni öpecek, belki de birkaç kez. Onun yaka çiçeğini yakasına takarken ellerim titriyor.

Hazır olduğumuzda, Dallas'ın elbiseye uyması için aldığı topuklu ayakkabıları giyip, ona uygun el çantasını alıyorum. O elini uzatıyor, ben de elimi onun avucuna koyuyorum ve beni kabinden ön verandaya götürmesine izin veriyorum. On beş dakika boyunca her yerde poz veriyoruz, Dallas'ın vücudu benimkine yapışmış, elleri benim kıvrımlarımı okşarken, annesi bu anı ölümsüzleştiriyor. Her nazik dokunuşun, çıplak omzumdaki dudaklarının hissinin, gözlerindeki ışığın ve gölün arka planında beni eğdiğinde gülümsemesinin sıcaklığının fazlasıyla farkındayım.

İşte böyle olmalıydı. Ve bu, tüm zihin karıştırıcı şeylerin en zihin karıştırıcı olanı değil mi?

Fotoğraf çekimi bittiğinde, Diana bize biraz gözyaşlı bir kucaklaşma ve öpücük verir ve Dallas beni arabaya götürür. Kapıyı açık tutar ve yolcu koltuğuna oturmam için bana yardım eder. O direksiyonun başına geçerken avuçlarım terler.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sorar, garajdan çıkıp ilk yan sokağa sağa dönerken. Lise sadece iki dakikalık mesafede, ama iki tepeyi çıkmak gerekiyor ve ben topuklu ayakkabı giyiyorum, bu yüzden araba daha pratik.

"Çok iyiyim." Sersemlemiş durumdayım. Ve hiç olmadığım kadar gerginim.

"Sadece soru sormamam için mi böyle söylüyorsun?"

Kafamı sallıyorum ama ona gerçeği söylüyorum.

"Kesinlikle."

O, park yerine girer. Kapının üzerindeki yeni tabela dışında, her şey aynı görünmektedir.

Dallas motoru durdurur ve orta konsoldan uzanarak elimi sıkar. "Bu işte birlikteyiz, tamam mı? Hazır mısın?"

"Her zamanki gibi." Yolcu tarafındaki kapıyı açtım.

Ben arabadan inmeye hazırlanırken o kararlı bir şekilde yanıma gelir. Elini uzattığında onu tutarım. Yine lise son sınıf öğrencisi gibi hissediyorum. Hâlâ uyum sağlayamayan, insanların kendisi hakkında ne dediğini bilen ve herkese fazla gelmemek için çabalayan o kızım. Çok açık sözlüydüm, çok yoğun, çok tutkuluydum. Kafamdan atıyorum. *Bunu yapabilirim*. Sadece birkaç saatlik bir şey. Sonra bir daha asla yapmak zorunda kalmayacağım.

Dallas parmaklarımızı birbirine bağlar ve ön merdivenlerden yukarı çıkarız. Kapıda eski personel tarafından karşılanırsınız. Siyaset bilimi öğretmenim beni kucaklar. İlk on beş dakika, kucaklaşmalar ve tebriklerle geçer. Öğretmenlerimin çoğu beni çok severdi. Her zaman yardım etmeye gönüllü olan, ödevlerini erken teslim eden, sınıf tartışmalarına katılan ve onur listesine giren kızdım.

Balonlarla süslenmiş kemerin altında fotoğrafımızı çektiyoruz ve sonra koridordan spor salonuna doğru ilerliyoruz. Salon, mezuniyet balosuna dönüşmüştü. Neredeyse herkes için bu, anıları yad etmek için keyifli bir yolculuk, ama ben her şeyi ilk kez görüyorum. Duvarlar, Huntsville Lisesi'ndeki günlerimizi anlatan kolajlarla kaplı.

"Dokuzuncu sınıfta çok kısaydım," diyor Dallas, okul hokey takımının fotoğrafının önünde durduğumuzda.

"On birinci sınıfa geldiğinde, herkesten boyun uzundu." İki yıl sonra çekilmiş takım fotoğrafına dokunuyorum. Dallas, neredeyse diğerlerinin hepsinden bir baş daha uzun. Bu fotoğraflarda çok sık görünüyor. Her şeyin bir parçasıydı, her zaman ilgi odağıydı. Her zaman istenirdi. Her zaman ait hissedirdi.

"O yıl çok gariptim. Uzunlarım çok uzundu ve koordinasyonum berbatı," diye düşünür. "İçeri girelim mi? Her zaman

Koşarak kaçabiliriz." Dallas, okulun renklerinde başka bir balon kemeri ve "HOŞ GELDİNİZ, TIMBERWOLVES!" yazan bir afişle çerçevelenmiş spor salonu kapılarına başını eğiyor.

"Hadi yapalım şunu." Geçmişimi fethetmeye ve sonra da ait olduğu yere bırakmaya hazırım.

Eşiği geçer geçmez fark edildik. "Bright? Hey, dostum! Ne zaman geleceksin diye merak ediyordum!" Adını hatırlayamadığım, ama yüzü bana biraz tanıdık gelen bir adam yaklaşıyor.

Onlar sırtımı sıvazlarken ben geride duruyorum.

"Wilhelmina?" Nazik parmaklar koluma dokundu ve ben tanıdık sese doğru döndüm.

"Dorie?"

"Merhaba! Uzun zaman oldu!" Birbirimize sarılırız.

O, zorlu zamanlarda hayatımı kurtaran bir can simidi gibidir.

Dorie ve ben lise boyunca birlikte öğrenci konseyindeydik. Arkadaşlığımızın çoğu bu duvarlar içinde gerçekleşti, çünkü o otobüsle kırk beş dakika uzaklıkta yaşıyordu ve Brooklyn ile pek anlaşılamıyordu.

Ayrılırken bana sevgiyle gülümsüyor. "Seni görmek çok güzel. Tebrikler!" Bakışları, şu anda en az yarım düzine insanla çevrili, hepsi sohbet edip gülen Dallas'a dikkatlice kayıyor. "İtiraf etmeliyim ki, bu gelişme beni biraz şaşırttı."

"Sanırım hepimiz şaşırdık," diye cevap veriyorum, gülümsememi zorla sürdürerek. O, Sean'a olan büyük aşkımı ve Brooklyn onunla baloya gittiğinde ne kadar incindiğimi bilen

Sean'a olan yıllardır süren aşkımı ve Brooklyn onunla baloya gittiğinde ne kadar incindiğimi bilen birkaç kişiden biri. "Ama onunla mutlusun, değil mi?"

Başımı sallarım, bunun doğru olduğunu fark ederek. "Kesinlikle. Ya sen? Ne yapıyorsun? Artık avukatsın, değil mi?"

"Doğru. Midland'a taşındım ve orada bir hukuk bürosu kurdum."

Sohbet ederken, eski sınıf arkadaşlarımdan daha fazlası gruba katılıyor. Öğrenci konseyinde birlikte çalıştığım herkes selam vermeye geliyor. Mezun olduğumuzdan beri çoğunu görmemiştim. Huntsville'den ayrıldığımda, küçük kasaba hayatını şehir hayatıyla değiştirip Toronto'da üniversiteye gittim ve sadece annemi ziyaret etmek için geri döndüm.

Söz verdiği gibi, Dallas yanımdan sadece bana içki almak için ayrılıyor. Eski bir sınıf arkadaşım la astrofizik hakkında tek taraflı bir sohbe dalıyorum ve Dallas beni kurtarıyor.

"Böldüğüm için üzgünüm, ama bu bizim şarkımız," diyor Dallas özür dilercesine gülümseyerek. Elini uzatıyor ve ben de elimi onun eline koyarak izin isteyip ayrılıyorz.

Beni dans pistine götürürken kulağıma fısıldar. "Gözlerin donmuştu."

"Konuşmaya odaklanmaya çalışıyordum, ama kafamda market listesi yapıyordum."

Bir elimi tutmaya devam ederken, diğ er elini belime koyar.

"Demek bu bizim şarkımız, ha?"

"Stairway to Heaven" olmadığına şükret, yoksa üç dakika yerine sekiz dakika boyunca benim sertleşmemi hissetmek zorunda kalırdın. Kaşlarını oynatıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Senin sertleşmen yok."

"Bu elbisenin sana verdiğı gücü hafife alıyorsun, tatlım." Beni kendine sıkıca çeker ve onun ereksiyonunun kanıtını hissederim.

"Ne zamandır böylesin?" "Seni bu elbiseyle gördüğüm andan beri." "Bu saatler önceydi."

"Gelip gidiyor."

"Böyle yüksek bir durumda kalmak için çok uzun bir süre." Ve açıkçası, oldukça gurur verici. "Rahatsız olmuyor musun?"

Dallas omuz silkiyor. "Senin yanındayken neredeyse sürekli böyleyim. Seninle birlikte olmanın zevkini yaşamak için ödenmesi gereken küçük bir bedel." Başını çevirip bana profilini gösteriyor ve elimi dudaklarına götürüyor.

Eğer bu doğru olmasaydı, neden böyle bir şey söylesin ki? Bundan ne kazanç sağlayacak ki? Konuyu değıştiriyorum çünkü bu en güvenli yol. "Liseden arkadaşlarımdan bazılarını görmek güzel. Gerçi benim arkadaş grubum seninkinden daha küçüktü."

"Eh, uzun vadede önemli olan çok sayıda tanıdığım vardı ama çok az yakın arkadaşım vardı." Ses tonu, tahmin ettiğimden daha fazla kabullenmiş gibi geliyor.

"Bu konuda ne düşünüyorsun? Senin çok yakın arkadaşların olduğunu sanıyordum. Sonsuza kadar en iyi arkadaşlar falan."

"On sekiz yaşımdayken önemli olduğunu düşündüğüm şeyler, şimdi benim için önemli değil." Şarkı değişirken sesi kesiliyor. "Bu gece en sevdiğimiz çifti gördün mü?"

Kafamı sallıyorum. "Bu sadece zaman meselesi, eminim." Biz bu gece geceyi bir en en bir talihsiz etkileşim olmadan. Bir parçam bunu bir an önce halletmek istiyor. Ama hala o ihanete uğramış, kalbi kırık kız gibi hisseden parçam, Brooklyn ile gerçek bir konuşma yapmanın beni yeniden inciteceğinden korkuyor. "Onlarla tek başına başa çıkmak zorunda kalmayacaksın.

Ben

yanında olacağım." İfadesi samimi.

"Sana inanıyorum." Ya da en azından, inanmaya çalışıyorum.

Dans pistinde hareket ederken düşüncelerimde kayboluyorum. Bir kez daha Shilpa ile olan konuşmam aklıma geliyor ve ne kadar bilgisiz olduğumu merak ediyorum — incinmişlikle çerçevelenmiş algıma takılıp kalmışım.

Ama hâlâ anlamıyorum. Beni bu kadar incitmesinin amacı neydi? Bu gece ona bir kez olsun soracağım.

Şarkı biter ve yerine hızlı tempolu bir şarkı başlar, ben de geri çekilip temasımızı keserim.

Dallas'ın eski hokey arkadaşlarından ikisi bizi çağırıyor. Ama kendimi toplamak için bir dakikaya ihtiyacım var. "Hemen dönerim."

"Ben de seninle gelirim," diyor Dallas.

"Kadınlar tuvaletine benimle giremezsin." "Dışarıda beklerim," diyor.

"Sorun yok. Birkaç dakika sonra iyi olurum." Onun göğsünü okşayıp çenesinin kenarına bir öpücük kondurdum. "Git hokey arkadaşlarınla konuş. Hemen dönerim."

Kimseye çarpmadan tuvalete ulaştım, ama ellerimi yıkarken şansım tükendi.

"Wilhelmina! Seni iyi tanı mıyorsam, benden kaçtığını düşünürdüm." Brooklyn yanıma yaklaşır, gözleri çantasına sabitlenmiş, içinde bir şeyler arar ve rujunu çıkarır.

"Senden kaçmıyorum Brooklyn."

"Öyle değil misin? Nişan partimde benimle hiç konuşmadın bile. Sanki benim adıma mutlu bile değilsin gibi. On yıl önceydi. Ve belli ki Sean'ı unutmuşsun. Yani, sınıfımızın en yakışıklı erkeğini kendine kaptırdın

sınıfımızın en yakışıklı erkeğini kaptın ve o da yılda milyonlar kazanıyor. İkinizin bizden hemen sonra nişanlanmanız ilginç ama. Sean benimle birlikte olmaktan her zaman gurur duydu, ama Dallas ilişkinizi daha yeni onayladı." Gülümsemesi sahte ve yapmacık.

Artık nazik davranmaktan bıktım. Daha güvenli olması önemli değil. "Cidden bunu erkekler konusunda bir rekabete dönüştürmeye mi çalışıyorsun? Lise bitti Brooklyn."

Kollarını kavuşturuyor. "Yine de sen, sınıfımızın en popüler ve şu anda ciddi anlamda zengin olan erkeğiyle birlikte oldun."

Dallas insanlar için sadece bu muydu? En tepeye çıkan kişi mi? Tüm bu aptallıktan bıkmış bir şekilde gözlerimin arasını ovuşturuyorum. Şimdi, derimin altında kıymık gibi hissettiğim soruların cevaplarını istiyorum. "Neden benimle takıldın ki? Kendini daha önemli hissetmek için mi? Sosyal merdivenin hangi basamağında olduğunu daha iyi hissetmek için mi? Sen benim en iyi arkadaşım olman gerekiyordu. O zamanlar Sean'dan uzun zamandır hoşlandığımı biliyordun, ama bu senin için önemli değildi. Ve anlıyorum, böyle şeyler olur, ve açıkçası sen ve Sean birbirinize aitsiniz, ama bana diğerlerinden öğrenmeme izin vermek yerine, onunla baloya gideceğini söylemeliydin. Beni inciten buydu. Aramızdaki sorun bir erkek değildi. Sorun sendin."

Yalan söylememek de yalan söylemek demektir. Yıkılmışım. Kendimi ihanete uğramış ve bir kenara atılmış hissettim. Kullanılıp atılmış gibi. Annelerim beni sevdiklerini hissettirmek için her şeyi yaptılar, ama kalbimin küçük bir parçası her zaman neden terk edildiğimi merak edecek.

"Ne demeliydim? Seninle gitmektense benimle gitmeyi tercih etmesi benim suçum değil," diyor Brooklyn savunmacı bir tavırla.

"Haklısın. Onunla gitmeni asla engellemezdim. Ama bana söylemeliydin. Tek istediğim senin mutlu olmandı, çünkü arkadaşlar birbirleri için bunu isterler." *Bunu nasıl göremedi? O zamanlar bunu nasıl göremedim?*

Yumruklarını sıkar ve omuzlarını geriye doğru çeker. "Sanırım ben çok..."

Elimi kaldırdım. "Özür dilemene gerek yok Brooklyn, özellikle de içten gelmiyorsa. Yeterince uzun süre arkadaş olduk.

yalan söylediğini anlamamı sağlıyor. Sen berbat bir arkadaştın. Zalim ve acımasızdın. İnsanları küçük düşürmek neden kendini iyi hissettiriyor bilmiyorum. O durumu bu şekilde ele almayı seçmenin sebebi ne olursa olsun, ben daha iyisini hak ediyordum." O konuşmadan devam ediyorum, "Bak, Sean'la mutlu olduğunuz için içtenlikle seviniyorum. Senin için gerçekten en iyisini istiyorum ve dürüstçe, umarım iyisindir." Ve bunu istiyorum çünkü bir parçam onu her zaman sevecek, sevmemem gerekse bile.

Bunun üzerine, arkasını dönüp onu arkamda hayretle bakarken bırakıyorum.

Kendimi çok daha hafif hissediyorum, sanki yıllardır beni aşağı çeken bir yükten kurtulmuşum gibi. Ondan uzaklaşırken kalbim biraz daha az kırık. Dallas'ı bulup ona anlatmak istiyorum, ama spor salonuna dönerken görmek istediğim son kişiye rastlıyorum.

"Wilhelmina, bu gece seni ilk kez görüyorum? Harika görünüyorsun." Sean'ın sözleri sonunda biraz karışıyor. Bakışları beni tüylerimi diken diken edecek şekilde süzüyor. "Bazen, dinlemeseydim ne olurdu diye merak ediyorum. *Siktir et*, yine de sana sormalıyım. Göğüslerin sınıfımızdaki en iyisi."

Sıkı bir gülümsemeyeyle göğüslerimle ilgili yorumunu görmezden geliyorum. Görünüşe göre, sarhoş ve ürkütücü olmak şu anki havası. "Brooklyn ile evleneceğine göre, doğru kişiyle birlikte olman iyi olmuş."

Etrafına bakındıktan sonra rahatsız edici bir şekilde yaklaşip sesini alçaltarak konuştu. "O benim ikinci tercihimdi. Sen her zaman benim bir numaramdın. Yani, o vücudun." Göz kırptı ve ifadesi değişti, kaşları çatıldı. "Sen ve Bright'ın birlikte olmanız çok ilginç. Bu nasıl oldu? Özellikle de o sana hep kötü davranırken. O ve hokey arkadaşlarının öğrenci konseyi posterlerini yırtıp attıkları, dolabına notlar koydukları..." Başını eğiyor. "Oldukça acımasızdılar, değil mi?"

Afişler ve notlar konusunda buna inanıyordum, ama şimdiye kadar bunu doğrulayamamıştım. Belki Sean sadece yapabildiği için pisliklik yapıyordur, ama bu yaraları yeniden açıyor. "Biz çocuktuk ve

Dallas o zamanlar çok aptalca şeyler yaptı," diyorum olabildiğince sakin bir şekilde. "Hepimiz yaptık."

Her şeyi fethedeceğimi sanıyordum — bu havalı, yeni, eğlenceli Hemi olacağımı, ama geçmişimle böyle yüzleşebileceğimi bilmiyorum. Brooklyn ile yüzleşmek bir şeydi, ama bu konuşma, Sean'ın sözleriyle ortaya çıkan her acı ve zorlu anı ile zırhımı parçalıyor.

"Ama o seni gerçekten mahvetti. Soyunma odasına gelip, seni baloya davet eden herkesi hokey takımının peşine düşüreceğini söyledi. Seni her zaman en sevdiği oyuncağı gibi ayırdı." Başını sallıyor. "Ama şimdi parası ve şöhreti var, bu da her şeyi telafi ediyor, değil mi?"

Dallas, Sean'ın arkasında belirmeden bir saniye önce ensemdeki tüyler diken diken oldu. Yüzü öfkeyle kaplıydı, dudakları kıvrılmış, "Sen kim olduğunu sanıyorsun da nişanlıma böyle konuşuyorsun?" diye homurdandı.

Gözleri benimkilerle buluştu ve pişmanlığını gördüm, tıpkı benim de hissettiğim gibi.

Sean irkilir ve bir adım geri çekilir, ama göğsünü şişirir. "Ne, gerçeği sevmedin mi, Bright? Senin için fazla mı gerçekçi?"

"Gerçek hakkında hiçbir şey bilmiyorsun, Sean. Wills ile ilişkimizin nasıl olduğunu bildiğini sanma. Sen zaman kapsülünde yaşarken, dünyayı saçmalıklarla doldururken, ben hatalarımı telafi ediyordum. Bir daha asla o bencil pislik olmamak için çalışıyordum. Birçok şeyden pişmanım, özellikle Wills konusunda, ama sana onu baloya davet etmemeni söylediğim için kesinlikle pişman değilim. O zaman ona yaklaşmayı bile hak etmiyordun, şimdi de hak etmiyorsun."

"Peki sen hak ettiğini mi düşünüyorsun?"

"O zamanlar hayır. Ben bir pisliktim ve yanlış şeylere odaklanıyordum. Ama hayatımın geri kalanını bu hataları telafi etmek için harcayacağım."

Başım dönüyor ve kalbim yeniden paramparça oluyor. Dallas'ın beni savunması ne kadar hoş olsa da, çalkantılı geçmişimizin yeniden yüzüme vurulması çok acı verici.

"Hava almam lazım."

Dallas elimi tutmaya çalışıyor ama onu itip en yakın çıkışa doğru koşuyorum, bu acıdan kaçmak için çaresizce.

BÖLÜM 29

HEMI

Kapıları itip sıcak yaz gecesine adım attığımda başım dönüyor. Önümde futbol sahası, sağımda otopark var. Topuklu ayakkabı ve elbise giymiş olmasaydım, annemin evine yürümeyi düşünebilirdim.

Telefonumu çıkarıp onlardan birini arayıp beni almasını istemeden önce, Dallas kapıdan içeri dalar. "Wills, tatlım..."

"Dur! Bana öyle demeyi kes! Kes şunu!" Çok yıkılmış, çok hassas ve çok üzgünüm, bunlarla başa çıkacak durumda değilim. Ama her şey oluyor. Geçmişten ve onunla birlikte gelen duygulardan kaçamıyorum.

Yine mahvolmuş durumdayım. Yıllar önce yaşadığım aynı aşağılanmayı tekrar yaşayacağımdan korkuyorum. Dallas'ın iyi niyetine inanacak kadar aptal olduğum için bunu hak etmiyor muyum?

Bana birkaç santim kala duruyor. "Benim güzel, lanet olası sert kızım, çok üzgünüm." Sanki benim için herhangi bir ejderhayı öldürecekmiş gibi görünüyor. Ama hayatımın bir döneminde, beni mahvetmeye çalışan ejderhanın bir parçasıydı.

Aptal çenem titriyor. Uzaklaşmam gerekirdi, ama bunun yerine omuzlarımı geriye doğru çekip, daha önce hiç yapmadığım bir şey yaptım. "Neden? Neden herkese bana baloya gitmeyi teklif etmemelerini söyledin?" O ana kadar cevabı bildiğimi sanıyordum. Komik olduğunu düşündü. Beni incitmek istedi. Herkes gibi, bensiz daha iyi olacağını düşündü. Daha eğlenceli.

Kendimi çok küçük, çok kırık ve istenmeyen hissettim. Ve burada olmak, tüm bunları yeniden hissetmeme neden oluyor. Bu his, başlangıçlarımdan beri kök salmış ve hayatım boyunca beni takip etmiş.

Dallas'ın gözleri yumuşar ve üzüntüsü hissedilir. "Çünkü sana bunu sormak isteyen bendim ve cesaretimi toplamak için zaman kazanıyordum, böylece bunu yapabilecektim. Sana sormaya korkuyordum. Ben yeterince cesur olsam bile, bana defolup gitmemi söylemek için her türlü nedenin vardı." Saçlarını sertçe eliyle tarar. "Sean her zaman bir pislikti ve öyle kalacak. Daha da kötüsü, sana dokunması, seni kucağına alıp elini tutması fikrine dayanamazdım. Seninle istediğim gibi geceyi geçirme fikrine dayanamazdım. İğrenç, saygısız yorumlar yapardı ve ben buna dayanamazdım. Bunun bana ne yapacağını biliyor musun? Sana layık olmayan birinin senin ilgi odağın olması? Senin istediğin kişi olmak için her şeyi yapardım, ama herkes bunun büyük bir şaka olduğunu düşündüğü için o kadar kafam karışmıştı ki, fırsatı kaçırdım. Her zaman, harekete geçmek için tek bir şansım olsaydı, o da balo olurdu diye düşündüm."

Onun sözlerini anlamam biraz zaman alıyor. O kadar şaşkıyım ki, tek yapabildiğim onun sözlerini tekrarlamak. "Benimle baloya gitmek mi istedin?"

"Evet, ama her şeyi düzeltmediğim için kendimi mahvettim."

"Beni baloya davet etmek mi istedin?" Neden başka bir şey söyleyemiyorum? Dünya eksenini üzerinde dönüyor, yörüngesinde dönüyor ve beni de yanında sürüklüyor.

O başını sallıyor. "Evet. Hem de çok."

"Ama... neden?" Hiç mantıklı gelmiyor. O okulun en popüler erkeğiydi. Herkes onu seviyordu. Herkes onunla baloya gitmek istiyordu.

"Neden?" Dallas kaşlarını kaldırır.

"Evet. Neden?"

"Çünkü sen sensin, Wills. Her zaman sen oldun." "Ben yoğunum. Otoriterim. Her zaman hoş bir insan değilim."

O başını sallar. "Tüm bunlar seni benim dünyadaki en sevdiğim kişi yapıyor. Sen güçlüsün. Dünya senin yumuşak yanlarını hak etmiyor. Okulda sen bir güçtün ve bu değişmedi. Sen zeki ve inanılmazsın, ve ben sadece senin yaptığın her şeyin bir parçası olmak için sana yakın olmak istiyorum. O zamanlar da böyle hissediyordum. Yaz için ayrılacaktım ve baloya birlikte gideceğim kızın sen olmanı istiyordum."

Sana bir buket çiçek getirmek, babamın kamyonetiyle seni almaya gelmek ve bütün gece seninle dans etmek istedim. Senin, benim sadece aptal bir sporcu olmadığımı görmeni istedim. Lanet olsun, hayır diyeceğinden çok korkuyordum. Ama her şeyi mahvettim. Seni incitmek, sonsuza kadar benim en büyük pişmanlığım olacak.

"Anlıyorum." Kendimi kaybetmeden söyleyebileceğim tek şey bu. Her nefes alış ve verişim beni sakinleştiriyor.

Yavaşça çenemi yukarı kaldırdı. "Wilhelmina, seni hiç savunmadığım için gerçekten çok üzgünüm. İnsanların sana zarar vermesine izin verdiğim ve seni korumadığım için özür dilerim. Doğru olanı yapmak yerine, insanların beni havalı bulması için daha çok endişelendiğim için özür dilerim. Büyürken sana bu kadar zarar verdiğim için çok üzgünüm. Sen çok daha iyisini hak ediyordun. Çok daha iyisini hak ediyorsun."

"Teşekkür ederim, Dallas." Bana davranışını kabul edip özür dilemesinin ne kadar iyileştirici olduğunu farkında mı bilmiyorum.

Gülümsemesi hüzünlü ve umut dolu. "Buradan gidelim mi?"

Şaşkın bir şekilde başımı sallıyorum ve o parmaklarımızı birbirine geçiriyor. "Benimle baloya gitmek istediğine inanamıyorum. Neden hiçbir şey söylemedin? Neden son on yıl boyunca bana gerçeği söylemedin?"

"Birkaç kez bu konuyu açmaya çalıştım, ama sen her seferinde beni susturdun. Geçmiş hakkında konuşmak istemediğin belliydi. Bana inanmayacağını biliyordum. Seni suçlamıyorum. Ama bilmeni isterim ki, Sean'a vazgeçmesini söylemeyi planlamıştım. Hepsi bu. O gün okuldan sonra sana soracağını duymuştum. Onun hemen ardından spor dersimiz vardı, ben de onu soyunma odasında köşeye sıkıştırıp yapmamasını söyledim. Ama sınıfın yarısı oradaydı. Hokey takımındaki birkaç pislik araya girip herkesi tehdit etmeye başladı ve olaylar çığırından çıktı. Saçlarını eliyle taradı. "Sonra Sean ertesi gün Brooklyn'e sordu ve bu durumu daha da kötüleştirdi. Seni incitmek istediğim son şeydi. En son istediğim şeydi." Yüzünde acı dolu bir ifade vardı.

"Lisedeki bana aşık mıydın?" diye soruyorum.

Yanakları kızardı. "Aslında, ilkokulda herkesin tartışmada canına okuduğunda başladı, ama evet, son sınıf boyunca sana çıkma teklif etmek istedim. Kış tatilinden hemen sonra neredeyse yapıyordum, ama o gün İngilizce dersinden sonra bana siktirip gitmemi söyledi.

o gün siktir git demiştin. Balo son şansımdı." Başparmağıyla alt dudağını ovuşturur.

"Ve ben Terror'a katıldığımda, nefret etsen bile hiçbir tanıtım fırsatını geri çevirmedin çünkü..." Cümleyi yarım bıraktım, hala kafamda oturtmaya çalışıyordum.

"Kimsenin yapmak istemediği şeyleri yaparak işini kolaylaştırabilirdim. Seninle vakit geçirebildim. Bilerek geç kalmadım. Gergindim ve endişemden dolayı ereksiyon sorunun var."

"Bunca yıldır bana gerçekten ilgi mi duyuyordun?" Bu itiraflar karşısında sersemlemiş durumdayım.

O başını sallar. "Tekrar bir araya geldiğimizde, çoğunlukla kırdığım şeyi düzeltmek istedim, yani erkek arkadaş ya da nişanlı meselesini pek düşünmedim. Ama sana tamamen aşığım ve bir süredir öyle." Alt dudağını ısırtıyor, sanki onu reddedeceğimi bekliyormuş gibi. Dallas'ı hiç bu kadar gergin görmemiştim. Hiç.

Ne kadar korkmuş olsam da, onun doğruyu söylediğine inanıyorum. Ama bu benim için yeni bir şey, bu yüzden ona güvenmek, yüzeyin altında kayalar olup olmadığından emin olmadan bir uçurumdan karanlık sulara atlamak gibi geliyor. Tüm tarihimiz yeniden şekilleniyor, değişiyor, bu yüzden doğru hissettiğim tek şeyi yapıyorum: Takım elbisesinin yakasını tutup ağzını ağzıma çekiyorum. Şaşkın bir ses çıkarıyor, ama kolunu belime doluyor ve diğer eli saçlarıma kayıyor. Dilimi dudaklarının arasına soktuğumda inliyor ve beni kendine sıkıca çekiyor.

Bu, daha önce paylaştığımız diğer öpücükler gibi değil. Öfke ve korku eriyip gidiyor ve aramızdaki çatırdayan enerji patlıyor — sanki yıldızlar patlıyor ve dünya yeniden hizasına giriyor gibi. Bu ham, gerçek ve iyileştirici bir şey. Kalbimi korumak için ördüğüm tüm duvarlar, bu mükemmel öpücükle yıkılıyor. Sanki ruhlarımız ilk kez birbirine değiyor. Bu, yeni, vahşi, güçlü ve dünyayı sarsacak bir şeyin vaadi.

Profesyonel hokey oyuncusu ve her yönüyle iyi bir adam olan Dallas Bright, *bana* içtenlikle ve gerçekten aşık. Bunun içime dolduğunu, kalbimdeki boşlukları doldurduğunu, bana en inanılmaz, beklenmedik umut merhemini verdiğini hissediyorum. Savaştığım tüm o duygular, bastırmaya ve yok etmeye çalıştığım kimya, aniden, acımasızca ortaya çıkıyor.

Ağzımı onunkinden ayırıyorum.

O homurdanıyor, *lanet olası homurdanıyor* ve dudaklarımı geri almaya çalışıyor. "Bekle."

İki kez göz kırpmıyor ve beni bırakıyor. "Üzgünüm. Özür dilerim." "Ne? Hayır. Özür dileme. Beni şimdi eve götür, lütfen." "Eve derken..."

"Kulübeye, böylece bunu lisenin dışında, insanların hayatımızı, özellikle de benim hayatımı daha zor hale getirecek fotoğraflar çekebileceği bir yerde devam ettirebiliriz." Ona gülümserim ve kupayı kazanmanın böyle bir his olduğunu anlarım. Dünya benim ve ihtiyacım olduğunu bilmediğim her şey tam önümde.

BÖLÜM 30

HEMI

İki dakikalık yolculuk, olağanüstü bir cinsel gerilimle doludur. Dallas'tan nefret etmek için harcadığım tüm zaman ve enerji, ona eskiden yaptığı gibi eziyet etmek için özel olarak düzenlediğim her promosyon etkinliği, şimdi duygusuz ve kindar geliyor. Önemsiz ve küçük geliyor. Yıllarca, arkadaşlarını eğlendirmek için bana kasten şaka yaptığını düşündüm.

"Hiç açıklamaya çalışmadın," diyorum yumuşak bir sesle. Boğazım düğümleniyor ve duygularım alev alev yanıyor.

Bir süre sonra başını sallıyor. "Sana artık farklı bir insan olduğuma inanman için bir neden vermeden, bununla uğraşmanın bir anlamı olmadığını fark ettim. Uzun süre sana kötü davrandım, önemsiz şeyleri çok kafama takıyordum, oysa önemli olan tek şey sendin." Arabayı garaja park ederken elimi tutuyor. "Son zamanlarda ise, bu konuyu konuşmak istemiyormuşsun gibi görünüyordu. Ben de başka yollarla iletişim kurmaya çalıştım. Dürüst olmaya hak kazanmak istedim."

Yaptığı her tatlı şey, her yumuşak an, her çiçek buketi, tığ işi şeftali ve masama bıraktığı kahve, bana gerçeği *göstermek* içindi. Beni önemsemediğini. Üzgün olduğunu. Hayatım boyunca nefret ettiğim pislik olmadığını.

Kalbimin etrafına ördüğüm duvarlar yıkılıyor. Giydim zırhım eriyor.

Garaja park ediyor, ama evin önünden geçmek yerine elimi tutup evin arkasındaki patikaya götürüyor, böylece annesi bizi durdurup toplantının nasıl geçtiğini sormasın. Artık öfke ve intikam duygusuyla beslenmeyen yeni bir enerji aramızda kıvılcımlanıyor. Engebeli zeminde ilerlerken bakışlarım onun profilinde sabit kalıyor.

Sanki yakınlarda biri göl kenarında yaz partisi veriyor gibi, düşük tonda müzik ve kahkahalar kulağıma geliyor.

Dallas kulübenin kapısını açar ve ben eşiği geçip onu da yanımda sürüklerim. Kapı kapanır kapanmaz kravatını tutup ağzını ağzıma çekiyorum. Kollarını bana doluyor, bir eli vücudumun kıvrımlarını okşuyor. Parmaklarımı kalın saçlarına geçirip, dillerimiz savaşıp birbirine dolanırken saç tellerini kavriyorum.

Onun dudaklarının yumuşaklığı, ellerinin tenimde dolaşması beni deli ediyor. Onun saçlarını bırakıp ceketini omuzlarından aşağı ittiğimde, ikimiz de arzunun çılgınlığı içindeyiz. Öpüşmeyi bırakıp, "Bu elbiseyi çıkar" diyorum.

"Sen benim en büyük fantezimsin, Wills." Fermuarı bulur ve aşağı çeker, benim onun takım elbisesini çıkarmaya çalıştığım çılgın tavrımın nazik bir karşılığıdır bu.

Karanlık ve gözlerim yavaşça alışıırken, düğmelerini el yordamıyla arıyorum. Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi, Dallas arkasına uzanıp lavabonun üzerindeki ışığı açıyor ve bizi yumuşak bir ışıkla kaplıyor. Gölgeler yüzünde dans ediyor ve gözleri üzerimde dolaşırken omurgamdan bir titreme geçiyor.

Bütün gece yanımda kalan tatlı Dallas, puck'ı korumak için her şeyi yapmaya hazır alfa hokey oyuncusuyla birleşiyor. Birini tahtaya çarpmaktan çekinmeyen aynı adam, aynı zamanda bir tay doğurmuş ve onu palyaço gibi giydirmeme izin vermiş, oysa palyaçolardan nefret ediyor. Ellerimi ellerine alır ve dudaklarına götürür. Nasırlı parmak uçları, omuzlarımdaki askılara ulaşana kadar kollarımın uzunluğu boyunca kayar. Parmaklarını askıların altına geçirir ve hareketi tersine çevirir. Elbisem düşer, kalçalarımdan kayar ve ayaklarımdan dibinde birikir.

"Siktir, Wilhelmina." Parmak uçları sütyenimin dantel kenarını okşuyor. "Seninle burada olmak için kaç kez fantezi kurduğumu söylemek utanç verici."

"Bunu bana söylememeliydin." Başparmakları dantel ve satenin üzerinden meme uçlarımı okşarken iniltiyi geri tutuyorum.

Gözleri yukarı kalkar ve nefis, şeytani bir gülümseme belirir. "Umarım beni pişman edersin, Willy."

Kravatını gevşetirken gözlerimi kısıyorum. "Beni kızdırmak için böyle sesleniyorsun, değil mi?"

"Bu senin dikkatini çekiyor, ki ben her zaman bunu istiyorum." Kravatını çözüyorum. "Bunu içten söylüyorsun, değil mi?"

"Şu anda, burada durup lanet olası bir tanrıça gibi görünerek beni soyman mı? Bu benim kişisel cennetim." Yüzümü ellerine alır ve ağzını ağzımın üzerine eğirir.

Hiç bu kadar istenmemiştim ve bu baş döndürücü, bağımlılık yapan bir duygu. Elleri belime kayıyor, biri aşağıya inerken diğeri omurgamdan yukarı doğru kayıyor. Sütüyenimin kopçasını açıyor.

Bu sefer öpüşmeyi sonlandıran o oldu ve ben, ağzını ağzıma bağlı tutmaya çalışırken hoşnutsuz bir ses çıkardım.

Çenemi nazikçe kavrar. "Seni göreyim."

Ellerimi göğsünden aşağı kaydurdım ve sütüyenim yere düştü. Dallas'ın burun delikleri genişledi ve önümde dizlerinin üzerine çöktü. Göbek deliğimin altına bir öpücük kondurdu ve başparmaklarını iç çamaşırımın bel kısmına taktı. "Bu çok güzel külotu çıkarmama izin verir misin?" diye sordu.

Parmaklarımla saçlarını okşuyorum. "İzin veriyorum."

Parmaklarını kalçalarımın uyluklarına doğru kaydırıyor ve ben de elimi omzuna dayayarak pantolonumu çıkarıyorum. Elleri kalçalarımın gidiyor ve gözleri benimkilerde kalırken eğilip uyluklarımla hemen üstüne öpücük konduruyor. "Mükemmel, muhteşem vücudunun her santimini taparcasına sevmek istiyorum."

"Kesinlikle harika bir yerden başlıyorsun."

O benim cinsel organıma burnunu sürtüyor ve bu devasa adamın önümde diz çökmüş olması, ifadesinin ve dokunuşunun hem saygı dolu hem de açgözlü olması beni bir kez daha hayrete düşürüyor.

Dili beni tatmak için dışarı çıkıyor ve derimde titreyen derin iniltiyle dizlerim neredeyse bükülüyor. Kalkıyor, ellerini kaydırarak kıcımlı kavırıyor ve beni kaldırıyor. Kollarımı boynuna doluyorum ve ayaklarımla sırtına tutunuyorum, o da beni yatağa kadar kısa mesafeyi taşıyor.

Yatağa tırmanır ve beni dikkatlice yorganın üzerine yatırır, kalçaları pantolonunun içinden hissedebileceğim kadar aşağı iner,

sert ve kalın olduğunu hissedene kadar kalçalarını indirir. Aşağı inmeden önce, beni yine yakıcı bir öpücükle yakalar.

"Bekle!" diye bağıyorum.

Hemen durur ve kollarını iterek, endişeyle gözlerini genişçe açar. "Çok mu hızlı gidiyorum?"

"Hayır. Çok hızlı değil. Ama daha az giyinik olmanı istiyorum. Tercihen hiç giyinik olmamanı." Ağzını bana değdirmek için bu kadar istekli olması çok seksi olsa da, bu deneyimi tamamlamak için muhteşem bir manzara da isterdim.

Kendine bakar ve kaşlarını çatır. "Kahretsin. Üzgünüm. Bir görevim var."

Otururum ve pozisyonumu değiştirerek ben de yatağa diz çökerim. "Ama bu kısmı ben yapmak istiyorum."

Elleri düşer ve gülümsemesi midemi ve her şeyimi kaskatı keser. "Evet, hanımefendi."

Gömleğinin son birkaç düğmesini açarken, Dallas'ın parmakları vücudumun kıvrımlarını ve eğrilerini keşfediyor. Boynumun yanını öpüyor. Diğer eli ise uyluklarımın iç kısmına doğru kayıyor.

"Çok dikkatimi dağıtırsın," diye mırıldanıyorum, gömleğini omuzlarından aşağı itip çıkarıyorum.

"Sen benden daha iyi çoklu görev yapıyorsun ve sen çıplakken ve beni soyarken ellerimi kendime hakim tutamıyorum."

Ben tırnaklarımı göğsünde gezdirirken o kulak mememi ısıırıyor, bu fiziksel kondisyona ulaşmak için ne kadar çok çalıştığını takdir ediyorum. Parmaklarım pantolonunun bel kısmında kayarken, o boğazının derinliklerinden derin bir ses çıkarır. Kemerini açar, düğmeyi çıkarır ve fermuarını aşağı çekerim. Bu cazibeye karşı koymak imkansızdır ve elimi boxer şortunun içine sokar, ilk kez onun uzunluğunu avuçlarımla kavrarım.

"Siktir." Dallas boynumun yanına inliyor. Yüzümü avuçlayıp geri çekiliyor, gözleri boxerinin içindeki elime düşüyor. Onu serbest bırakıyorum ve başını başparmağımla okşarken boğazından bir ses çıkıyor. Gözlerimi onun yüzünden, yüz hatlarını yumuşatan ezici coşkudan ya da elimi izlediği yoğun bakışlarından ayıramıyorum.

Ona böyle bir etki yapıyorum. Onu böyle hissettiriyorum. Ve bunu anlamamın bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyorum. Onu. Benim hakkımda ne hissettiğini. Bu çok açık, çok net, ama ben farkında değildim, ona bakışımı etkileyen geçmişte takılıp kalmıştım. Çünkü başka bir şeye inanmaya hazır değildim.

"Yeter," diye bağıyor Dallas. Kalın, şişmiş penisini parmaklarımdan çekip alıyor ve elimi dudaklarına götürüyor. "Bana sonra dokunabilirsin, ama önce ben sana tapınacağım."

Dallas beni tekrar yatağa yatırır ve üzerime uzanır, kalçalarımın arasında yerleşir. Ereksiyonu boxerinden bana baskı yapar. Beni yumuşakça, şefkatle öper ve sonra vücudumda aşağı doğru ilerler, her hassas noktaya dikkatini verir, parmakları göğüslerimin üzerinde kayar, ardından dudakları gelir. Aşağı doğru ilerlemeye devam eder ve memnun bir iç çekişle uyluklarımın arasına yerleşir. Vücudunun yarısı çok küçük olan yatağın dışına sarkıyor, ama kollarını uyluklarımın etrafına doluyor, geniş omuzları beni genişçe açıyor. Dilim en hassas cildimi bulduğunda bakışları yukarı kalkıyor. İlerken gözleri kapanıyor. "Siktir, seni tekrar tatmak için can atıyordum."

Geniş avuç içleri uyluklarımın iç kısmına yerleşir ve dili keşfe çıkarken beni açık tutar. Tüm o yumuşak, nazik tatlılık buharlaşır ve vücudumu öperek aşağı doğru ilerlerken gösterdiği saygı, açgözlü bir açlığa dönüşür.

Bunu daha önce yaptığında, bunun gerçek bir arzudan kaynaklandığını fark ettim. Bütün bu zaman boyunca beni istedi. Saçlarını yumruklayıp, dilinin her emin vuruşuyla ve parmaklarının her kıvrımıyla artan hislerle inledim. Orgazm içimi kapladı, dudaklarımdan onun adı bir çığlık olarak çıktı.

"Evet," diye inliyor. "İşte böyle. Bırak kendini, tatlım. Bunlar benim orgazmlarım ve hepsini istiyorum." Klitorisimi yalıyor, yumuşak dokunuşları beni titretip inlememe neden oluyor. "Ve o ses. O sese asla doyamam."

Amım boşluğa sıkışır ve içimdeki acı genişler. "İçime girmen lazım, lütfen."

"Burada işim bitmedi." Beni diliyle sikiyor.

"Daha sonra tekrar amımı yalayabilirsin, ama şu anda sana ihtiyacım var."

Bakışları yükselir ve kararır. "Affedersin, ne dedin?"

Davranışındaki ani değişimi tam olarak anlamıyorum. Uyluklarımın içini ısıtıyor.

"Sik. Beni senin sikinle doldurmanı istiyorum."

Klitorisime son bir kez yumuşak bir öpücük kondurur ve vücudumda yukarı doğru ilerler, geniş omuzları yuvarlanır, kalın pazıları kasılır. "Tekrar söyle." Her bir meme ucumu emmek için durur. Oral seks sırasında bir şekilde pantolonunu ve boxerını çıkarmış olmalı, çünkü şimdi tamamen çıplak ve muhteşem ereksiyonu, köprücük kemiklerimi öperken iç uyluklarımın iç kısmına sürtünüyor.

"Neyi tekrar söyleyeyim?" İhtiyacımdan deli oluyorum, vücudum aşırı hızda çalışıyor, beklenti beni canlı bir tel haline getiriyor.

"Ne istediğini söyle." Üzerimde dururken ağırlığını ellerine veriyor, ağzı benimkinden bir santim uzakta, penisinin başı bana sürtünüyor.

Onun güzel yüzünü avucumun içinde tutuyorum ve gözlerinde bana olan duygularını görüyorum. Özlediğim her şey. "Sen, Dallas. İçimde olmana ihtiyacım var."

Komodine eğilip üst çekmeceyi açıyor. Bir saniye sonra prezervatif çıkarıyor. Onu elinden alıp folyoyu yırtıyorum. Bana daha rahat ulaşabilmem için pozisyonunu değiştiriyor ve ben de prezervatifi onun boyuna doğru yuvarlıyorum. Sonra tekrar bacaklarımın arasına yerleşiyor.

Vücudumuz birbirine uyum sağlar ve o kalçalarını öne doğru kaydırarak içime girer, tek bir mükemmel hareketle beni doldurur. Ve tüm bu süre boyunca gözlerime bakmaya devam eder. Aramızda bir şey geçer ve bir an için, sadece onunla ilk kez birlikte olduğumu değil, *onun da benimle ilk kez birlikte olduğunu* hissederim.

"Siktir, Wills." Gözleri kapanır ve başını eğerek yüzünü boynuma gömer, dudakları cildimde hareket ederken inler, "Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti."

Beni tattığı zamanki gibi kontrolünü kaybetmesini bekliyorum, ama o sadece ileri geri sallanıyor, sıcak nefesi boynumda hissediliyor. Elimi omurgasından aşağıya doğru kaydırıyorum, onun ateş gibi vücudunu takdir ediyorum. Kıçına ulaştığımda, ona bir şaplak atıyorum, *beni sikmesi için* cesaretlendiriyorum. Ama o nazikçe sallanmaya devam ediyor. Elbette, bu hoş bir his. Evet, samimi bir hareket, ama ben onun kadar hazır değilim.

O benim için hissettiklerini anlamak için yıllarca zamanı vardı, benimse yarım saatim vardı. Bu yüzden başımı çevirip, onun genelde bana yaptığı gibi onu kızdırmak için bir şey yapıyorum.

Dudaklarımı kulağına yaklaştırıp, "Booooo" diye fısıldadım.

Kalçaları hareket etmeyi bırakır ve başını kaldırır, kaşları en lezzetli şekilde çatılır.

Gülümsememek için kendimi zor tutuyorum.

Kaşları kalkar. "Bana *boo mu* diyorsun lan?" "Ne yapıyorsun?"

"Ne demek ne yapıyorum? Seninle sevişiyorum." Yüzündeki ifade hem inanılmaz hem de kararlı.

"Tatlım." Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. "İzleyicileri çılgına çeviriyorsun. O pis ağızla bana ahlaksız şeyler vaat ettin. Ve az önce çaresiz bir adam gibi amımı yaladın. O yüzden, şu anda gerçekten istediğim şey, o enerjinin bir kısmını, şu anda takıntılı bir adam gibi beni bu yatağa sikmek için kullanman."

Dilini üst dudağına dokundurur.

"Uslu bir çocuk ol ve bana neyin var göster," diye alay ediyorum.

Parmaklarıyla yanağımı okşar, çok tatlı ve nazik bir şekilde. "Bunu istediğinden emin misin?"

"Seninle sevişmek mi? Evet, kesinlikle eminim."

"Tamam. Yapabilirim." Burnumun ucunu öper. "Senin için." Dudakları benimkine dokunur. "Sıkı dur tatlım, hayatının en heyecanlı yolculuğuna çıkacaksın."

Gülmeye başlıyorum, ama o, sırtımın en üst noktasına kadar çekip kalçasını öne doğru ittiğinde, gülüşüm bir çığlığa dönüşüyor. Yatakta yukarı kayıyorum ve bir elimi başlığa dayayıp, diğer elimle onun gergin ön kolunu kavriyorum. Tanrım, ön kolları harika.

Kötü bir kaş kaldırıyor. "Daha fazlasını mı istiyorsun?"

"Lütfen, teşekkürler, evet."

Dilini alt dudağına sürter ve kalçalarını geri çeker. Bir an için boşluk hissedirim. Bu sefer hazırım ve kalçalarımı yukarı kaldırarak onun itişine karşılık veririm.

"Oh, lanet olsun," diye inlerim. Pelvisi tam da doğru şekilde klitorisime sürtünüyor.

Dallas muhteşem bir ritimle başlar ve her itiş beni daha da yükseğe çıkarır, beni mutluluğun sınırına yaklaştırır. Onun yakışıklı olması, sıkı kasları, keskin çenesi ve yoğun ifadesi hiç de fena değil. Yatak gıcırıyor ve her vuruşta başlık duvara çarpıyor. Ve mahremiyetimiz olduğu için çok, çok mutluyum, çünkü çılgınlık içindeki inlemelerimi tutamıyorum. Sikişmek var, bir de Dallas tarafından *sikilmek* var. Pozisyonunu değiştiriyor ve kolunu dizimin arkasına geçirerek açıyı değiştirip itişlerini derinleştiriyor. Ritmi hiç bozulmuyor ve hızını kesmiyor. Her nefes nefese kalışım, inlemem ve tırnaklarımı derisine geçirmemle birlikte beni daha sert sikiyor. Bu, hayatımın en iyi seks, hiç şüphesiz.

"Şu haline bak, sikimin her santimini lanet bir tanrıça gibi alıyorsun." Dallas yanağımla okşadı, kalçalarının benimkilere çarptığı şekildeki sertliğiyle nazik bir tezat oluşturuyordu. "Seni istediğin gibi sikiyor muyum?"

Başımı sallıyorum. "Çok iyi, Dallas. Orayı tekrar okşa."

Dudakları memnuniyetle kıvrılır ve belimden aşağısı kasılır. "Yakında benim için iyi bir kız olup bir orgazm daha yaşayacak mısın?"

Yatağın kenarına tutunarak kaymamaya çalışıyorum. "Beni sikmeye devam et, o zaman büyük ihtimalle olur," diyorum nefes nefese. Uçurumun kenarındayım, düşmemek için mücadele ediyorum çünkü bunun bitmesini istemiyorum. Ama sonra Dallas gidip o büyük, güzel, kirli ağzını açıyor ve beni uçurumdan aşağı itiyor.

"Senin benim sikimde boşalmanı, bu mükemmel amcığın beni bir yumruk gibi sıkmasını hissetmek için sabırsızlanıyorum." Her nasılsa, tüm cümleyi homurdanarak söylüyor.

Ve bu kadarı yeter. Birkaç kirli kelime ve sert darbeden sonra, tüm dünyam zevk girdabına dönüşüyor. Duygularım beni dönüştürürken gözlerim yukarı doğru dönüyor.

"Oh, hayır, hayır, hayır." Dallas avucuyla çenemi kavrar. "Gözlerini aç, güzelim. Sana ne yaptığımı görmeme izin ver."

Onları açmak için mücadele ediyorum ve dalga dalga gelen mutluluk beni sararken onun bakışlarıyla karşılaşıyorum. O anın samimiyetinde boğuluyorum. Dallas'ın gözlerinde yakaladığım ve tuttuğum duygular nefesimi kesiyor.

Orgazmın zirvesine ulaşana kadar Dallas kendini bırakmıyor. Vücudu titreyerek, yüzünde şiddetli bir ifadeyle kendini bırakırken çok güzel görünüyor.

Bizi yana çevirip bacağıma kalçasına doluyor, beni öperken bizi bir arada tutuyor, yumuşak ve yavaş.

"Merhaba." Parmaklarımı terli saçlarında gezdiriyorum.

"Selam." Burnumun ucunu öper. "İyiymi, değil mi?" "En azından on üzerinden yedi."

"Pfft. Coşkulu tavırların bana senin bir yalancı olduğunu söylüyor." O gülümsüyor ve bu benim kalbimi çarpıtıyor.

"Tamam. İyi iş çıkardın. Ama bu senin başına vurmasın. Sonraki performansların notunu düşürebilir, bu yüzden en iyi performansını sürdürsen iyi olur," diye alay ediyorum.

"Senin coşkunu dizginleyemezsen, gelecekte performansımı biraz düşürmem gerekebilir."

"Bu ne demek?"

"Yatakta biraz gürültölüsün."

Onu itmeye çalışıyorum ama o belimi daha sıkı sarıyor. "Sen bir pisliksin!"

"Şaka yapıyorum." Gözleri parlıyor. Neşeli.

"Hayır, şaka yapmıyorsun." Gözlerim parlıyor. "Ailenin evin diğer ucundan duyabileceğini düşünmüyor musun?"

"Hayır. Ayrıca, lütfen her zaman bu kadar sesli ol. Buna bayılıyorum. Ve tırnakların, her zaman tırnaklarınla beni bıçaklamaya çalış. Özellikle seks sırasında. Bu beni tahrik ediyor dediğimde şaka yapmıyordum."

"Nişanlandığımızdan beri söylediğin her şey doğru mu?" diye düşünüyorum.

"Sana hiç yalan söylemedim. Toronto'ya taşındığımızdan beri bir kez bile."

Kaşını okşuyorum. Ne yapacağımı bilmediğim birçok duygu var içimde. "Gerçekten benimle evlenmek istiyor musun?" diye fısıldıyorum.

"Evet." Başını sallar ve gülümsemesi hüzünlü bir hal alır. "Biliyorum, biraz tersine gidiyoruz, ama şimdi resmi olarak benim kız arkadaşım olur musun, sahte değil, gerçek anlamda?" Sanki hayır dememi bekliyormuş gibi gergin bir şekilde yutar.

Burnunun ucunu öpüyorum. "Evet. Senin gerçek kız arkadaşın olacağım."

"Tanrıya Şükür en iyi halimi ortaya koydum."

Beni öper ve yeniden başlarız, ama bu sefer onun yumuşak ve tatlı olmasına izin veririm. Çünkü onun ihtiyacı olan budur ve yaşadığımız onca Şeyden sonra, ikimiz de biraz Őefkat hak ediyoruz.

BÖLÜM 31

DALLAS

Wilhelmina'nın muhteşem çıplak vücuduna sarılmış olarak uyanıyorum. O sıcak ve hala uyuyor. Bu rahat yatağı terk etmek hiç istemiyorum, ama bugün harika sürprizlerle dolu önemli bir gün, bu yüzden gerçekten harekete geçmeliyim. Yine de, bir dakika daha yatakta uzanıp, muhteşem hayatımın parıltısının tadını çıkarıyorum. Dün geceki seks hayatımı değiştirdi. Hayatımın en iyi seksi oldu, özellikle de ikinci turda bana onunla tatlı, tatlı bir aşk yaşatması.

Ereksiyonum gerçek bir sorun haline geldiğinde ve kendimi rahatlatma ihtiyacım görmezden gelinemeyecek kadar fazla olduğunda, dikkatlice yataktan kalkarım.

Tuvalete gitmem mantıksız bir şekilde uzun sürüyor ve çıktığımda Wills artık yatakta değil. Ne yazık ki, artık çıplak da değil. Ama benim Terror tişörtlerimden birini giyiyor ve bu tişört, onun mükemmel kışının kıvrımlarını ortaya çıkarıyor. "Ne muhteşem bir sabah. Kahve yapıp salıncakta oturalım." Kollarını başının üzerine uzatıp yüksek sesle esniyor. Çok geç olana kadar onun kapıda olduğunu fark etmiyorum.

"Tatlım, bekle." Aceleyle dün geceden kalma boxer şortumu giyerken, neredeyse yatağın köşesine yüzüstü düşüyordum. Tam o sırada, annem kapıyı açmak üzereyken odanın diğer ucuna doğru sendeleyerek gittim. Annem ön verandanın girişinde duruyordu, elinde bir tepsi dolusu pişmiş ürünler ve taze meyveler vardı ve yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

Ama Wills'i olduğu yerde donduracak olan, annemin arkasında duran şeydi.

Bahçenin bir tarafı çadırlarla dolu, diğer tarafında ise piknik masaları ve kahvaltılıklarla dolu bir büfe var. Suyun yanına büyük bir gölgelik çadır kurulmuş ve Muskoka sandalyeleri ateş çukurunun etrafında hala yanıyor. Shilpa, babamla

babamla heyecanlı bir şekilde konuşan Shilpa, xml-ph-0007@deepl.internal bizi ilk fark eden kişi. xml-ph-0008@deepl.internal bizi fark edince kaşları yükselir.

Annemin yüzü, giysilerimizin eksikliğine rağmen aydınlanır. "Oh, iyi! Uyandınız!"

Shilpa merdivenleri tırmanır ve Wills'i sıkıca kucaklar. "Sürpriz!" Onu bırakır, ama kenara çekilmez, muhtemelen Wills'i diğerlerinin gözlerinden korumak için.

"Ne oluyor böyle? Neden herkes burada?"

"Bu senin nişan partin." Wills'e bir çanta uzatır. "İçinde senin için bir gömlek var. Gidip giyin ve bize katıl. Sonra bana dün gece olanları anlatırsın." Göz kırpar ve Wills'i bana doğru iter.

Elimi beline doladım ve onu kabine geri çektim. "Birazdan dışarı çıkacağız."

Kapıyı kapatırım ve o arkasını döner. "Shilpa da burada."

"Evet. Dred hariç çoğu arkadaşımız geldi. Çalışması gerektiği için gelemedi ama selamlarını gönderdi. Rix'in en iyi arkadaşı Essie, istersen makyajını yapmak için burada."

"Essie burada mı? Bunun için Vancouver'dan gelmedi, değil mi?"

"Sanırım Toronto'ya geri taşınacağı için daire arıyor." O bir makyaj sanatçısı ve batı kıyısında yaşıyor.

"Doğru. Mantıklı." Wills başını sallar. "Bunu kim ayarladı?"

"Annem yazın sonlarında bir parti düzenlemeyi düşünmüştü, ama senin programın çok yoğun, özellikle de sonbahar promosyonlarını hazırladığın Ağustos ayında. Ayrıca kadınlar takımında daha fazla proje üstleniyorsun." Ellerimi kollarında gezdiriyorum. "Yeniden bir araya gelmenin senin için zor olacağını biliyordum ve hafta sonunu seni destekleyen ve benim gibi seni seven insanlarla bitirmenin iyi olacağını düşündüm."

Wills bana göz kırptı.

Onun ruh halini okumakta oldukça iyiyim, çünkü ona takıntılı bir şekilde zamanımı harcadım, ama onun ifadesini çözemiyorum. "Yanlış mı yaptım? Bebeğinizi buraya getirmek yanlış bir hareket miydi?" Onun stresini azaltmak istedim, artırmak değil.

Kafasını sallar ve manikürlü parmaklarını dudaklarına bastırır.

Dud

akla "Üzgün müsün? Kafanda neler olduğunu söyle bana." Ellerimi rı.

ellerimi omuzlarına koyuyorum.

"Üzgün değilim. Sadece... Çok fazla duygu var içimde ve bunlar çok büyük," diye fısıldıyor.

"Büyük duygularla başa çıkabilirim. Hepsini istiyorum." Davetkar bir hareket yapıyorum. Onun güvenebileceği kişinin ben olduğumu, kalbini koruyacağımı kanıtlamak istiyorum. "Bana anlat."

Gülüyor, ama sulu gözlerini tavana çeviriyor. Ellerini beline koyuyor.

"Ciddiyim, gerçekten. Duygularını bana aktar. Her şeyi kabul ederim. Beni incitenleri bile."

Derin bir nefes alır. "Şu anda ağlamak istemiyorum."

Kollarımı ona doluyorum ve onu kendime çekiyorum. Bana çok yakışıyor, tüm yumuşak kıvrımları benim sert hatlarımla birleşiyor. "Bana ağlayabilirsin. Ne tür gözyaşları olduğu umurumda değil. Mutluluk gözyaşları, duygusal gözyaşları, adet dönemi gözyaşları, harika orgazm gözyaşları ya da erkek arkadaşın sahte nişanımızı kutlamak için tüm arkadaşlarımızı davet ettiği ve sen de tüm bu duygularla ne yapacağını bilemediğin için akan gözyaşları olabilir."

"Aman Tanrım, çok saçmalıyorsun." Kollarını boynuma doladı. "Tüm arkadaşlarımızı davet ettiğin için teşekkür ederim. Sahte nişan olsun ya da olmasın, tam da ihtiyacım olan şey bu."

"Güzel. Doğru anlamış olmama sevindim." Dudaklarımı onun başının üstüne bastırıyorum. "Destek gördüğünü hissetmeni istiyorum. Bu hafta sonu senin için zor geçtiği için üzgünüm ve olanlar hakkında dürüst olmak için dün geceye kadar beklediğim için özür dilerim."

Willy geriye yaslanıp bana bakar, gözleri yaşlarla parıldamaktadır. "Gözümün önündeki şeyi göremediğim için üzgünüm."

Kafamı sallayıp yanağını okşarım. "Özür dileme. Uzun bir geçmişimiz var, ama umarım bir geleceğimiz de vardır."

O, ensemdeki saçları parmaklarıyla okşadı. Küçük bir çekişle, ben de onun dudaklarına eğildim. Yılların özrüyle dolu yumuşak bir öpücüktü.

Ellerim kendi iradeleriyle hareket ederek sırtından aşağı kayıp kalçalarını avuçlar.

Wills geri çekildi, kaşlarını çatarak. "Bir saniye bekle."

Bir kaşımı kaldırarak sorguladım.

"Dışarıda çadırlar var."

"Evet." Biz toplantıya gitmeden önce neredeyse ortaya çıkacaklardı, ama Ashish biz oradan ayrılana kadar onları geri tuttu.

"Arkadaşlarımız ne zamandır buradalar?"

"Biz toplantıya gittikten sonra gelmeye başladılar," diyorum.

"Yani dün gece geri döndüğümüzde buradaydılar?"

"Evet."

"Nasıl oldu da onları fark etmedim?" Soru daha çok bir suçlama gibi geliyor.

"Beni soyarken biraz meşguldün."

Göğüs ucumu çimdikledi. "Neden bana söylemedin o zaman?" Gözleri dehşetle büyüdü ve sesi fısıltıya dönüştü. "Dün gece çok gürültü yaptım."

"Muhtemelen çoktan uyumuşlardır."

Uyuyorlardı. Geri döndüğümüzde sesler duydum ama bariz nedenlerden dolayı onları görmezden gelmeyi tercih ettim.

Bana bir bakış atıyor.

"Tatlım." Elini tutuyorum ve yüzüğün olduğu elinin sırtını öpüyorum. "Dün gece burada kalanlar sadece en yakın arkadaşlarımız. Sana birden fazla kez zevk verme yeteneğimden dolayı kimse sana kızmayacak."

Bana çok tanıdık bir bakış atıyor ve bu bakış beni hemen tahrik ediyor. "Bana söyleseydin, bu kadar... sesli olmazdım."

"Özür dilerim."

Dolgun dudaklarını büzüyor. "Hiç de üzgün değilsin."

Kafamı sallayıp sonra başımı sallayarak onaylıyorum. "Tamam, bu bir yalandı. Seni o şekilde becerdiğim için üzgün değilim, ama sürprizi bozduğum için bana biraz kızgın olabileceğin için üzgünüm." O dudaklara karşı koyamıyorum, bu yüzden denemiyorum bile.

"Ne yapıyorsun?"

"Özür diliyorum." Kolumu tekrar ona doluyorum. "Dudaklarımla."

Ağzının kenarını okşadığımda yumuşuyor ve bana izin veriyor. Elleri kollarımı yukarı doğru kayıyor, bir an durup pazılarımı sıkıyor

ve sonra omuzlarıma doğru devam ediyor. Dillerimiz birbirine dolanırken tırnakları derime batıyor ve sanki bundan zevk aldığı için kendine kızmış gibi küçük bir inilti çıkarıyor. Bu çok mantıklı, çünkü dün gece arkadaşlarımızın benim adımı haykırdığını duymuş olma ihtimali oldukça yüksek. Dürüst olmak gerekirse, o anda, son on yıldır özlem duyduğum kadının içinde olmanın ne kadar inanılmaz olduğuna odaklanmıştım, onların ne duyup ne duymadıklarını düşünmeye vaktim yoktu.

Sertleşmiş penisim karnına değdiğinde, ellerini göğsüme koyarak ağzını tekrar ele geçirmemi engelliyor. Aramıza bakıyor, dudaklarında sinsî bir gülümseme belirliyor ve tırnaklarını göğsümde aşağı doğru sürüklüyor. Elinin boxer şortunun bel kısmının altına kaymasını ve muhteşem sıcak, yumuşak avucunun ereksiyonumu kavrayışını izliyorum.

Bana anlamlı bir bakış attı. "Beni kızdırmak seni tahrik ediyor mu?"

"Seninle ilgili her şey beni tahrik ediyor." Bu doğru.

"Hmm... Bu belirsiz, güvenli bir cevap." Wills ahşap zemine diz çöküyor ve ereksiyonumu serbest bırakıyor. "Uslu bir çocuk ol ve boxerını aşağı indir, Dallas."

Arkadaşlarımız kesinlikle bekleyebilir. Ondan gömleğini çıkarmasını rica etmek istiyorum. Ayrıca, yere diz çökmemesi için ona bir yastık vermek istiyorum, ama o zaman bana dokunmayı bırakması gerekecek.

Dili alt dudağını yalıyor ve eğiliyor. Sıcak nefesi başını okşuyor. Sikim onun yumruğunda titrer. O başını çevirip yanağını sikimin gövdesine sürtünce inlerim. Bu sert, taviz vermeyen kadının dizlerinin üzerine çöküp mutlu bir kedi gibi sikimi yalamasını izlemek çok seksi. Yüzümü onun bacaklarının arasına gömmek ve bu kadar harika olduğu için teşekkür etmek olarak onu saatlerce boşaltmak istiyorum.

"Sen çok güzelsin," diyorum. "Söylediğim her şeyi yapacak mısın?"

Her şeyi. Onun otoriter tavırlarını seviyorum. "Evet, Wills. Ne istersen. Senin olabilir."

Dudakları ucuna dokunur ve dizlerim neredeyse çöküyor. "Dün gece heyecanımı dizginlememi söylememen çok kötü, aksi takdirde

sorununa yardımcı olmak isterdim." Dudaklarını başıma bastırır ve sonra ayırır, eylemleri sözleriyle çelişir, beyin eriten bir emiş uygular. Başım dudaklarının arasında kaybolur ve dilini döndürür.

Neredeyse kendimi rezil edip o anda boşalacaktım. Bir saniye önce dudakları penisimin başını sarmışken, bir saniye sonra onu boxerime geri sokup ayağa kalkıyor.

"Neden duruyorsun?"

"Herkes dışarıda bekliyor." Göğsümü okşadı. "Merak etme. Ağzım hiçbir yere gitmiyor ve bu sana, daha sonra sana nasıl kullanacağımı düşünmek için zaman verecek. Küçük bir ceza kimseye zarar vermez. Giyinip arkadaşlarımıza merhaba demeliyiz." Popomu çimdikliyor ve omzunun üzerinden cüretkar bir göz kırpmıyor, sonra banyoya girip kilidi kapatıyor.

BÖLÜM 32

DALLAS

"Son birkaç gün içinde işler açıkça gelişti," diyor Ash, o sabah biraz sonra ailemin bahçesinde kahvelerimizi yudumlarken.

Roman, Hollis, Tristan, Tristan'ın ortanca kardeşi Nate ve Flip at nalı oyunu oynuyorlar. Flip'in hokey dışında her şeyde ne kadar berbat olduğu beni her zaman şaşırtıyor.

Kızlar, sahile yakın bahçede kurulan birçok piknik masasından birinde oturuyorlar. Hepsi Badass Babe Brigade tişörtlerini giyiyorlar ve Wills'inki üzerinde Queen of the Badass Babe Brigade yazıyor. Gülümsemesi parlak ve güzel, ve her ağzına baktığımda, yeniden sertleşiyorum. Daha sonra işkence görmeyi çok dört gözle bekliyorum. Ancak, yarın sabah çalışacağı için Toronto'ya dönene kadar beklemem gerekecek gibi hissediyorum.

"Ona gerçeği söyledim."

"Sonunda." Çenesini ovuşturuyor. "Belli ki her şey yolunda gitmiş."

"Evet. Uzun zamandır bekliyordum." Bir yük kalktı ama şimdi yeni bir yüküm var. Etrafıma bakıp kimse konuşmamızı duymadığından emin olduktan sonra sesimi alçaltıyorum. "Resmi olarak benim kız arkadaşım olmayı kabul etti."

O başını sallar. "Peki ya nişan?"

"Umarım o da sonunda bunu kabul eder."

Onun da benim bugün olduğum yerde olmasını istiyorum — tüm ailemiz ve arkadaşlarımızla çevrili, birlikte hayat yolculuğumuzun başlangıcını kutlarken çok mutlu. Ama Wills için bu hala bir oyun. Benim için ise, bu şimdiye kadar istediğim her şey.

Lise hokey arkadaşlarım ve bizimle kutlama yapmak için eve dönüşlerini erteleyen Wills'in öğrenci konseyi arkadaşları gelmeye başlıyor. Wills onları kızlara tanıtıyor ve bir an için onun gerginliğini hissediyorum, ama Badass Babe Brigade her zaman onun arkasını kolluyor ve öğrenci konseyi arkadaşları her zaman Wills'i saygı ve takdirle karşılayan iyi insanlar oldular, bu yüzden hepsinin iyi anlaşması gayet normal.

Lise hokey arkadaşlarım havalı davranmaya çalışıyorlar, ama hepsi Terror hayranı, bu yüzden ortam biraz çılgınlaşıyor. Kardeşlerim öğlen saatlerinde daha fazla yiyecek ve içeceklerle geliyorlar.

Paris bir bira açar ve kalabalığı süzer. "Sheep's Asses nerede? Yoksa kendilerini gösteremeyecek kadar mı iyiler?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Onlar daha iyi bilmeli."

"Bu, onlara hak etmedikleri bir değer biçmek olur." Çenesini Wills'in yönüne doğru eğiyor. "Badass Babe Brigade mi?"

"Onlar Wills'in kız takımı," diye açıklıyorum.

Paris kolunu koluma takar. "Lisedeki halinden çok farklı, ama aynı zamanda aynı, anlıyor musun? Burası onun gibi biri için çok dar bir yerdi. Her zaman kendisi olmak için mücadele etmek zorunda kaldı, ama şimdi her şeyin merkezinde, değil mi?"

"Evet, gerçekten öyle. Hepimizin bu kadar sıkı fıkı olmamızın en büyük nedenlerinden biri o."

"İyi iş çıkardın, ağabey. O senin için mükemmel bir kadın." "Evet, öyle."

Motorun gürültülü uğultusu bir an için konuşmayı imkansız hale getirir. Ardından gelen rüzgâr, insanların plastik bardaklarının devrilmesini önlemek için çabaladıkları bir an yaratır. Bir deniz uçağı üstümüzden geçer ve aniden Wills'in anneleri iskelenin ucuna koşarak ellerini başlarının üzerinde sallamaya başlarlar.

"Ne oluyor?" diye bağırır Flip.

"Kardeşlerim geldi," diye bağırır Wills. Masadan kalkıp annelerinin yanına iskeleye gider.

"Hemi'nin kardeşi pilot falan mı?" Ash tekrar benim ve Paris'in yanına yaklaşır.

"Ya da öyle bir şey," diyorum. "Isaac büyük bir şirketin sahibi ve Sam'in ne iş yaptığını bilmiyorum, ama

gizli ajan ya da sorun
Çözücü olsa
şasırmam." "Huh."

"Muhtemelen oraya gidip merhaba demeliyim."

"Muhtemelen, evet," Ash de aynı fikirde.

Ama ben rıhtıma gidip onlara katılmak için harekete geçmiyorum. Çoğunlukla kendimi dizginlenemeyen enerjinin saldırısına hazırlıyorum. Ve hala onun kardeşlerinden biraz korkuyorum.

"Vay canına. Sandy çok mu küçük, yoksa Sam çok mu büyük?" diye soruyor Paris. "O çok büyük."

"O bir efsaneydi." Paris parmağıyla saçını döndürüyor.

"Ne anlamda?" Ona yan gözle bakıyorum. "Bu ne?" Saçlarına dolanmış elinin arkasını hafifçe vuruyorum.

O da bırakır ve omuz silker. "Lise futbol takımının oyun kurucusuydu. Dorie'nin ablası onunla birkaç kez çıkmıştı ve aralarında bir şeyler olmuştu..."

" diye eliyle işaret eder. "O sıradan birinden çok daha büyüktü ve görünüşe göre hala öyle." Beni ileri iter. "Gidip merhaba demelisin. O senin kayınbiraderin olacak."

Ash ve Paris'in güvenli ortamından ayrılıp rıhtıma doğru yöneliyorum. Ama Sam uçaktan iner inmez — bakımlı sakalı, pilot gözlükleri, siyah takımı ve siyah ayakkabılarıyla 007 ajanı gibi görünen — eski sınıf arkadaşlarımız tarafından kuşatılıyor.

Isaac gözlerini devirerek yanından geçip gider. Bu özel gün için haki şort, polo tişört ve Birks ayakkabılar giymiştir. Ayakkabılar dışında, golf sahasından çıkmış gibi görünür. Wills'in anneleri Isaac'ın yanına geçer. Beni kendine doğru çekip sırtımı sıvazlayarak samimi bir erkek kucaklaşması yapar. "Seni görmek ne güzel, dostum."

"Sen de. Uçarak geldiğin için teşekkürler. Desteğin için minnettarız," diyorum. "Küçük kız kardeşimizin nişan partisini kaçırarak değiliz ya. Bu büyük bir

olay." Omzunun üzerinden bakıp sesini alçaltıyor. "Ayrıca, lise yılları onun için pek kolay geçmedi, bu yüzden bugün birini gömmek gerekirse diye hazırlıklı olmak için gelmeyi planlamıştık."

"Cenaze töreni planlamanıza gerek yok," diye onu rahatlatırım.

"Cenazeler ölen insanlar içindir. Biz sadece onları ortadan kaldırırız."

Gülümserim, ama gülümsemem boğazımda kalır. Cidden, şaka mı yapıyor, ciddi mi, anlayamıyorum.

"Isaac, dostum! Seni görmek ne güzel!" Manning gelip sırtımı samimi bir şekilde okşadı.

"Birkaç yıl oldu." Isaac da ona sarılır.

"Bir bira içip sohbet edelim." Manning, Isaac'ı yiyecek ve içecek çadırına doğru yönlendirir.

Sam, heyecanlı parti katılımcılarının arasından geçerek Wills'in omzuna kolunu atar. Wills, Sam'in yanına sokulmuştur ve annelerine veya kardeşlerine benzemese de, onların bir aile oldukları açıktır.

"Herkes burada olduğuna göre fotoğraf çekilmeliyiz!" Georgie alkışlayarak söyler. "İki aile de. Hepimiz birlikte!"

Bir tarafta benim ailem, diğer tarafta Wills'in ailesi toplanır ve arkadaşlarımız arka arkaya fotoğraf çeker. Wills koluma sarılır ve kameraya gülümser. Mutluluktan uçuyorum ama onun nerede olduğunu merak ediyorum.

Fotoğraf çekimi bittiğinde, Sam Roman'la fotoğraf çektirmek için ısrar ediyor.

Eğilip Wills'in şakağına öpücük konduruyorum. "İyi misin?"

"Evet, iyiyim. Tüm sevdiklerimin burada olması çok güzel. Kardeşlerimin gelmesi de büyük bir sürpriz oldu, Sam her zaman ilgiyi üzerine çekse de." Gülümsüyorum.

"Onun futbol oynadığını unutmuşum."

"Çoğunlukla insanları bayılttırmaya çalışırdı." Tırnakları koluma batıyor. "Oh, lanet olsun. Geldiler."

"Kim geldi?"

"Sence kim?"

Kalabalığı taradım ve Sean ile Brooklyn'i partinin kenarında, ortama hiç uymayan bir şekilde dururken buldum.

Sanki kızlar Wills'in düşmanının gelişini hissetmiş gibi, Shilps önderliğinde ortaya çıktılar. "Her şey yolunda mı?"

"O burada," diyor Wills.

Shilpa'nın dudakları neredeyse hırlamaya benzer bir şekilde kıvrılır. Omuzlarını geriye doğru çeker. "Ne cüret!"

Hammer, Shilpa'nın kolunu tutar. "Bu tarafa geliyorlar."

"Senin yanındayız kızım,"
diyor Rix. Bu kadınları
seviyorum.

Brooklyn, Sean'ın elini sıkıca tutarak bize doğru gelirken, altını ıslatacakmış gibi görünüyor. "Merhaba." Çılgınca elini havada sallıyor.

"Gelebilmen çok güzel," diyor Wills sıkı bir gülümsemeyle.

Elinin arkasını okşadıktan sonra kollarımı kavuşturup öne çıkarak Brooklyn ve Sean'a sert bir bakış attım. "Hayır."

Brooklyn'in gözleri etrafta dolaşıyor ve Sean şaşkın görünüyor. "Hayır, ne?"

"Buraya gelemezsin. Wills ile konuşamazsın. Bizimle kutlama yapamazsın. Yaptığın onca pislikten sonra olmaz. Hala da yapmaya devam ettiğin onca pislikten sonra olmaz. Burada hoş karşılanmıyorsun," diye bağırırım.

Brooklyn yüzü kızarıırken alaycı bir şekilde güler. "Zaten gelmek bile istemiyordum." Sean'ın elini tutar. "Gidelim."

Sean göğsünü şişirir. "Onlar da bizim arkadaşlarımız."

"Bugün değil. Bugün Wills, ailemiz ve arkadaşlarımızla ilgili. Ve bu sana dahil değil."

"Burada her şey yolunda mı?" Sam gözlerini kısar. "B ve S. Bu ne hoş olmayan bir sürpriz. Sizi kim davet etti?"

"Tam çıkıyorlardı," derim Sam'e.

"Sizi dışarıya kadar geçireyim." Sam kocaman kolunu onların omuzlarına atar ve geldikleri yöne doğru yönlendirir.

Shilpa bana dönüyor. "Ona gerçekten kızmak istedim, ama bu harikaydı."

Babe Brigade alkışlar. Wills gömleğimin önünü tutup ağzımı kendininkine yaklaştırır. "Bu kadar iyi bir erkek arkadaş olduğun için sana daha sonra çok müstehcen şeyler yapacağım."

"Bunun için çok heyecanlıyım."

Shilpa bizi ayırır. "Aileniz izliyor. Şimdilik PG seviyesinde kalın."

"Haklısın. Teşekkürler." Wills geri çekilir ve ellerini kalçalarının üzerinde gezdirir. "Bu çok tatmin ediciydi."

"Eğlenceli bir içkiyle kutlayalım." Shilpa bana göz kırpar ve kızlarla birlikte geçici bara doğru yönelir.

Brooklyn ve Sean'ı bir kademe aşığı indirmek, en sevdiğim on şeyden biridir. Wills'in arkadaşlarımız ve ailemizle çevrili, gülüp gülümserken, gerçek ve muhteşem haliyle olduğunu görmek de öyle. Sevildiğini, her zaman onun yanında olacak gerçek, samimi arkadaşları olduğunu hatırlatılması gerekiyordu. Onu olduğu gibi sevdiğimizi.

Bir saat sonra, yanıma yaklaşır. Kolumu omzuna atar, belime sarılır ve başparmağını kemerime takar. "Bugün bunu gerçekleştirdiğin için teşekkür ederim."

Onun şakağına öpücük kondurdum. "Seni mutlu ettiğine sevindim."

"Mutluyum." Diye iç geçirdi. "Sadece bunun gerçek olmaması üzücü." "Her şey senin izin verdiğin kadar gerçek ya da sahte olur."

Onu kucakladım.

parmağıını çenesinin altına koyup başını yukarı kaldırıyorum. Bunu, tüm bunları istediğini bilmek göğsümü acıtıyor, ama o hala sadece bir rol oynuyor. "Buradaki tüm insanlar seni seviyor. Hepimiz sana hayranız. Tam da olduğun gibi." Gözlerine bakıyorum. "Bununla ilgili her şey benim için gerçek. Ama benim geldiğim noktaya gelmen zaman alsa da sorun değil."

Beni yanından kucaklayarak sıkıca sarılır ve kalabalığı incelemek için döner. En büyük korkum bilinçaltımda belirirken derin bir nefes alırım. *Ya o asla benim olduğum yere gelemese? Ya o asla bunu, beni, benim onu istediğim gibi istemezse?*

BÖLÜM 33

HEMI

"Küçük bir sorunumuz var." Hammer ofisimde belirir ve bileğinde bulunan muz desenli saç lastiğini sinirli bir şekilde parmaklarıyla oynar.

Shilpa kahvesini masaya koyar. "Hafif mi?"

"Birden ona kadar bir ölçekte, bu hafif sorunu nasıl değerlendirirsin?" diye soruyorum. Bu sabah tam bir felaketti. Dün gece Dallas'ta kalmamalıydım. Ama o çok ikna ediciydi.

İki buçuk saatlik eve dönüş yolunda, onu yalnız yakaladığımda ona yapmayı planladığım tüm kirli şeyleri acı verici ayrıntılarla anlatmam da pek yardımcı olmadı. Beni içeri davet ettiğinde, tüm tehditlerimi yerine getirebilmek için onun kadar heyecanlıydım. Bir gece çok az uykuyla idare edebilirim, ama bütün bir hafta sonu başka bir hikaye. Ve tüm vücudum ağrıyor. Dallas yatakta olağanüstü yetenekli ve dayanıklılığı eşsiz. Ağrıyan uyluklarımı rahatlatmak için sıcak küvette bir banyo ve beş saatlik bir şekerleme gerçekten iyi gelirdi.

"Muhtemelen sekiz."

"Bu, 'hafif'ten önemli bir yükseltme gibi görünüyor," diye mırıldanıyor Shilpa.

"Bunu önemsiz göstermeye çalışıyordum." Hammer derin bir nefes alır. "Sevkiyat hala deponun buzdolabında duruyor."

"Gıda bankası açıldığında orada olması gerekiyordu" — saati kontrol ediyorum — "üç saat sonra. Her şeyi ayarlamıştım. Cuma günü, herkes hafta sonu için ayrılmadan önce alınacaktı."

"Sanırım sürücü, yükleme rampasını tıkayan bir kaza nedeniyle gecikti, bu yüzden yarım saat geç kaldı," diye açıklıyor Hammer.

"Ve ofis kapalıydı," diye onun yerine cümleyi tamamladım.

"Bilseydim geri gelirdim, ama şoför merkez ofisi aradı ve Topher'a aktarıldı, bu yüzden yirmi dakika öncesine kadar bunu bilmiyordum."

"Kahretsin." Bu, neden beni aramadıklarını ve hiçbir bilgi vermediklerini açıklıyor. Bu apaçık bir sabotaj. Topher çok ileri gitti. Ama onunla yüzleşmeden önce, bu karışıklığı düzeltmek için bir plan yapmam gerekiyor. "Tamam. Gıda bankası açılmadan ve kadın ekibi gelmeden önce her şeyi oraya götürmek için hala vaktimiz var." İdeal mi? Hiç de değil. Ama gıda bankası yarım saatlik mesafede ve her şeyi kamyonetimin arkasına yükleyebiliriz.

"Teknik olarak evet, ama ayrı ayrı gidersek bile birden fazla sefer yapmamız gerekebilir."

"Neden? Ne kadar yiyecek var?" Perşembe günü ayrılmadan önce, bir kamyoneti dolduracak kadar yiyecek vardı.

"Fresh Foods meyve ve sebzeleri Cuma sabahı teslim etti. Hala soğuk hava deposunda duruyor. Ama beklediğimizden fazla var."

"Ne kadar fazla?"

"Kamyonumu iki kez dolduracak kadar."

"Bu harika ama aynı zamanda bir sorun."

"Hollis ve babamı yardım etmeleri için arayabilirim," diyor Hammer.

"Ben de Ash'i arayayım." Shilpa telefonu eline almış bile. "Ben Tristan ve Dallas'ı arayayım."

Telefonlar yapıldıktan sonra, Shilpa ve Hammer yükleme rıhtımına inerler ve ben de Topher'ı ziyaret ederim. "Kadın takımıyla kişisel bir sorunun mu var, yoksa sorunum sadece ben miyim?"

Topher dudaklarını büzüyor ve rahatsız olmuş Kermit the Frog'a benziyor. "Bu teslimatla mı ilgili?"

"Evet, Topher. Mesele teslimatla ilgili. Sen ve bu ofiste bu arenayı kullanan takımlarla doğrudan ilgilenen diğer herkes, kadın takımı için düzenlediğim gıda bankası promosyonundan haberdardınız. Toplantıda bunu konuştuk ve haftalık e-postalarda sana bilgi verildi."

"Çok fazla e-posta alıyorum."

"Hepimiz çok fazla e-posta alıyoruz. Cuma günü o telefonu aldığımda, en azından bana ve ekibime ne olduğunu bildiren bir e-posta gönderip, bu sabah karşılaştığımız duruma uygun şekilde hazırlanmamızı sağlamak aklına gelmedi mi?"

"Cuma günü mesai saati bitmişti," diyor savunmacı bir tavırla.

"Yine de cuma akşamı saat yedide senden buz pateni saatiyle ilgili bir e-posta aldım. Yani bu mazeret pek inandırıcı değil. Terör örgütüne olumlu bir imaj kazandırmaya ve bu sporda kapsayıcılığa ve topluluğumuzu desteklemeye tamamen bağlı olduğumuzu göstermeye çalışıyorum, ama senin bu saçmalığın bizi bir grup amatör pislik gibi gösteriyor."

Kravatını çekiştiriyor.

Onu bununla boğmak istiyorum.

"Bu etkinlik üç saatten az bir süre sonra başlayacak. Her şey yolunda gitmek yerine, her şeyi zamanında gıda bankasına ulaştırmak için koşturup duruyoruz. Bunun manşetini bir düşün, Topher, ve bunun Terror'a nasıl kötü bir yansıma yapacağını."

"Bakım departmanını arayıp birkaç kamyonları olup olmadığını sorabilirim." Bilgisayarına geri dönüp, kendi pisliğini temizlemekten daha önemli işleri varmış gibi fareyi hareket ettirir.

"Ben hallettim bile. Senin yapabileceğin şey Denise'i arayıp iletişim hatası için kişisel olarak özür dilemek."

Yarım saat sonra, Dallas, Ash, Hollis, Roman, Flip ve Tristan büyük bir nakliye kamyonu ile deponun yükleme rampasına varırlar. Ekibin fotoğrafçısı Kai bile, PR bölümünün bazen işbirliği yaptığı medya ilişkileri departmanından iki çalışanla birlikte yardıma gelmiştir. Her şeyi yükleriz ve yiyecekleri boşaltıp hazırlamak için yeterli zamanımız kalacak şekilde teslim ederiz. Destekleri için çok minnettarım, ancak Topher'ın hayatımı zorlaştırmaya kararlı olması ve bu süreçte topluluk için iyi olan şeyleri mahvetmesi beni hâlâ sinirlendiriyor.

Her şey hazır olduğunda, ben ve Hammer hariç herkes ayrılır. Geç teslimat dışında, kimse bir sorun yaşadığımızı tahmin edemezdi ve gıda bankası, bağış ve kadın ekibinin yardımları için son derece minnettardı. Bu, onların şimdiye kadar yaşadıkları en yoğun günlerden biri olmuştu.

Daha sonra Hammer ve ben, diğerk kızlarla Watering Hole'da buluşuruz.

"Buna ihtiyacın var gibi görünüyor." Shilpa masanın üzerinden bir bardak soda uzatır.

"Susadım." Telefonum Dallas'tan gelen bir mesajla titrer, bir saat sonra beni almaya geleceğini bildirir. "Umarım Dallas'ın planladığı şey, ben uyurken o kanepede uzanıp film izlemek değildir. Bu hafta sonu beni çok yordu."

"Çok eğlenmişsin gibi görünüyor," diyor Rix sırtarak.

Essie parmağını ona doğru uzatır. "Camdan evlerde yaşayanlar taş atmamalı." Essie geçen hafta herkesi şaşırtarak BC'den geri taşındı. O, Rix'in çocukluk arkadaşıdır ve şehre geldiğinde grubumuzun onursal üyesi olur. Artık tekrar şehirde yaşadığı için tam üye oldu.

Rix iki elini de kaldırır. "Taş atmıyorum. Sadece onun gerçekten cömert biri olduğunu ve onu mutlu etmek istediğini söylüyorum."

"Bana her zaman senin önceliğini koruyacak türden bir adam gibi geliyor," diye düşünür Hammer.

"Her seferinde on üzerinden on," diye onaylıyorum. En azından iki gün önce seks yapmaya başladığımızdan beri durum böyle. Son kırk sekiz saat içinde, nişan partisi ve iki buçuk saatlik eve dönüş yolculuğu dahil, çok fazla seks yaptık. "Ama bu aramızda kalsın. Dallas'ın egosunun okşanmasına gerek yok."

Shilpa elimi okşadı. "Tatlım, herkes zaten biliyor. Kendi kulaklarımızla duyduk."

Ona bir pipet ambalajı fırlatıyorum. "Artık herkes orgazm sesimin nasıl olduğunu biliyor."

Rix koluma hafifçe vurur. "Benim orgazmımın sesini de istediğimden fazla kişi biliyor, yani birlikte utanabiliriz."

"Çok teşekkür ederim." Koluna sarılırım. "Ve nişan partisi için Huntsville'e geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Özellikle mezunlar toplantısından sonra, orada olmanız çok güzeldi."

"Bunu hayatta kaçırmazdık."

Gülümsemesine karşılık veriyorum. "Her şey yolunda mı? Tristan az önce gergin görünüyordu. Nate de dün öyle görünüyordu."

O başını sallar. "O iyi olacak. Sadece bazı ailevi sorunları var ve bu ona ne yapacağını bilmediği duygular yaşıyor."

"Babası ve kardeşleri iyi mi?" diye soruyorum.

"Evet. Hallediyoruz. Endişelenecek bir şey yok."

Başımı sallayarak şimdilik bu konuyu bırakıp Tally'ye döndüm. "Gelecek ay yurttan kalmak için eşyalarını toplamaya başladın mı?" Yazı çok yoğun geçmişti. Haftada beş gün dans ediyor ve benim için part time çalışıyordu.

"Bazı eşyalar kutulara konuldu. Ama odalar benim alıştığımından daha küçük, bu yüzden yanımda götüreceklerimi seçmeye çalışıyorum. Ayrıca dairemizin karma olduğunu öğrendim."

"Baban bu konuda ne düşünüyor?" diye soruyorum.

"Soğukkanlı davranmaya çalışıyor, ama anneme bu konuda endişelendiğini söylediğini duydum. Sanki oda arkadaşlarımdan biriyle ilişkiye girecekmişim gibi. Bu felakete davetiye çıkarmak gibi bir şey."

"Deneyimlerime dayanarak, bir yıl boyunca aynı alanı paylaşacağın biriyle çıkmamanın en iyi plan olmadığını kabul ediyorum," diyor Rix.

"İkiniz için işe yaradığını biliyorum, ama birinci sınıfta çıktığım erkekle hayatımın geri kalanını geçireceğim erkek olması pek olası görünmüyor. Yine de oda arkadaşlarım olacağı için heyecanlıyım," diyor Tally.

"Harika olacak," diye katılıyorum. O disiplinli, akıllı ve akli başında bir kız.

Yeni erkek arkadaşım kapıdan içeri girerken, Watering Hole'a nemli Temmuz havası giriyor. Dallas, haki şort, koyu mavi tişört ve üstüne giydiği açık, düğmeli, kısa kollu ekose gömlekle muhteşem görünüyor. Gözleri bana takıldığında yüzünü aydınlatan gülümseme kalbimi küt küt attırıyor.

Restoranın içinden geçer, parmakları çenemin kenarını okşayarak çenemi yukarı kaldırır ve beni nazikçe öper. "Merhaba. Yüzünü özledim."

Gülüyorum. "Birkaç saat önce benimle birlikteydin."

"Biliyorum. Ama bütün hafta sonu birlikteydik ve bugünün çoğunu seninle *geçirmedim*. Bu daha iyi. Bu gece yine burada kalmalısın."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Dün gece olanları uyumak olarak nitelendiremem."

"Ama eğlenceliydi. Özellikle de senin..."

Parmağımı dudaklarına bastırıyorum. "Uslu bir çocuk ol ve bunu sonraya sakla." "Evet, hanımefendi." Gözleri ısınır ve dudaklarının kıvrılma şekli

belden aşağısını heyecanlandırıyor. "Böldüğüm için üzgünüm, ama on beş dakika sonra gitmemiz gereken bir yer var."

Kızlara veda ederek sarılırım ve Dallas'la birlikte Watering Hole'dan ayrılırız.

"Hiç ipucu var mı?" diye soruyorum, o da parmaklarımızı birbirine kenetliyor.

"Yakında göreceksin." Dudakları şakağıma dokunur. "Yiyecek bankasında her şey yolunda gitti mi?"

"Evet. Yardımına teşekkürler."

"Gerçekten, ne zaman istersen. İlk teslimatta ne oldu?"

"Topher oldu. Yükleme rampasının girişi bir kaza nedeniyle tıkanmıştı, bu yüzden teslimatçı geldiğinde ofis kapanmıştı. Çağrı Topher'a yönlendirildi ama o hiçbir şey yapmadı. Neyse ki, bu sabah işleri halletmek için yeterli zamanımız ve yardım edecek insanımız vardı."

"Topher neden sana takmış durumda?"

"Sadece ben olduğum için, sanırım." Koluna sarılırım. "O ve ben hiç iyi anlaşamadık, ama şu anda seninle birlikte olmam da durumumu kolaylaştırmıyor."

Kaşlarını çatar. "İşini zorlaştırdım, değil mi?"

Omuz silkiyorum. "Niyetin iyiydi. Sen ünlü bir hokey oyuncususun ve takımında çalışan biriyle çıkıyorsun. Ben ise bir oyuncuyu baştan çıkaran vicdansız bir kadıyım."

"Affedersin, beni öpmek için bile seni sahte bir ilişkiye zorlamak zorunda kaldım. Ve bu çoğunlukla baskı altındaydı." Konuyu hafife almaya çalışıyor, ama gözleri dudaklarıma düşüyor, sanki o öpücükleri hatırlıyormuş gibi.

"Bana öyle bakmayı kes." Gözlerimi korumak için elimi kaldırıyorum. "Düşüncelerin yüzüne yazılmış ve bunlar müstehcen."

Elimi çekip parmak eklemimi ısırıldı. "Daha sonra benimle sevişmek ister misin?"

"Sadece halka açık yerlerde uslu durursan."

Dudakları müstehcen bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Uslu durabilirim. Ama sadece senin için." En sevdiğim manikür-pedikür salonunun önünde durdu ve kapıyı açtı.

"Bana manikür randevusu mu aldın?"

"Hayır. Hafta sonu için ayrılmadan önce tırnaklarını yaptırmıştın. İkimiz için pedikür randevusu aldım."

Ona gülümserim. Hiç bu kadar benim sevdiğim şeylere dikkat eden biriyle birlikte olmamıştım. "Evet, ayarladın."

Onun cevap olarak gülümsemesi kalpleri ve iç çamaşırları eritir.

"Onaylıyorsun."

"Kesinlikle onaylıyorum." Parmak uçlarımda yükselip çenesinin kenarını öpüyorum. O korkutucu derecede muhteşem.

Spa'ya girerken parmaklarımızı birbirine geçirir ve bizi iki sandalyeye oturturlar. Her zamanki teknisyenim Anita bana bir dedikodu dergisi uzatır.

"O ne?" diye sorar Dallas.

"Kendi iyiliğin için alay etme." Anlamlı bir şekilde kaşlarımı kaldırıyorum.

Başka bir teknisyen olan Paramita, Dallas'ın önüne oturur.

"Merhaba. Ayaklarım Hemi'ninki kadar güzel olmadığı için üzgünüm. Ben Dallas, o da hayatımın aşkı."

Paramita gülüyor. "Kim olduğunu biliyorum. Kocam ve oğlum Terror hayranı."

"Öyle mi? En sevdikleri oyuncular kimler?"

"Oğlum sana hayran, kocam da Hollis Hendrix'in hayranı."

"Hendrix uzun süredir takımda."

Dallas yerleşir ve Anita ile Paramita'yı, beni anaokulundan beri tanıdığını anlatarak eğlendirir. "Ayakkabılarını bağlamayı öğrenen ilk kişi oydu ve oyun saatlerini, diğerleri de öğrenene kadar onlara öğretmekle geçirdi."

"Bu Hemi'ye benziyor," diyor Anita. "Peki, ikiniz nasıl bir araya geldiniz?"

"Bir adamın onu rahatsız ettiğini gördüm ve buna dayanamadım, bu yüzden yanına gidip iyi olup olmadığını kontrol ettim. Bir şey diğerine yol açtı ve sonunda onu iyi bir erkek arkadaş olduğuma ikna edebileceğimi düşündüm ve şimdi buradayım." Çenesini yumruğuna dayar

ve bana gülümsedi. "En sevdiğim ayak parmağı koruyucumla. Beni her zaman tetikte tutuyor."

Bir saat sonra, ayak tırnaklarım maviye dönmüş ve Dallas, Anita ve Paramita'yı, başarısız promosyon operasyonlarının hikayeleriyle kahkahalara boğmuş. Yemek sipariş edip onun evine dönüyoruz. Asansörle penthouse'una çıkarken, "Bu gece yine burada kalamam," diye uyarıyorum.

Kaşlarını çattı. "Neden?"

Gözlerinin arasındaki çizgiyi düzeltiyorum. "Çünkü bu hafta sonu berbat uyudum, önce cinsel gerilimden, sonra da gerçek seksten. Yarın işlevsel olabilmek için bu gece uyumam lazım."

"Bütün gece sana sarılsam olur mu?"

"Bana şapşalca davranırsan, sertleşirsin ve sonra onu kıcıma sürersin, ve bunun neye yol açacağını ikimiz de biliyoruz." Dallas'a ya da D'ye karşı koyamayacağım. Bunu zaten biliyorum.

"Erken seks yapabilir ve saat dokuzda yatakta olabiliriz."

Gözlerim kapanıyor. "Benimle seks için pazarlık yapmaya çalıştığına inanamıyorum."

"İşe yarıyor mu?"

"Hayır." *Kesinlikle evet, işe yarıyor.*

Beni aynalı duvara sıkıştırır ve dudaklarını çenemin kenarına sürer. "Senin tadına bakmak için can atıyorum, tatlım. İçinde olmaya ihtiyacım var ve seni orgazma ulaştırırken, mükemmel, güzel dudaklarından adımla duymaya ihtiyacım var."

"En geç saat dokuzda, en geç dokuz buçukta yatakta olacağız ve gece yarısı sertleşmiş penisini kıcıma sürtersen, pişman olacağını garanti ederim."

Geri çekilir, gözleri kararmış ve gülümsemesi ilkel bir tatminle doludur. "Gece yarısı sertleşmiş penisini kıcıma sürmeyeceğim." Bana izci selamı verir. "Her orgazmın senin için değerli olacağına söz veriyorum." Asansörün zili çalınca geri adım atar, bu da penthouse katına vardığımızı gösterir.

Kapıdan içeri girdiğimiz anda beni soyacağını bekliyorum. Ama bunun yerine, yemek yerken izlemek için en sevdiğim filmlerden birini seçiyor. Yemeğimizi bitirdiğimizde saat sekiz olmuş. Artıkları buzdolabına koyuyor ve ben de tuvalete gidip kendimi tazelemek için izin istiyorum.

Ben oturma odasına geri döndüğümde Dallas hala mutfakta. Onun yan masasındaki meyve sepetinden tığ işi şeftalilerden birini alıp, onun devasa çizgi roman koleksiyonuna göz atarken, sonra da onun büyük kanepesine uzanıp kafamın arkasına ekose desenli bir yastık koyuyorum. Bir dakika sonra geri dönüyor ve üzerime uzanıp başını göğsüme yaslayarak ağırlığıyla beni kanepeye bastırıyor.

"Ne yapıyorsun?"

"Sarılıyorum."

"Göğüslerimle mi?" Gülerek parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum.

"Seninle." Yüzünü göğsüme gömer. "Sana yeterince yaklaşamıyorum. Çok iyi hissettiriyorsun, Wills." Dudakları çıplak tenimi bulur. "Hâlâ açım. Tatlı olarak seni yememe izin verecek misin?" Kaşları dans eder, gülümsemesi o kadar geniş ve o kadar güzeldir ki beynimi karıştırır.

Kahkahaya boğuluyorum.

"Bu evet mi demek?" Burnumun ucunu öper.

"Evet, benim amımı öpebilirsin."

Başını eğiyor, dudakları benimkini yakalarken dizini bacaklarımla arasına sokuyor. Öpücüğe, dudaklarının yumuşaklığına kendimi bırakıyorum. Kalçalarını sallarken çenemin kenarını okşuyor ve göğsüme doğru inmeye başladığında ben çoktan nefes nefese ve ağırlı hale gelmişim.

Dizlerinin üzerine çöküyor, gömleğini başından çıkarıyor, sonra benimkini çıkarmama yardım ediyor ve ardından pantolonumu ve iç çamaşırlarımı da çıkarıyor. Sıcak bakışları vücudumu okşuyor ve elleriyle de aynı şeyi yapıyor, uyluklarımla dışını okşuyor. Kafasını tekrar eğiyor ve yumuşak karnımdan uyluklarımla tepesine kadar bir öpücük izi bırakıyor.

Sonra ağzı üzerimde, dili dönüyor, parmakları içime giriyor, her mükemmel zamanlamalı pompalama ve kıvrılma ile beni mutluluğa itiyor. Beni yalarken, dilini ve parmaklarını kullanarak beni becerirken çaresiz, açgözlü sesler çıkarırken gözlerimi ondan ayıramıyorum.

Sınırdaki sallıyorum, kendimi tutuyorum, ama gözleri kalkıyor ve beni çok iyi tanıdığım o bakışla sabitliyor. Ağzı klitorisime yapışık olsa bile, dudağı sinsili bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve bir parmağı daha aşağı kayıyor,

arka kapıma baskı yapıyor. Parmaklarını daha derine ittiğinde, o tek parmak kıcıma kayıyor. Gözlerim yukarı dönüyor ve tüm vücudumu bir titreme kaplıyor. Orgazm muhteşem bir yoğunlukta, beni dibe çekiyor ve Dallas'ın adını inlerken beni orada tutuyor.

Ben yorgun ve nefes nefeseyken, o şortunu ve boxerını çıkarır, cüzdanından prezervatif alır ve takar, sonra tekrar bacaklarımın arasına girer.

"Bunu yatak odasında bitirmek istemiyor musun?" diye soruyorum, tırnaklarımı göğsünde gezdirirken.

O, ereksiyonunu kavrayıp kendini hizalarken başını sallar. "Bu kanepeye her uzandığımda senin içinde olduğum anıyı hatırlamak istiyorum."

"Biraz takıntılısın, değil mi?" Hiç böyle biriyle birlikte olmamıştım.

"Tamamen, kesin olarak, utanmadan takıntılıyım." Burnumun ucunu öper. "Şimdi seni kanepeye yapıştıracağım, tatlım."

"Hadi bakalım, tatlım," diye alay ediyorum, tırnaklarımı boynunun arkasına geçiriyorum.

Kalçaları öne doğru hareket eder ve sert bir hamle ile içimi doldurur. O geri çekilirken, ben de bacağımı onun kalçasına dolayarak inlerim, sonra tekrar içimi doldurur. Geniş, sıcak avuçlarıyla yüzümü çerçeveler.

"Gözlerini benden ayırma," der. "Sana ne yaptığımı görmek istiyorum."

Beni sikmeye devam eder, ritmi ifadesi kadar yoğundur. Gözlerinden geçen her duyguyu görürüm, başka bir orgazm beni sararken bakışlarını karartan ilkel tatminle sona erer ve onun adı düşük, çaresiz bir iniltiyle dudaklarımdan dökülür.

"Bu sesi seviyorum..." Dallas kolunu bacağımın altına sokar, açığı değiştirir, daha derine girer ve orgazmı uzatır. Boşalmayı, inlemeyi veya tırnaklarımı sırtına geçirmeyi durduramam.

Kimya ateşli, seks bir keşif ve ben şimdiden onun vücudunun benim vücudumun üzerinde hareket etmesinin hissine, beni

Beni tamamen doldurması. Ama asıl doyamayacağım şey, onun mest olmuş ifadesi, duygularını özür dilemeden ortaya koyuşu. Dallas'tan önce hiç bu kadar sevildiğimi, bu kadar tükendiğimi veya bu kadar önemsendiğimi hissetmemiştim.

Ve o zirveye ulaşırken gözlerimi ondan ayıramıyorum. Kasları gergin, boynu gergin, pazıları kasılmış. Bir an için, bana istediği gibi çıkma teklif etseydi nasıl olurdu diye merak ediyorum. Benim ilkim olur muydu? Beni şimdi olduğu gibi bu kadar özel, bu kadar istenen hissettirir miydi?

Tüm o sert çizgiler ve keskin açılar birden yumuşar ve beni kanepeye bastırır, hala ağırlığının çoğunu üstünde taşıırken dudakları boynumu bulur ve kulağıma ulaşana kadar kayar. Dudakları tenimde hareket eder ve ses çıkarmadan ne dediğini içgüdüsel olarak anlarım.

Beni sevdiğini.

Benim olduğumu.

Ve kalbi de öyle.

BÖLÜM 34

DALLAS

"Antrenman kampının gelecek ay başlayacağına inanamıyorum. Yaz nereye gitti?" Hollis, squat rafını yüklerken başını sallar.

Ağustos ayının sonu yaklaşıyor bile. Bu yaz, hayatımın en güzel yazı oldu. Şimdilik.

"Biliyorum dostum." Tristan, sit-up yaptığı eğimli bankta homurdanıyor. "Bea birkaç hafta sonra derslere başlayacak ve hem heyecanlı hem de gergin." Rix'e böyle seslenen tek kişi o.

"Hala tam maaş alamadığı için stresli mi?" Flip tek kollu şınav yaparken sorar.

"Evet. Aylık harcamalar için hesap tabloları hazırlıyor. Ona sorun olmadığını, her şeyin yolunda olduğunu söylüyorum ama bu onun takıntılarından biri, bu yüzden yapması gerekeni yapmasına izin veriyorum."

"Sonunda rahatlayacaktır," diye Flip onu teselli ediyor.

"Umarım öyle olur. Terapistine daha sık gidiyor, bu da yardımcı oluyor," diye onaylar Tristan, bana bakarak. "Sen ve Hemi arasında durumlar nasıl?"

"Harika." Göğüs presi için bir plaka seçip banklardan birine uzanıyorum. "Onun hakkında hissettiklerimi saklamak zorunda olmamak çok güzel." Son zamanlarda daha fazla geceyi benimle geçiriyor. Giysilerini de bırakıyor. Kanepede sevişirken sessiz olmaya veya birinin bizi rahatsız etmesine dikkat etmek zorunda kalmayacağı benim evimde kalması mantıklı. Hayatımın en güzel yazı olduğunu söylemiş miydim?

"Bunun olacağını tahmin edemediğime inanamıyorum," diye şikayet ediyor Flip.

"Diğerlerimiz yaptı," diye mırıldanır Ash, sonra telefonuna kaşlarını çatarak bakar. "Kahretsin. Bir dakika izin ver."

"Her şey yolunda mı?" diye soruyorum.

"Shilps bu sabah kendini iyi hissetmiyordu. Umarım bir şeyi yoktur." Telefonu cevaplamak için koridora çıkar.

"Umarım iyidir." Spor salonunun kapısının arkasından kapandığını izlerim.

Bu akşam çiftler buluşmamız var. Wills'i tamamen kendime ait hissetmeyi seviyorum, ama Ash ve Shilpa ile çiftler olarak vakit geçirmek de çok hoş. Bazen Rix ve Tristan, Hollis ve Hammer da bize katılıyor. Toronto'ya geldiğimden beri ilk kez bir kız arkadaşım var ve o da Wills... Hayatım tamamlanmış gibi hissediyorum. İstediğim her şeye sahibim: harika arkadaşlar, muhteşem bir aile, harika bir iş ve hayallerimin kızı. Yatakta maceracı olması ve güç dengesinin son derece bağımlılık yapıcı olması da cabası.

"Geçen sabah ofiste de kendini iyi hissetmiyordu," diyor Roman.

"Umarım Wills'e bulaştırmaz." İki birlikte çok zaman geçiriyorlar. Hammer ve Tally de ofiste çalıştığı için, dikkatli olmazlarsa grubumuzun yarısı hastalanabilir.

Ash bir dakika sonra geri döner. "O iyi mi?" diye soruyorum.

"Evet. Her şey yolunda." Bize başparmağını kaldırarak onay verir, ama yine de biraz endişeli görünüyor.

Ash ve ben antrenmanımızı bitirip, arkadaşlarla bir şeyler atıştırdıktan sonra eve dönüyoruz.

"Çiftler buluşmasını ertelemek ister misin?" diye soruyorum kısa mesafeyi giderken. Ash ve Shilpa benim evimin karşısındaki binada yaşıyor.

"Ciddi bir şey değil. Sadece adet dönemi geldiği için biraz hayal kırıklığına uğramış. Aile kurma konusundaki tüm konuşmalar geçen ay çok fazla pratik yapmamıza neden oldu ve doğum kontrolünü bıraktık. Hemen gerçekleşeceğini bilmiyorduk ama birkaç gün geciktiği için heyecanlanmaya başladı. Bu gece dışarı çıkmak ona iyi gelecektir."

"İki ayağınızı birden suya soktuğunuzu fark etmemiştim," diyorum.

"Atlamadık, ama tohum ektik ve şimdi o benim tohumumu ekmeni istiyor." Alt dudağını ovuşturur. "Her neyse, sen ve Hemi, bu işe atılmak konusunda biraz bilgili görünüyorsunuz."

"Bu hayatımın en güzel yazıydı." Kol dayanağına vuruyorum.

"Ama..." diye ısrar ediyor.

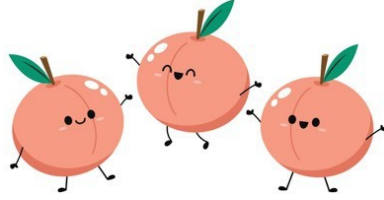
İç çekerim. "*Ama'dan* çok bir *dilek* gibi. Her şey tersine dönmüş gibi."

"Nişanlandığınız için mi?" diye soruyor.

Çenemi ovuşturuyorum. "Evet. Bu, bir tür baskı gibi. Onun da benim kadar bunu istemesini istiyorum."

"O da oraya varacaktır." Omzuma hafifçe vurur. "Sen onun duygularını ondan çok daha uzun süredir yaşıyorsun."

"Umarım öyledir." Haklı. Onu yıllardır seviyorum. O ise beni sevmek için pek zaman bulamadı. Ama ona olan duygularım sarmaşık gibi yayılıyor, büyüyor ve onun yetişmek için yeterli zamanı olmayacağından endişeleniyorum.

"Bu gece burada kalacaksın," diyorum o akşam, asansör çatı katına çıkarken. Wills, kıvrımlarını inanılmaz bir şekilde vurgulayan bir şal elbise giyiyor. Kalçasındaki fiyonku bir kez çekince, istediğim her şey parmaklarımın ucunda.

Bana yarı gülümseyerek bakıyor. "Bu bir istekten çok emir gibi geliyor." Kravatımın ucunu parmaklarıyla okşuyor, alt dudağını dişlerinin arasından kaydırıyor.

"Yani hızlı ve kirli mi istiyorsun?" Dişlerimle çenesinin kenarını ısıyorum.

"Yani ön sevişmeyle beni işkence edip, beni kenarda tutmak yerine mi?" Göğsüme parmağını batırıyor.

"Kabul et. Bunu çok seviyorsun, Wilhelmina." Dizimi bacaklarının arasına sokup kulak memesini dişlerimle ısıyorum.

O, ne onaylayan ne de reddeden bir ses çıkarır.

"Her zaman işini kolaylaştırabilirsin." Dudaklarımı onun dudaklarının üzerine yaklaşıtıyorum.

"Nasıl?" Çenesini yukarı kaldırır, onu öpmemi isteyen sessiz bir istekle.

Bir santim geri çekildim. "Uslu bir kız ol ve bu sefer kontrolü bana bırak." Nazik parmaklarımla yanağını okşadım. "Seni bekletmeyeceğim."

Sınırdaki. Kapıdan girer girmez, senin için dizlerimin üzerine
ökeceğim. İkimiz de biliyoruz ki seni iki dakikada boşaltabilirim."

O inliyor. "Haksızlık yapıyorsun, Dallas."

"Bu evet demek mi?" Elimi yan tarafına doğru kaydırıp kığını
kavrayarak onu bacağıma sıkıca çekiyorum.

Sinirli bir ses çıkarır.

"Kavga etmeden istediğini elde etmek için son şansın. Dilimle o
şeyi yapacağım. Bunun için yalvarmana bile gerek kalmayacak."

O içini çeker. "Tamam. Evet." Ellerini saçlarıma sokar ve ağzımı
kendisinininkine çekmeye çalışır.

"Evet ne?"

Gözlerini kısar. "Sözleri
söyle, tatlım." "Kontrol
sende olabilir."

Sırıtiyorum.

O homurdanır.

Asansör kapısı alıyor ve ben geri adım atarak parmaklarımızı
birbirine geçiriyorum. Wills elimi çekerek daha hızlı yürümemi istiyor.
Çantasında, haftalar önce ona verdiğim anahtarlığı arıyor — benim kız
arkadaşım olmayı kabul eder etmez. "Nerede?" diye homurdanıyor.

Ceketimin cebinden benimkini çıkarır ve sensörün üzerinden
geçiririm. Bana yine sert bir bakış atar, kravatımı yakalar ve beni de
kendisiyle birlikte içeri çeker.

Penthouse'uma girer girmez, beni soymaya başlar. Parmaklarımı
onun parmaklarıyla birleştirip, sırtı kapıya değene kadar onu sıkıştırır,
ellerini başının üzerine tuttururum.

"Bana işkence etmeyeceğini söylemiştin," diye şikayet
ediyor. "Etmiyorum."

"Seni çıplak istiyorum."

"Bu hoş." Dudaklarını yakalayıp içini okşuyorum. İnliyor ve bana
doğru eğiliyor, tırnakları ellerimin arkasına batıyor. Dizim yine
bacaklarının arasına giriyor ve o kalçalarını sallıyor. "Ama kontrolü bana
verdin, o yüzden hazır olduğumda çıplak kalacağım." Burnunun ucunu
öpüyorum ve o sinirli bir ses çıkardığında gülümsüyorum.

Belindeki fiyonku çekiyorum ve elbisesinin bir tarafı açılıyor. Sonra, iç kısmındaki bağı çekip elbiseyi omuzlarından aşağı indiriyorum. Yere düşmeden yakalayıp kapının yanındaki kancaya asıyorum. Kraliyet mavisini dantelli sütyen ve ona uyan külot giyiyor.

"Tanrım, çok seksisin ve tamamen benimsin."

Arkasına uzanıp sütyeninin kopçasını açarken onu tekrar öpüyorum. Sütyen kolları boyunca kayıyor ve çıplak meme uçları göğsüme değiyor. Wilhelmina bana kontrolü devrettiği bu tür gecelerde, onun her santimini taparcasına sevmek istiyorum. Göğüslerini avuçlarım, başparmaklarımla meme uçlarını okşarken, köprücük kemiklerini öperim. Dizlerimin üzerine çöküp meme uçlarını emmeye başlarım, sonra başparmaklarımı külotunun bel kısmına geçirip bronzlaşmış bacaklarından aşağı doğru çekerim.

Bir öpücük kondurup derin bir nefes alıyorum. "Bütün gece boyunca, Wilhelmina, senin için dizlerimin üzerine çökmeyi düşündüm." Elimi baldırının arkasına dolayıp omzuma getiriyorum, beni için açıyor. "Seni kendine getirmek ne kadar sürer sence?" Inleyerek onu boydan boya yalıyorum.

"Oh, lanet olsun." Bir eliyle kapı kolunu, diğer eliyle omzumu kavrar, dizimin yanındaki ayak parmakları kıvrılır.

Parmaklarını saçlarıma geçirir ve kalçalarını dilimin hareketlerine uyumlu olarak sallar. Yumuşak inlemeleri derinleşir, tırnakları kafa derime batar ve bacakları titremeye başlar. Bir dakika sonra, dudaklarından düşük bir inilti sesi çıkar, benim adımla birlikte, ve dizleri bükülür.

Hızla ayağa kalkarım, kalçalarını kavrar ve onu kaldırırım. Kollarını boynuma, bacaklarını belime dolarken koordinasyonu bozulur, ama onu yatak odasına taşıırken sıkı sıkı tutunur.

Onu yatağıma yatırıp kenarında dururken, o diz çöküp beni giysilerimden çıkarmaya çalışıyor, gömleğimin düğmelerini beceriksizce açmaya çalışıyor. Ama avuçları göğsüme değdiği anda, sanki sonunda bana dokunabildiği için rahatlamış gibi iç geçiriyor.

"Tanrım, çok güzelsin," diye mırıldanır, parmakları karnımdan aşağı doğru inerken çukurları ve kıvrımları izler. Kemerimi açar,

sonra pantolonumun düğmelerini açıyor. Çıplak kalır kalmaz, bana en utangaç, en tatlı gülümsemesini gösteriyor. "Şimdi beni becerecek misin?"

"Yakında." Yüzünü avuçlarımla arasına alıp onu öptüm, sonra onunla birlikte yatağa tırmandım ve bacaklarının arasına yerleştim. Kalçalarını yukarı kaldırdı, benim penisim kaygan derisinin üzerinde kayarken bir kez daha iç geçirdi, ama ben içeri girmeye çalışmadım, ikimizin de çaresizce istediği şeyi ona vermedim.

Tek kolumu kaldırıp onun üzerine eğildim, penisimin başı onun alt karnına değiyordu.

Kaşlarını çatıyor. "Ne yapıyorsun? Sen benim içimde olman gerekmiyor mu?"

benim içimde olman gerekiyor."

"Yakında olacağım." Ona öpüşmek için eğildim. "Bana karşı karnının üstüne yat

bana, tatlım."

Gözleri parlar ve ters döner. Kalçalarımı indiririm ve penisim kalçalarının arasına kayar. Ağırlığımı bir koluma vererek saçlarını omzunun üzerinden çekip sırtını ve boynunun narin kıvrımlarını ortaya çıkarırım. Kafasını çevirir ve ağırlığımı onun üzerine verirken dudaklarımı yanağına bastırırım.

O benim altımda homurdanıyor ve kıvrılıyor, ben kalçalarımı geriye doğru kaydırırken kıcını yukarı doğru itiyor. Baş kısmı aşağı kayıyor ve girişine dokunuyor.

Wilhelmina geriye uzanır, parmakları uyluklarımla dışına bastırır. "Bir dakika çıplak kal, lütfen Dallas."

Korunma konusunu konuşmuştuk. Yıllardır doğum kontrol hapi kullanıyor. Telefonuna alarm kurmuş ve her gün aynı saatte alıyor. Ondan önce, çok uzun zamandır kimseyle yatmamıştım. Hayallerimin kadını tam önümdeyken anlamsız seks yapmak zordu.

Omzunu öperim. "Bir dakika için." Öne doğru eğilirim, kendimi onun içine sokarım.

"Oh, lanet olsun, şükürler olsun," diye inler Wilhelmina.

Yüzümü boynunun yan tarafına bastırıyorum, dudaklarım açılıyor ve dişlerim nazikçe derisine batıyor, sadece itme arzusunun kontrolünü sağlamaya çalışıyorum. *Siktir. Sahip çık. Sahip ol.*

Parmakları saçlarımla bulur ve başını çevirir, dudakları benimkileri arar. "Lütfen, Dallas."

Elimi yanağının altına kaydırıp ağzını ağızımla kapatıyorum, şehvetle dolu bakışlarıyla karşılaşıyorum. Onun her yönünü seviyorum, ama bu en sevdiğim yönü. Her zaman dengeli ve kontrolü elinde tutuyor. Kendi alanının efendisi ve kendinden utanmadan kendisi gibi davranıyor. Ama kendini teslim edip kontrolü bırakmasını görmek nadir ve özel bir hediye. "Lütfen, ne?"

"Lütfen beni sik."

"Ne kadar uslu bir kız." Kalçalarımı geri çekip tekrar içeri itiyorum. "Ne kadar güzel davranışlar."

"Tanrım, evet." Parmakları saçlarımı kavrar, ona istediğini verirken sıkıca tutunur. İkimizin de istediğini.

Ama ben çıplakım ve onun içinde bitirmek istesem de, bu riski almaya hazır değilim. Şu anda değil. Sahte bir nişanın üstüne bir de plansız bir hamilelik, ona yüklemek istediğim bir şey değil.

Çekiliyorum ve o hoşnutsuzluğunu inleyerek ifade ediyor. Omzunu öpüyorum. "Yakında tekrar içine gireceğim. Sadece prezervatif lazım."

Komodinden bir tane alıp dizlerimin üzerine çöküyorum. Kendimi tutamıyorum, kıkına bir şaplak atıp o yeri yoğuruyorum, sonra sikimi kalçalarının arasına sıkıştırıp birkaç kez gidip geliyorum, sonra prezervatifi sikimin üzerine geçiriyorum. Tekrar içeri girerken bacaklarının üzerine oturuyorum.

"Aman Tanrım, teşekkür ederim." diye inliyor.

Omuzlarının arkasını öperken ve kalçalarımı hareket ettirirken, derinlerde kalarak kıkını yoğurmaya devam ediyorum. Bu ikimiz için de yeterli olmadığında, dizlerimi bacaklarının arasına sokuyorum. "Dört ayak üstüne çök," diye emrediyorum, kalçalarını kavrayıp kendimle birlikte yukarı çekiyorum.

Onu tekrar sikmeye başlıyorum, uzun ve sert vuruşlarla ondan inlemeler ve inlemeler koparıyorum. Çıkarken başparmağımı sikimin uzunluğu boyunca gezdiriyorum, ıslaklığı toplayarak onun büzülmüş deliğine bastırıyorum.

Omzunun üzerinden bakar, gözleri beklentiyle parlar. "Evet, lütfen," diye nefes nefese söyler.

Başparmağımı kıkına sokuyorum ve o da hafif bir küfürle başını öne eğiyor. Kendini yeniden konumlandırıyor, ağırlığını bir koluna vererek bacaklarının arasına uzanabiliyor. Ben dışarı çıkıp tekrar içeri girerken parmakları benim sikimi okşuyor, başparmağımı kıkına daha derine sokuyorum. Ben ona girerken o klitorisini okşuyor.

Ter sırtımdan aşağı akıyor ve sağ tarafa bakıyorum, şifonyerimin üzerindeki ayna bana onun sallanan göğüslerini ve benim sikimin onun kaygan, sıkı amına girip çıkmasını mükemmel bir şekilde gösteriyor.

"Durma, durma, durma," diye mırıldanıyor, etrafımda kasılmalar yaşarken.

Başparmağımı dışarı çekip kalçasını kavrarım, boş elimle saçlarını yumruğuma dolarım. Onu yukarı çekip sırtını göğsüme dayarım ve başını çevirip ağzımı kulağına yaklaştırım. "Şu haline bak." Başımı yansımamıza doğru eğiyorum, vücutlarımız terden kaygan, yumuşak kıvrımları bana yapışmış, şakakları nemli, yanakları kızarmış, meme uçları dikleşmiş. "Ne tanrıça ama." Çenesinin kenarını ısıriyorum. "Benim sikimde boşalırken çok güzelsin."

"Bana çok iyi davranıyorsun." İnleyerek parmaklarını saçlarımin arasına geçirir. "İçimde çok iyi hissettiriyorsun."

Elimi bacaklarının arasına kaydırıp klitorisini okşarken, onu sismeye devam ediyorum, derinlerde kalarak, dudaklarım kulağında, diğer elim hala saçlarını kavriyor. "Yakında bu tatlı kıcıma parmaklarımdan fazlasını sokmama izin vereceksin."

O tekrar boşalırken tırnakları derime batıyor. Artık kendimi tutmuyorum, onu yatağı yatırıp içine giriyorum ve kendimi de boşaltıyorum. Her seferinde daha da iyi oluyor. Hangimizin kontrolü elinde tuttuğı önemli değil — onunla birlikte olmak, onun içinde olmak, onu boşaltmak, en savunmasız halini izlemek — hepsi nefes kesici. Asla doyamıyorum.

Omzuna ve yanağına öpücükler yağdırıyorum. Sonra yanına uzanmak için yana dönüp prezervatifi çıkarıp bağlayıp bir mendile sarıp yere atıyorum. Bir kolumu başımın arkasına koyup ona doğru dönüyüm. "Hey. Nasılsın?"

Koluma burnunu sürter. "Çok iyiyim. Beni içtenlikle siktiğın için teşekkür ederim."

"Anal seks yapmayı önerdiğimde hayır demediğini ve beni ısırmaya çalışmadığını fark ettim." Liseden beri Wilhelmina'nın kıcına takıntılıyım. Kontrolü bana bıraktığı hemen hemen her seferinde onu dört ayak üstüne çökertirim. Bir diğer favorim ise ters kovboy kız pozisyonu.

Yanağını yumruğuna dayadı. "Önce benim kıcıımı sismeme izin verersen, senin kıcını sismene izin veririm."

Gözlerimi kırpıyorum, sonra tekrar kırpıyorum. Şaka yapmıyor gibi görünüyor. Siyah dantelli kıyafet giymiş, strapon takmış hali gözümün önüne geliyor. Evet. Kesinlikle karşı değilim. "Tamam."

Gözleri parlar. "Bekle, ne?"

Gözlerimle çıplak vücudunu taradım. "Ne kadar seksi olduğunun farkında mısın? Beni siktiğin düşüncesi..." Üstüne yuvarlandım ve bacaklarının arasına girdim. "Evet. Hoşuma gitti."

BÖLÜM 35

HEMI

"Hiç ikiz yatakta uyudun mu?" diye sordu Hammer.

"Dans kampında dört kişi bir odada kalıyorduk ve ikiz ranzalarımız vardı," diyor Tally.

"Tabii ki dans kampına gitmişsindir." Rix gülümseyerek omzuna hafifçe vurur.

Tally yumruklarını beline dayadı. "Bu ne demek oluyor?"

"Hiçbirimiz dans kampına gittiğine şaşırmadık demek," der Dred. "Kaç yaşındaydın?"

"On altı yaşına kadar her yaz gittim. İlk öpücüğümü orada yaşadım." Çantasını yatağa atar ve odayı inceler. "Sanırım benim giyinme odam bu odanın tamamından daha büyük." Tiksinir. "Oh, iğrenç. Şımarık bir çocuk gibi konuşuyorum. Bu odanın dışındaki kimseye bunu tekrar etmemeliyim."

Hammer ona yandan sarılır. "Anlıyorum. Kampüs dışındaki dairemdeki odam da yaklaşık bu büyüklükteydi. Alışmak biraz zaman aldı, ama söz veriyorum, burayı senin evin gibi hissedeceksin."

"İkinci sınıfta yaşadığımız iki yatak odalı daireyi hatırlıyor musun?" Essie, Rix'e sorar.

"İki yatak odalı demek biraz abartılı olur. İkiz yatak odanın yüzde doksanını kaplıyordu," diyor Rix gülümseyerek. "Ama bizimdi ve eğlenceliydi. Ön kapının altındaki çatlaktan giren kar hariç."

"Bu bir macera gibi geliyor," diyor Hemi.

"Kesinlikle öyleydi," diye onaylıyor Essie. "Ve bunu hiçbir şeye değişmem." Essie, diğerlerinden çok uzak olmayan küçük bir bekar dairesinde yaşıyor

Bu sayede taşınma gününde bize kolayca katılabiliyor.

Rix cebinden telefonunu çıkarır ve iç çeker. Bir mesaj yazar ve telefonu cebine geri koyar.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyorum.

"Tristan buraya geliyor ve Nate'i de getiriyor."

"Onun geleceğini bilmiyordum." Dallas'a bu hafta sonu Tally'yi yurda taşıyacağımızı söylediğimde, yardım etmeyi teklif etti. Babası New York'ta beklenmedik bir toplantı için şehir dışına çağırılmıştı ve Tally'nin erkek kardeşi, annesinin katılmak zorunda olduğu bir çello konseri vardı, bu yüzden seve seve yardım etmeye karar verdik. Flip de bize eşlik etmeye karar verdi. Ve görünüşe göre şimdi Tristan ve küçük kardeşi de geliyor.

Tally'nin umduğu gibi sessiz sedasız bir giriş olmadı, ama onların duygularını incitmek ve hayır demek istemiyor. Ayrıca, çok fazla kutusu var.

"Evet. Son zamanlarda biraz ilgiye muhtaç görünüyor." "Her şey yolunda mı?"

"Brody'nin mezuniyeti Eylül'de ve annesi birdenbire katılmak istediğini söyledi. Dün gece onu aradı ve Brody zorlanıyor. Nate de ay başında kendi evini bulana kadar bizimle kalacak, bu yüzden ortam biraz gergin."

"Tristan genelde onunla pek iletişim kurmuyor, değil mi?" diye sorar Dred.

Rix başını sallar. "Noel'de kart gönderir, ama onu yıllardır görmemiştir. Tüm bu durum onu gerçekten çok etkiliyor. Eskiden kendini kapatır ya da pislik gibi davranırdı, ama artık pislik moduna geçmek istemiyor, bu yüzden terapi seanslarını artırdı. Bu onun için iyi oldu, ama aynı zamanda tüm duyguları hissetmek ve onların kontrolünü ele geçirmeden var olmalarına izin vermeyi öğrenmek anlamına da geliyor." O iç geçirir. "Ben yakında okula döneceğim, Nate yeni bir iş için şehre taşınacak ve sezon başlıyor, çok şey oluyor. Ve o benimle daha fazla zaman geçirmek istiyor, bu yüzden buraya geliyor. Zor olsa bile kendini gösterip ihtiyacı olanı istiyor ve bu büyük bir ilerleme."

Omzuyla omzuma hafifçe çarptım. "Yine de kolay olamaz."

"Kolay değil, ama birbirimizi destekliyoruz ve ilişkiler de budur zaten." Tally'ye bakar. "Başka bir

Terror oyuncusu taşınmana yardım ediyor."

"Sorun değil. Hokeyi bilen herkes soyadımı zaten bilir. Bunu sır olarak saklayabileceğimden değil." Tally, Rix'e sarılır.

Hepimiz ona sarılırız.

Dallas kapıda belirir, ardından Flip gelir.

"Uh, her şey yolunda mı?" Dallas'ın ön kolları ve pazıları taşıdığı kutunun ağırlığı altında şişer.

"Her şey yolunda. Sadece kızlar arası dostluk," diye onu temin ederken, utanmadan gözlerimle onu yiyip bitiriyorum. Son zamanlarda, onun ve arkadaşlarının sık sık onun binasındaki spor salonunda egzersiz yaptıklarını öğrendim. Ara sıra, terli ve seksi halini gözlerimle doyasıya seyretmek için selam vermek için kafamı içeri sokuyorum. Sonra o bitirene kadar onun penthouse'unda bekliyor ve duştan çıkar çıkmaz üzerine atlıyorum.

O göz kırıyor. "Bu gece tamamen seninim." "Sen her zaman tamamen benimsin," diye karşılık veriyorum.

"Vay canına, ikinizden ciddi bir ısı yayılıyor. Birkaç dakika yalnız kalmak ister misiniz?" diye soruyor Dred.

"Birkaç saatliğine sorun olmaz," diyorum.

"Peki ya sen?" Dallas yanağıma öpücük kondurur ve kutuyu yere koyar. Sekiz kişi buraya sıkışmışken, birine çarpmadan hareket edebileceğimiz neredeyse hiç yer yok.

"Ah, dostum, bu bana birinci sınıfımı hatırlattı." Flip kutularını Dallas'ın kutularının üzerine koyar ve çıplak yatağa uzanır. "Üniversite güzel zamanlardı." Gülümsemesi biraz kaybolur ve Tally'yi işaret eder. "Ama benim yaptığım şeylerin hiçbirini kesinlikle yapmamalısın."

Tally gözlerini devirir. "Üniversite tamamen deneyimlerle ilgilidir ve ben de çok fazla deneyim yaşamayı planlıyorum."

"Flip'e katılıyorum, onun üniversitede yaptığı hiçbir şeyi yapmamalısın. Yeni deneyimlere evet, ama pişman olabileceğin kötü seçimlere hayır," diyor Rix.

Tally gözlerini kısar. "Üniversite yıllarında bira partisine gitmemiş, çok içmemiş, kusmamış ve korkunç bir akşamdan kalma ile uyanmamış olanlar ellerini kaldırsın."

Hiçbirimiz elini kaldırmıyor. "Tamam. Anlaşıldı," diyorum. "Ama Flip, fıçı partilerinden çok, diğer her şeyi kastediyor."

"Ben gidip birkaç kutu daha alacağım." Flip ayağa kalkar ve kapıya doğru yürür. Yemin ederim, boynu kızarmış, sanki bu konuşma onu utandırmış gibi. Geçmişinden bahsetmek onu nasıl hissettiriyor bilmiyorum, ama cinsel maceralarıyla ünlü olmak kolay olamaz.

"Siz Badass Babes kutuları açmaya başlayabilirsiniz. Flip ve ben geri kalan kutuları hallederiz," diyor Dallas.

"Tristan ve Nate yardım etmek için yoldalar," diyor Rix. Essie dudak parlatıcısını çıkarıp tekrar sürüyor.

"Harika. Hemen biteriz." Dallas beni yanağımdan öper ve Flip'in ardından odadan çıkar.

Rix başını kapıdan dışarı çıkarır ve sonra bize döner. "Flip kızardı mı? Yemin ederim kızardı."

"Ben de öyle düşündüm!" diye cevap veriyorum. "İlginç," diyor Dred düşünceli bir şekilde.

"Neden ilginç?" diye sorar Tally.

"Çünkü Flip, geçmişteki davranışları nedeniyle herhangi bir suçluluk veya utanç duymasıyla tanınmaz," diye açıklıyor Dred.

"O konuşmada onu bu kadar etkileyen şey neydi acaba?" Rix odayı gözden geçirir. "Nereden başlamak istersiniz?"

"Yatak takımlarım şuradaki kutuda, bu kutuda da kazak, kapüşonlu sweatshirt gibi sonbahar kıyafetlerim var. Onlarla başlayabiliriz."

Tally'nin odasını düzenlemesine, yatağını yapmasına, posterlerini asmasına ve giysilerinin çoğunu yerleştirmesine yardım ediyoruz. Dallas ve Flip, Tally'nin kitaplarının bulunduğu son kutuları getiriyorlar, Tristan ve Nate ise pizza ve pasta ile geliyorlar.

Nate biraz geride durur, kendinden emin değilmiş gibi görünür. Tristan odanın eşiğinde durur, gözleri etrafta dolaşır ve onaylayarak başını sallar. "Aferin. İki parmak yukarı, grup posterlerini beğendim. Kanada'nın geri kalanı da öyle."

"Babam The Hip'i çok severdi." Haç işareti yapar. "Huzur içinde yat, Gord."

Hepimiz aynı şeyi yapıyoruz. The Tragically Hip, solistini kansere kaybeden, çok sevilen bir Kanadalı müzik grubudur. Üniversite yıllarımda, onların son konserlerinden birine gitmiştim

konserlerinden birine gittim.

"Yiyecek ve pasta var," diyor Tristan, sanki göremiyor ya da kokusunu alamıyormuşuz gibi.

"Yemek odasında yiyebiliriz! Size göstereyim!"

Tally'yi koridordan geçerek oda arkadaşlarıyla paylaşacağı ortak alana kadar takip ediyoruz. Bir köşede altı plastik sandalyeli küçük bir yemek masası var. Ayrıca iki adet ikili koltuk ve pek rahat görünmeyen iki sandalye var.

"Buraya ilk taşınan sen misin?" Tristan pizzayı ve kağıt tabakları masaya koyar.

"Diğer kızlardan biri daha önce buradaydı, ama sanırım diğer oda arkadaşlarım bu öğleden sonra gelecek. İkisi Sudbury'den, diğeri Ottawa'dan, yani arabayla gelecekler," diye açıklıyor Tally.

Masada toplanıyoruz ve Tally tabakları dağıtıyor.

"Herkesle tanışmak için heyecanlı mısın? İlk hafta en iyisidir," diyor Dallas. "Durmaksızın eğlence."

"Sonra dersler başlar," diyor Flip. "Ve antrenmanlar," diye ekliyor Tristan.

"Ve ders çalışmak," diye mırıldanır Nate.

"Biraz gerginim ama her şeyi içime sindirmeye çalışıyorum." Tally pizzasından bir ısırık alır.

"En güzel zamanını geçireceksin," diye onu teselli ediyorum.

Tristan, Rix'e arkadan sarılır ve omzunu öper. Rix başını çevirir ve Tristan'ın çenesinin kenarını öper. Tristan bu sevgi gösterisiyle gözle görülür şekilde rahatlar. Tristan'ın yaşadığı acının tam boyutunu bilmiyorum ama onu anlayabiliyorum. Annesi, Tristan neredeyse ergenlik çağındayken ve Nate daha da küçükken evi terk etmiş. Bu, Tristan'da izler bırakmış olmalı.

Onların neler yaşadığını hayal bile edemiyorum, çünkü bazen ben bile zorlanıyorum ve harika bir ailem var. Beni çok seven iki ebeveyn, her zaman arkamda duran iki erkek kardeş ve bazı günler hala neden evlatlık verildiğimi sorguluyorum. Üç aylıkken çocuk hizmetlerine teslim edildim ve birkaç gün sonra annelerimin yanına yerleştirildim. Bebekken bile bazı insanlar için fazla mıydım? Üçüncü çocuk isteyen annelerim için teselli ödülü müydüm

ama kendi başlarına tekrar hamile kalamayan annelerimin teselli ödülü müydüm? Bu düşüncelerle zihnim güvensizlikle dolup taşıyor.

Dallas, bana pizza tabağını uzatırken gözleri yüzümde dolaşıyor. "İyi misin?"

"Evet." Ona gülümsüyorum. "Beni istediğin için teşekkür ederim."

"Her gün. Wills, sen mükemmelsin." Sesi fısıltıya düşüyor. "Ve geçen gece, bana izin verdiğinde..."

Parmağımı dudaklarına bastırıyorum. "Şimdi dur yoksa bir daha asla yapmana izin vermem."

Dallas ağzını kapatır ve etrafına bakar, sanki birdenbire yalnız olmadığımızı hatırlamış gibi.

Biz pizza yerken, Tally ve Rix dersler hakkında konuşuyorlar. Essie, Rix'in yanına oturuyor ve hayal mi görüyorum bilmiyorum ama yemin ederim ki o ve Nate birbirlerine sürekli bakışlar atıyorlar. Tristan, Rix'in diğer tarafına oturmuş, kolunu onun sandalyesinin arkasına atmış.

Pasta Just Desserts'tan ve üzerinde "*Tebrikler, Tally!*" yazıyor. Kiraz parçacıklı, ki bu onun en sevdiği tür.

İki öğrenci daha, ebeveynleriyle birlikte gelir. Bir genç adam Terror şapkası takıyor. Oturma odalarında hokey oyuncularının oturduğunu fark edince gülümsemeleri şoka dönüşür.

"Bu gerçek mi yoksa kafam mı güzel?" Terror şapkalı genç gözlerini ovuşturur.

Tanıtımlar başlar ve Tally'nin endişesini neredeyse hissedebiliyorum. O, şimdiden yurttan en popüler kız ve bunun nedeni iyi, eğlenceli veya tatlı olması değil. Onun için kalbim biraz kırılıyor

—özellikle Flip baba tarzı sorgulamaya başladığında. Tristan ve Dallas araya girip konuşmanın yönünü değiştirmek zorunda kalıyorlar.

Konuşmayı çabucak bitirip, ona daha sonra mesaj atacağımıza söz vererek, yerleşmesi için onu yalnız bırakıyoruz.

"Bu yıl kampüste olacağım için mutluyum, böylece ona göz kulak olabiliriz," diyor Rix çıkarken. "Bence bu geçiş gözlerimizi açacak."

"Vander Zee'nin onun erkeklerle yaşamasına izin verdiğine inanmıyorum. Üstelik bir tanesi de lanet olası hokey takımında." Flip, babasını arayıp bunu doğrulamak için can atıyor gibi görünüyor.

"Hokey oyuncularıyla çıkmamayı ya da oda arkadaşlarıyla ilişki kurmamayı çok iyi biliyor," diyor Dred gözlerini devirerek.

"Bunu bilmesi, kötü seçimler yapmayacağı anlamına gelmez," diye şikayet ediyor.

Hammer ona bakar. "Hayatı boyunca takım tarafından korundu. Kanatlarını açma şansı gerekiyor."

Flip ikna olmuş görünmüyor.

Dallas ve ben eve giderken Flip ve Dred'i bırakıyoruz ve Dallas hiç sakinleşmediği ve o etrafta olduğunda hormonlarım her zaman çılgına döndüğü için, sonunda onun evinde, onun altında buluyorum kendimi. Bu gece kontrolü ele alıyorum, ama üstüne çıkıp onu bir joystick gibi kullanmak yerine, onu üstüme çekiyorum ve etrafımın sarılmış olmasının, içimde hareket ederken gözlerinin yüzümden hiç ayrılmamasının, beni mutluluğun doruğuna taşımasının tadını çıkarıyorum. Ya da ellerimizi birbirine bağlayıp, o geceden beri çıkarmadığım yüzüğümü dudaklarına götürmesini. O, müstehcen sözler ve tatlı övgüler fısıldıyor ve beni sevdiğini söylediğinde, sözlerinin kalbime işlemesine izin veriyorum.

Onlara karşılık vermek istiyorum, çünkü göğsümdeki sıcaklık tanıdık geliyor. Ama bunun kök salıp gerçek olmasına izin vermekten korkuyorum. Ya ona aşık olursam ve o beni terk ederse? Düşüncelerim en karanlık yere, onun için sadece bir oyun olduğum yere gidiyor. Beni tamamen ele geçirdiğinde, benden ve benden vazgeçip gidecek.

Beni terk etmeyen tek insanlar benim evlatlık ailem. Elbette BBB var, ama ya bu da değişirse? Dallas şu anda beni seviyor, ama bir noktada, tüm o seksi kimyasallar yok olduğunda, fantezi tamamen gerçeğe dönüştüğünde, onun sevimli bulduğu tüm şeyler değişebilir. Ya benim işe kendimi tamamen adanmış halimden bıcarsa? Ben böyle çalışırım. Tüm enerjimi taahhütlerime veririm. Hayat yerine işe kendimi kaptırabilirim. Eğer ona bunu yaparsam, sonunda beni terk eder. Ve onu nasıl suçlayabilirim ki? Bu yüzden bu üç kelimeyi kendime saklıyorum. Bunlar benim en savunmasız korkularım. Zayıf noktam.

Kanepede birbirimize sarılıp, muhteşem seksin ardından keyif çatarken, telefonum sehpa titremeye başladı.

Dallas kollarını bana daha sıkı sarıyor. "Onu görmezden gelmelisin."

"Kızlar olabilir." Onun elinin arkasına hafifçe vuruyorum, ama bunun onlar olmadığını çok iyi biliyorum.

O isteksizce beni bırakıyor ve ben cihazımı alıp e-postayı açıp içeriğini inceliyorum. "Kahretsin. Hayır. Ne oluyor?"

"Ne oluyor?"

"Flip'in Milk ile yaptığı tanıtım kampanyası iptal edildi. O kadar iyi gidiyordu ki." Ayağa kalkıp e-postanın geri kalanını okudum, ne olduğunu anlamaya çalışarak. Flip'in numarasını bulup hemen onu aradım.

"Az önce e-postayı aldım," diyor hoparlörden. "Öğleden sonra asansörde birkaç öğrenci vardı ve fotoğraf çekilmek istediler. Bu normal bir şey. Ben pek önemsemedim ama içlerinden birinin soğutucu çantası vardı. Ben bu tür şeylerin kontrol edildiği yerlere alışkınım, Hemi. Aylardır ortalarda görünmüyordum ama şimdi en kötü türden bir pislik gibi görünüyorum."

"Fotoğrafları yayınladılar mı?"

"Evet, ve beni etiketlemişler. Eminim onlar da reşit değiller." "Şu anda evde misin?"

"Evet."

"Bunu çözebilmemiz için oraya geliyorum." "Emin misin? Geç olduğunu biliyorum."

"Eminim. Yarın için bir plan yapabiliriz. Birazdan oradayım."

Telefonu kapatıp kapıya doğru yürüyorum.

Dallas'ın kaşları çatılır. "Bunu gerçekten şu anda halletmen gerekiyor mu? Saat on buçuk oldu ve bütün gün koşturup durdun."

"Bunu nasıl çözeceğimi bulmak benim işim. Bu sadece Flip'in sorunu değil. Artık tüm ekibin sorunu."

"Biliyorum, ama dinlenmen lazım." Beni kapıya kadar takip ediyor. "Şu anda ne yapabilirsin ki? Tüm ofisler kapalı. İnsanlar şu anda e-postalarına cevap vermiyorlar."

"Bu sorun kafamda asılı dururken bu gece uyuyamayacağım. Flip de uyuyamayacak." Onu yavaşlıktan öperim. "Yarın görüşürüz."

"Flip'in evine vardığında mesaj at da, güvenli bir şekilde vardığını bileyim. Başarabilirsin." Beni sıkıca kucaklar ve bırakmadan önce son bir kez öper.

Kapıdan çıkarken, bir kez daha haklı olduğumdan endişeleniyorum. Doğama karşı güçsüzüm ve kalbimde yerleşmek isteyen duygulara teslim olursam, yine kırılacağım.

BÖLÜM 36

DALLAS

Wilhelmina, sert ve güçlü bir kadın olarak, Milk kampanyasını kontrol altına almayı başarır ve Flip en büyük destekçisini kaybetmez. Bu, yanlış zamanda yanlış yerde olma meselesiydi. Neyse ki, asansördeki herkes yasal içki içme yaşındaydı, ama çok kötü sonuçlanabilirdi. Bu olay, son birkaç gündür Wills'in tüm dikkatini çektiği için onu pek göremedim. Antrenman kampı tüm hızıyla devam ederken ve sezon başlangıcı yaklaşırken, sezon öncesi kalan zamanı en iyi şekilde değerlendirmek istiyorum.

Takım sabah antrenmanını yeni bitirdi ve spor salonuna gitmeden önce iki saatlik bir molam var. Zamanlama uygun olursa, Wills ile biraz baş başa vakit geçirebilir ve onu öğle yemeğine çıkarabilirim. Kafamı ofisine sokup, bu kadının benim kız arkadaşım olduğu gerçeğini bir an için takdir ediyorum. Çoğu gün olduğu gibi, saçları omuzlarına dalgali bir şekilde dökülüyor. Parlak mavi bir bluz ve siyah bir pantolon giymiş. Çok güzel görünüyor, sanki hayallerimin kadını gibi.

Kapıyı çaldım ve o bilgisayarından başını kaldırıp bana doğru parmağını kaldırdıktan sonra yazmaya devam etti.

"Daha sonra gelebilirim."

"Bir dakika. Neredeyse bitirdim."

O iş modunda ve ben onu rahatsız ettim. Ama bu, benden nefret etmeyi bırakıp beni sevmeye başlamadan önceki tepkisine çok benziyor. *Ama o sana aşık değil.* Son zamanlarda kafamın içindeki o rahatsız edici ses giderek daha yüksek çıkıyor. Ona o üç kelimeyi her söylediğimde, o da bana aynı şeyi söylemediğinde, sanki derimin altına bir diken batıyormuş gibi hissediyorum. Kendimi sorguluyorum.

O da böyle hissedecek mi? Onunla sonsuza kadar birlikte olmak istiyorum. Bu nişanın benim için olduğu kadar onun için de gerçek olmasını istiyorum. Ama her seferinde anneleriyle konuşmayı ertelediğinde ya da Badass Babe Brigade'e plan yapmak için acele etmemeleri gerektiğini söylediğinde, sanki iyileşmemiş bir yara yeniden açılmış gibi hissediyorum.

Sonunda yazmayı bırakıp başını kaldırıyor, yüzünde bekleyen bir ifade var. "Senin için ne yapabilirim, Dallas?"

"Antrenmanımdan önce birkaç saatim var. Öğle yemeğine çıkmak ister misin?"

Gülümsemesi zoraki. "Çok tatlısın, ama bugün çok işim var ve öğle yemeği randevusu planlarım arasında yok." Telefonu titrer ve gözleri masanın üzerine düşer.

Kapı pervazına yaslanırım. "Tamam. Ama bu akşamki planımız hala geçerli, değil mi?"

"Evet. Ama işlerin nasıl gittiğine bağlı olarak geç kalabilirim." Yüzünü buruşturur. "Topher'la görüşmem lazım. Ve buz pateni saatleriyle program çakışmalarının sona ermesi lazım," diye mırıldanır ve sandalyesini geri iter. "Seni dışarıya kadar geçirebilirim."

"Her şey yolunda mı?"

"Öyle umalım."

Kapıda buluşuruz ve koridora doğru yürürüz, ama personel dinlenme odasının önünde durur ve ayakkabısını düzeltir.

"Ben tarih biriyle bir oyuncu amasen yap oyuncu kızgın maaşına maaşına kıyamazsın," diyor bir kadın.

"Hayatı garantiye alınmış, değil mi?" diye ekliyor muhasebeden tanıdığım bir adam.

"Anlamıyorum. O çok enerjik bir kadın."

"Topher ona tahammül edemiyor," diyor adam. "O da dediği gibi, tam bir cadaloz."

"Belki de o bunu bizden daha uzun süredir biliyordur. Bunun bir süredir devam ettiği kesin," diyor üçüncü bir ses.

"Sence ona yakın olmak için bu işi mi kabul etti?" diye muhasebeden adam yüksek sesle merak ediyor.

Odaya doğru bir adım atıyorum, ama Wilhelmina parmaklarıyla bileğimi tutuyor ve başını sallıyor. Beni koridorda çekiyor, gruba bakmıyor bile, ama çenesi titriyor ve duruşu sert.

Asansörün gelmesini beklerken o dümdüz önüne bakıyor.
Asansöre bindiğimizde içi boştur.

Kapılar kapanana kadar bekliyorum. Soğukkanlılığımı korumak zor ama öfkemi onun üzerine çıkarmak istemiyorum. "Bu boktan durum ne sıklıkla oluyor?"

"O kadar sık oluyor ki artık alıştım. Seninle çıkmaya başlamadan önce bu kadar kötü değildi. Ama ben hala benim."

"Bu ne demek?"

"Lafımı sakınmam ve işleri hallederim. Herkes benim tarzımı sevmez." Tırnaklarını inceler. "Ben halkla ilişkiler müdürüyüm ve seninle, takımın altın çocuğu ile çıkıyorum. İnsanlar bu konuda çok şey söylüyor."

"Arkandan dedikodu yapıyorlar." Bu saçmalığa katlandığına inanamıyorum.

"Bu yeni bir şey değil, Dallas. Lisede de hep böyle olurdu. Ofisin gözdesi olmak isterdim, ama o zaman işler yapılmazdı. Bu iğrenç bir şey, ama *"Kaltaklar işi halleder"* sözünün bir nedeni var. Ve şimdi biz bir şeyiz. Söyledikleri her şey, ben değil de onlardan biri olsaydı benim de düşüneceğim şeyler. Çirkin olsun ya da olmasın." Omuzlarını silkiyor. "Bu yüzden Hammer ve ben, babası bir oyuncu ve kendisi Hollis ile birlikteyken onun takım için çalışmasının lojistiği hakkında birden fazla kez konuştuk." Parmağındaki yüzüğü tıklatıyor. "Senin nişanlın olmayı kabul ettiğimde bunun için imza attım."

"Ama bunların hepsi saçmalık." Ona yaptıklarım beni bambaşka bir şekilde etkiliyor. O benim kariyerimi kurtardı ve kendi kariyerini tehlikeye attı. Kimse ona böyle davranmamalı. Ve bu durumdan hiç hoşlanmıyorum. Özellikle de nişanlanma konusu benim istediğim gibi onun istediği bir şey olmadığı için.

O içini çekiyor. "Bu konuda ne yapabilirim, Dallas? Onlara yanıldıklarını mı söyleyeyim? Bana inanmayacaklar. Neden inansınlar ki?"

Kollarımı kavuşturuyorum. "Ama bu doğru değil."

"Herkes beni baloya davet etmemelerini söylediğinle ilgili dedikodular da doğru değildi, ama insanlar yine de inandılar. Ben de inandım. Sen popüler bir hokey oyuncusuydun ve hala öylesin, ben ise kendimdim ve hala öyleyim. Fazla yoğun. Fazla otoriter. Sevilmeyen."

"Sen güçlü ve zarıfsın." Okulda herkesin söylediklerini hatırlıyorum, ama yanılıyorlardı. Sadece kendi pisliklerini ona yansıtmak, onu yıkarak kendilerini önemli hissetmek istiyorlardı. Wills her zaman odadaki en yetkin kişi olmuştur, ama insanların söylediği önemsiz şeylerden, numara yaptığı gibi etkilenmemiştir.

"Benim dokunuşum çok yumuşak değildir, bu da bazen iyi karşılanmaz," diye devam ediyor. "Artık büyüdüğüm zamankinden daha iyiyim." Asansör kapıları açılırken göğsümü okşuyor. "Ne ise o, Dallas. Boş ver gitsin."

Asansörden çıkıyoruz ve Wilhelmina birkaç kadına merhaba diyor. Kibar davranıyorlar, ama beni görünce tavırları değişiyor. Gülümsemeleri genişliyor ve durup bana gelecek sezon için heyecanlı olup olmadığını soruyorlar. Wilhelmina'nın söylediği şeyi kanıtlıyorlar.

"Görüşürüz." Hemi el salladı ve arkasına bakmadan koridora doğru yürüdü.

Dinlenme odasında duyduğumuz şeyler günün geri kalanında aklımdan çıkmadı. Bu ne sıklıkla olur ki? Wills ne sıklıkla su soğutucusu sohbetlerinin odak noktası olur? Bunu ona ben yaptım. *Yine*. Her zamanki gibi, sonuçlarını düşünmeden hareket ederek hayatını zorlaştırdım.

Çocuklarla antrenman boyunca dikkatim dağınıktı ve eve dönerken Ash bana her şeyin yolunda olup olmadığını sorduğunda hiç şaşırmadım.

"Bugün ofiste bir grup insanın Wills hakkında kötü konuştuğunu duydum."

Kaşlarını kaldırdı. "Bir şey söyledin mi?"

Kafamı sallıyorum. "İstiyordum, ama o da benimle birlikteydi ve ben yapmadan beni engelledi."

O başını salladı. "Kızgın mıydı?"

"Önemsiyormuş gibi davranmadı ama bağışık değil." Uyluklarımı hafifçe vuruyorum. "Bu benim hatam, Ash. Onun için böyle bir durum yarattım. Sarhoşken yaptığım aptalca hatayla, onun çalışma ortamını hiç istemediği bir hale getirdim."

Bana bir bakış attı. "Gerçekten neye kızgınsın? İnsanların sevdiğin kadın hakkında kötü şeyler söylemesine mi, yoksa

onu bundan koruyamaman mı?"

"İkisi de mi? Bu, onun büyürken nasıl muamele gördüğünü düşünmeme neden oluyor. Sanırım bu, ofisine uğradığımda neden çok heyecanlanmadığını açıklıyor." Göğsümdeki sıkışmayı sevmiyorum. Onun bu tür ofis dedikodularına katlanmasını nasıl değerli kılabilirim?

"Nasıl yani? Ne oldu?"

"O sadece... beni gördüğüne pek sevinmemiş gibiydi." Her şeyden çok dikkatinin dağılmasından rahatsız olmuş gibiydi.

"Ön büro için yılın en yoğun dönemi. Genellikle önce Shilps'e mesaj atarım, böylece önceden haber vermiş olurum," diyor.

"Tamam. Evet. Mantıklı. Eğer ben maç kasetlerine odaklanmış olsaydım ve o bana mola vermeme söyleseydi, muhtemelen hoşuma gitmezdi."

Benim binamın önüne geldiğinde başını eğiyor. "Biraz yukarı çıkmamı ister misin?"

"Hayır, gerek yok. Sohbet için teşekkürler."

Arabadan inip penthouse daireme çıkıyorum. Wilhelmina için güzel bir şey yapmalıyım. Ona minnettar olduğumu ve benimle birlikte olmanın getirdiği tüm stres için üzgün olduğumu gösterecek bir şey.

Cep telefonumu cebimden çıkarıyorum ve ondan yeni bir mesaj buluyorum.

WILLS

Daha önce ofisime uğradığın için teşekkür ederim. Öğle yemeğine gelemediğim için üzgünüm, ama gülümsemen sabahımın en güzel anıydı. Bu akşam programlarımızı karşılaştırıp bu hafta içinde uygun bir zaman bulabiliriz. Akşam yemeği için pizza yapabilmemiz için malzemeleri alıyorum. Xo

Göğsümdeki ağırlık biraz hafifliyor. İşyerindeki Wills'in, ikimiz baş başa olduğumuzda gördüğüm Wills ile aynı kişi olmadığını hatırlamam gerekiyor.

Saat altı olduğunda, tam zamanında gelir ve birlikte akşam yemeği hazırlarız. Ama ofiste olanları konuşmaya çalıştığımda, beni ağzıyla oyuyor. Sonunda kanepede, sonra da yatakta sevişiyoruz. Ben istediğimde geceyi benimle geçiriyor.

ona da, ve kendimi ona sarıyorum, her gecenin böyle bitmesini istiyorum.

Yalnız uyanıyorum, ki bu sürpriz değil. Sabah toplantılarından önce e-postaları halletmek için erken kalkar genelde. Rüyamın izlerini silkeliyorum. Rüyamda Wilhelmina hamileydi, karnı şişkin ve yüzünde yumuşak bir gülümseme vardı. Tamamen mutluydu. Onunla bunu istiyorum. Onu sevmek, ona bakmak, onu şımartmak, her gün ona ne kadar harika olduğunu söylemek, onun sert bir anneye dönüşmesini izlemek, ona yumuşak tarafını göstermesinin güvenli olduğunu öğretmek istiyorum. Bunun orada olduğunu biliyorum. Kız arkadaşlarıyla birlikteyken ve kilise bağış etkinliğine veya emekliler köyüne geldiğinde, o yumuşaklığı görüyorum. Onunla bira ile istiyorum. Dört çocuk ve göl kenarında bir ev. Ve onunla bu hayatın nasıl gelişeceğini görebilmem, geçmişini geride bırakabilirsek ne kadar harika olabileceğini görebilmem, ama ilk başta her şeyin berbat olmasının sebebi benim olmam ne kadar ironik değil mi? Bu kadar çok acının sebebi benim ve bunu düzeltmek istiyorum, ama yapamıyorum.

Onu bir nişan yüzüğüyle sonsuza kadar bana bağladım. Ama ya o beni benim onu sevdiğim gibi sevemezse? Ya kalbinin etrafına ördüğü duvarlar hiç yıkılmazsa? Lise geçmişte kalmış olabilir, ama bu onun hala korunaklı olduğu anlamına gelmez. Ve geride bırakmaya çalıştığı tüm saçmalıkların yerini boktan ofis dedikoduları almışken, nasıl ilerleyebilir ki? Onu, insanların onu yanlış yargılayacağı bir ömür boyu sözleşmeye mi bağlıyorum? Ya şu anda bulunduğumuz yer, onun ulaşabileceği en yakın yer ise?

BÖLÜM 37

HEMI

"Nerede?" Yumruklarımı belime dayayıp yatak odamı gözden geçiriyorum. Şimdi çantayı arıyorum ve bulana kadar rahat edemem. Bir milyon tane başka çantam olması önemli değil. Ya da yatağımda üç tane gayet uygun seçenek olması da. Benim bu çantaya ihtiyacım var. Kıyafetime tam olarak uyuyor. Ve Dallas'ta en fazla keyif almak için onu seçtim, bu yüzden değiştirmek istemiyorum. Onun daha sonra beni eve geri götürmek için aşırı hassas ve çaresiz olacağını biliyorum.

Bir anlık endişe dalgası içimi kaplar. Son zamanlarda bu tür küçük korkular, derimin altında dikenler gibi batıp duruyor. Geçen hafta Dallas habersizce ofisime uğradığında, muhtemelen kısa ve soğuk davrandığımı sonradan fark ettim. Ama Topher'dan, buz pistlerinden birinin çift rezervasyonu ile ilgili başka bir berbat e-posta almıştım. Buna, önümdeki tüm sezon öncesi işleri ve Dallas'ın ofisteki dedikoduları duyması da eklenince, o ayrılana kadar onun çabasını takdir edemedim.

Sık sık merak ediyorum, bir gün onun pembe gözlükleri kırılacak mı, beni koyduğu kaide devrilecek mi ve beni diğer insanlar gibi görecektir mi? Sinir bozucu. Otoriter. Hem de çok.

Ama bunun için endişelenmenin bana bir faydası olmaz. Aptal çantayı bulmaya yeniden odaklanıyorum, bunun saçma olduğunu bilsem de. Vazgeçemem.

Olabileceği bir yer daha var. Dolabımın kapısını açıp ışığı yakıyorum. Boğazımdaki yumruyu yutarak, üst raftaki kutuyu kenara çekmek için zorlanıyorum. Kapağı açılıyor ve kutuyu kenara ittiğimde devriliyor. İçindeki evrak yığını üzerime yağmur gibi yağmadan önce onu yakalıyorum, ama endişe boğazımı

sıkıştırıyor. O eşyalara bakmayalı yıllar oldu.

Üniversitedeki ilk yılımda, moleküler genetik okuyan biriyle çıkıyordum. Benim evlatlık olduğumu biliyordu ve biyolojik ailemi hiç aradım mı diye sordu — onlarla bağlantı kurmak istediğim için değil, genetik geçmişimi anlayabilmek için. Haklı bir noktaya değindi ve bu benim aklımda kaldı. Ne tür bir genetik rulet oynadığımı hiç bilmiyordum. İleride ciddi sağlık sorunlarına yol açabilecek gizli, resesif bir genim olup olmadığını bilmem gerekmez miydi?

Aramayı yaptım, ancak bu süreçte genetik detaylardan çok, neden terk edildiğimi bilmek istediğimi fark ettim. Bunun birçok nedeni olabilirdi. Belki seviliyordum. Belki de seviliyordum. Annelerimi ve kardeşlerimi seviyordum, ancak bu soru kafamdan çıkmayan bir yük gibiydi.

Annelerime bundan bahsettim ve onlar beni desteklediler. Ancak evlat edinilmem gizli olduğu için araştırmamdan hiçbir sonuç çıkmadı. Potansiyel sağlık risklerimi daha iyi anlamak için bazı genetik testler yaptırdım, ama cevapsız sorular daha da ağırlaşmıştı. Biyolojik annemi beni terk etmeye ve bir daha beni aramamaya iten neydi? Neden beni tanımak istemedi?

Çoğu zaman tüm bu güvensizlikleri bir kenara bırakabiliyorum, ancak son birkaç ayda iyileştiğini sandığım eski yaralar yeniden açıldı. Tüm sert tavırlarım, beni daha fazla incinmekten korumak için giydiğim bir zırh. Ancak kalbimi korumakla, Dallas'ın istediği şekilde ona açılmamı da imkansız hale getiriyorum.

"Kendine gel, Hemi. Bugün o tavşan deliğine girmenin sırası değil." Bakışlarım üst rafta duran çantaya takılır. Onu alıp kutuyu dolabımın arkasına iteklerim, ışığı kapatır ve kapıyı kapatırım. Ama kutu gözden kaybolursa da yara çoktan tekrar kanamaya başlamıştır.

Duygularımı sıfırlayıp kızlarla buluşmak için Watering Hole'a gidiyorum. Badass Babe Brigade'e ihtiyacım var. Onlar benim takımım. Benim yumuşak inişim ve güvenli limanım. Rix ve Tally gelecek hafta derslere başlayacak ve sezon öncesi hazırlık maçları da yakında başlayacak, bu yüzden bu gece dışarı çıkmak gerekli geliyor.

Shilpa ile binamın ön lobisinde buluşuyoruz ve yaz akşamına çıkıyoruz. Ağustos ayının son hafta sonu ve geceler giderek serinliyor olsa da, hala tişört giyilebilecek bir hava var. Shilpa, bara doğru birkaç blok yürürken bana yan gözle bakıyor.

"İyi misin?" diye soruyor.

"Evet, iyiyim. Neden sordun?"

"Stresli görünüyorsun."

O benim en iyi arkadaşım. Bu konuyu konuşabileceğim biri varsa, o da odur. "Sadece bir gün Dallas'ın kafasındaki beklentileri karşılayamayacağımdan ve o zaman kalbimi kıracak ve daha fazla dedikodunun hedefi olacağımdan korkuyorum."

"Bu haklı bir endişe, ama aynı zamanda senin ne kadar özel olduğunu da göz ardı ediyor. Ayrıca, kim dedikodu yapıyor ki?"

"Her zamanki şüpheliler," diye mırıldandım.

"İnsanlar tahtlarında oturup yargılamak için kolaydır, ama seni tanımıyorlar ve açıkçası, bunu hak etmiyorlar. Şikayette bulunmak istersen, sana yardım etmeye hazırım."

"Bu, işleri daha da kötüleştirir."

"Durum kötüleşirse bu seçeneği göz ardı etme. Kiminle çıkıyor olursan ol, bununla uğraşmamalısın."

Watering Hole'a vardığımızda başımı sallıyorum. Tally ve Hammer çoktan bizim favori masamıza oturmuşlar. Bir dakika sonra Dred, Essie ile birlikte içeri giriyor. Rix, birkaç dakika içinde burada olacağını mesajla bildiriyor. İçeceklerimizi sipariş etmişken, o kapıdan içeri dalar. Tristan ön camın önünden ellerini ceplerine sokmuş, son derece kendini beğenmiş bir şekilde geçip giderken, o omzunun üzerinden ona bir bakış atar. Ona acele etmesini işaret eder ve doğrudan masamıza doğru yönelir. Gözleri fal taşı gibi açılmış, gülümsemesi çılgınca ve ağlamak üzereymiş gibi görünür. Tristan restorana girerken kapı çınlar.

"İyi misin?" diye soruyorum.

Essie'nin gözleri beklentiyle parlıyor, bu da bana neler olduğunu merak ettiriyor.

"Evet. Hayır. Evet." Omzunun üzerinden Tristan'a bakıyor. "Acele eder misin lütfen? Patlamak üzereyim."

"Hamstringim yırtıldı. Senin kadar hızlı yürüyemiyorum. Ayrıca Nate de henüz gelmedi."

"Hamstringini nasıl incittin?" Essie, çantasından dudak parlaticısını çıkarırken sırıtarak sorar.

"Bilmek istemezsin." Tristan alt dudağını ovuşturur. Kardeşine eliyle işaret eder. "Hadi ama dostum."

"Geliyorum." Nate ellerini ceplerine sokar ve hepimiz heyecanla beklerken Tristan'ın yanına geçer.

Rix ellerini birbirine bağlar ve sol elini masanın ortasına koyar. "Nişanlandık!"

"Vay canına!" Kadınların çığlıkları eşlik eder.

"Tristan az önce teklif etti. Aslında, birkaç saat önce teklif etti, ama şey... —" O yorumunu eliyle savuşturur. "—ve tabii ki evet dedim, bak ne kadar güzel bir yüzüğüm var, aman Tanrım, *nişanlandık!*"

Onun yüzünden mutlu gözyaşları akarken, biz de koltuktan kalkıp ona ve Tristan'a sarılmak ve tebrik etmek için yanlarına gittik. Tristan ışıltılı parlıyordu. Sanki kupayı kazanmış gibi, kelimenin tam anlamıyla ışıltılı parlıyordu. Dürüst olmak gerekirse, şu anda hissettiği şey muhtemelen buna eşdeğerti.

"Seninle gurur duyuyorum," diyorum ona. "Geçen yıl çok yol kat ettin."

"Sadece bana verdiği sevgiyi hak etmek istiyorum, anlıyor musun? O benim her şeyim." O kadar samimi ki, ona açıkça hayranlıkla bakıyor.

"Biliyorum." Kolunu sıkıyorum. "O da öyle."

Çocuklar gelir ve birdenbire tam bir parti havası oluşur. Kucaklaşmalar ve tebrikler havada uçuşur, Flip bir tur içki sipariş eder, sonra kredi kartını uzatır ve şampanya olmadığı için yemek ve prosecco sipariş eder.

"Bize nasıl evlenme teklif ettiğini anlat!" Hammer, erkekler Tristan'a shot içerirken Rix'e diyor.

Essie'nin yanındaki koltuğa oturur ve küçük bir çığlık atarak konuşmaya başlar. "Çok romantikti. Beni Toronto Adası'nda güzel bir piknik öğle yemeğine çıkardı. En sevdiğim yiyecekleri getirmişti, her şey mükemmeldi. Sonra diz çöküp bana evlenme teklif etti, ben de evet dedim ve penthouse'a geri döndük. Yatakta gül yaprakları ve şampanya vardı, sonra ne olduğunu tahmin edebilirsiniz, şimdi de buradayım." Elleri havada titiyor. "Çok heyecanlıyım." Bana

bana geniş, coşkulu bir gülümsemeyle bakıyor. "Dallas sana evlenme teklif ettiğinde sen de böyle hissetmiş olmalısın!"

Yüzümden gülümsemenin kaybolmaması için mücadele ediyorum. Çünkü Dallas evlenme teklif ettiğinde hiç de böyle hissetmemiştim. Şok olmuş ve kızgındım. Sevinç için yer yoktu. "Evet. Aynen öyle. Çok heyecanlı olmalısın. Bu, sonsuza dek sürececek bir ilişkinin başlangıcı."

Rix kolumu tuttu. "Birlikte gelinlik alışverişine gidebiliriz!"

"Tabii ki gidebiliriz," dedim, midem bulanmasına rağmen.

"Hepiniz düşünümde olacaksınız. Alışverişi ve planlamayı birlikte yapabiliriz." Gülümsemesi geniş. "Bunu birlikte yapacağımız için çok heyecanlıyım!"

"Çok eğlenceli olacak." Öyle olmalı. Çok mutlu olmam gerekirdi ve Rix için mutluyum da, ama kendim için o duyguyu hissedemiyorum. Dallas'ı gerçekten umursamadığımdan değil. Umursuyorum. Ama bana evlenme teklif ettiğinde ondan hoşlanmıyordum bile.

Odanın diğer tarafına bakıyorum, Dallas'ın gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum. Gülümsüyor, ama omuzlarındaki gerginliği görüyorum ve benimkiyle aynı olduğunu düşünüyorum. Bana evlenme teklif ettiğinde muhtemelen Rix ve Tristan'ın hissettiği gibi hissetmiştir. Ve o heyecanı onunla paylaşmadığımı bilmek kalbimi acıtıyor. O sevinçliydi, ben ise kızgındım. O anı ona nasıl geliyor acaba? Çünkü şu anda kalbimi parçalıyor.

Bizimle ilgili her şey tersine dönmüş durumda. Nişanımız, gerçeğe dönüştürdüğümüz bir yalan.

Tristan bir bardak kaldırıp bağırıyor, "Söylemek istediğim bir şey var!"

Herkes sessizleşir.

Yüzünde sevgisi okunan Rix'e döner. "Bea, sen inanılmaz bir kadınsın. Seninle ilgili her şeyi seviyorum. Kolay bir insan olmadığımı ve sürekli gelişme halinde olduğumu biliyorum, ama hayatımın geri kalanında sana layık olabilmek için elimden geleni yapacağıma söz veriyorum. Sana dünyaları vermek istiyorum. Seni gülümseten, güldüren ve seni herkesten daha çok sevme şerefine nail olan kişi olmak istiyorum. Seni benim dünyama ve daireme getiren durum berbat olsa da, işinden öfkeyle ayrıldığına çok minnettarım.

Seni her geçen gün daha çok seviyorum ve seni karım yapıp sonsuza kadar yanında olabilmek için sabırsızlanıyorum."

Rix kendini onun kollarına atar ve herkes onları alkışlayarak tebrik eder. Hollis, Hammer'a sıradaki kişinin kendisi olduğunu belirten bir bakış atar.

Başından beri Dallas'ın söylediğı tüm saçmalıkların gerçek olduğunu bilmek kalbimi acıtıyor. O başından beri dürüsttü. Her konuda. Ve ben, yıllar önce yaptığına inanmamı sağladığı şey için ondan nefret etmeye kararlıydım. Ne karmaşa ama.

Böyle bir nişan partisi vermeliydik, ikimizin de sonsuza kadar birlikte olma ihtimalinden gerçekten mutlu olduğu bir parti. Ama ona onun hakkında ne hissettiğimi söylemeye bile cesaret edemiyorum.

Flip, bir kaşıkla bira bardağını hafifçe vurur ve sohbet kesilir. "Senin adına çok mutluyum." Boğazını temizler ve derin bir nefes alırken tavana bakar. "Sizler, tüm dünyada en sevdiğim iki insansınız." Sanki kendini toparlamak istercesine koluna öksürür. "Aşk çok karmaşık bir şey olabilir, ama birbirinizi sevmek şeklinizi, her zaman birbirinizi savunma şeklinizi görüyorum. Birbirinizin arkasını kollama şeklinizi. Kolay olmadığını biliyorum. Zor bir başlangıç yaptığımızı biliyorum, Rix, ve senin birçok fedakarlık yaptığını biliyorum, ama bu adam..." Tristan'ı işaret eder. "O, dünya son bulana kadar seni sevecek. Sen her şeyin en iyisini hak ediyorsun ve onun seni çok değeri vereceğini biliyorum. Ve Tristan, dostum, biliyorsun." Yumruğıyla kalbini gösterir. "Sizi destekliyorum. İkinizi de. Sizi kutlamak benim için bir onur." Kadehini kaldırır. "Aşka, ve birbirlerinde aşkı bulan kız kardeşim ve en iyi arkadaşım."

Hepimiz kadeh kaldırıp gözlerimizi sileriz.

Essie yanında durup en yakın arkadaşına bakar. "Rix, senin adına çok mutluyum. Seninle birlikte market alışverişine gidecek bir partner bulmana çok sevindim."

Rix gülererek şöyle der: "Ama fiyat karşılaştırma ortağım olarak senin yerini kimse dolduramaz."

"Sonsuza kadar," diye onaylar Essie. "Tristan, onu sevdiğin ve desteklediğin için teşekkür ederim. Bana aşkın gerçek olduğunu gösterdin. İnsanlar değışebilir. Ve eğer ona zarar verirsen, Hemi'nin ağabeyinin yardımıyla sana tarif edilemez şeyler yaparım."

Tristan gülerek Rix'e sarılır. "Açıkçası, başka türlüünü beklemiyordum. Samir korkunç bir herif. Kızımın yanında senin gibi biri olduğu için mutluyum, Essie."

"Şerefe!" Roman kadehini kaldırır. "Aşka!"

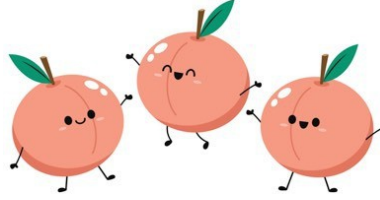
Hepimiz tekrar kadeh kaldırırız.

Bu harika bir kutlama. Ama bu, Dallas ile benim aramızdaki farkı hatırlatıyor. Onun benim hakkımda ne hissettiğini, ne istediğini biliyorum, ama onun bulunduğu noktaya gelmek için mücadele ediyorum ve taktığım nişan yüzüğü, her şeyin nasıl başladığını hatırlatıyor — arkadaşlarımıza sürekli söylediğimiz bir yalanla.

Bu yüzden, bana onun evine gelip gelmeyeceğimi sorduğunda, gelemeyeceğimi söylüyorum.

Bu bir yalan değil.

Çok hassasım. Kendi duygularımdan çok korkuyorum. Onunkilerden ise daha da çok.

Rix ve Tristan'ın nişanından birkaç gün sonra, kızlar öğleden sonra planı yapıyoruz. Rix düğününü planlamak için çok heyecanlı ve keşke ben de duygusal olarak onunla aynı durumda olsaydım. Onun bu kadar mutlu olması ve benim hala burada, bunun bir çekiç gibi sallanmamasını dilemek zorunda olmam çok kötü.

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyorum Rix'in Mercedes SUV'sinin arkasına binerken. Tristan, devasa, duygusal, aşk delisi bir aptal gibi, doğum günü hediyesi olarak ona bu arabayı almıştı.

"Bu bir sürpriz!" Rix koltuğunda neredeyse zıplıyor.

Essie ön koltukta, Tally, Shilpa ve ben ise arka koltukta oturuyoruz. Dred, Hammer ile birlikte nereye gidersek oraya bizimle birlikte geliyor, bu da iyi bir şey çünkü bagaja binmek istemiyorlarsa, buraya iki kişi daha sığdıramayız.

"Hiç ipucu var mı?"

"Hayır, vardığımızda göreceksiniz," diye cevaplıyor Shilpa.

Yarım saat ve Toronto'nun zorlu trafiğini geride bıraktıktan sonra, Just Desserts'ın önünde duruyoruz. "Pasta denemesi yapıyoruz!" diyor Rix.

"Sonra da nedime elbiselerine bakacağız," diye ekliyor Tally. Gözleri parlıyor. "Rix için, çünkü hepimiz onun düğününde nedime olacağız."

"Siz de benim düğünümde olacaksınız." Eğer evlenirsem tabii. Shilpa'ya dönüyorum. "Ve sen de baş nedimem olacaksın."

Gülümüyor ve kolumu sıkıyor.

Dred ve Hammer kaldırımda bize katılır. Hammer dışarıda bir toplantısı vardı ve Dred öğle arasını bize katılmak için kullanıyor.

Heyecanlı Rix, Essie, Hammer ve Tally'yi takip ederek dükkana giriyoruz ve sonraki yarım saatimizi kekleri denemekle geçiriyoruz. "En çok hangisini sevdiğime karar veremiyorum," diyor Rix karnını ovuşturarak.

"Sadece bir tane seçmek zorunda değilsin. Katlı pasta alacaksın, değil mi? O zaman her kat farklı bir tada sahip olur," diyor Hammer.

"Ama bu pahalı olur." Rix, doymuş olduğunu söylemesine rağmen çatalını pastaya batırır.

Essie ona anlayışlı bir gülümsemeyle bakıyor. "Seni çok seven profesyonel bir hokey oyuncusuyla evleniyorsun. En sevdiğin tüm lezzetleri alabilmen için on katlı bir pasta sipariş etmek isteyecektir."

"Bu doğru," diyor Shilpa.

"Onun seni sevme şeklini gerçekten çok seviyorum," diyor Dred gülümseyerek. "Aynen öyle," diyorum.

"Benim en sevdiğim üçü muzlu krema, çift çikolatalı fudge ve limonlu krema. Seninki ne, Hemi?" diye sorar Hammer.

"Muhtemelen çift vanilya, Alman çikolatası ve şeftali kreması. Ama Dallas havuçlu kek tercih ederdi herhalde."

"Tarih konusunda konuştunuz mu? Sanırım gelecek yılın Haziran ayı başlarında olacak, ama sizin tarihinizle çakışmadığından emin olmak istiyorum," diyor Rix.

"Oh, bunun için endişelenmene gerek yok. Muhtemelen bir sonraki yazın sonuna kadar bekleyeceğiz." Bu günlerde yalanların bu kadar kolay çıkmasından nefret ediyorum. Onun gibi sevmek istiyorum. Onun heyecanını paylaşmak istiyorum. Ama Dallas'a asla yetişemeyeceğim korkusu omuzlarımda ağır bir yük oluşturuyor, bir gün fikrini değiştireceği endişesi de öyle. O zaman ne olacağız?

BÖLÜM 38

DALLAS

Wills bacaklarını çaprazlayarak yanıma kıvrılmış, ayağını baldırıma dolamış. Kolumu omzuna atmışım ve başparmağımla kolunun açıkta kalan derisini ileri geri okşuyorum. Eli uyluğumda ve ara sıra pantolonumun üzerinden tırnaklarını derime batırıyor. Çünkü bunu sevdiğimi biliyor. Şakağına bir öpücük konduruyorum ve o bana yan gözle bakarak gülümsüyor. Gelecek hafta antrenman kampı başlıyor ve programlarımız çok yoğun olacak.

İkimiz de The Hip'e karşı bir zaafımız var. Onların şarkılarının olduğu birkaç çalma listem var, bu yüzden onlar samimi bir açık hava mekanında konser vereceklerini açıkladıklarında bize bilet aldı ve Ash ile Shilpa'yı da davet etti. En iyi arkadaşlarımızla çiftler halinde çıkmaya bayılıyorum. The Practically Hip, bir Tragically Hip cover grubu, ilk setini bitiriyor ve biz alkışlayıp tezahürat ediyoruz.

"İkinci set başlamadan önce bir tur daha içelim mi?" diyorum Ash'e. "Aynı şeyi ister misin, Wills?" Boş bardağına dokunuyorum.

Başını yukarı kaldırır. "Lütfen."

Dudakları karşı konulamayacak kadar çekici, bu yüzden Ash ve ben bara gitmeden önce eğilip onu öpüyorum.

"Sen ve Hemi iyi görünüyorsunuz," diyor Ash.

"Evet." Görünüşte her şey mükemmel görünüyor. Geçen hafta, Rix ve Tristan nişanlandıklarını açıkladıktan sonra biraz keyifsizdi. İkimiz de öyleydik. Onları gerçek mutlulukla bu kadar sevinçli görmek zordu. Bizim de aynı şekilde olmamızı istiyorum. Ama öyle değiliz. Ve bu, istediğimden daha fazla acıtıyor. Onun da benim ona karşı hissettiğim gibi hissetmesini, bunun daha kolay olmasını istiyorum. Ama o henüz o noktada değil ve bu benim için taze bir yara. Kendime sürekli onun sadece zamana ihtiyacı olduğunu söylüyorum.

Son birkaç gecedir benim evimde kalıyor ve yatak odasında işler çok heyecanlı, bunu iyi bir işaret olarak alıyorum.

Bara varıyoruz ve içki sipariş ediyoruz.

"Sezonun başlamasına hazır mısınız?" diye soruyor.

"Roman'ın son sezonu ve Hollis'in son sözleşme yılı olması nedeniyle biraz buruk bir duygu, anlarsın ya?"

Ash başını sallar. "Evet. Ama onlar bu konuda iyi durumdalar. Ve kariyerlerini Hammer'ın takımda olduğu bir dönemde bitirebilmeleri harika."

"Umarım Wills ve Hammer bu sezon takımla birlikte seyahat ederler." Ondan uzun süre uzak kalma fikri hiç de çekici gelmiyor. Hazır olduğunu düşünseydim, şimdi benimle yaşamaya gelmesini isterdim.

Ash burun kıvrır. "O kadına resmen aşık olmuşsun."

"Evet, biliyorum."

Omzuma vurur. "Tuvalete gitmem lazım."

Barmen içkilerimizi önümüze koyarken başımı sallıyorum ve kartımı uzatıyorum. "Bunları kızlara götüreceğim."

"Beklemek ister misin, sana yardım edeyim?"

"Yok, ben hallederim."

Ash tuvalete giderken, ben içkileri masamıza götürürüm.

Shilpa ve Wills bana sırtlarını dönmüşler, bu yüzden geldiğimi görmüyorlar. "Ona aşık mısınız?" diye soruyor Shilpa.

"Bilmiyorum. Belki?" Diye iç geçirip dudaklarını parmaklarıyla ovuşturdu. "Hâlâ geçmişle bugünü uzlaştırmaya çalışıyordum gibi hissediyorum. Dokuzuncu sınıfta elbisem smoothie ile lekелendiğinde gülen o çocuk olmadığını biliyorum. Ama aramızdaki bu şey hâlâ tam olarak gerçekmiş gibi gelmiyor. Bana olan hisleri çok kesin, ama ne kadar sürecek? Her şey biraz dengesiz geliyor."

"Dallas bununla mücadele ettiğini biliyor mu?"

Kafasını sallar ve piknik masasının üstüne oyulmuş bir kalbi parmağıyla izler. "Onu üzmem istemiyorum. Dallas'la birlikte olmakla ilgili pek çok şey harika. Gerçekten. Aramızda inanılmaz bir kimya var, Shilps. Bağlantı kurma şeklimiz." İçini çeker ve başını eğirir. "Ama sonra Tristan ve Rix nişanlandı. Onlar için çok mutluyum,

ama onların mutluluğu... Kendi nişanıam için ne kadar heyecanlanmam gerektiğini ortaya koyuyor."

Onun ifadesi göğsümü sıkıştırıyor.

"Ona aşık olduğum için evet demedim. Takımı ve kariyerlerimizi korumak için evet dedim. O da benim lise mezunlar toplantısında alay konusu olmamam için bunu yaptı. Evleneceğimi hiç düşünmemiştim, tanıdığımız herkesin benden bir düğün planlamamı bekleyeceğini hiç düşünmemiştim. Annelerim çoktan bir ilham panosu hazırladı. Dallas'ın annesi düğünle ilgili şeylerle dolu bir klasör bile hazırladı. Bütün bu nedenler yanlış ve her şeyi mahvediyor."

"Oh, Hemi, çok üzđünüm. Keşke durum farklı olsaydı." Shilpa kolunu omuzlarına dolayarak ona yandan sarılır.

"Ben de. Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Evlilik aklıam ucundan bile geçmiyor."

Ash beni korkutur ve kızlar arkalarına döner. Zorla gülümserim ve Wills'in yanındaki koltuğa otururum, ama aklıam başka yerlerde. Korktuğum her şey gerçek çıkmıştır. Ona aşığım, hayatımın geri kalanını onunla geçirmek için hazırım, ama o benimle sonsuza kadar birlikte olmak isteyip istemediğini bilmiyor.

"Her şey yolunda mı?" Wills, grup sahneye geri dönerken sorar. "Her şey yolunda." Omzuna bir öpücük konduruyorum.

Bana belirsiz bir bakış atar. "Emin misin?" "Evet, tatlım."

Yalanım gitar riffiyle örtülür.

Konserin geri kalanını duymuyorum. Eve giderken kendi düşüncelerime dalmışım.

"Az önce senin evinin önünden geçtik." Wills omzunun üzerinden başparmağıyla işaret eder.

Direksiyonu sıkıca kavrarım, boğazım düğümlenir. Onun binasına yaklaşır ve arabayı park ederim.

"Dallas? Ne oluyor?" diye soruyor, sesi titriyor. "Shilpa ile konuşmanı duydum," diyorum.

"Ne konuşması?"

"Benimle nişanlanmaktan heyecan duymadığını söylediğin konuşma," diyorum ön cama.

"Kahretsin. Dallas..."

"Seni istemediğin bir şeye bağlamak istemiyorum," diyorum yumuşak bir sesle.

"Seninle birlikte olmak istemediğinden değil..."

"Aynı sayfada değiliz, Wills. Hatta aynı kitabı bile okumuyoruz." Ve büyük ihtimalle hiç okumayacağız da.

"Bana bakıp söyleyeceğini söyleyebilir misin, lütfen?" Sesi titriyor.

Kendimi hazırlıyorum, ona hiç istemediğim şekilde zarar verdiğimin farkındayım, bir daha olmaz. Ama onu istemediği bir ilişkiye zorlayamam. "Seni çok seviyorum, Wilhelmina. Tüm kalbimle. Ama senin benimle nişanlanmak istemediğini bildiğim halde seninle nişanlanamam. Bu çok acı verici."

"Bu değil..."

"Sen de beni benim seni sevdiğim gibi seviyor musun? Hayatımızın geri kalanını birlikte geçirmek gibi mi?" Sorum sessiz ve yargısız.

Sessizliği arabada aramızda uzayıp gidiyor. "Ben sadece..."

Onunla tartışmaktan nefret ediyorum, ama bunu söylemek zorundayım. "Anlıyorum." Gerçekten anlıyorum, özellikle de Rix ve Tristan'ın ne kadar mutlu olduklarını görünce. Sevdiği kişi onun sevgisine karşılık veriyor. "Keşke birçok şeyi geri alabilseydim. Sana evlenme teklif etmemeliydim. Bu, tepkisel ve kısa görüşlü bir hareketti. Seni benimle birlikte bu duruma zorlamamalıydim. Kariyerime ne olacağına bakmadan yaptıklarımın sorumluluğunu üstlenmeliydim. Gençken yaptığım aynı hataya tekrar düştüm, kolay yolu seçtim ve seni de bu işe bulaştırdım. Sonra da her zamanki gibi hatalarımı örtbas etmene izin verdim. Artık sana bunu yapmayacağım. Bu haksızlık ve seni yeterince incittim zaten."

"Dallas..." Sesi titriyor.

Onun hüzünlü, güzel yüzünü içime çekiyorum ve onun ihtiyacı olan kişi olabilmeyi diliyorum. "Beni sevdiğim gibi seven biriyle birlikte olmak istiyorum. Bunca zamandır sana aşkıttım, Wills. Bunca yıldır seninle birlikte olmak istedim. Sana karşı aynı şeyi hissetmeni zorlayamam." Gözlerim yanıyor ve ıslaklık yanaklarımdan aşağı akıyor. Elimi yüzüme sürerek acıyı yutuyorum ve devam ediyorum. Çünkü bunu yapmam gerekiyor. Onun için. Kendim için. İsteddiğim ama sahip olamadığım gelecek için. "Bu, *senin* hissettiklerin, benim hatam. Çocukluğumuzdan beri, en başından beri aramızdaki ilişkiyi bu hale getirdim. Artık seni böyle rehin tutamam, Wills, bir yalanı yaşamaya devam edemem. Yapmayacağım. Birlikte geçirdiğimiz zamanlar için çok minnettarım, ama biliyorum ki ben

Ne istediğini biliyorum. Beni asla seçmezdin. Seni buna ben zorladım ve seni bu durumdan kurtarıyorum. Ve bir an bile bunun seninle ilgili olduğunu düşünme. Seni, birbirimize karşı kim olduğumuz konusunda bir ömür boyu yalan söylemekten kurtardığım kadar, kendimi de koruyorum. Gözlerimi kaçırmamak için mücadele ediyorum, ama Tanrım, alt dudağının titremesini izlemek işkence gibi. "Seni böyle sevmek acı veriyor, Wills. Çok acı veriyor. Sana olan hislerimde yalnız olduğumu bilmek..." Kafamı sallıyorum. "Zaten yeterince aşık oldum. Senin için doğru adam değilim."

Göz yaşları yanaklarından süzülürken çenesi titriyor ve kalbim ikiye bölünüyor.

Gözleri etrafta dolaşırken başını sallar, elleri uyluklarında yukarı aşağı kayar. "Tamam" derken sesi kırık bir fısıltıdır.

Arabadaki sessizlik kulakları sağır ediyor. Emniyet kemerinin sesi silah sesi gibi geliyor. Kapıyı açıp dışarı çıkarken yumuşak, çaresiz bir ses çıkarıyor.

Onu durdurmaya çalışmıyorum. Peşinden koşmuyorum. Onu bırakmak çok acı verse de, söylediklerimi geri almıyorum.

Kapıyı kapatıp arkasını dönüyor, başı eğik, eli ağzında, ön kapıya doğru merdivenleri koşarak çıkıyor. Arkasına bakmıyor, ama aynalı cam kapıda yansımalarını görüyorum.

O da benim kadar yıkılmış görünüyor.

BÖLÜM 39

HEMI

Daireme varana kadar bile kendimi tutamıyorum. Asansör düğmesine basarken omuzlarım titriyor, asansörün boş olmasını diliyorum. Neyse ki duam kabul oluyor ve içeri girip katımın düğmesine basıyorum. Kapılar kapanır kapanmaz, gözyaşlarım yüzümden akmaya başlıyor, boğazımdan korkunç bir hıçkırık yükseliyor.

Sanki biri kalbimi göğsümden söküp almış gibi hissediyorum. Dallas'ın yüzündeki ifadeyi kafamdan atamıyorum, ne kadar boyun eğmiş görünüyordu.

Onun için hissettiklerimden bu kadar emin değilsem, neden bu kadar acı çekiyorum? Neden ölüyormuşum gibi hissediyorum? Sanki kalbimin olduğu yerde kocaman bir boşluk varmış gibi? Sanki sahip olduğum en güzel şey parmaklarımın arasından kayıp gitmiş gibi?

Bu gerçek olamayacak kadar güzeldi.

Katıma vardığımda koridorun boş olmasına minnettarım. O kadar çok ağlıyorum ki, bulanık görüşümle anahtarımı bulmakta zorlanıyorum. Sonunda içeri girmeyi başarırım ve odama koşarken oda arkadaşımı neredeyse deviriyorum, çünkü yalnız kalıp ağlamak istiyorum.

Sanal gerçeklik gözlüğünü taktığı için gözlerinin çevresinde halkalar oluşmuş. Başını yukarı kaldırıyor — boyu 1,50 metre bile değil, ben ise 1,80 metreye yakınım. "Oh, merhaba. Oh, vay canına, iyi misin?"

"Ben iyiyim, teşekkürler." Odama girip ağzımı elimle kapatıyorum, ama bu acı dolu hıçkırıkları bastırmaya yetmiyor.

Sesi bastırmak için bir yastık alıyorum. O kadar kararlı görünüyordu ki, bunun doğru şey olduğuna o kadar emindi ki. Bizim için bir gelecek olmadığına ikna olmuştu. Ona aşık olduğumu söyleseydim, bu durumu değiştirir miydi? Bana inanır mıydı?

Onu tanıyarak. Dallas'ı kötü bir anının fotoğrafı olarak değil, bugünkü haliyle görerek, belki, sadece belki, sonsuza kadar sevilebileceğime inanmamı sağladı. Daha da kötüsü, aşık olmanın güvenli olduğuna, ona yaralarımı ve kırılan kalbimi emanet etmenin güvenli olduğuna, aşkın geçici değil, sabırlı ve nazik olduğuna inanmamı sağladı. Şimdi yine yalnızım, bu sefer kaburgalarımın altında farklı yaralarla.

Ağlayarak uykuya dalıyorum ve ertesi sabah işe gidemiyorum. Böyle bir halde dünyayla yüzleşmem. Berbat durumdayım. Ve ağlamayı kesemiyorum. Gece yarısı uyandığımda yastık kılıfım sırlıklam olmuştu.

Bu sabah annelerimle konuşmaktan kaçınmaya çalışıyorum, ama sanki benim üzgün olduğumu hissetmek için altıncı hisseleri var gibi. Üç kez arka arkaya aradıktan sonra pes edip telefonu açıyorum.

"Her şey yolunda mı? Bu sabah uyandığımda içimde bir his vardı," diyor annem.

Hemen gözyaşlarına boğuluyorum.

"Hemi? Tatlım? Ne oldu?" diye soruyor annem.

"Derin nefes al, kızım. Ne olursa olsun, her şey yoluna girecek," diyor annem yatıştırıcı bir sesle. "Elimizden gelen her türlü yardımı yapmaya hazırız."

"Ben-ben-ben..." Nefesimi yutuyorum. "Lanet olsun!"

"Sorun yok," diye mırıldanır annem. "Acele etme. Biz hiçbir yere gitmiyoruz."

Gözyaşlarımı kontrol altına almam bir dakika daha sürüyor. "Dallas benden ayrıldı ve hiçbir şey gerçek değildi — ne ilişkimiz, ne nişanımız. Sana yalan söylediğim için üzgünüm, her şey çok acı verici." Yine hıçkırarak ağlıyorum.

"Seni görüntülü arayacağız," diyor annem.

"Mahvoldum," diye ağlıyorum.

"Tatlım, biz senin anneniziz; sen acı çektiğinde, biz de acı çekiyoruz." Aramayı sonlandırıyor ve bir saniye sonra görüntülü görüşmeyi başlatıyor.

Küçük ekrandan yüzlerini görmek durumu daha da kötüleştiriyor. Tam bir felaketim. Ama durumu kontrol altına aldığımda, üçüncü sınıfta Dallas'ın arkadaşının örgümü kesmesinden başlayarak, ortaokulda kaybettiğim bisikletimden, balo fiyaskosuna, sahte flört ve sahte nişandan, sonunda gerçek flört ve ardından gelen ayrılığa kadar tüm hikayeyi ağlayarak anlatıyorum.

"Ama nişan partisinde birlikte çok mutlu görünüyordunuz," diyor annem yumuşak bir sesle.

"Öyleydim. Öyleydik. Yani, nişan aslında gerçek bir nişan olmadığı gerçeği dışında. Her şey değiştiğinde yeniden bir araya geldik. Benim için. O uzun zamandır bana karşı hisler besliyordu."

"Ama tüm o zamanı promosyon fırsatları için birlikte geçirdiniz..." Annem de benim kadar kafası karışık görünüyor.

"Çünkü ona bakıcı lazımdı." Ya da öyle davranıyordu. "Ve senin her zaman geleceğini biliyordu," diye bitiriyor annem.

"O bunca zamandır bana aşıkmiş, ama ben henüz ona karşılık veremiyorum. Ona aşık olduğumu sanıyordum. Ama artık asla olamayacağım. O da böyle devam edemeyeceğini söyledi. Beni bu şekilde sevip, benim aynı şekilde hissetmediğimi bilmek ona çok acı veriyor."

"Oh," diyor annem. "Anlıyorum."

"Bu doğru mu? Onu sevmiyor musun?" diye sorar annem.

"Sanırım gerçekten öyle. Sadece bu duyguları kendime ait hissedemedim, ya bu duyguları kendime ait hissedersen ve sonunda o benim onun için fazla olduğumu fark ederse?" Döngüye girdim ve nasıl durduracağımı bilmiyorum. "Neden kendimi onu sevmeye izin vereyim ki?"

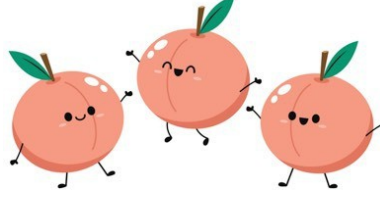
"Ah benim tatlı, tatlı Hemi. Sen şeker kaplı bir kabuğun içindesin, ama o kabuğun altında eriyen duygularla dolu bir kız var." Yüzündeki ifade yumuşak ve anlayışlı. "Bence kendini farklı bir bakış açısıyla görmeye başlamalısın. Seni seçtik çünkü açıkça bir savaşçıydın. Hepimiz seni seçtik. Annelerin, kardeşlerin, Terror, Badass Babe Brigade, Dallas. Seni seçtik ve her zaman seni seçmeye devam edeceğiz. Seninle Dallas'ın ilişkisi alışılacelmiş bir şekilde başlamamış olabilir, ama o seni seçmeye devam ediyor. Eğer o senin kalbine layıksa, sen de onu seçebilirsin."

"Sen bunu çok basitmiş gibi gösteriyorsun."

"Bazen öyledir tatlım. Sadece travmalarımız bunu karmaşık hale getiriyor. Onu seviyorsan, sev onu."

"İkinizi de seviyorum."

"Biz de seni seviyoruz, Hemi. Tüm kalbimizle."

Sabahın geri kalanını yatakta ağlayarak geçiriyorum. Shilpa öğle vakti mesaj atıyor, Ash sayesinde ayrılıktan haberi var. Sabah boyunca toplantılarda olduğu için daha önce haber verememiş. Yirmi dakika sonra bana mesaj atıyor, Hammer'la birlikte kapımın önünde çorba ile beklediklerini ve beni görene kadar gitmeyeceklerini söylüyor. Kendimi yataktan çıkarmak büyük bir başarı. Kalp kırıklığı bana yakışmıyor.

Onları içeri almak için kapıyı açtığımda gözleri parlıyor.

"Tanrım, zavallı şey." Hammer, paket servisi çantasını yere koyar.

Burnum kırmızı, gözlerim şişmiş, eminim yüzüm lekelidir ve Dallas'ın bana aldığı gülümseyen şeftali desenli kapüşonlu sweatshirt'ü giyiyorum, Eylül ayında olmasına ve hava bunun için yeterince soğuk olmamasına rağmen.

O ve Shilpa kollarını açarlar ve ben tekrar gözyaşlarına boğulurken kendimi onların kollarına bırakırım.

Beni kucaklayıp ağlamama izin veriyorlar. Bu hafta oda arkadaşımın gündüz vardiyasında olmasına minnettarım, böylece oturma odasında kendimi bırakabiliyorum.

Hammer ve Shilpa beni kanepeye götürüp yanıma otururlar. "Neden senden ayrıldığını anlamıyorum," der Hammer.

Onun şoku beni daha iyi hissettirse iyi olurdu, ama öyle olmuyor. Kendimi toparlayıp açıklamaya başlayabilmem için birkaç dakika ağlayıp zor nefes alıp vermek gerekiyor. Bitirdiğimde, sehpa kullanılmış mendillerle kaplı.

"Ama... o sana takıntılı. Tristan'ın Rix'e takıntılı olduğundan daha fazla takıntılı, ve bu çok şey ifade ediyor çünkü o adam tam anlamıyla *takıntılı*."

Shilpa hüznle gülümsüyor ve elimi sıkıyor.

"Senin için doğru kişi olmadığını söyledi." Hıçkırık tuttu.

"Ne oluyor lan?" Hammer kaşlarını çatarak şaşkınlığını gösterir. "Neden bu kadar zahmete girip, insanlarla dolu bir arenada sana evlenme teklif edip sonra da sana uygun olmadığını söylesin ki?"

Onun için bir doğum günü partisi promosyonu düzenlememi ister misin? Ona yine balondan hayvanlar yaptırırım. Ya da onu bir tür lahana turşusu festivali etkinliğine kaydettiririm. Ya da ikisini birden."

Kafamı sallıyorum. "Ona bunu yapmak istemiyorum." Onu birkaç ömür boyu yeterince işkence ettim. Onu şimdi mutsuz etmek sadece kendimi daha kötü hissettirecek. Ve bu yalanlar taşımak için çok ağır. Arkadaşlarımdan gerçeği saklamak artık taşıyamayacağım bir yük oldu.

Düşüncelerimi okumuş gibi görünen Shilpa'ya bakıyorum. "Hammer güvende ve bu senin için taşıyamayacağın kadar büyük bir yük."

Bu yüzden Hammer'a tüm çirkin gerçeği anlatıyorum.

O, düşük bir ısıklık çalarak nefesini verdi. "Dallas bunun için takas edilebilirdi."

"Biliyorum."

"Bu yüzden de kabul ettin, en azından başlangıçta," diye düşünür.

Başımı sallarım. "Hiçbir şey söyleyemediğim için üzgünüm."

Yüzündeki ifade yumuşar. "Üzülme. Ben de Hollis'le olanları aylarca sakladım ve Rix, biz öğrenmeden önce haftalarca Tristan'ın eleştirilerine maruz kaldı. Sen takımı, Dallas'ı ve kendini koruyordun." Elimi sıkar. "En azından Shilpa ve Ash'in sana bu konuda yardım etmesine sevindim. Ve bu odanın dışına çıkmayacak."

"Teşekkürler. Sadece durumu daha da kötüleştirmek istemiyorum," diye itiraf ediyorum.

"Ne yapabiliriz? Nasıl yardımcı olabiliriz?" diye soruyor Shilpa. "Bu acının sona ermesini istiyorum."

"Dürüst olmak gerekirse, büyükannesinin yüzüğünü takmak ve onu senin parmağında görmek, sana bu kadar aşık olmak ve bu duyguda yalnız olduğunu bilmek onun için zor olmalı. Karşılıksız aşk acı verir. Kalbini günde binlerce kez kırıyormuş gibi hissettirir. Ayrıca Tristan'ı ve Rix'in ona olan sevgisini görmek, nişanlanmalarından bu kadar mutlu olmak. Bence bu ikinizi de mahvetti." Hammer'ın sesi yumuşak ve naziktir, ancak her gerçek sözü bir darbe gibi gelir.

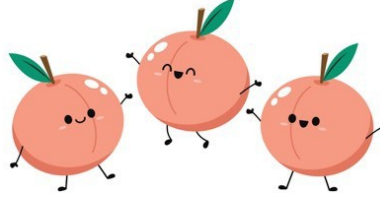
"Neden bana ne kadar iyi olabileceğimizi gösterdi ve sonra hepsini elimden aldı?" Kalbim paramparça oluyor ve en derin korkularım ortaya çıkıyor.

"Neden kimse kalmıyor? Neden ben her zaman fazla geliyorum?"

İki taraftan da bana sarılırlar. "Oh, Hemi, sen fazla değilsin.

Diğer insanların davranışları genellikle kendileriyle ilgilidir, bizimle değil," diyor Shilpa.

Hammer beni sıkıca sarıyor, sanki beni sevgisiyle bir arada tutmaya çalışıyormuş gibi. "Ya o sadece kendisinin yeterli olmadığını düşünüyorsa?"

Shilpa ve Hammer ayrıldıktan kısa bir süre sonra kardeşlerimden mesajlar gelmeye başlayınca hiç şaşırmadım. Görünüşe göre sevdiğim herkes bugün ne kadar büyük duygular içinde olduğunu hissediyor.

SAM

Annemiz, sen ve hokey oyuncusu ayrıldığınızı söyledi. İyi misin?

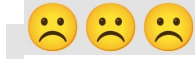
Cevap hayır, hiç de iyi değilim. Ama kardeşlerim gelip zaten bunalmış dünyama tüm enerjilerini getirirlerse daha da kötü olacağım. Onlar son derece erkek adamlar. Programımı etkinliklerle doldurarak sorunları çözmek isteyecekler, ama şu anda tek istediğim kanepede uzanıp ağlamak. Bu yüzden bir yalan yazıyorum.

HEMİ

Ben iyiyim. Sadece işler yolunda gitmiyordu.

ISAAC

SAM

Bu yalan gibi kokuyor.

Uçup durumu kontrol altına almamız mı gerekiyor?

Gerekirse Tonya Harding gibi davranırım.

ISAAC

Ben de aynı fikirdeyim.

HEMi

O takım için çok önemli.

SAM

Dışarıda çok yetenekli oyuncular var. O tamamen değiştirilebilir.

HEMi

Arkadaşlarımla buna katılıp katılmayacağını bilmiyorum.

ISAAC

Fikrini değiştirirsen, yerine geçecek birini buluruz.

Beş saniye sonra Sam beni görüntülü arayarak sorar. Cevap vermemek durumu daha da kötüleştireceği için iç geçiririm.

"Ne oldu? Ne yaptı?" diye sorar.

"Ben ona onun bana olduğu kadar aşık değilim." Sam yalanı bir kilometre öteden koklayabilir.

"Yani sana çok aşık olduğum için ilişkiyi bitirdin mi?" diye sorar.

"Hayır, o benden çok hoşlandığı için ilişkiyi bitirdi ve benim ondan hiç hoşlanmayacağımı düşünüyor."

Sam bir an sessiz kalır, sonra itiraf eder: "Anneden bu bilgiyi çoktan aldım."

"Neden şaşırmadım acaba?"

"Sırlarını saklamak için büyük çaba sarf ettiler, ama insanlardan gerçeği öğrenmede ne kadar başarılı olduğumu bilirsin. Ayrıca, onlar çok kötü yalancılar. Bu yüzden ailemizde yalan söylememe kuralı var. Sen bu kuralı çiğnedin ve ben buna çok üzüldüm. Dürüst olmak gerekirse, televizyonda yayınlanan sürpriz evlilik teklifinden sonra ziyarete geldiğimizde çoğunu zaten anlamıştım."

"Neden bir şey söylemedin?"

"Çünkü bunu bu şekilde yapmanın açıkça nedenlerin vardı. Bu iş senin için her şey demek. Bu takımı seviyorsun ve nedenini anlıyorum. Onlar da seni seviyorlar. Sen, onların başarılı olmasının ayrılmaz bir parçasısın ve son derece sadık ve koruyucusun. Dallas'ı feda edebilirdin, belki de öyle yapmalıydın, ama takımın iyiliğini kendininkinden önde tuttu. Başkalarını korumak, sana bu kadar büyük bir bedel ödettirmemeliydi."

Isaac, görüşmeye katılmak için defalarca ping atıyor. Sam onu içeri alıyor. "Neyi kaçırdım?" Yüzüne bakarak kaşlarını çatıyor.

"Kahretsin. Bu

kötü. Sen asla ağlamazsın."

"Normalde kalbim kırılmaz." "Aşağı inmeliyiz," diyor Isaac.

Elimi kaldırıyorum. "Seni seviyorum ve sana minnettarım, ama tüm duygularımı hissetmek için biraz zamana ihtiyacım var. Ve görünüşe göre Sam her şeyi biliyordu ama bu bilgiyi şimdiye kadar sakladı." Şakaklarımı ovuştururum. "Annelerim bunu nasıl görmedi?" Bu maskaralığı görecekteler onlar olduğunu düşünmüştüm.

"Çünkü Dallas her eve ziyarete geldiğinde, kasabadaki herkese senin ne kadar harika olduğunu anlatırdı ve bilirsin, Huntsville'de haberler çabuk yayılır. Ama sonra Brooklyn ve Sean'ın nişanlanması dengeleri değiştirdi," diyor Sam. "Gerçi o ikisi ne kadar süre birlikte kalacaklar, kim bilir."

"Ve Dallas, ki bu arada, dürtü kontrolü zayıf olan harika bir adamdır, seni lise mezunlar toplantısının saçmalıklarından korumak için bir fırsat gördü. O sana hep ilgi duymuştu. Her şeyi kazanmış gibi görünüyordu. Ta ki nişanlanmanın ilişkinize gereksiz bir baskı yarattığını fark edene kadar," diye ekliyor Isaac.

"Benim için doğru kişi olmadığını söyledi." Sonunda sesimin titremesini engelleyemiyorum.

"Senin için yanlış adam mı?" diye sorar Sam.

"Bilmiyorum." Ama onunla birlikte olmamak, hayal ettiğimden çok daha fazla acıtıyor.

"Öyle değil mi?" diye Isaac araya giriyor. Onlar sayesinde tartışma ustası oldum. "O sana hayran. Sen de ona hayransın. Hepimiz görüyoruz, Hemi. Bir yalan olarak başlamış olabilir, ama bir noktada gerçeğe dönüştü. Muhtemelen senin fark ettiğinden daha önce. Ters mi? Biraz. Ama nişan brunchında olduğu kadar mutlu görünmemiştin hiç."

"Ya duyguları değişirse? Ya ileride kendisi gibi daha rahat birini istemeye karar verirse?"

"Çocukluğunuzdan beri seni seviyor. Hisleri kaybolmayacak," diye beni Sam teselli ediyor.

"Sen çok seviliyorsun, Hemi, pek çok insan tarafından." Isaac yumuşak bir gülümsemeyle. "Partide tüm arkadaşlarının senin için geldiğini gördük, zorunluluktan değil, sevgiden. Dallas sensiz olmak istemiyor. Sen onsuz olmak ister misin?"

"Hayır." Onu çok özlüyorum. Bana her zaman kapıyı açmasını ya da öğle yemeğimi getirmesini seviyorum. Tanıştığı herkese karşı nazik olmasını seviyorum. Sevdği insanları korumak için her şeyi yapmasını seviyorum. Ama "*seni seviyorum*" kelimesi beni korkutuyor.

"Ona bunu söyledin mi?" diye soruyor

Sam. "Hayır."

Isaac araya girer. "Ona onu sevdiğini söyledin mi?"

Ben iç çekerim.

"Yani duyguların konusunda dürüst davranmıyorsun. Şimdi her şey anlaşıldı." Sam, Isaac'e anlamlı bir şekilde başını sallar.

"Küçük kardeşim, seni çok seviyoruz," diyor Isaac.

"Doğru," diye onaylar Sam. "Sen ailemizin başına gelen en güzel şeydin, Hemi. Annemizin seninle ilgili telefonu aldığı anı hala hatırlıyoruz. Seninle tanıştığımız anda hepimiz sana aşık olduk. Ailemizin geleneksel olmadığını ve Isaac ile benim başa çıkması zor insanlar olduğumuzu biliyorum, ama sana ihtiyacımız vardı."

"Yine beni ağlatacaksın."

"Sen yaparsan biz halledebiliriz," diye Sam beni teselli ediyor. "Sen zeki, güzel ve cesursun, hep öyle oldun. Sen bir savaşçısın. Ama şu anda korkunun galip gelmesine izin veriyorsun. Kafanı toparlamak için ihtiyacın olan zamanı al, ama Dallas'a nasıl hissettiğini söyle."

Her şeyin daha iyiye gideceğini garanti ederim. O zaman üzölmeyeceksin ve Isaac ile ben bir cesedi saklamak zorunda kalmayacağız."

Gölüyorum. "Seni seviyorum."

"Biz de seni seviyoruz, abla," diye cevaplar Sam.

"Cidden, Sam ve ben ihtiyacımız olursa kullanabileceğimiz mükemmel bir yer biliyoruz," diye ekliyor Isaac.

"Biliyorum ve bunun için sana hayranım."

"İhtiyacın olursa biz buradayız. Her şey için."

Telefonu kapatıyoruz ve ben orada oturup telefonumu göğsüme bastırıyorum. Haklılar. Korkunun galip gelmesine izin veriyorum.

BÖLÜM 40

DALLAS

Penthouse'umda kalmaya dayanamıyorum. Her şey bana Wilhelmina'yı hatırlatıyor, bu yüzden hafta sonu için eve gidiyorum. Ama gitmeden önce, temizlikçinin ben yokken gelmesini ayarlıyorum, böylece döndüğümde başarısızlığımın yüzüme çarpmaması için.

Aptal gibi, cuma öğleden sonra yola çıkıyorum ve iki buçuk saatlik yol dört saat sürüyor. Vardığımda pişmanlığım çok büyük. Çünkü şimdi neden burada olduğumu, neden bu kadar perişan göründüğümü açıklamak zorundayım.

"Wilhelmina nerede? Ziyarete geleceğini söylediğinde onu da getireceğini sanmıştım." Annem kaşlarını çatıyor.

"Ayrıldık." Bunu yüksek sesle söylemek, göğsüme bıçak saplanmış gibi hissettiriyor.

"Ne? Neden? Ne oldu?"

"Ben batırdım," diye itiraf ediyorum. Gözlerim yanıyor ve göğsüm daha önce hiç yaşamadığım bir şekilde ağrıyor.

"Peki, düzeltebilirsin, değil mi?"

Kafamı sallıyorum. "Sanmıyorum."

"Hadi ama tatlım." Beni dirseğimden tutup içeri götürüyor.

Küçük kardeşim Paris, anneme akşam yemeğinde yardım etmek için mutfakta. Beni görünce kaşlarını çatıyor. "Ne oldu?"

"Dallas ve Wilhelmina ayrıldı."

Patatesleri tencereye atar. "Ne yaptın sen, Dallas?"

Sandalyeye çöküp taze sıkılmış limonata içiyorum. Yanında bir ya da yedi shot votka içmeyi çok isterdim, ama bu konuda ayık kalmam gerek.

"Neden benim yaptığımı varsayıyorsun?" "Peki, ben mi yaptım?"

Çocukluğumuzda başımıza gelen her şeyi, lisedeki arkadaşlarımın yaptığı her küçük pislği ve durumu düzeltmek için yaptığım her şeyi, örneğin herkes eve gittikten sonra gizlice hademe odasına gidip onun dolabını boyadığımı, hokey takımındaki birinin öğrenci konseyi başkanının konuşmasını mahvetmesini engellediğimi ve arabamda ayrılığımızla ve boktan ofis dedikodularıyla biten her şeyi. Benimle evlenmek istemeyen biriyle evlenmek, benim istemediğim bir gelecekti.

Annem ellerini beline koydu. "Dallas Mattias Bright, ne düşünüyordun?"

"Hangi kısmı?"

"Her şeyi! Hepsi! Zavallı kız." Bulaşık bezini tezgahın üzerine atar. "Düşünsenize, ona pusu kurduk! Hepimiz birdenbire ortaya çıktık ve o da bizi eğlendirmek ve nişanı gerçekmiş gibi *davranmak* zorunda kaldı." Başını sallar. "Bu konuda aklının nerede olduğunu anlamıyorum."

"Onun kıçındaydı," diye mırıldanır Paris.

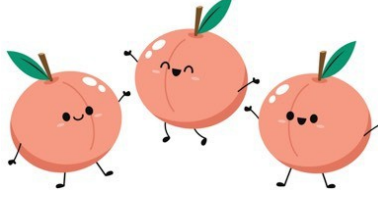
Ona sertçe bakarım. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

Bana bir bakış attı. "Sen de burada oturmuş, üzgün bir suratla bakıyorsun, yani sen de durumuna pek yardımcı olmuyorsun."

Başımı ellerimin arasına gömüyorum. "Ben tam bir beceriksizim."

Annem iç çeker. "Her şeyi mahvettin, ama sen bir beceriksiz değilsin, Dallas. Tam tersine. Ama bu konuyu ele alış şeklin, işlerin yolunda gitmesi için pek bir alan bırakmadı. Neden en başından beri ona dürüst davranmadın? Onu baloya götürüp, yıllar önce her şeyi düzeltebilirdin. Neden ona gerçeği söylemek için bunca yıl bekledin? Tam tersini istediğin halde, neden her şeyi gerçek değilmiş *gibi* gösterdin?"

"Sadece... işler kontrolden çıktı." Parmağımı bardağın kenarında gezdiriyorum. "O beni koruduktan sonra ben de onu koruduğumu sanıyordum."

Ailemle akşam yemeğinde bir araya geldiğimizde, annem ve kardeşim bu korkunç hikayeyi babama ve kardeşlerime anlatmaktan büyük keyif alırlar.

"Bu tam sana göre bir şey," diyor Manning.

Ferris de aynı fikirde. "Yani, arkadaşlarını ispiyonladın ve kendi paranı yeni öğrenci konseyi posterlerine harcadın, ama ona posterleri tahrip edenlerden biri olduğuna inandırdın."

"Hala anlamıyorum," diyor Manning düşünceli bir şekilde.

"Ona bunu söylemeye ne hakkım vardı ki? Çünkü bunu ilk başta ben izin verdim. Arkadaşlarım pislik gibi davranıyordu. O bunu hak etmemişti. Hey, dinle, senin için bunu hallettim ama bir keresinde bisikletini çaldım mı? O bana bu fırsatı borçlu değildi. Tıpkı son aylarda ona yaşattığım boktan şeyleri hak etmediği gibi. Sonuçta bu yüzden ilişkimizi bitirdim. O daha iyisini hak ediyordu. Ayrıca beni sevmeyen birine aşık olmak da çok acı verici.

"Bence 17 yaşındaki haline bir şans vermelisin," diyor babam düşünceli bir şekilde.

"Ama on yedi yaşındaki halim daha iyi biliyordu," diye karşılık veriyorum.

"Tabii, ama artık on yedi yaşında mısın? O zamandan beri kimsenin kötü muamele görmesine izin verdin mi?"

"Hayır. Tabii ki hayır."

"Kendini suçlamak yerine affetmeyi denesen nasıl olur? Son on yılda gurur duyulacak bir insan oldun, evlat." Babam, bu sözlerin utancımı silip süpürmesi gerektiğini ima edencesine bana bakar. Koltuğunun koluna hafifçe vurur. "O ilişkiyi bitirmek mi istedi?"

"Onunla evlenmek istiyorum," diyorum onlara. "O yüzüğü onun parmağına takmak istedim. Hayatımın geri kalanını onu severek geçirmek istiyorum, ama onun aynı şeyi istemediğini bilmek... bu işkence gibi."

"Sana öyle mi söyledi?" diye ısrar ediyor babam. "Seninle bir hayat kurmakla hiç ilgilenmediğini mi?"

"Bana aşık değil." Sandalyeyi masadan uzaklaştırıyorum. "Rıhtıma gidiyorum. Biraz nefes almam lazım." Oturma odasından bir şişe viski, plastik bir bardak ve tığ işi çantayı alıp ailemi yemek masasında bırakıyorum. Kendimi acıma zamanına ihtiyacım var.

Karşılıksız aşk berbat bir şey. Ailem, duygularımın karşılıksız olduğunu bilmenin ne kadar zor olduğunu neden anlamıyor? Onun sevgisine layık olmadığımı biliyorum. Onun hiçbir parçasına layık değilim.

Kız kardeşim yanımdaki sandalyeye oturduğunda ben iyice sarhoş olmuşum.

"O ne öyle?" "Şeftali." Bir leke gibi görünüyor.

Kız kardeşim şişeyi eline alıp salladı. "Dostum, berbat durumdasın."

"Biliyorum." Sadece üzgün olmak ve hayatımdan huzur içinde nefret etmek istiyorum.

"Bunların hiçbirisi gerçek miydi? Yoksa ona sahip olma fikrine o kadar aşık oldun ki, onu kendine ait yaptığında olacakların sonuçlarını düşünmeyi unuttun mu?"

Derin bir nefes alıyorum. Kız kardeşimin birkaç cümleyle durumu bu kadar net bir şekilde özetlemesi canımı sıkıyor.

"Onun fikrine aşık değilim. *Onu* seviyorum. Onunla ilgili her şeyi. O benim her şeyim. İsteddiği her şeyin peşinden gider ve elde edene kadar durmaz. Herkesin hoşuna gitmeyebilir, umurumda değil. O benim için her şey." Derin bir nefes alıyorum. "Neden bu kadar aptalım?"

"Aptal değilsin. Sen dürtüsel birisin. Hep öyle oldun. Buz üzerinde bu iyi sonuç verir, ama gerçek hayatta her zaman işe yaramaz. Bunun gibi durumlarda." Bana empatik bir gülümseme atıyor. "Dürtüselliğin bir yana, sen harika birisin. Samimisin ve bir şeyi iyi görüneceği için değil, gerçekten önemsendiğin için yapıyorsun. Hemi bunu açıkça görmüş olmalı, yoksa bu saçmalığa hiç bulaşmazdı."

"Başka seçeneği yoktu."

"Evet, vardı. Ve o da kullandı. Seni seçti, Dallas."

"Kariyerimi mahvetmek istemedi. Beni hiç istemedi." "Bu sözler onun ağzından mı çıktı?"

"Hayır. Ama o oyuncularla çıkmaz. O, tüm stadyumun önünde evlenme teklif etmek gibi aptalca şeyler yapmayan, akıllı, eğitimli erkeklerle çıkar."

"Mazeretlerin saçmalık, ağabey. Evlilik teklifi muhteşem bir şekilde geri tepebilirdi."

"Geri tepti zaten!"

"Sen öyle diyorsun. Ama onun daha önce bir hokey oyuncusuyla çıkmamasının nedeninin bürokratik sorunlar ve ofis politikaları olduğundan eminim. Akıllı olmak sadece doktora sahibi kişilerle sınırlı değildir, Dallas. Bu paketi sadece fiziksel açıdan çekici bulmasaydı seninle birlikte olmayı kabul etmezdi." Bana işaret ediyor. "Bana sığ bir tip gibi gelmiyor."

"Değil."

"O zaman sana tekrar sorayım, bunu düzeltmenin bir yolunu bulman gerekirken neden burada oturup seçimlerinden pişmanlık duyuyorsun?"

"Ya düzeltilecek bir şey yoksa? Ben ayrıldığımda tek söylediği şey *'tamam'dı*."

"Lanet olsun, Dallas." Diye iç geçirip başını salladı. "Onun bakış açısından düşün. Neredeyse on yıl boyunca, popülerliğini kullanarak hayatını sabote ettiğine inandı. Ve o takıma katıldığında, onunla vakit geçirmek için bilinen her promosyona kaydoldun. Ama ona gerçeği hiç söylemedin. Bunun yerine, sanki tekrar liseye dönmüşsün gibi, onu sinirlendirecek her şeyi yaptın. Adamım. Çocuk. Sonunda ona onu sevdiğini söyledin ve o buna yetişemeden, sanki bu senin için sadece başka bir oyunmuş gibi, ondan ayrıldın."

"Siktir. Bu bir oyun değil."

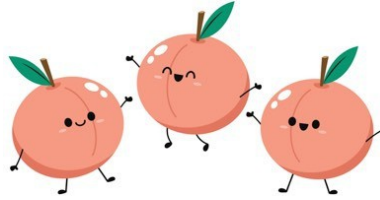
"Sen onun ilgisini çekmek istedin. Ve sonra işler ciddileştiğinde ve zorlaştığında, 'Hey, ben bu işi batırdım. Seninle nişanlanmak istiyorum, ama şimdi gerçek bir ilişkimiz olduğuna göre, belki de sen hazır olduğunda, ne zaman olursa olsun, evlenme teklif etmemi tercih edersin. Peki, nasıl devam etmek istersin?' demek yerine, hayatının aşkından vazgeçtin. Sarkan bir testis gibi. Ona danışmadan karar verdin, yine lanet olasıca."

"Neden bu kadar acımasızsın?"

"Kaba davranmıyorum, gerçekçi davranıyorum. Çocuk gibi davranma. Hemi benim yerimde olsaydı ve bu ayrılığın mağduru olmasaydı, seninle tam olarak bu konuşmayı yapardı. En büyük kusurun, kendini yeterince iyi görmemendir, ki bu akıl almaz bir şey, çünkü insanların senin etrafında olmak istemesi için kendinden başka biri olmana gerek yok. Ya sen Hemi için tam da doğru kişiysen? Ya sen onun gerçekten ihtiyacı olan her şeysen?"

"Bu acı inanılmaz."

"Aşık olmaya ve sonra her şeyi mahvetmeye hoş geldin. Bu acı verir. Aşk en güçlü duygudur. Bizi inanılmaz derecede savunmasız hale getirir, ama işlediğinde, doğru ve gerçek olduğunda, en güzel, en harika şeydir." O iç çeker ve yüzünde hüzünlü bir ifade belirir. O sadece yirmi üç yaşında ve bu, ben hayatımı yaşarken onun kalbine ne olduğunu merak etmeme neden oluyor. "Hemi'nin sahip olabileceği en iyi erkek arkadaş, koca, baba ve arkadaş olma potansiyeline sahipsin. Ama ona bir şans vermedin. Bu yüzden şu anda buradasın." Batmakta olan güneşi işaret eder. "Şimdi burada kalıp kalmayacağına karar vermelisin."

Ertesi sabah ailemle kahvaltı yaptıktan sonra eve gidiyorum. Eve vardığımda, beklendiği gibi evim limon ve temizlik malzemeleri kokuyor. Çantamı çamaşır odasına bırakıp yatak odama uğruyorum ve Wills'in yatağının yanında geceliğin olmadığını görünce kaşlarımı çatıyorum. Alışkanlıktan onu katlayıp oraya bırakmışım.

Wills'in pijamalarını bıraktığı şifonyerin üst çekmecesini açtığımda, içinde hiçbir şey olmadığını görünce kalbim sızlıyor. Dolaba doğru ilerliyorum, beni neyin beklediğini zaten biliyorum. Ama kendi gözlerimle görmeden inanamıyorum. Sağ tarafta, eskiden Wills'in kıyafetlerinin olduğu yerde boş askılar beni karşılıyor. Onun için aldığım kıyafetler

ama hepsi hala orada. Onları geri vermemi isteyeceğimi mi düşündü?

Yatak odam çok iç karartıcı, bu yüzden oturma odasına geçiyorum. Kanepede sarılmak için getirdiği battaniye yok. Kendine ait olan her şeyi almış.

Mutfağa vardığımda göğsümdeki korkunç ağrı daha da artıyor. Tezgahın üzerinde bir zarf, dairemin anahtarı ve onun nişan yüzüğü duruyor. Yüzüğü bandından tutup yumruğumu sıkıyorum, elmaslar avucumu deliyor. Yüzüğü serçe parmağıma takıp zarfı alıyorum. Mührü kırarken ellerim titriyor. Ne bulmayı beklediğimi bilmiyorum. Sert bir mektup mu? Benim haklı olduğumu, onun beni benim onu sevdiğim gibi asla sevmeyeceğini itiraf eden bir mektup mu?

Bunun yerine, en sevdiğim çizgi roman sanatçısının yer aldığı özel bir etkinliğe iki bilet buldum. Bunlar, aylar önce tükenen VIP tanışma biletleri. Wills, benim için bu biletleri almak için elinden geleni yaptı ve ben ondan ayrılmış olmama rağmen bana verdi. O çok nadir bulunan, özel bir insan ve bizim gördüğümüz gibi görüyor mu bilmiyorum. Her zaman başkalarını kendinden önce düşünür. Bana yardım etmek için yaptığı her promosyon fırsatında bunu yaptı, evlenme teklif ettiğimde de yaptı ve şimdi bile, belki farkında olmadan yapıyor. O, özünde böyle bir insan. Tanıdığım en sadık insan. Bizi bir arada tutan yapıştırıcı. Kalbim ve ruhum.

Seçimlerimden daha fazla pişman olabileceğimi düşünmemiştim, ama işte buradayım.

BÖLÜM 41

HEMI

Ayrılıklar berbat. İş berbat. Normalde görmezden gelebileceğim veya umursamayabileceğim küçük şeyler şimdi iğne gibi batıyor. Topher Guy hayatımın baş belası haline geldi. Tek istediğim, göğsümdeki acı geçene kadar kış uykusuna yatmak. Ama Terror ofisinde yılın en yoğun dönemi olduğu için bu mümkün değil.

Olumlu tarafı ise, kadın takımına inanılmaz bir görünürlük sağlayacak büyük bir tanıtım fırsatı yarattım. Dallas'a söylemek istiyorum, ama artık birlikte olmadığımız için söyleyemem. Yüzüksüz parmağımı ovuşturuyorum ve yine içimi kaplayan bir hüznün dalgası hissediyorum. Nefes alıp veriyorum, iş yerinde duygusal davranmamak için kendimi toparlamaya çalışıyorum. Eşyalarımı toplamak için onun evine gittiğimde yüzüğü orada bırakmak içgüdüsel bir tepkiydi. Ama yüzük onun büyükannesine aitti, bu yüzden saklayamazdım. Ve her gün ona bakmak çok üzücüydü.

Dallas Bright hakkında hissettiklerim konusunda kendime dürüst olmak çok zordu. Onu, birini seveceğimi hiç düşünmediğim bir şekilde seviyorum. Son birkaç ayı düşündüğümde, onun kim olduğu ve birlikteyken nasıl olduğumuzu daha iyi anlıyorum. Ama artık hiçbir şeyimiz yok.

İş arkadaşlarımın önünde ağlamayı reddediyorum. Arkadaşlarım bir yana, dedikodu yapmayı seven iş arkadaşlarımın beni bu halde görmesine izin veremem. Bu yüzden, hakkımda kötü konuşacak insanlarla karşılaşmamak için mümkün olduğunca ofisime kapanıyorum.

Bir saat sonra, gücüm tükeniyor. Uykum berbat geçti — son birkaç gündür gece yarısı uyanıp durdum, tekrar uykuya dalamadım. Personel odasına gidiyorum, caddenin karşısına latte almaya gidecek kadar bile yorgunum.

Odaya girer girmez kararımdan pişman oldum. Topher'ın departmanından iki kişi, Chad ve Janessa, konferans masasında oturmuş kahvelerini yudumluyorlardı. Ben girince oda sessizliğe büründü. Buna alışkınım, ama yine de her seferinde canımı yakıyor. Yüzüğü takmayı bıraktığımda dedikodular başladı. Benim çok açık sözlü ve sert olduğumla ilgili dedikodulara katlanabilirdim. Ama bu çok daha kötü. Biriyle çıktığım, sonra nişanlandığım ve ardından bir çapkın tarafından terk edildiğim için ofiste dedikoduların odağı olmak benim en büyük kabusum.

Kahveyi demlemeye başlattım ve kendimi kupama krema ve şeker eklemekle meşgul ettim.

"Nasıl yapıyorsun bilmiyorum." Gerginleşiyorum ama arkamı dönmüyorum.

"Oyunculardan biri tarafından terk edildikten sonra ofise yüzümü gösteremezdim," diye devam etti Chad.

Janessa gülmesini saklamak için öksürdü.

Lise, buna kıyasla parkta atlama gibi geliyor. Karşı koymadığımda, bunu bana pislik atmaya devam etmek için bir davet olarak algılıyorlar.

"Bütün bu olay çok utanç verici." Kahvesini yudumlarırken sandalyesi gıcırıyor. "Arkadaşlık yasağının bir nedeni var ve şimdi sen bu yasanın neden var olduğunu gösteren bir örnek oldun."

"Aman Tanrım, Chad." Janessa kıkırdar.

Saçlarımın koruyucu bir perde görevi gördüğü için minnettar olarak başımı eğiyorum ve kontrolümü kaybetmemek için çabalıyorum. Ne yaparsam yapayım, ne söylersem söyleyeyim, bana saldırmaya devam edecekler. Belli ki av sezonu açılmış. Pozisyonum için mücadele etmekten yoruldum. Bu beni çok küçük hissettiriyor, sanki yine o sevimsiz kız gibi, Dallas'ın arkadaşlarının ders aralarında koridorlarda alay ettikleri kız gibi. Artık kendimi sert bir kız gibi hissetmiyorum, her zaman öyle hissettiğim bu yerde bile. Kırık ve önemsiz hissediyorum.

Ama yine de omuzlarımı geriye doğru çekiyorum. Onların bunu yapmasına izin veremem. Bu doğru değil ve bu önemli. Bu yüzden onlara dönüp bakıyorum. Chad sandalyesinde geriye yaslanmış, yüzünde sırtıkan bir ifade var. Janessa ise kahve fincanına odaklanmış durumda. Çok tahmin edilebilir.

"Kötü cadının düşüşünü izlemek senin için çok eğlenceli olmalı. Acımasızlığın seni önemli biri mi yapıyor? En zayıf anımda bana pislik gibi davranmak hoşuna mı gidiyor?"

seni ödüllendirmeli miyiz?" Tamamen dehşete kapıldığımda, sesim çatallanır ve görüşüm bulanıklaşır.

"Ah... Mendil ister misin?" Chad alaycı bir şekilde soruyor. "Topher haklıymış. Dallas sonunda senin gerçek yüzünü gördü. Sen, kariyerinde yükslebilmek için yatmaya çalışan, küstah bir kaltaksın ve bak, bu seni nereye getirdi." Yavaşça alkışlıyor. "Artık bir şakaksın. Şirketin imajını kötüleştirmenin en iyi yolu. Sence bu ne tür bir emsal teşkil eder?"

Ona yeni bir ders vermek için nefesimi alırken, Dallas'ın derin sesi kapıdan geliyor.

"Sınırı aştın, Chad. Wilhelmina'nın ilişki durumu seni ilgilendirmez ve bu şekilde konuşman seni bir pislik yapar. Bir sorunun varsa, bunu yönetimle görüşmelisin." Dallas aramıza girer. "Ya da benimle, çünkü ben de buradayım. Ama muhtemelen bunu yapmak istemezsin, çünkü seni tacizden şikayet edeceğim. Farkında değilsen, bu tam olarak taciz sayılır."

"Ben sadece..."

Dallas parmaklarıyla elimin arkasını okşadı. "Ne yapıyordun, Chad? Meslektaşlarına, üstlerine böyle konuşma hakkın olduğunu mu düşünüyorsun? Kişisel hayatlarında olanları onaylamadığın için onlara çöp muamelesi yapma hakkın olduğunu mu? Daha önce de söylediğim gibi, bu seni ilgilendirmez." Dallas yana doğru adım attı ve koruyucu bir şekilde kolunu omzuma doladı. "Gidelim, Wills."

Onun beni kendine çekmesine ve odadan çıkarmaya izin veriyorum.

"Neden beni savundun?" Sesim çatlar. Bir zamanlar benim ejderham olan çocuk, şimdi ejderha avcım oldu. Artık onların sözlerinin canımı yakmadığını, başkalarının acımasızlığından etkilenmediğimi iddia edemem.

"Kimse seninle öyle konuşmaz. Özellikle de Chad adında bir pislik herif." Koridorda ilerlemeye devam eder ve Hammer'ın ofisinde durur. "Wills bugünlük işini bitirdi. Yarın geri dönecek," diye duyurur.

Gözyaşlarımı silmeye çalışıyorum ama durmuyorlar. "Her şey yolunda mı?" diye sorar Hammer.

"İnsanlar nasıl davranmaları gerektiğini öğrendiklerinde o da iyi olacak. Bugün işleri hallettiğin için teşekkür ederim," diyor Dallas.

"Evet. Tabii ki." Hammer, gözleri soru işaretleriyle dolu olarak başını sallar. "Siktiğimin pislikleri." O çekinir. "Ne demek istediğimi anlıyorsun."

"Teşekkürler, Hammer," diyorum boğuk bir sesle. "Sana minnettarım." Dallas'ın beni ofisime götürmesine izin veriyorum. Bir avuç mendil alıp, boşuna, lanet olası gözyaşlarımı durdurmaya çalışıyorum.

Dallas burada, sanki hâlâ ona aitmişim gibi benimle ilgileniyor. Artık bana ait olmayan benim Dallas'ım.

Eşyalarımı toplarken, masamın üzerinde duran tığ işi şeftali kaselerine bir göz atıp durduktan sonra çantamı omzuna astı. Onlara sürekli yeni şeyler ekliyordu ve bana verdiği tüm eşyalara veda etmeye dayanamıyordum. "Başka bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu. "Laptopunu söyleme sakın. Yarına kadar burada kalacak."

"Bunu neden yapıyorsun?" diye soruyorum.

"Çünkü seni önemsiyorum." Elini uzatıyor ve ben parmaklarımı onun parmaklarıyla birleştiriyorum.

Asansörle otoparka iniyoruz ve o beni arabasına bindiriyor. Etrafım onun kokusuyla çevrili ve o hemen yanımda oturuyor. Ama o artık benim değil ve ben bu durumu nasıl idare edeceğimi bilmiyorum. Ve lanet olası gözyaşlarım durmak bilmiyor. Dallas bana dönüyor ve yüzündeki ifade beni daha da ağlatıyor.

Neden burada? Neden bana onunla asla sahip olamayacağım şeyi gösteriyor?

Ona çok aşığım. Bu adama umutsuzca, korkutucu bir şekilde aşığım ve çok kafam karışık. Benden ayrıldı, ama yine de burada, bana bakıyor. Beni en kötü halimle görüyor ve yine de burada.

"Sorun yok, tatlım. Ben yanındayım." Başparmağıyla gözümün altındaki çukuru okşadı. Daha fazla gözyaşı aktı. "Hayatını zorlaştırdığım için özür dilerim." Alnımı öptü. "Şimdi seni buradan çıkarayım." Geriye yaslandı, orta konsolu açtı ve bana küçük bir mendil paketi uzattı. Elimde tuttuğum mendiller çoktan sıırılsıklam olmuştu.

"Teşekkür ederim." Gözlerimi silerim. Geçen hafta o kadar çok ağladım ki, muhtemelen bir küveti doldurabilirim. Zayıf hissetmekten nefret ediyorum. Annem ağlamanın zayıflık olmadığını, duyguların güç olduğunu ne kadar söylerse söylesin,

ona inanmak kolay değil. Zırhımdaki her çatlak, her zaman karşılayamayacağım bir kırılmalı anlamına geliyordu.

Dallas'ın beni eve götürmesini bekliyorum, ama o ters yönde, benim binamdan uzaklaşıp göl kıyısına doğru gidiyor. Windsor House'un önüne park ediyor, burası benim en sevdiğim spanın bulunduğu şık bir otel.

"Burada ne yapıyoruz?"

"Sana saçmalıklardan uzaklaşman için bir mola veriyorum. Burada bekle. Bir dakika içinde dönerim." Arabayı çalışır halde bırakıp dışarı çıkıyor.

Telefonum Shilpa'dan gelen mesajlarla dolup taşıyor. Ona Dallas'la birlikte olduğumu ve bugün iş arkadaşlarımla bana yeterince kötü davrandığını söylüyorum.

Dallas birkaç dakika sonra geri döner, kontağı kapatır ve benim tarafıma gelir, arabadan inmeme yardım eder. Bir kez daha çantamı omzuna alır.

"Ben alabilirim."

"Çantayla başa çıkabilecek kadar erkekim," diye beni temin eder.

Anahtarlarını valeye verir. Resepsiyonu geçip asansörlere doğru yöneliriz.

"Şu anda neler oluyor?" diye soruyorum, onu asansöre kadar takip edip, o da çatı katı düğmesine basarken.

"Önce odana yerleş, yarın öğlene kadar orada kalabilirsin. Sana yüz bakımı, masaj ve manikür-pedikür randevusu aldım." Dallas çok işlevsel biridir. Saatine bakar. "Ama bir buçuk saat sonra, önce dinlenmek için zamanın olsun."

"Ama... neden?"

Başını eğiyor. "Neden ne?" "Bunu neden yapıyorsun?"

"Çünkü sana bakılması gerekiyor ve bunu yapan kişi ben olmak istiyorum."

"Ama sen benden ayrıldın," diye fısıldıyorum.

"Ama ben hala seni seviyorum, Wills. Bu değişmedi." Bu itirafla kalbim hızla çarpmaya başlar.

Ben bir şey söyleyemeden, "Bunu sonra konuşabiliriz. Ben hiçbir yere gitmiyorum. Şu anda, duyguların alev alev yanıyor.

Bu konuya girmeden önce, onların cehennem ateşinden hafif bir köz haline gelmelerini istiyorum."

Haklı bir noktaya değindi ve neredeyse gülümsemeye başlıyorum. Asansör kapıları açılıyor ve beni koridora çıkarıyor. Anahtarı sensörün üzerine geçiriyor ve ben tek yatak odalı süite girerken kapıyı tutuyor. Oda çok güzel ve romantik ve gözlerimin arkasında biriken gözyaşları yine dökülmek üzere.

Mini buzdolabından bir şişe Perrier alır, kapağını açar ve bana uzatır. "Bunu iç lütfen."

Köpüklü suyu yudumlarım. Son birkaç gündür su içmek benim için zor olmuştu.

"Rahatına bak. İstersen banyo yap. Yatağa uzan. Televizyon izle. Spa'ya gitme zamanı geldiğinde mesaj atarım."

"Gidiyor musun?" *Kahretsin*. Kalbimin bu kadar hassas olmasından nefret ediyorum. "Birkaç şey almaya gidiyorum. Ama geri döneceğim."

Alnımı öper ve beni odada yalnız bırakır. Onun önerdiği gibi yapar ve kendime bir banyo hazırlarım.

Söz verdiği gibi, spa'ya gitme zamanı geldiğinde mesaj atar. Aşağı inerim ve sonraki iki buçuk saatimi kendimi şımartarak geçiririm.

Döndüğümde Dallas odadadır. Kanepede oturmuş çizgi roman okumaktadır. Yatakta rahat bir pijama, yerde bir çift terlik durmaktadır.

"Bunlar ne?" diye soruyorum. Sehpa, en sevdiğim atıştırmalıklarla, hatta annemin Hint pazarından aldığılarla ve en sevdiğim dedikodu dergileriyle dolu.

"Rahat bir gece geçirmek için ihtiyacın olan her şey burada olmalı." Dallas ayağa kalkıyor. "Yalnız kalmak ister misin?"

Kafamı sallıyorum, kırılgan hissediyorum, sanki tek bir yanlış hareket beni paramparça edecekmiş gibi.

Odayı geçip ayak parmakları benimkilerden bir santim uzakta duruyor. "Kız arkadaşlarını aramamı ister misin?"

Alt dudağım titreyerek tekrar başımı sallıyorum. Ona güvenmek, serbest düşüş gibi geliyor. "Kalmayı istersen, seni tercih ederim."

Yanağımı okşadı. "Tabii ki kalmak istiyorum." Kollarını açtı ve ben de ona doğru adım attım. Beni kucakladı ve benden ayrıldığından beri ilk kez - ki bu bir haftadan az bir süre önceydi

ama bir yıl gibi geliyor) ilk kez, olmam gereken yerdeyim. Ama hala paramparçayız.

Ben yıkılırken o beni tutuyor. Yine. Sonra ben pijamalarımı giyerken o banyoya giriyor.

Sonra, kanepenin köşesine oturur, bir bacağını uzatır, kollarını açar ve beni kendisine sarılmaya davet eder. O kadar güzel ve düşünceli ki, tam burada, bana ihtiyacım olan her şeyi veriyor, bana hislerini eylemleriyle gösteriyor. Beni bırakmasının beni istemediği anlamına gelmediğini doğruluyor. Onun sıcak göğsüne kıvrılıyorum, kalp atışlarının düzenli ritmi beni sakinleştiriyor.

O beni kucaklarken, arka planda en sevdiğim film oynuyor ve ben sonunda gerçeği kabul etmeye hazırım. Ben de Dallas'ı onun beni sevdiği kadar seviyorum. Bu sadece onun beni sevme şekliyle ilgili değil, tabii ki bu da bir faktör. Başka bir kişi tarafından bu kadar tamamen kabul edilmek, daha önce hiç deneyimlemediğim bir şey. Böyle değil. Dallas beni defalarca en kötü halimle gördü. Ve benim her yanıma seviyor. Beni hiç kimsenin yapamadığı kadar sakinleştiriyor. Terror için çalışmaya başladığım andan beri hiç değişmedi. Onun için planladığım bazı etkinliklerle hayatını cehenneme çevirmiş olsam da, şimdi itiraf edebilirim ki, her zaman öne çıkıp zorlukların üstesinden gelmesini sevmişim.

Yerimi değiştirip ona bakıyorum. "Dallas, sana bir şey söylemem gerek." "Biliyorum." Parmaklarının tersiyle çenemin kenarını okşuyor.

"Ama bugün değil. İkimiz de aklımız başımızda olana kadar bekleyebilir, tamam mı? Sen istemediğin sürece bu gece hiçbir yere gitmiyorum. Şu anda en önemli şey sensin. Bunu anlamanı istiyorum. Bırak da seninle ilgilenmeme izin ver."

BÖLÜM 42

DALLAS

Kendi kalbimi kırdığımdan beri ilk kez, lanet olası bir bebek gibi uyuyorum. Bütün gece Wills'e sarılabilmek yardımcı oluyor. Onun yıkıldığını görmekten nefret ediyordum, ama ona bakacak kişi olmayı kimseyle değişmem.

Erkeklerle buz pateni yapmak için erken kalktım, odama meyve ve kek tabağı getirttim ve Wills'i kocaman yatakta uyurken bıraktım. Alnına öptüm, o da mırıldandı ama başka bir hareket yapmadı. Gözleri dün geceki gözyaşlarından dolayı hala biraz şişmişti ama en azından ihtiyacı olan uykuyu alıyordu.

Bana çocukluğunu anlattı. İyi ve kötü yanlarını. Ofiste nasıl hissettiğini ve neden benimle sahte bir ilişki yaşamak tek gerçek seçenek olduğunu anlattı. Ayrıca bir partnerden ne beklediğini ve hiç aşık olacağını düşünmediğini de paylaştı. O bana içini açarken, her bir parça, her bir hikaye, her bir kırılmanlık ortaya çıktıkça kalbim sızladı. Ben bencil ve sabırsızdım. Ama bundan sonra, her şeyde onu ilk sıraya koyan adam olacağım. Onu sevmek, korkularımdan, dürtülerimden ve hayallerimden daha büyük.

Antrenmana zar zor yetişiyorum. Bu gece ilk hazırlık maçımız var ve ben kesinlikle yedek kulübesinde oturmak istemiyorum. Buz pistinden çıktıktan sonra Ash bana işlerin nasıl gittiğini soruyor. O da durumu biliyor, çünkü dün öğleden sonra Hollis ve Roman ile akşamki yoga seansımızı iptal etmek için ona mesaj attım, ama aynı zamanda Hammer, Shilpa'ya dün Wills'i ofisten çıkardığımı söyledi.

Ash kimse duymadan soruyor: "Bu, tekrar bir araya geldiğiniz anlamına mı geliyor?"

"Uh, henüz hayır."

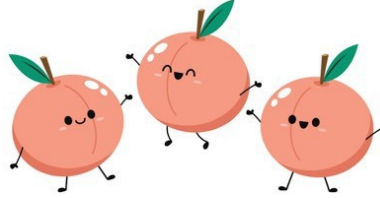
Kaşlarını çattı. "Ama geceyi birlikte geçirdiniz, değil mi?"

"Evet. Ama hiçbir şey olmadı." Tapınakta öpüştük ve yatakta bana sarıldığında boynunun arkasına bir öpücük kondurdum, ama bunun dışında tamamen masum bir geceydi. "Bu akşam konuşuruz. Maçtan sonra. Her zaman tek başına güçlü olmak zorunda olmadığını bilmesini istedim ve ihtiyacı olduğunda ona destek olacağımı bilmesini istedim."

Gülümser ve omzuma vurur. "Bak sana, onun için elinden geleni yapıyorsun."

"Umarım işe yarar."

"Olacak. O, senin onu sevme şeklini seviyor. Shilps ve ben bunu görüyoruz. Hemi hayatının çoğu alanında güçlü biridir, ama aşık olmak kontrol edilebilecek bir şey değildir. Bu korkutucu olabilir."

Antrenmandan sonra, Wills'in dün ve bu sabah için bana teşekkür ettiği mesajlar ve antrenmana zamanında geldiğim için parmaklarını çaprazlayan bir sürü emoji buluyorum. Bu öğleden sonra toplantıları var, yoksa onun ofisine gidip onu kontrol ederdim. Onu kontrol ettiğimi ve bu akşam görüşeceğimizi söylüyorum. Son birkaç gün ne kadar zor geçmiş olursa olsun, sezonun ilk hazırlık maçını kaçırmayacaktır. Özellikle de New York ve Flip'in ezeli düşmanı Connor Grace ile oynayacağımız bir maçta.

O akşam giyinirken, sadece maç hakkında değil, kendim ve Wills hakkında da iyimser hissediyorum. Buz pistine çıkıyoruz ve New York'un yedek kulübesini tarıyorum. Kodiak Bowman'ı gözden kaçırmak imkansız. Genç olmasına rağmen, iri ve heybetli bir adam ve bu gece gergin görünüyor. Ya da her zamankinden daha gergin. Maçlardan önce hala kustuğu söylentilerini duydum. Bunun doğru olup olmadığını söylemek zor.

"Grace yok mu?" diye Palaniappa'ya soruyorum.

"Öyle görünüyor. Sence takas mı edildi?"

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum. Son duyduğumda, New York ona daha fazla para teklif edene kadar bekleyeceğini söylemişti." Geçen sezonun sonunda, sınırsız serbest oyuncu oldu. New York'un teklifini beğenmedi, bu yüzden beklemeye aldı. Sonunda kabul edeceğini düşünmüştüm, ama belki de etmedi.

Madden ve Stiles, diğer başlangıç kadrosu oyuncularıyla birlikte sahaya çıkıyor. Hemen puck'ın kontrolünü ele geçiriyoruz ve maçın ilk beş dakikasında bir gol atıyoruz. New York'un kadrosunda ligin yıldız oyuncusu olması önemli değil; Bowman formunda değil ve bu da bize avantaj sağlıyor.

Onların kışlarıyla buzları siliyoruz ve New York'u 5-1 yeniyoruz. Onlar için zor bir mağlubiyet ve sezon öncesi hazırlıklarına başlamak için pek de iyi bir yol değil. Soyunma odasına girdiğimizde, Hammerstein neredeyse shutout yapmanın mutluluğunu yaşıyor ve Madden üç gol atmanın coşkusuyla adeta uçuyor. Stiles iki asistinden dolayı gülümsüyor, Hendrix ve ben de bizimkilerden dolayı gülümsüyoruz. Sezon öncesi hazırlıklarına harika bir başlangıç.

Flip, duş alıp giyindikten sonra Watering Hole'a gitmeyi önerdiğinde şaşırdım. Genellikle böyle bir gecede bir kulüp önerirdi. Ama son zamanlarda takımla daha sakın geceler geçirmeyi tercih ediyor. Wills'e gelip gelmeyeceğini sormak istiyorum, ama ona baskı yapmak istemiyorum. Yeterince baskı yaptım zaten.

Biz geldiğimizde kızlar en sevdikleri masadalar ve Wills'in de onlarla birlikte olduğunu görmekten memnunum. Daha iyi görünüyor. Gülümsüyor ve gözlerinin etrafındaki şişlikler gitmiş.

Bizi gördüğünde bana yönelttiği gülümseme gerçek ve samimi. Kızlar masadan kalkıp, personel ile birlikte alkışlayarak tezahürat yapıyorlar.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor Roman. "O Tally mi?"

Bakışlarım kısa bir süre Wills'ten uzaklaşır ve kaşlarımın alınma çıkmasını engellemek için uğraşırım. "Evet, öyle görünüyor." Maçlara kot pantolon ve kapüşonlu sweatshirt giyen, staj için Terror ofisine pantolon ve bluz giyen tatlı küçük Tally artık yok. Bu gece, kısa bir üst ve deri ceket giyiyor.

"Makyaj mı yapmış?" diye sorar Roman.

"Evet."

"Huh."

"En azından bizimle dışarıda, bira partisinde değil," diye mırıldanır Flip ve kızların yanına doğru yönelir.

Tristan etrafımdan dolaşıp doğruca Rix'e yöneldi. Hollis de Hammer'a aynı şeyi yaptı, ama selamlaması daha nazikti, çünkü Roman tam orada duruyordu. Ash, Shilpa'nın yanağına öpücük kondurdu. Wills tereddütlü bir adım attı. Mıknatıslar gibi birbirimize doğru yaklaştık, gülümsemelerimiz genişledi. Yeterince yaklaştığında, kollarını belime doladı ve sıktı. Ben de aynısını yapar ve başımı eğerek onun kokusunu içime çekmek için nefesimi tutarım.

"Dün için teşekkür ederim. Çok tatlı ve düşünceliydi."

Geriye yaslanıp saçlarını omuzlarından geriye doğru tarıyorum.
"Sen uyanmadan gitmek zorunda kaldığım için üzgünüm."

Avuç içleri göğsüme yerleşir. "Antrenmana geç kalamazdın." "Kalıp da geç kalabilirdim, ama ikimizin de buna ihtiyacı yoktu." Çenesinin kenarını okşarım.

"Ve senin, gitmem gerektiğini söylemek için seni uyandırmamdan çok uykuya ihtiyacın olduğunu hissettim. Ama seni bırakmak hoşuma gitmedi."

Gömleğimin düğmelerini parmaklarıyla oynuyor ve kravatımı düzeltiyor. "Zaferi kutladıktan sonra, senin evine gidip konuşabilir miyiz?"

"Tabii ki. Sen hazır olduğunda gidebiliriz." O isterse, şimdi gidebilirim.

Göğsümü okşadı. "Takım arkadaşlarınla galibiyeti kutla. Ben hiçbir yere gitmiyorum."

"Ben de. Bir daha asla. Sen söylemedikçe. Ve o zaman bile, mücadele etmeden gitmem." Eğilip mükemmel dudaklarını öptüm.
"Sana eğlenceli bir içki getireyim mi?"

"İkna edilebilirim."

"Hemen dönerim." İsteksizce onu bırakıyorum.

Tristan cep telefonunu cebinden çıkarırken, ben de barda onun yanına yaklaşıyorum. Ekrana bir göz atarım.

"Bowman sana ne yazıyor?" Ben, Flip ve Tristan hepimiz Hokey Akademisi'ne gittik ve o ve Kodiak Bowman, birkaç yaş küçük olmasına rağmen

. Hepimiz o çocuğun yeteneğini görmüştük ve o da buz üzerinde müthiş bir güç olduğunu kanıtlıyordu.

"Bilmiyorum." Mesajı açıyor ve kaşları çatılıyor. "Siktir."

"Her şey yolunda mı?" diye soruyorum.

"Connor Grace yoktu yok buz buz bu çünkü o
takas edildi."

"Hangi takıma?"

"Bizim takıma."

BÖLÜM 43

HEMI

Dallas ve ben beklenenden daha uzun kaldık, kısmen takımın aniden sarsılması nedeniyle. Flip, tahammül edemediği tek oyuncu olan Connor Grace'in Toronto'ya transfer edildiğini öğrenince çılgına döndü.

"Bunu biliyor muydun?" diye Shilpa'ya soruyorum, ama cevabı zaten biliyorum.

Bana bir bakış attı. "Evraklar dün masama geldi. Her şey tamamen beklenmedik bir şekilde gelişti."

Odaya bakınıyorum, kalbim güm güm atıyor. "Kimi kaybediyoruz?" "Spencer."

"Kahretsin. Çok umut vaat ediyordu." Koç dün onun dışarıda olduğunu ve ailevi bir acil durum nedeniyle bu akşamki maça gelemeyeceğini söyledi, ama hiçbirimiz bunun kalıcı olduğunu fark etmedik.

"Biliyorum. Ona düzgün bir veda partisi düzenleyecek vaktimiz de olmayacak. Tüm detayları bilmiyorum ama Spencer'ın New York'ta ailesi var ve anladığım kadarıyla annesinin bazı sağlık sorunları var."

"Zavallı çocuk. Umarım iyidir. Bu değişiklik bu sezonu daha zorlu hale getireceğini düşünüyorum," diyorum.

"Evet, muhtemelen. Ve Flip yerleşiyordu."

Onu barda otururken görüyorum, bir tarafında Tristan, diğer tarafında Dallas var.

Yarın sabah bir takım toplantımız var ve eminim resmi açıklama orada yapılacak. Bu habere rağmen, bu akşamki muhteşem galibiyet sayesinde gece genel olarak neşeli geçiyor. Shilpa ve Ash ilk ayrılanlar ve Tally'yi de yanlarında götürmeyi teklif ediyorlar, çünkü onun kampüs apartmanına en yakın yerdeler, ama Tally

biraz daha kalmak istiyor. Bu akşam onunla biraz konuştum ve şu ana kadar üniversite hayatını gerçekten çok seviyor. Ama kesinlikle fıçı partilerinin hayranı değil. Tanrıya şükür.

Dallas'ın evine dönerken avuçlarım terlemeye başladı. "Flip nasıl?"

"Kadınlara boğulmuyor, bu da bir ilerleme. Ama Grace'in takas edilmesine çok kızgın," diyor Dallas.

"Keşke ne olduğunu bilseydim."

"Hokey Akademisi'nde oldukça rekabetçiydi, ama programın yarısına gelindiğinde, dostça bir rekabet olmaktan çıktı." Kapıyı açık tutuyor ve beni binasına kadar takip ediyor.

"Umarım anlaşmanın bir yolunu bulurlar, yoksa herkes için zor bir sezon olacak." Asansöre bindiğimizde endişem artar. Bu, onun evine varana kadar süren boş laf, küçük konuşma. Orada tüm bunları konuşacağız.

Dallas'ın bana karşı ne hissettiğini zaten biliyorum. Asıl benim ona karşı ne hissettiğimi anlamam gerekiyor.

Aynalı duvara yaslanıyor. "Nasılsın?" "Dürüst olmak gerekirse, başım dönüyor. Sen nasılsın?"

Gülümsemesi yumuşaktır. "Aynı, tatlım."

Kapılar açılır ve bana önünden geçmemi işaret eder. Penthouse'una giderken sessiz kalırız.

"Biz birlikte bile değilken benim için oradaydın," içeri girer girmez söylüyorum.

"Nerede olursak olalım, bundan sonra nereye gidersek gidelim, sen izin verirsen her zaman senin için orada olacağım."

"Beni kurtarıp Shilps veya Hammer'ın yanına bırakabilirdin. Beni eve götürüp dondurma alıp gidebilirdin, ama kaldın ve bana baktın."

"Bunu milyonlarca kez yapardım," diyor.

"Sana inanıyorum," diye fısıldıyorum.

"Uzun süre benim hakkımda en kötüsünü düşünmene izin verdim," diyor.

"Öyle yaptın. Kim olduğunu, nasıl biri olduğunu bildiğimi sanıyordum. Ama sonra annen, yeniden bir araya geldiğimizde bir şey söyledi

benim hakkımdaki düşüncelerimi sorgulamama neden oldu. Beni kaç kez kurtardın, Dallas?"

"Yeterince sık değil. Olması gerektiği gibi değil," diyor, yere bakarak. "Ama denedim. Sen her zaman çok cesurdun ve ben de öyle olmak istedim, ama bunu yüksek sesle söyleyemedim. O zamanlar yapamadım. Ama insanlar sana sataştığında, ben devreye girip durumu düzelttim."

"Biri dolabımı tahrip ettiğinde onu boyayarak mı?" Okula geldiğimde dolabımın yarı kurumuş boyayla hala yapış yapış olduğunu hatırlıyorum.

O başını salladı.

"Beni korumak için başka ne yaptın?"

"Elimden gelen her şeyi yaptım. Arkadaşlar posterlerini yırttıktan sonra, öğrenci konseyi başkanlığı kampanyan için yeni posterler hazırladım ve sen fark etmeden asabilmek için okula erken geldim." Dallas ensesini ovuşturdu. "Hiç etkilenmemiş gibi davranmakta çok başarılıydın, ama ben dikkat ettim, Wills. Kimsenin görmediğini sandığın zamanlarda bunun sana ne yaptığını gördüm ve bir seyirci olarak oynadığım rol yüzünden kendimden nefret ettim."

Onun sözlerinde, sesindeki acıda gerçeği görüyorum. Her bir itirafla, tüm tarihimiz yeniden yazılıyor. Ben balo kralı tarafından ezilen inek kız değilim. Ben inandığım şey için mücadele eden cesur kıyım. Ondan daha cesurum.

"Senin yaşadığın saçmalıkları geri alamazdım, ama elimden geldiğince durumu düzeltmeye çalıştım. Sonra fark ettim ki, tamamen yanlış şeylere odaklanmıştım. Zamanım tükenmişti ve biraz daha zaman kazanmaya çalışırken, sana geri dönüşü olmayan bir şekilde zarar verdim. O zaman sana söylemeliydim — bana inanmasan bile, yalanı inanmana izin vermemeliydim. Bir daha asla yapmayacağım, Wills. Seni çok seviyorum, sana karşı yüzde yüz dürüst olmaktan başka bir şey yapamam." Dallas ellerini ceplerine soktu. "Sana söylemem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim."

Kırık ruhum yeniden bir araya geliyor ve Dallas'a kendi gerçeğimi anlatıyorum. "Bir gün benim hakkımdaki fikrini değiştireceğinden, kim olduğumun sonunda sana fazla geleceğinden o kadar emindim ki. Ve bu hissin bir kısmının hayatımın başlangıcından kaynaklandığını biliyorum."

Çok destekleyici, sevgi dolu bir ailem var, ama çok uzun zamandır bu "fazla" olma hissinin eylemlerimi yönetmesine izin verdim. Bunun, başka biriyle bu tür bir bağ kurmamı engellemesine izin vermeyeceğim.

"Beni olduğum gibi gören ve bu yüzden seven harika insanlar var, ama ben beni sevmeyenlere odaklanmış durumdayım. Birinin beni olduğum gibi sevmesini hayal bile edemezdim. Sen bana bunu gösterdin, Dallas. Ben buna layık olduğumu hissetmeden önce bile. Ama şimdi hissediyorum. Anlamam zaman aldı, biliyorum, ama sana aşığım. Sadece beni sevdiğin için değil, sen olduğun için.

Geçmişin merceği değişti ve Dallas'ın gerçek hali kalbimi eritiyor. "Sen harikası. Sen, görev senin için önemli olduğu için, seni rahatsız eden şeyler dahil her şeye katılan birisin. Takım arkadaşlarını desteklemek için her zaman oradasın. Bu geceye bak. Eminim ki en son istediğin şey Flip'i ve onunla olanları idare etmektir, ama her şeyi Tristan'a bırakmadın. Her zaman oradasın. Her seferinde. Takım arkadaşların için, ailen için, benim için."

Onun elini tutuyorum, kendimi topraklamak için bu bağlantıya ihtiyacım var. "Sana olan duygularımdan çok korkuyordum ve bunları dile getirirsem, senin bana olan duygularını bir şekilde sileceğinden korkuyordum. Bunun mantığım değil, travmamın etkisi olduğunu biliyorum. Sen sadece kalbimi vermek istediğim türden bir erkek değilsin, sen benim erkeğimsin. Onu her zaman güvende tutacağını biliyorum. Seni olduğu gibi seviyorum, Dallas. Eğer bu ilişkiye bir şans daha vermek istersen, ben varım." Kalbim göğsümde çarpıyor, midem bulanıyor. Ama ona bu işte yalnız olmadığını göstermenin tek yolu, onun tüm bu zaman boyunca yaptığı gibi, benim de kalbimi ortaya koymak. Benim haberim bile olmadan.

Dudaklarını çıplak yüzük parmağıma bastırırken gülümsemesi yumuşaktır. "Her zaman senin bir numaralı hayranın olacağım, Wills. Ne zaman düşersen, seni kaldırmak için burada olacağım. İhtiyacın olan kişi olmak ve seni istediğin ve ihtiyaç duyduğun şekilde sevmek için elimden geleni yapacağım. Ve bu yolda bir yerlerde yüzde yüz her şeyi mahvedeceğim, ama seni asla terk etmeyeceğim. Bir daha asla." Elimi sıkıyor. "Üçüncü sınıftan beri sana aşığım, Wills. Sen

Her zaman tanıdığım en cesur kişi oldun ve izin verdiğin sürece seni tüm kalbimle seveceğim.

"Bu, tekrar benim erkek arkadaşım olduğun anlamına mı geliyor?" diye soruyorum. "Benim erkek arkadaşın olmamı ister misin?"

"Evet. Hem de çok."

"Güzel." Gülümsüyor. "Senin erkek arkadaşın olmayı seviyorum."

Kollarımı boynuna doluyorum. "Ben de senin kız arkadaşın olmayı seviyorum." Kutsal saydığım sözleri fısıldıyorum. "Seni seviyorum."

Parmakları yanağımda dolaşıyor. "Seni seviyorum. Her şeyden çok."

"Biliyorum." Elini tutup parmak eklemlerine dudaklarımı bastırıyorum. "Yüzüğü çıkarmak bir geri adım gibi geliyor, biliyorum, ama tekrar takmak istediğimde, ikimizin de hazır olduğu için olsun istiyorum. Karşımda bu kadar gerçek birisi ve bir şey varken, yalan bir hayat yaşamaktansa spekülasyonlarla uğraşmayı tercih ederim."

"Yüzüğü güvenli bir yerde saklayacağım ve hazır olduğunda, tekrar karım olmanı isteyeceğim. Ama teklifimin çok romantik olmasını sağlayacağım ve binlerce insanın önünde yapmayacağım."

"Kulağa mükemmel geliyor." Başkalarının ne düşündüğü önemli değil. Bu bizim hikayemiz. Artık bizden başka kimsenin söz hakkı yok. Bir elimi boynunun arkasına doladım ve tırnaklarımı nazikçe derisine bastırdım.

Başını eğip, yumuşak, yavaş, kemiklerimi eriten bir öpücükle dudaklarımı ele geçirir.

"Lütfen beni yatağa götür," diye fısıldıyorum dudaklarına.

O, karanlık, şehvet dolu gözlerle bana bakar. "Sen benim mükemmel tanrıçam olacaksın ve seni istediğim gibi tapınmama izin vereceksin, değil mi?"

Dizlerim titriyor ve arzu damarlarımdan akıp gidiyor, uyluklarımın arasına yerleşiyor. "Kesinlikle."

Elleri kalçalarımın üzerinde kayıyor ve beni kaldırırken sıkıca tutuyor. Kendimi ona sarıyorum ve o beni penthouse'una taşıırken ağzımı ağzına yaklaşıtıyorum. Yolda birkaç şeye çarpıyoruz ve o kapı çerçevesine dirseğini vuruyor ve neredeyse beni düşürüyor

ama yatağa ulaşırsınız ve o bacaklarımın arasına yerleşir, kalçaları benim kalçalarımın sıkıca bastırır.

Sabırsızlıkla giysilerimizi yırtıp atıyoruz, parmaklarımız çıplak teni arıyor. Ama soyunduğumuz anda Dallas işleri yavaşlatıyor. Parmakları yan tarafıma doğru kayarken, ateşli bir öpücükle dudaklarımı ele geçiriyor.

"Tanrım, seni özledim," diye mırıldanıyor, boğazımdan ve köprücük kemiklerimden aşağı doğru öperek. "Dokunuşumun altında hissettiğin his."

Meme ucumu kapattığı anda ve dilini sıkı tepeciğın etrafında dolaştırdığında, ellerimi saçlarına geçiriyorum.

"Ellerinin bana dokunuşu." Aynı ilgiyi diğer meme ucuma da gösterir, sonra daha aşağıya, göbek deliğimin ötesine, uyluklarımın tepesine doğru ilerler. Bakışları benimkilere doğru yükselir. "Tadın." Bacaklarımı genişçe açar ve başını eğirir.

Dilinin yumuşak dokunuşlarına inleyerek karşılık veriyorum.

"O lanet ses." Klitorisimi sertçe emerken cildime karşı homurdanır. Nefesimi keser ve sırtımı kamburlaştırır. "Bir daha böyle inlemeni duyacak tek kişi benim."

"Sadece sen," diye onaylarım.

Ağızla beni mutluluğa sürüklüyor. O vücudumu öperek yukarı doğru ilerlerken, ben kemiklerimden ayrılmış, nefes nefese kalmış durumdayım. Dilinde kendi tadımı, onun tarafından bu kadar tamamen tapınılmanın verdiği hissi doyamıyorum. Yatağın yanındaki komodeye uzanırken ağızını benimkine yapıştırıyor. Kondom alacağını sanıyorum, ama folyo paketin yerine silikon bir şeyi avucuma bastırıyor.

Öpüşmeyi bırakıp ne olduğunu kontrol ediyorum. "Merhaba." Bakışları tekrar ona dönüyor. "Bunu ne zaman aldın?"

Dallas'ın ateşli bakışları eriyip gider ve gülümsemesi her şeyi gerginleştirir. "Seninle sevişebileceğini söyledikten sonra."

"Sen ciddiydın." Bunun o anın heyecanı ile yapılan bir açıklama olup olmadığından emin değildim, ama onu çözmek için ne kadar istekli olduğumu inkar edemem.

"Tabii ki ciddiydın. Biraz araştırma yaptım." Kalçalarını salladı, penisi benim kıvrımlarımın arasında kaydı. "Eğiticiydi."

"Oh? Siktir." Dallas'ın orgazmın eşiğinde olduğu görüntüler, onu aramak için kalçalarımı yukarı kaldırmamı sağladı. "Peki ne öğrendin?" Başı girişime dokundu.

"Önce biraz eğitim almam gerektiğini, ama bunun da eğlencenin bir parçası olduğunu." Bir santim içeri giriyor. "Prezervatif getirmemi ister misin?"

Kafamı sallıyorum. "Seni hissetmek istiyorum."

Kalçalarını öne doğru kaydırıp içime girerken gözleri gözlerime kilitlendi. "Çok iyi hissettiriyorsun, Wills." Tırnaklarım omuzlarına battı ve dudakları memnuniyetle kıvrıldı. "Sonsuza kadar içinde kalabilirim, ama bu asla yeterli olmaz."

"Ben de sana doyamıyorum." Elimi sırtına indirip, tırnaklarımı kaya gibi sert kalçalarına geçirerek, beni daha sert sikmesi için onu teşvik ediyorum. Beni yatağa bastırmasının, beni doldurmasının, tüketmesinin, sevmesinin lezzetli ağırlığının tadını çıkarıyorum. "Bu, şimdi antrenmana başlamak istediğin anlamına mı geliyor?" diye soruyorum, o bana sürtünürken.

Bir kolunu yukarı kaldırıyor. "Senin istediğini istiyorum." Küçük bir şişe kayganlaştırıcıyı kaldırıyor.

Kapağını açtım ve o da ince, sivrilen tıpanın ucuna biraz döktü.

"Uslu bir çocuk ol ve güzelce derinlerde kal." Başımı kaldırıyorum ve Dallas, geniş sırtını ve muhteşem kalçalarını izlerken başımın altına bir yastık daha koyuyor. Plug'ı kalçalarının arasına kaydırıyorum ve açıklığa bastırduğımda o derin bir nefes alıyor.

Dudaklarımı yanağına değdirdim. "Seni sikerken bana bak," diye fısıldadım.

Plug'ı yavaşça, birazdan biraz içeri sokarken bakışlarımız buluşur. Ağzı açılır ve ben daha derine ittiğimde kaşları çatılır. "Hadi, sik beni tatlım."

"Güzel, değil mi?" Plug tamamen içine girene kadar devam ediyorum.

"Tanrım." Başını eğip boynuma burnunu sürter. "Hareket etmeye başlamam lazım."

"Henüz değil, tatlım."

İnliyor ve bir sonraki emrimi beklemek için kendini tutmaya çalışırken kolları titriyor.

"Sırt üstü yat. Şimdi seni sikiyorum."

Bir saniye önce onun altındaydım, bir saniye sonra ise kalçalarının üzerindeydim. Göğsü inip kalkıyor, gözleri alev alev yanıyor ve parmakları derime batıyor. Geriye doğru eğilip kalçalarımı onun kalın, kaslı uyluklarına dayadım ve parmağımı ona doğru kıvırdım. Sessiz emrimi yerine getirdi ve oturdu. Gözleri parladı ve kalçalarımı daha sıkı kavradı. "Aman Tanrım."

"Şimdi daha da iyi, değil mi?"

"Çok iyi," diye onaylıyor.

Ellerimi saçlarında gezdirip, kollarımı omuzlarına dayadım ve hareket etmeye başladım, onu tekrar içime almadan önce girişimin kenarını hissedene kadar yükseliyordum. Dallas'ın parmakları kalçalarımın gömüldü ve beni onun üzerine çekmeme yardım etti. Gözleri benimkilere kilitli kaldı, ifadesinde şiddet vardı, beni sikinde zıplatıyor, beni sikiyor, beni dolduruyor, bana tapıyordu.

Ter sırtımdan aşağı akarken, hislerim yoğunlaşıyor, her sinir ucu arzuyla yanıyor.

"Şu haline bak, tanrıça gibi beni sikiyorsun." Dallas saçımı yumruklar ve bir duygu dalgası beni sararken ağzımı ele geçirir. "Seni ne kadar istediğimi biliyor musun? Sana ne kadar ihtiyacım olduğunu?"

Kendimi yatakta uzanmış buluyorum, Dallas kontrolü ele geçirirken kalçaları benimkilere çarpıyor, sanki amımdan şeytanları kovuyormuş gibi beni yatağa vuruyor. Elimini sırtına kaydırıp, son bir kez içime girerken fişeği bastırıyorum.

Yüzünü boynuma gömmek ister, ama diğer elimle çenesini tutarım. "Seni boşaltırken gözlerin benim gözlerimde olsun, tatlım."

"Siktir, seni seviyorum." Terden sıırılsıklam olan vücudu titrerken dudaklarıma inliyor.

"Ben de seni seviyorum." Onu nazikçe öpüyorum. "Tüm kalbimle." O benim, ben de onunum. Ve bu sadece başlangıç.

BÖLÜM 44

DALLAS

Wills'e sarılmış olarak uyanıyorum. Sertleşmiş penisim mutlu bir şekilde kıcının arasına yerleşmiş ve ben koruyucu bir şekilde sağ göğsünü avuçluyorum. Saçının bir parçası yüzümü gıdıklıyor, ama çok mutluyum, bu yüzden bir şey yapmıyorum. O benim hayatımın aşkı ve hazır olduğunda onu sonsuza kadar benim yapacağım.

Orada yatıyorum, *kızı* elde etmenin gururuyla. O benim için her zaman tekti. Çıktığım herkes onunla kıyaslandı. O mükemmel bir kadın. Cesur, saçmalıklara tahammülsüz ve kendini güvende hissettiğinde çok tatlı. Ve ben onun için bunu yapabilecek adamım. Evet, bugün her şey harika.

Yumuşak bir şekilde mırıldanıyor ve kıcını sallıyor. "Günaydın Dallas. Günaydın Dallas'ın sikini."

Gülümserim ve çıplak omzunu öperim. "Günaydın, Wills. Günaydın, Wills'in kıcı."

"Biraz daha aşağı kaydırsan ve bu sabahı şimdiye kadarki en güzel sabah yaparsan iyi olur," diye önerir.

Göğsünü bırakıp kalçalarımı geri çekiyorum. Penisimi kavrayıp, başını ikinci kapıdan geçiriyorum. Wills inliyor, sonra birinci kapıdan geçip klitorisini okşadığımda tekrar inliyor, sonra kendimi hizalayıp içeri giriyorum.

"Tanrım, çok iyi hissettiriyorsun." diye inler.

"Seninle birlikte olmaktan daha güzel bir şey yok." Elimi yumuşak karnına indiriyorum ve o bacaklarını açarak klitorisine erişmemi sağlıyor. Derinlerde kalarak yavaşça dairesel hareketler yapıyorum, onu doruğa ulaştırırken yumuşak övgüler ve müstehcen sözler fısıldıyorum, ben de onun hemen arkasında.

Birlikte duşa girip, kahvaltı için taze dilimlenmiş şeftali ile krep yapıyoruz. Yemek yerken ona utanmadan bakıyorum. Çatalında bir lokma krep ile duraksıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Yemeğini izliyorum."

Gözlerimi avucuyla kapatır. "Saçmalıyorsun."

"Bak, durum şu." Elini tutup avucunu öptüm. "Sana takıntılıyım."

Yanağını yumruğuna dayadı. "Hadi canım."

"Dürüst olacağım, Tristan'ın Rix'i takip ettiğı gibi seni takip edemediğim için biraz hayal kırıklığına uğradım."

"Telefon uygulamasını mı kastediyorsun?" diye sordu, gülümsemesini zorlukla bastırarak.

"Aynen öyle. Yani benimle birlikte yaşamaya başlarsan, kendimi çok daha iyi hissederim. O zaman istediğim gibi ayaklarına kapanabilirim. Yani, mantıklı olarak bu çok mantıklı, özellikle de sezon başlıyor ve ben zamanımın yarısını yollarda geçiriyorum. Ayrıca, zaten sık sık bende kalıyorsun, bu yüzden mantıklı bir sonraki adım gibi görünüyor."

O eğilip yanağıma öpücük kondurdu. "Birincisi, istersen beni uygulamayla takip edebilirsin. İkincisi, oda arkadaşına haber vermem gerek. Üçüncüsü, bir sonraki adıma geçmeden önce bir iki ay kadar sevgili gibi davranabilir miyiz?"

Anlayarak başımı sallıyorum. "Ah, anlıyorum. Sen ayak parmağı bekçisi oluyorsun, zor elde edileni oynayarak beni tetikte tutuyorsun."

Gözlerini devirir, ama gülümser. "Bu yüzden mutfağında oturmuş, senin gömleğini giymiş ve kahvaltı yapıyorum." Kaşlarını kaldırır. "Ve taşınmak için altmış gün önceden haber vermem gerekiyor."

"Ama ben deplasman maçında olmadığım zamanlarda burada kalacak mısın?" diye ısrar ediyorum. "Evet. Sen deplasman maçında olmadığın zamanlarda burada kalacağım."

"Ve oda arkadaşına haber verdikten 60 gün sonra tamamen buraya taşınacaksın?" diye teyit ediyorum.

"Evet, Dallas."

"Harika." Yanağına öpücük konduruyorum. "Sadece netlik olması için, ne zaman haber vereceksin?"

O gülerek gözlerini devirdi. "Merak etme. Seni uzun süre bekletmeyeceğim."

"Tamam. Haftaya tekrar arayıp nasıl hissettiğini sorarım." Son lokmayı ağzıma atıp, yüzümde kocaman bir gülümsemeyle "Toplantıya hazırlanmalıyız." diyorum.

Yarım saat sonra genel merkeze doğru yola çıktığımızda Wills'in telefonu durmadan çalıyor.

"Her şey yolunda mı?"

"Babe sohbeti patlıyor. Görünüşe göre Flip zor bir gece geçirmiş. Tally ile flört eden bir adamla neredeyse kavga ediyordu. Tally, Shilpa ve Ash ile ayrıldıktan sonra, Tristan ve Rix onu evlerine götürüp gözetim altında tutmak zorunda kalmışlar. Sanırım gerçekten berbat bir haldeymiş."

"Yönetim, Grace'i takıma getirerek ne düşünmüştü acaba?" diye düşünüyorum.

"Antagonistik bir pislik olmadığı zamanlarda mükemmel bir defans oyuncusu," diyor Wills. "Roman sezon sonunda patenlerini asacak ve yeni kaleci kadroya girecek, muhtemelen defansın güçlü olmasını sağlamak istemişlerdir."

"Mantığını anlıyorum, ama en iyi golcülerimizden biri sürekli gergin olursa bunun takımın morali için ne kadar iyi olacağını bilmiyorum."

Omuzlarını silkiyor. "Sanırım nasıl sonuçlanacağını göreceğiz."

Terror otoparkına girip park yerime geri dönüyorum. Wills elini elime sokuyor ve asansörle ofis katına çıkıyoruz. Shilpa, Ash, Hammer, Hollis ve Roman, biz geldiğimizde Shilpa'nın ofisinde bulunuyorlar.

"Yeniden bir araya geldik," diye duyuruyorum.

Wills göğsümü okşadı. "El ele tutuştüğümüzü düşünürsek, bunu zaten biliyor olduklarına eminim, ama bariz olanı belirtmemiz gerektiğini düşündüğün için seni seviyorum."

Roman, Hollis ve Ash bize başparmaklarını kaldırır ve kızlar Wills'e sarılır.

"Toplantının nasıl olacağına dair bir bilgi var mı, Shilps?" diye sorar Wills. Ona bunu sormaya sözsüz izin verilen tek kişi odur. Onun takımın avukatı olduğunu, bizim avukatımız olmadığını ve hiçbir şey söyleyemeyeceğini biliyoruz.

"Paylaşabileceğim pek bir şey yok. Yine de, son birkaç gündür üst yönetimde bazı kapılar kapalıydı, bu yüzden kimse ne olacağını bilemez," diyor Shilpa.

"Umarım Flip sakinliğini koruyabilir," diye homurdanıyor Hollis.

"Stiles'ın evinde kalmak, dışarı çıkıp potansiyel olarak destek kampanyalarını mahvetmekten daha iyidir, değil mi Hemi?" diye soruyor Roman.

"Evet. Bu Flip için gerçek bir ilerleme," diye onaylıyor.

Shilpa duvardaki saate bakar. "Toplantıya gitsek iyi olur."

Oraya ilk gelenler biziz. Genellikle Wills erken bilgilendirilir, ama bu sefer o da herkes gibi karanlıkta kalmış. Odanın arkasındaki masa hamur işleri ve meyvelerle dolu. Ben bir tabak alırken, Wills daha fazla ekip üyesi geldikçe bizim için kahve hazırlıyor. Tristan, kötü görünen Flip'e eşlik ediyor.

Bedava yemeğe asla hayır demeyen Flip, kahvaltı masasını es geçip Roman'ın yanına oturur. Bir dakika sonra, genel müdür Jamie Fielding ve Koç Vander Zee odanın önüne geçer ve herkes sessizleşir.

"Bazılarınız, birazdan paylaşacağım haberi duymuş olabilirsiniz, ancak Dane Spencer geçen hafta ailesinde acil bir durum yaşadı ve uzun bir tartışmanın ardından, onun ve takım için en iyi planın, onu ihtiyaç duyulan yere göndermek olduğuna karar verdik. O, New York'a taşınacak ve karşılığında onların oyuncularından biri buraya gelecek. Connor Grace savunmada mükemmeldir ve bu takıma harika bir katkı sağlayacaktır. Spencer'ı kaybetmenin şok edici olduğunu biliyorum, ama Grace'i sıcak karşılayacağınızı umuyorum. Hepimiz profesyoneliz ve birleşik bir cephe oluşturacağız." Bakışları, koltuğunda kambur oturmuş, kollarını kavuşturmuş, yüzünde sert bir ifadeyle duran Flip'e kayar.

Bunun üzerine Connor odaya alınır. Hafif bir alkış duyulur, ama herkes hala şokta gibi görünüyor.

Gülümsüyor, ama bu gülümseme daha çok kendini beğenmişlik gibi görünüyor. "Eminim ki bazılarınız benim başka biri olmamı dilerdiniz, ama istatistiklerimle tartışmak zor." Odayı gözleriyle tarıyor. "Çoğunuzla oynamayı dört gözle bekliyorum."

"Flip'i sakinleştirdik," diye mırıldanır Wills.

"Stresinizi atmanıza yardımcı olmak için burada olacağım." Onun şakağına öpücük konduruyorum. Bana dirsek atıyor ama gülümsemek için kendini zor tutuyor.

Flip cinayet planlıyor gibi görünüyor.

"Ve bir duyurumuz daha var," diyor Jamie bir süre sonra, kravatını düzelterek.

Herkes sessizleşir. Başka bir takas ya da erken emeklilik olmasa iyi olur. Jamie boğazını temizlerken Roman'a bakarım.

"Asistan koç olarak aramıza katılacak olan Alexandria Forrester'ı tanıtmak istiyoruz. Önümüzdeki sezon onun uzmanlığından yararlanacak olmaktan dolayı çok heyecanlıyız."

"Oh, o harika. Bu muhteşem," diye fısıldar Wills.

"Olamaz." Roman'ın gözleri büyür, sandalyesinde kambur oturur, eliyle ağzını kapatır ve bacaklarını çaprazlayıp açar. Sanırım onu benden başka kimse duymadı.

"Koç Forrester, Ontario liginden geliyor ve spor psikolojisi ve spor yönetimi alanında deneyime sahip," diye devam eder Jamie. "İnanılmaz derecede bilgili ve koçluk kadromuza değerli bir katkı sağlayacak." Uzun, koyu kahverengi saçlı, kızıl çizgili, yirmili yaşlarının sonlarında görünen bir kadın yanına yaklaşırken Jamie alkışlar.

Alexandria takıma merhaba diyor ve Roman'ı görünce gözleri hafifçe parlıyor. Ama gülümsemeye devam ediyor ve sıcak karşılamamız için bize teşekkür ediyor.

Bu sezon işler değişiyor gibi görünüyor. Belki endişelenmem gerekir, ama şu anda hepsi ayrıntılar gibi görünüyor. Ne olursa olsun, benim Wills var, onun da ben varım. Birlikte her şeyi atlatabiliriz.

BÖLÜM 45

HEMİ

DALLAS

Ne zaman işin biter?

HEMİ

Muhtemelen 5 civarı, belki 5:30. Bir saat sonra yönetimle toplantım var. Sonrası için büyük planlar mı yapıyorsun?

DALLAS

Biliyorsun, seksi kız arkadaşım. Bu gece benden ne istediğini söyle, senin olsun.

Gülümsüyorum ve belimden aşağısı mümkün olan en iyi şekilde geriliyor. Birkaç ay önce Dallas'ın hayatını olabildiğince çekilmez hale getirmeye kararlı olduğuma inanmak zor.

HEMİ

Bana karşı çok iyisin.

DALLAS

Ben senin iyi çocuğum, değil mi?

HEMİ

Kesinlikle.

DALLAS

Bana daha sonra seni yatağa attığımda ne istediğini söyle.

HEMİ

Yüzüne oturmak istiyorum.

DALLAS

Tabii ki. Amcıkla vaftiz olmak en sevdiğim şeydir. Başka ne var?

Bir sonraki mesajı yazarken dudağımı ısırıyorum.

HEMİ

Bu gece biraz antrenman yapmaya ne dersin?

DALLAS

Bunu söylemeni umuyordum. Bir üst seviyeye geçmeye hazırım.

HEMİ

Bu sefer benim için demek istedim.

DALLAS

Oh, tabii ki. Seni yıldızları görecektik kadar sert boşaltacağım.

**Dallas ile seks, hiç bitmesini istemediğim bir macera. O her zaman
—yüz on yüzde, yüz on yüzde.**

HEMİ

Bu, her seks yaptığımızda geçerli.

DALLAS

O zaman tüm lanet takımyıldızlar. Senin mükemmel kıkına dokunmak için sabırsızlanıyorum.

HEMİ

Bu da ikimizi yapar. .

DALLAS

Ash ve ben, Shilps ve Hammer ile ofiste buluşup birlikte Watering Hole'a gideceğiz.

HEMi

Harika. Seni seviyorum.

DALLAS

Tüm kalbimle.

Telefonumu cebime koyup yüzümü serinletiyorum. Üst yönetimle toplantıdan hemen önce bu konuşmayı yapmak pek iyi bir fikir değildi, ama en azından Watering Hole'dan sonra beni bekleyen bir şey var. Bugün, Connor Grace ve Alexandria Forrester'ın takıma katılması ve Spencer'ın New York'a gitmesi nedeniyle çok yoğun geçti.

İletişim departmanı transferi duyurdu ve bu geçişin olabildiğince sorunsuz gerçekleşmesi için New York'un halkla ilişkiler müdürüyle irtibat kurmakla görevlendirildim. Bu toplantının transferle ilgili olacağını tahmin ediyorum, bu yüzden Fielding ve Vander Zee'nin konferans masasında tek başlarına oturduklarını görünce şaşırıyorum. Normalde kişisel asistanları not almak için toplantıya katılırlar.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyorum, karşılarındaki sandalyeye otururken avuç içlerim birden terlemeye başlıyor.

"Evet, bu sadece bilgilendirme toplantısı, henüz söndürülmesi gereken bir yangın yok," diye Fielding beni rahatlatıyor.

Masaya vuruyorum. "Tahtaya vur."

Gülüyorlar.

Jamie sandalyesine yaslanır. "Haberleri ekibin geri kalanıyla paylaşmadan önce seninle konuşmak istedik. İçeride bir inceleme yaptık ve Topher Guy işten çıkarıldı."

"Pardon, ne?" Onlara bakıyorum, şokumu gizleyemiyorum.

"Topher artık lig için çalışmıyor. Bir süredir bu konuyla ilgili bir dava hazırlığı yapıyoruz. Onun profesyonelce olmayan davranışlarının ve son aylarda bu davranışların daha da artmasının farkındayız. Bu konuyu doğrudan bize getirmediğini ve bu durumu kendi başına halledebilecek kadar yetenekli olduğunu biliyorum. Sorunlarla başa çıkmaya alışkınsın. Ama sen ekibin değerli bir üyesisin ve onun adil olmayan muamelesi ve işbirliği eksikliği ile ilgili raporlar, devam etmesine izin verebileceğimiz bir şey değildi. Seni işe aldık çünkü akıllısın, etkili birisin ve saçmalıklarla uğraşmıyorsun. İşini yapabilmeni istiyoruz."

"Onun yerini kim alacak?"

"Şirket içindeki hareketleri inceliyoruz ve Ofis Operasyonları'ndan Odette listenin başında."

Başımı sallıyorum. "O bu görevde harika olacaktır." "Biz de öyle düşünüyoruz."

Önce Alexandria Forrester, şimdi de bu. Terror'da idari görevlerde iki kadın daha olması büyük bir kazanç. Elbette, sezon başında bu kadar çok değişiklik olması biraz telaşlı olacak, ama çok büyük bir potansiyel var.

Toplantıdan sonra, kendimi daha hafif hissederek koridordan ofisime doğru ilerliyorum. Alexandria'ya resmi olarak kendimi tanıtmak için uğruyorum.

Sandalyesi geriye iterek ayağa kalktı ve yüzünde sıcak bir gülümsemeyle bana baktı. "Merhaba. Hemi, değil mi?"

"Doğru. Uğrayıp seni ekibe hoş geldin demek istedim. Yerleşmeye başlamışsın gibi görünüyor." Köşede kutular var, ama o çoktan duvarlara resimler asmış.

"Evet," diye onayladı. "Şimdiye kadar herkes çok sıcak davrandı."

"Ekip harika ve merkez ofis de çok destek oluyor," diye onu temin ettim. Öyle olmayan kişi artık burada çalışmıyor, bu da hepimiz için büyük bir avantaj.

Kafasını salladı. "Harika şeyler duydum. Seninle ve Shilpa ile çalışmayı dört gözle bekliyorum. Kadın ekibiyle yaptığın işi gerçekten çok seviyorum."

"Bu benim için çok tutkulu bir proje oldu."

"Bu inanılmaz bir şey. Geçen yılki gala, tüm o hayır kurumları için topladığınız parayla olağanüstüydü."

"Hammer'ın yardımı olmasaydı bunu başaramazdım. O benim sağ kolum."

"Hammer mı?" Gözlerinde soru işaretleri görüyorum.

"Aurora Hammerstein gibi. Ekip ona Hammer diyor. Halkla ilişkilerde benimle birlikte çalışıyor."

Alexandria yavaşça başını salladı. "Tamam. Anladım."

"Bu sabah toplantıda vardı, ama muhtemelen kalabalıktan dolayı onu fark etmemişsinizdir. Babasıyla bir tanıtım etkinliğinde, ama yarın gelecek. Seni tanıştırayım."

Başka bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyor, ama sonra ellerini kalçalarının üzerine koyuyor. "Çok isterim."

"İşten sonra bazılarımız yerel bir bara gidiyoruz, istersen bize katılabilirsin. Hammer ve Shilpa da orada olacak, ayrıca birkaç oyuncu da gelecek, daha rahat bir ortamda tanışmak istersen seni Hammer ile tanıştıtabilirim."

"Beni düşündüğünüz için çok teşekkürler. Bir dahaki sefere olabilir mi? Öğrenmem gereken çok şey var ve henüz kafamda bir şeyler oturtmaya çalışıyorum. Ayrıca, hala açmam gereken kutular var." Kutuları işaret etti.

"Tabii ki. Belki gelecek hafta daha iyi olur." "Harika olur."

Onu orada bırakıp ofisime geri dönüyorum. Ruh halim çok iyi ve rahatlamış hissediyorum. Topher, şirket kültürüne zarar veriyordu ve burada işleri zorlaştıran tek kişi o değildi ama kesinlikle en gürültücü ve en kötüsüydü. Artık onunla uğraşmak zorunda olmadığımı bilmek içimi rahatlatıyor.

Shilpa saat beşi on geçte kafasını içeri sokar, omzunun üzerinden bakıp sesini alçaltır. "Bir kutlama yapılacaktı diye duydum."

"Neyi kutluyoruz?" diye soruyor Dallas, birdenbire ortaya çıkarak.

"Erken geldin."

"Tatlım, aşkım." Shilpa'nın yanından sessizce özür dileyerek geçer. "Tabii ki erken geldim, seni altı saattir görmedim. Çok uzun bir süre. Sana ihtiyacım var."

"Deplasman maçlarında ne yapacaksın?" Başımı kaldırıp öpücüğü kabul ediyorum.

"Seni durmadan görüntülü arıyorum. Ve senin benzerinde bir vücut yastığı sipariş etmiş olabilirim."

"Şaka yapıyorsun."

"Tabii ki şaka yapıyorum." Başını sallar. "Neyse, neyi kutluyoruz? Senin en havalı havalı kişi olman dışında."

"Topher kovuldu," diye cevaplar Shilpa.

"Hallelujah. Zamanı gelmişti. O adam tam bir pislik. Tüm pisliklerin en pisiği. Bu kesinlikle kutlanacak bir neden."

Telefonum masamda titriyor. Shilpa'dan bir mesaj gelmiş. Kafamı kaldırıp baktığımda, artık kapıda durmadığını görüyorum. "Katılıyorum. Birçok saçmalığa katlanabilirim, ama onunki başka boyuttaydı. Yine de, geri tepme olmaz umarım."

Elimi eline alır. "Bu senin ekibin ve Terror senin ailen. Bu yüzden sen hala buradasın, o değil. Sorun oydu, sen değildin."

"Biliyorum. Ve onun gitmiş olmasına üzülüyorum. Sadece... bilmiyorum... sanki kimseye beni nefret etmek için başka bir neden vermek istemiyorum gibi hissediyorum." Bunun endişelenmek için aptalca bir şey olduğunu biliyorum, ama insanlar hakkında kötü konuşulan kişi olmak için o kadar çok zaman harcadım ki, tekrar o boktan duruma düşmemek zor geliyor.

"Topher bir pislikti ve diğer insanları da pislik olmaya teşvik ediyordu. O bir zorba idi ve gitmesi gerekiyordu. O, uzun zaman önce cezalandırılması gereken bir örnekti ve umarım insanlar onun gitmesiyle nasıl davranmaları gerektiğini öğrenirler. Ve umarım o da bundan bir ders alır. Ama dar görüşlü bir pislik olduğu için bu şüpheli. Şimdi beni tekrar et: Ben bir sert adamım."

Ona bir bakış attım. "Söyle."

"Ben sert biriyim."

"İçinden geldiği gibi."

Dudaklarımı ısırırım.

Kaşlarını kaldırır.

"Ben sert biriyim," diyorum kesin bir otoriteyle.

"Aferin kızıma. Seni seviyorum. Sonsuza kadar." Burnumun ucunu öper ve yüzümü avuçlarıyla kavrar, ağzını ağzımın üzerine eğerek

. Ama öpücüğü derinleştirmiyor, muhtemelen ofiste olduğumuz ve kapımın hala kısmen açık olduğu için.

"Sen mükemmel erkek arkadaşın tanımısın," diyorum. "Ben de seni seviyorum."

"Bu unvanı kazanmak on yılımı aldı. Gitmeye hazır mısın? Shilps, Ash ve diğerleri çoktan oradalar. Hazırım.

Dallas çantamı omzuna alırken, ben bilgisayarımı kapatıp telefonumu alıyorum. Yeni gelen uyarıya kaşlarımı çatıyorum.

"Ne oldu?"

"Brooklyn yeniden bir araya gelme grubuna bir şey paylaştı ve ne olursa olsun, herkes yorum yapıyor."

"Evet, az önce gördüm." Dallas alt dudağını ovuşturur.

"Önemli bir şey mi?" diye sorarım, aniden gerginleşerek.

"Bizim için mi? Hayır. Brooklyn düğününü iptal etmiş. Sanırım Sean'ın kendisini aldattığını öğrenmiş ve bunu paylaşmak için en uygun yerin yeniden bir araya gelme grubu olduğunu düşünmüş." Dallas, benim tepkimi ölçüyormuş gibi başını eğdi.

"Bu çok kötü." Bana karşı iyi bir arkadaş değildi, ama yine de ona kötülük dilemem.

"Öyle. Ama bunu yayınlamak onun kendini daha iyi hissetmesini sağlayacak mı bilmiyorum." Çenemi yukarı kaldırdı. "İyi misin?"

"Evet, iyiyim. Ve sana sahip olduğum için çok minnettarım."

Dudaklarını dudaklarıma değdirdi. "Ben de aynı şekilde hissediyorum."

Parmaklarını benim parmaklarımin arasına geçirir ve ofisten çıkıp arkadaşlarımızla buluşmak için Watering Hole'a doğru yürürüz. Vardığımızda Hammer, Shilps, Rix, Tally, Essie ve Dred, Tristan, Nate, Flip, Hollis, Roman ve Ash ile birlikte masada oturmaktadırlar.

"Grace artık bizim takımda olduğuna göre, onunla aranızdaki ilişkiyi bize anlatacak mısınız?" diye sorar Roman.

"Hayır." Flip kolasını yudumlarken.

Dallas omuz silkiyor. "Bazı erkekler birbirleriyle geçinemez."

"O zamanlar pisliğin tekiydi, şimdi de öyle. Konu buysa, ben eve gidiyorum," diye homurdanır Flip.

"Tally, üniversite hayatı nasıl gidiyor?" diye soruyorum.

"İyi." Dudakları kenara doğru çekilir. "Farklı. Ama hokey takımındaki çocuklar sürekli bana çıkma teklif ediyor." Gözlerini devirir. "Sinir bozucu."

"O çocuklardan uzak dur. Hepsi de yürüyen ereksiyonlar," diye mırıldanır Flip.

"Camdan evlerde yaşayan insanlar..." Dred karşılık verir.

Tally kaba bir kahkaha atar. "Ben on sekiz yaşındayım, etrafım on sekiz yaşındakilerle çevrili. Burası dev bir hormon havuzu."

"Doğru," diye onaylar Tristan.

"Daha sert bir şey alacağım." Flip sandalyesinden kalkar ve bara doğru yürür.

Rix, Tally'ye döner. "Doğru seçimler yap."

"Oh, yapacağım. Aptal değilim." Tally gözlerini devirir. "Benimle değil, soyadıyla çıkmak istediklerini biliyorum."

"Ben de o yollardan geçtim," dedi

Hammer. "Aynı," diye ekledi Rix.

"Ve ikiniz de şu anda hokey oyuncularıyla birliktesiniz, benim kaderim de bu mu?" diye sorar Tally.

Bu aralar çok alaycı, sanki gerçek hayat ona çok sert vuruyormuş gibi. Üniversite ona iyi geliyor, ama çok fazla değişiklik var ve o uzun zamandır bu dünyadan izole yaşamış.

Akşam yemeği için kalıyoruz ve arkadaşlarımızla bir süre takılıyoruz, sonra Dallas beni evine götürüyor, soyuyor ve her santimimi taparcasına seviyor.

Hiç bu kadar istenildiğimi hissetmemiştim. Bu kadar ihtiyaç duyulduğumu. Bu kadar sevildiğimi.

BÖLÜM 46

HEMI

"Ne..." Ofisimin kapısında aniden duruyorum. Bir duvara balonlardan yapılmış bir kemerle çerçevelenmiş devasa bir afiş asılmış. Dallas'ın tüm bunları ben fark etmeden buraya nasıl getirdiğini merak ediyorum. Ne zaman vakit buldu da yaptı, o da ayrı bir soru işareti. Antrenmanlar, deplasman maçları ve benim yoğun programım arasında sonbahar bir kasırga gibi geçti. İki ay önce resmi olarak taşındım. Dallas harika bir partner ve ev arkadaşı. Ve bir gün, harika bir koca ve baba olacak.

Onunla uyanmayı ve onunla uykuya dalmayı seviyorum. Ve o uzun ayrılıklar beni ona daha da aşık ediyor. Daireye benim bulmam için tatlı notlar ve gülümseyen tığ işi şeftaliler bırakıyor. O takıntılı ve ben bunu seviyorum. Ofisimin şu anki hali, onun bana olan tutkunun ne kadar derin olduğunu bir kez daha doğruluyor.

"Vay canına." Hammer yanımda belirir. "Bu... vay canına."

"Özetle böyle."

"Buraya nasıl girdi ki? Ne zaman girdi?"

"Senin tahminlerin benimkiler kadar iyi. Birisi ona erişim izni vermiş olmalı." Takım birkaç saat önce indi, ben ise kadın takımının baş antrenörü Denise ile toplantıdaydım. Bunu bir süredir planlıyor olmalı. İnişten bu ana kadar bunu ayarlamayı başarması gerçekten etkileyici.

Duvarımda asılı olan pankartta "BENİMLE BALONA GİDER MİSİN?" yazıyor. Balon kemeri ise bambaşka bir şey. Tamamen gereksiz görünüyor, ama Dallas'ın yapabileceği bir şey.

Telefonumla bir fotoğraf çekip Dallas'a gönderiyorum.

HEMI

Bunu gerçekleştirmek için bir zaman makinesine ihtiyacımız var.

"Zaman makinesine ihtiyacımız yok. Sadece evet de."

Dönüp arkamda durduğunu görüyorum, kendi iyiliği için fazla çekici görünüyor. Ve benim iyiliğim için de. Onu beş gündür görmedim.

"Merhaba Dallas. Hoşça kal Dallas." Hammer dönüp ofisimden çıkar.

"Dich zu schließen, damit ich mit meinen Lippen unprofessionelle Dinge tun kann?" fragt er.

"İzin veriyorum."

Kapıyı kapatır, geniş, sıcak avuçlarıyla yüzümü tutar ve başını eğirir. Ama dudakları benimkilerle birleşmeden önce durur. Ona ulaşmak için dudaklarımı büzüyorum. O biraz geri çekilir. Gözlerimi kısıyorum.

Gülümser. "Seni özledim, tatlım."

"Seni özledim. Öp beni," diyorum.

"Evet de."

"Evet. Seninle baloya gideceğim. On yıl önce olmasına rağmen."

"Harika." Beni öper. Yumuşak. Tatlı.

Öpücüğü derinleştirmeye çalışıyorum ama o geri çekiliyor. "Dudaklarımın dudaklarına dokunmasından hoşlandığını biliyorum ama yarım saat içinde saç, tırnak ve makyaj randevun var."

"Ne?" Bu ani tepki, onu eve götürüp yatağa atma isteğim kadar şiddetli.

"Saç, makyaj ve manikür. Seni baloya hazırlamamız lazım."

"Saçmalıyorsun."

"Sana deli gibi aşığım." Burnumun ucunu öper ve çantamı alır, omzuna asar. "Hadi." Elimi tutar ve beni kapıya doğru çeker.

Yirmi dakika sonra, bir sandalyede oturmuş, bir kadın neredeyse on yıl önce istediğim saç stilini ustaca yeniden yaratıyor. Essie makyajımı yaparken, üçüncü bir kadın ayak tırnaklarımı boyuyor.

"Seni bu işe bulaştırdığına inanamıyorum," diyorum ona.

"Yani, 2000'lerin ortalarını ve onlarla birlikte gelen her şeyi geri getirmek için her türlü bahane iyi bir bahane," diyor gülümseyerek.

"O resmi nereden buldun?" Dergiden kesilmiş resmi işaret ediyorum.

"Bunun için annene teşekkür etmeliyim." Dallas yanımdaki sandalyeye oturur, bacak bacak üstüne atar. "Görünüşe göre, baloya adanmış bir albüm sayfası varmış."

"Sana lise albümümü göndermediler." Yüzümde dehşet dolu bir ifade olmalı.

Dallas sırtıyor ve bu, onun muhteşem yüzünde şeytani, iç çamaşırlarını eritecek bir ifade. "Oh, elbette gönderdiler. Senin albüm yapımında uzman olduğunu bilmiyordum."

"Kısa bir dönemdi."

"O kadar kısa değil. Kitap tüm lise yıllarını kapsıyor. Tartışma kulübünün öne çıkarılmış olmasını çok sevdim. Birkaç fotoğrafta şeytan boynuzları takmış halimi görmek beni pek şaşırtmadı."

"O zamanlar sana yakışıyordu," diyorum.

"Öyleydi. Hala da yakışıyor, ama çok farklı nedenlerden dolayı."

Elimi kaldırıp yüzünü engelliyorum. "Halka açık bir yerde bana öyle bakman uygun değil."

"İkiniz çok tatlısınız. Lise aşıkları mıydınız?" diye sordu kuaförüm Anna.

"Dallas lisede bana aşıktı," diyorum.

"Ah, tatlım, ben sana *aşık* değildim. Sana deli gibi aşıktım."

"Bir süredir sana aşıksın."

"Kesinlikle doğru." Bana göz kırpar ve "*Seni seviyorum*" der. Ben de ellerimle ona bir kalp işareti yaparım.

Salondaki işim bitene kadar yarım saat daha var.

Essie'ye sarılırım. "Görüşürüz."

"Elbette göreceksin." Göz kırpar ve bizi yolcu eder.

İki blok yürüyerek Dallas'ın evine varıyoruz, parmaklarımız birbirine dolanmış, asansörle çatı katına çıkıyoruz.

"İçeri girdiğimizde gözlerini kapatmanı istiyorum," diye haber veriyor bana, katımıza vardığımızda.

"Başka sürprizlerin mi var?"

"Evet." Beni koridora doğru götürürken yüzünde yaramaz bir gülümseme belirir.

"Gözlerini kapat tatlım." Alnımı öper ve ben de dediğini yaparım, onun rehberliğinde penthouse'a doğru ilerlerim. Oturma odasında lise yıllarımızdan kalma müzikler çalıyor. "Tamam, gözlerini açabilirsin."

Giyinme odasında duruyoruz ve önümde, on yıl önce baloya giymeyi planladığım elbise asılı. "Aman Tanrım... nasıl?"

"Albümün çok işime yaradı. Senin için yaptırdım."

"Bunu giymek istediğime inanamıyorum." Straplez, kraliyet mavisi tafta, kocaman kabarık etekli ve dantel astarlı bir elbise. En güzel kısmı ise zebra desenli korsajı. Bu elbiseye çok aşık olmuştum. Balo aylar öncesinden satın almıştık ve balo gününe kadar neredeyse her gün denemiştik. Parmaklarımı dudaklarıma bastırıp duygularımın yoğunluğuyla mücadele ediyordum. "Bunu benim için yaptırdığına inanamıyorum."

"Bu biraz bencilce. Seninle baloya gitmek istedim, ama gidemedim ve bu elbiseyi giydiğini göremedim." Şakağımı öper.

Bir partnerim olmasa da Brooklyn ve ben baloya gitmeyi planlamıştık. Annemler bana elbiseyi ve her şeyi almışlardı. Ama onu giydiğimi gören tek kişiler onlardı. "Denemem mümkün mü?" Yapışkan, gülünç korsajı parmaklarımla okşuyorum.

"Çok isterim. Ama önce..." Bana zebra desenli kurdeleyle bağlanmış bir hediye çantası uzatır.

Dallas kapı pervazına yaslanırken ben kurdeleyi çözüyorum. İçinde elbiseye uyan bir sütyen ve külot seti var. "Bunları nereden buldun?"

"Sadece senin için özel olarak yaptırdım. Değişmen için seni yalnız bırakacağım. Hazır olduğunda beni ara, daha fazlası var." Yanağıma bir öpücük kondurup beni yatak odasında yalnız bırakıyor.

İç çamaşırlarını ve elbiseyi giyiyorum. Dallas'ı çağırmama bile gerek yok, çünkü yatak odasının kapısında beni karşılıyor. "Vay canına. Bu takım elbise..."

"Harika. Biliyorum." Elbisenin aynı parlak mavi tafta kumaşından yapılmış. Üstüne siyah düğmeli gömlek, zebra desenli kravat ve kareli çizgili koşu ayakkabısı giymiş.

O, yere işaret edip elini uzatıyor. "Ayakkabıların."

Tabii ki kıyafetinle uyumlu.

Dudaklarımı ısırıp, gözlerimden sızmak isteyen tüm duyguları geri püskürtüyorum. "Bunun için gerçekten elinden geleni yaptın."

"Mükemmel olmasını istedim." Ellerini yüzüme koyuyor. "Duyguların alev alev mi yanıyor, tatlım?"

Parmaklarımın aralığını bir milim kadar açtım. "Biraz."

Alnımı öper ve kollarıyla beni sarar. "Bırak da onları senin için emip alayım."

"Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Senin her bir parçanı. Özellikle ısırgan parçalarını. Onlar en sevdiğim parçaların."

Hazır olduğumda, beni bırakıp elini uzattı. Elini tuttum ve zebra desenli fiyonklu mavi topuklu ayakkabılarımı giydim.

"Bunları gelecek yıl Cadılar Bayramı'nda giyebiliriz ve giymeliyiz."

"Ofis Noel partisi için düşünüyordum ama Cadılar Bayramı da olur." Kolunu koluma doladı. "Benimle baloya gitmeye hazır mısın, Wilhelmina?"

"Tabii ki."

Koridorda yürürken topuklarım parke zemine vuruyor. Oturma odasına girdiğimizde nefesim kesiliyor. Oda tamamen değişmiş. Mobilyalar kaldırılmış ve bir duvar balon kemeriyle süslenmiş — Dallas'ın bunları sevdiği belli. Bir fotoğraf kabini ve punchbowl ve patlamış mısırla donatılmış bir masa vardı. Ama beni neredeyse tamamen alt üst eden şey, ebeveynlerimiz, kardeşlerimiz ve Granny Bright dahil tüm arkadaşlarımız ve ailemizin burada olmasıydı. Daha da iyisi, herkes balo kıyafetleri giymişti. Onlar bağırpı alkışlarken koluna daha sıkı sarıldım.

"Bana balo düzenledin."

"Bu gecenin unutulmaz olmasını istedim ve ikimizin de sevdiği tüm insanları bir araya getirmenin bu geceyi özel kılacağını düşündüm."

"Mükemmel. Seni seviyorum." Onun dudaklarını dudaklarıma çekiyorum. "Sen dünyadaki en iyi erkek arkadaşsın."

Arkadaşlarımız tarafından kocaman bir grup kucaklaşmasına boğuluyorum. "Hepiniz bu işin içinde miydiniz?" diye soruyorum arkadaşlarıma.

"Tabii ki." Hammer yine bir prenses elbisesi giyiyor, muhtemelen onu giydirmeyi seven Hollis tarafından alınmış.

Tally birkaç ay önce giydiği balo elbisesini giyiyor; Dred en güzel ve gösterişli kırmızı, kabarık elbisesini giyiyor; Essie lavanta rengi saten bir halter elbise giyiyor; Rix yeşil elbisesiyle muhteşem görünüyor; Shilpa ise altın rengi, yere kadar uzanan elbisesiyle bir kraliçe gibi görünüyor.

Ardından ebeveynlerimiz ve kardeşlerimiz bize yaklaşıyor, bizi kucaklıyor ve fotoğraf kabinine götürüyor. Sam, Dallas'a yan gözle bakmaya devam ediyor, bu da Paris'i güldürüyor. Dallas ve ben birlikte olduğumuz aylarda, ailelerimizi ziyaret etmek için eve gitmeye özen gösterdik ve ebeveynlerimiz birbirlerini çok seviyorlar. Zaten arkadaşçaydılar, ama şimdi haftada bir kez birlikte akşam yemeği yiyorlar. Aşkımızın, bizim için en önemli insanları bir araya getirmesini çok seviyorum.

Fotoğraf kabininde komik fotoğraflar çekiyoruz. Alkollü punç içip pizza yiyip gülüyor ve dans ediyoruz. Kaçırdığım balo için isteyebileceğim her şey burada. Ve sevdiğim tüm insanlar bizimle birlikte bu anı yaşıyor, bu da bu anı benim için çok daha değerli kılıyor.

Dallas, lisedeki en sevdiğim yavaş şarkılardan birini çalar ve elini uzatır. "Son bir dans."

Topuklu ayakkabılarımı çıkarır ve ellerimi boynuna dolarım.

"Bu harikaydı."

"Sen harikasın." Burnumun ucunu öper ve geniş avucunu belimin altına koyar.

"Beni seviyorsun."

"Dünyadaki her şeyden daha çok," diye onaylar.

"Seni seviyorum," diye fısıldarım.

"Bu sözleri duymaktan asla bıkmayacağım." Dudakları benimkilerle buluşur.

Dallas'a aşık olmak, onun tarafından sevilme, gerçeküstü bir deneyim oldu. Terror ofisinde yaşanan değişiklikler iyi yönde oldu ve Connor hariç, ekibimize katılan yeni üyeler çoğunlukla olumlu etkileri oldu. O benim yeni PR projesi.

Ama Dallas çok sağlam bir kaya ve isteyebileceğim en iyi partner. "Sensiz bir hayat düşünemiyorum."

"Ben de. Seni sevmek, dünyadaki en sevdiğim şey."

Bu kadar şiddetle sevilme insanı alçakgönüllü kılıyor. Saygı ve hayranlık görmek, ben de onun için aynı şeyi hissediyorum. Dallas'a da benim için olduğu kadar takıntılıyım.

"Hazırım," diyorum.

Gözleri parlıyor.

"Bana tekrar sor," diye fısıldarım.

Sevdiğimiz insanlarla çevriliyiz: ailelerimiz, arkadaşlarımız, destek sistemimiz. "Hiç bu kadar mutlu olmamıştım, Dallas. Senin sayende. Sen benim her şeyimisin."

İfadesi değişir, gülümsemesi yumuşar ve sonra bir dizinin üzerine çöker. Sanki bu anı bekliyormuş gibi.

Çünkü öyle. Sabırla.

Göğüs cebinden kadife kutuyu çıkarır.

Müzik durduğunda parmaklarım dudaklarıma gider. "Bütün gece bunu yanında mı taşıdın?"

"Aylardır taşıyorum, Wills. Sen hazır olduğunda ben de hazır olmak istedim."

"Oh, ne mutlu bir gün! O, benim düşündüğüm şeyi mi yapıyor?"
Granny Bright, Dallas'ın babasına bağırır.

"Evet anne, öyle."

"Bu yüzden sen benim en sevdiğim çocuksun, Dallas. Manning, Ferris, not alın," diye bağırır Granny Bright.

"Sen de, Sam ve Isaac," diye mırıldanır annem, omzundaki dupatta'yı düzeltirken.

"Herkes hazır mı? Devam edebilir miyim?" diye sorar Dallas.

Özürler mırıldanılır ve arkadaşlarımız ve ailemiz sessizliğe bürünür.

Ama ikimiz de gülümsüyoruz, çünkü ne kadar saçma olsa da, aynı zamanda mükemmel.

Kutuyu açar. "Wilhelmina Reddi-Grinst, üçüncü sınıfta tartışmada herkesi alt ettiğinden beri her günün her anında seni sevdim. Kalbim ve ruhum seninle, ve hayatımızın geri kalanında seni sevmek benim için inanılmaz bir onur olur. Çocuklarımızın annesi olmanı istiyorum. Seninle her gün doğuşunu ve batışını sevmek istiyorum. Sana karım demek ve seninle birlikte yaşlanmak istiyorum. Beni dünyanın en mutlu adamı yap. Benimle evlen."

"Evet. Binlerce kez evet. Sana yetişmem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim, ama şimdi seninleyim ve başka hiçbir yerde olmak istemiyorum

olmak istediğim başka bir yer yok. Hayatımın geri kalanını seni severek ve senin tarafından sevilerek geçirmek istiyorum."

Gülümsemesi kalbimi patlayacak kadar şişiriyor.

"Seni sonsuza dek seviyorum." Yüzüğü parmağıma takıp ayağa kalkıyor. "Sen bir tanrıçasın ve son nefesime kadar sana tapacağım." Beni öpüyor. Saygıyla. Geleceğimize dair bir sözle.

Ve arkadaşlarımız ve ailemiz etrafımıza toplanarak tezahüratlar yapar, güler ve en tatlı sevinç gözyaşları döker. Onların sevgisinin bizi çevrelediğini hissediyorum. Bizi sardığını hissediyorum. Ve biliyorum ki, nasıl başladığımızın önemi yok, tam da olmamız gereken yerdeyiz. Birbirimizi seviyoruz ve her zaman yanımızda olacak ailemiz ve arkadaşlarımız tarafından tüm kalbimizle seviliyoruz.

EPILOG

DALLAS

ON SEKİZ AY SONRA

Kollarımda minik bebeği sallarken, parlak mavi gözleri ve tatlı yüzüne hayranlıkla bakıyorum. "Küçük bir maceraya çıkalım mı?" Koridora doğru ilerlerken, parmağım minik demir pençesine takılıyor.

Wills'in telefonda olmadığından emin olduktan sonra ofisine dalıyorum. Son iki yıl hayatımın en güzel yıllarıydı. Kariyerim zirvede. The Terror harika gidiyor ve her gün karımı bir önceki günden daha çok seviyorum. O olağanüstü bir kadın ve o benim, ben de onunum.

"Bir saniye. Sadece gönder tuşuna basmam lazım." Parmakları birkaç saniye daha klavyede uçuyor, sonra başını kaldırıyor. "Merhaba, benim muhteşem... Aman Tanrım, Dallas, bana ne yapıyorsun?" Bana kızgın bir bakış atıyor ve elini kulağına götürüyor. "Duydun mu?"

Göğsüme yaslanmış sevimli minik, iç çekip dudaklarını şapırdatıyor.

"Bebek senin adına sinirlenmiş."

Wills gözlerini devirerek sandalyesini geriye itti. "Bu, yumurtalıklarımın patlama sesiydi. Gün ortasında bebeği kucağında ofisime gelip, benim konsantre olabileceğimi bekleyemezsin."

Sırıtarak gülümserim. "Öyle mi?"

"Onu bana ver. Bu tatlılığı tutmak istiyorum."

"Bir dakika. Önce bir öpücük istiyorum." Dudaklarımı büzüyorum ve Wills yanıma gelip dudaklarını benimkilere bastırıyor.

"Bebeği bana ver," diye mırıldanır.

"Kendi bebeğimizi yapabiliriz, biliyorsun." Ona ateşli bir bakış atarım. "Bir yıldan az bir süre içinde, oğlumuzu ya da kızımızı kucağına alabilirsin. Sen söyle, tatlım, ben de o güzel karnına bir bebek koymak için işe koyulayım."

"Onu şimdi kucağıma alırsan, bu akşam eve varır varmaz denemeye başlayabiliriz."

"Ciddi misin?" Benim tarafımdan biraz daha ikna edilmesi gerektiğini düşündüm.

"Şu anda ne kadar seksi olduğunun farkında mısın? Bu iri kaslı hokey oyuncusu, bu minik, sevimli paketi kucağında tutuyor. Sanırım az önce yumurtladım." "Bebeği tutma" pozisyonunu alıyor. "Onu bana ver lütfen."

Bebeği dikkatlice karımın kollarına veriyorum. Karım bebeğin yanağını okşarken ona gülümsüyor.

"Sen en değerli küçük şey değil misin?" Wills, üzerinde kızgın kaz Terror logosu olan tulumunu görünce güldü. "Çok sayıda onursal teyze ve amcan olacak. Hayal edebileceğin en büyük, en harika aile olacak. Muhtemelen biraz fazla koruyucu olacağız ve bu senin ergenlik yıllarında biraz fazla gelebilir, ama büyüdükçe bunun değerini anlayacaksın."

"Ona şimdiden moral vermek hoşuma gitti."

"Bu kadar çok koruması olacağı için buna ihtiyacı olacak. Sen bizim yeni küçük takım prensesimizsin, değil mi?"

"Ona bir en iyi arkadaş lazım; ona bir tane vermeliyiz. Saat kaç? Şimdi çıkabilir misin, böylece başlayabiliriz?" Saate bakıyorum. "Saat dört buçuk. Bugün biraz erken çıkabilirsin, değil mi?"

Gülüyor. "Bilgisayarımı kapat ve çantamı al."

Masasının etrafında koşuşturup, açık sekmelerini küçültürüm ve düğün günümüzün ekran koruyucusunu görünce gülümserim. Arkadaşlarımız ve ailemizle çevrili bir fotoğrafımızdır. Bizim için en önemli insanlar, bizi destekleyen, seven ve bu yola birlikte çıktığımızdan beri her türlü iniş çıkışta yanımızda olan insanlar.

Geçen yıl Samir, derinlemesine bir araştırma yapıp Wills'in biyolojik annesini bulmaya çalışmayı teklif etti. Birkaç terapi seansından ve benim de onunla birlikte katıldığım birkaç seansın ardından, Samir bunu yapmamaya karar verdi. Onun bilgileri zaten veri tabanında mevcut. Eğer birbirlerini bulmaları gerekiyorsa,

bulacaklardır, ama onu büyüten aile, evlendiği aile ve Terror ekibi ailesi arasında, o kalbindeki boşluğu doldurmak istemiyor, ama her zaman daha fazla insanı sevmek ve sevilmek için yer açmaya hazır.

Bilgisayarını kapatıp çantasını alıyorum ve sandalyesini yerine koyuyorum, masasını onun istediği gibi bırakıyorum.

"Hadi gidip babanı bulalım, Prenses Ariel," diyor Wills.

Koridora çıkıyoruz ve onu bulmak için çok uzağa gitmemize gerek kalmıyor. "Sizin ikinizin benim küçük kızımı alacağınızı nereden bilebilirdim ki?"

Ariel, babasının sesini duyunca neşelenir. Küçük eli havaya kalkar ve ciyaklayarak kıvrılır. "Dallas, küçük Ariel'e en iyi arkadaşını vermek istiyor," der Wills.

O gülümser. "Hiç de sürpriz değil. Bence Ash ve Shilpa'nın bebeğinin de birçok en iyi arkadaşına ihtiyacı var."

"Bu aralar burası bebek merkezi gibi," diyorum.

Wills, Ariel'i dikkatlice Roman'ın kollarına verir. "En küçük prensesim çok sevinecek." Ona, en derin sevgiyi ifade eden bir hayranlıkla bakar ve kızının minik melek yanaklarını öper. "Siz ikiniz akşamınızın tadını çıkarın, ben Ariel'i kız kardeşini görmeye götüreceğim."

Wills kolunu koluma takar ve biz onu Hammer'ın ofisine doğru yürürken, yol boyunca kızına şefkatle seslenirken izleriz. "O adam sevmek için doğmuş, değil mi?"

"Kesinlikle."

Eğilip onu öperim. "Seni eve götüreyim de tüm varlığımla sana tapınayım."

"Bu en sevdiğim şey," diye iç geçirir.

"*Sen* benim en sevdiğim *şeysin*."

"Sen de benim en sevdiğim."

O benim her şeyim. Benim güzel, sert kızım.

Benim tatlı, ısrırgan kızım.

Hayallerimin kadını ve hayatımın aşkı.

Dallas ve Hemi hakkında daha fazla bilgi mi istiyorsunuz? Balo sonrası neler olduğunu öğrenmek için haber bültenime üye olun! Bu bağlantıya tıklamanız yeterlidir:

<https://helenahunting.com/dallasandhemibonusscene/>

EĞER BENİ SEVİYORSANIZ ÖN İZLEME

MART 2025'TE ÇIKIYOR

Birinci Bölüm

ROMAN

"Hayatta olmaz."

Odanın önünde, baş antrenörümüz ile genel menajerimizin arasında, lanet bir hayalet gibi duran, hayallerimin kadını. Kelimenin tam anlamıyla, son üç yılı aşkın süredir hayallerimin yıldızı. Ayda en az bir kez, büyük bir ereksiyonla uyanıyorum, onunla ilgili bir başka rüyanın izleri yavaş yavaş siliniyor. O geceleri sevdiğim kadar nefret de ediyorum. Onlar, kısa bir süreliğine sahip olduğum ve kaybettiğim şeyi hatırlatıyor bana.

"Alexandria Forrester, Ontario Ligi'nden bize katılıyor..."

Koç Vander Zee konuşmaya devam ediyor, ama ben hiçbir şey duymuyorum, çünkü yanındaki kadının sirenine bakmakla meşgulüm, ne olup bittiğini anlamaya çalışıyorum.

Ve şimdi, dua eder gibi inleyip fısıldadığım isme uygun bir soyadım da var.

Alexandria Forrester.

Lexi.

Hayatımın en güzel kırk sekiz saatiydi. Çoğunu çıplak geçirdim.

Ve şimdi karşımda duruyor. Üç boyutlu. Gerçek, somut ve onu son gördüğümde daha güzel.

Vander Zee, "Terror'a yeni yardımcı koç olarak katılacak" derken tekrar dikkatimi ona verdim.

Tüm dünyam altüst oldu. Çünkü hayallerimin kadını
— veda notu bile bırakmadan ortadan kaybolan kadın — az önce benim
patronum oldu.

Bu lezzetli, yasak, yaş farkı olan işyeri romantizmini ön sipariş verin:

<https://helenahunting.com/books/iylm/>

2025 Ocak ayında çıkacak olan yeni üniversite hokeyi romantizm romanımın ön
izlemesini görmek için sayfayı çevirin.

CHASE LOVETT BENİ İSTİYOR'UN ÖN İZLEMESİ

2025 OCAK AYINDA ÇIKIYOR

2025 Ocak ayında çıkacak olan eğlenceli, seksi, zıt kutupların çekiciliğini anlatan üniversite hokeyi romanımın ön izlemesini okumaya devam edin!

CAMMIE

Chase Lovett benimle kasıtlı olarak göz teması kuruyor. Uyanık olduğumdan emin olmak için kolumun içini çimdikliyorum. "Sanırım bu ateşli bir rüya değildi."

"Sen konuşabilirsin." Chase, elleri dar kalçalarına dayalı olarak birkaç metre uzakta duruyor, dalgalı, keskin karın kaslarının her biri gözlerimin önünde.

O seksi V şeklindeki kaslar gözlerimi kışkırtıyor, onları aşağıya, jogging pantolonunun ciddi şekilde aşağıya indiği yere çekiyor.

Ama rüyalarımdaya bile, altındaki şeye dokunacak noktaya asla gelemiyorum. Ya da onu görebiliyorum. Ayrıca, onun eli pantolonumun içine girecek noktaya da asla gelemiyorum. Dream Chase'in parmakları asla çıplak meme ucumu okşamıyor ve rüyalarımdaya ağız asla köprücük kemiklerimin ötesine geçmiyor.

"Uh, evet," diye boğuk bir sesle cevap veriyorum.

Aslında Chase Lovett ile konuşuyorum. Yurdumuzun, hatta belki de tüm üniversitenin en popüler erkeği. En azından birinci sınıfta. Bütün kızlar onunla birlikte olmak istiyor. Bu duvar çiçeği de dahil. Ve işte karşımda, gömleksiz duruyor ve ben sadece birkaç kelime mırıldanabiliyorum.

"Sen Cameron
musun?" "Evet."

O başını sallar ve kalın, gür saçlarını eliyle tarar. Rüyalarım da ben de bunu yaptım. "Colby'den odalarımızı değiştirmemizi istedim, ama aşağıda ortalık karışık, bu yüzden en azından bu gece birbirimize katlanmak zorundayız. Gidebileceğim başka bir temiz yer olsaydı, orada kalırdım."

Yatağa eriyip gidebilseydim, kesinlikle yapardım. "Senin için yeterince havalı olmadığım için üzgünüm," diye mırıldanıyorum. Bir saat önce yenilgiyi kabul edip Essie'yi aramalıyım, ama artık resmen gece yarısı oldu.

Gözleri parlar. "Hey, dur. Ben öyle demek istemedim." İki elini de kaldırır. "Sadece ben bir erkeğim ve onlar da muhtemelen benim yaptığım hatayı yaptılar, adının anlamının ikimizin de lale yerine kılıçları olduğu olduğunu düşündüler."

"Pardon, ne?"

"Bilirsin." Kasıklarını işaret eder. "Kılıç." Sonra bir eliyle beni, diğer eliyle ağzını işaret eder. "Laleler."

Başımı kapüşonumla örtüp yanıma yuvarlanarak kontrolsüz bir şekilde gülmeye başlarım.

"Yanılmıyorum," diye mırıldanır Chase.

Sakinleşip oturabilmek için iki dakika kadar zaman geçmesi gerekiyor. Gözlerimi silerim ve iç çekerim. "Hayır, Chase, yanılmıyorsun." Kaşlarını kaldırır. "Adımı biliyorsun."

Gözlerimi deviriyorum. "Cidden mi? Kampüsteki tüm birinci sınıflar seni tanıyor, muhtemelen ikinci sınıfların da büyük bir kısmı." Dizüstü bilgisayarımı kapatıyorum. Bu gece daha fazla yazı yazamayacağım belli. "Biliyorsun, oda arkadaşından hoşlanmıyorsan, tek yapman gereken şu anki kıyafetlerinle lobide beklemek, eminim biri seni odasına partiye davet edecektir."

"Sabah antrenmanım var ve bu tür partiler buz üstündeki performansımı olumsuz etkiliyor." Bu konuda çok ciddi.

"Tamam. Peki. O zaman, güzel bir uyku çekebilmen için kanepeyi hazırlamalıyız." Ayrıca, birkaç tutarlı cümle kurmayı başardım ve muhtemelen limitime ulaşıyorum.

Umarım içinde bir parça centilmenlik vardır ve kanepe hazırlandıktan sonra beni çekmecedeki yatırmaz. Chase itiyor.

Ben minderleri çıkarırken sehpayı kenara çekiyor. O da içeri girip sehpayı çekiyor. Yaylar uğursuz bir şekilde gıcırıyor.

"Bu ses pek güven verici değil."

"Muhtemelen uzun süredir kullanılmamıştır," diyorum.

Yatak çarşafı zaten serilmiş, tek yapmamız gereken dolaptan yedek yastık ve yorganı almak. Avuçlarım terli ve ince, berbat şilteye yorganı sererken hayal gücüm aşırı hızla çalışıyor. Chase Lovett ile yatak yapacağımı ya da onunla aynı odada uyuyacağımı milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi.

Yatağın üzerinden gözlerimiz buluştu. Vajinam karıncalandı ve ağzım kurudu.

Elini saçlarının arasından geçiriyor. "Ben kanepede yatacağım."

"Oh." Ellerimi ovuşturup ona en masum bakışımı atıyorum.

Kanepe korkunç görünüyor. "Emin misin?"

O başını sallar ve kral yataklara özlemle bakar, sonra tekrar sarkık çekyatlara odaklanır. "Evet. Tabii ki. Sadece bir gecelik."

"O kadar da kötü olamaz, değil mi?"

Chase Lovett Wants Me kitabını 2025 Ocak ayında ön sipariş verin:

<https://helenahunting.com/books/clwm/>

SONRA NE OKUYUM

Daha fazla hokey romantizmi mi istiyorsunuz? Ben hallederim!

Roman ve Lexi'nin hikayesi [IF YOU LOVE ME](#)'yi ön sipariş verin, Toronto Terror serisinin bir sonraki kitabı Mart 2025'te çıkacak:

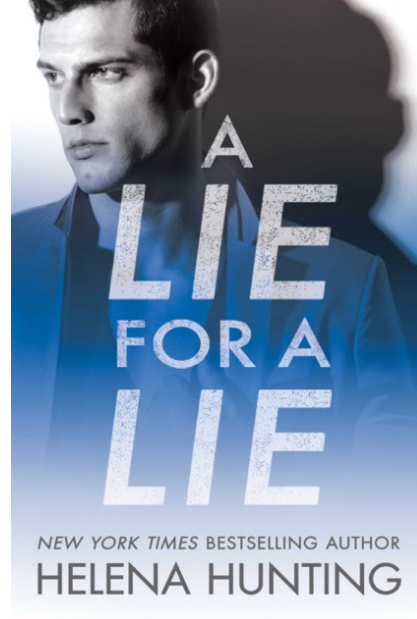
Tilton U serisinin ilk bağımsız zıt kutuplar birbirini çeker hokey romantizmi [CHASE LOVETT WANTS ME](#)'yi 2025 Ocak ayında ön sipariş verin:

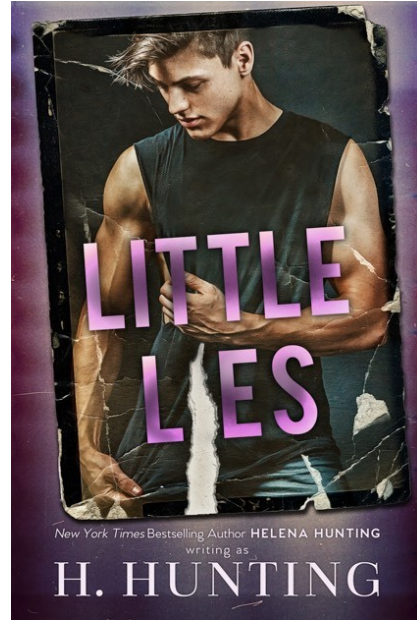
Kardeşin takım arkadaşı, tek gecelik ilişkinin sonsuza dek süren romantik komediye dönüştüğü [PUCKED'](#)ı okuyun:

All Series serisini, bağımsız bir gizli bebek hokey romantizmi olan [A LIE FOR A LIE](#) ile başlatın:

Düşmanlardan aşıklara ve zorla yakınlaşmaya mı? [LITTLE LIES](#) ile Lies, Hearts & Truths serisine başlayın:

YAZAR HAKKINDA HELENA HUNTING

NYT ve USA Today'in en çok satan yazarı Helena Hunting, Toronto'nun banliyölerinde, harika ailesi ve en iyi uyku yerinin klavyesi olduğunu düşünen sevimli kedisiyle birlikte yaşıyor. Helena, duygusal çağdaş aşk romanlarından, sizi gözyaşlarına boğacak kadar güldürecek romantik komedilere kadar her türde eserler yazıyor. Gözyaşlarına boğulacak bir kitap arıyorsanız, H. Hunting adıyla yazdığı eserlerinde onun melankolik yönünü keşfedebilirsiniz.

HELENA İLE BAĞLANTI KURUN

[Amazon](#)

[Web Sitesi](#)

[Facebook](#)

[Instagram](#)

[Helena ile İletişimde Kalın](#)

[Helena'nın Facebook Okuyucu Grubuna Katılın](#)

HELENA HUNTING'İN DİĞER ESERLERİ

TORONTO TERÖR SERİSİ

Benden Nefret

Ediyorsan Beni

İstiyorsan Bana

İhtiyacın Varsa

Beni Seviyorsan (Mart 2025'te çıkacak)

TILTON ÜNİVERSİTESİ SERİSİ

Chase Lovett Beni İstiyor (Ocak 2025'te çıkacak)

PUCKED SERİSİ

Pucked (Pucked #1)

Pucked Up (Pucked #2)

Pucked Over (Pucked #3)

Sonsuza Kadar Pucked

(Pucked #4) Pucked Altında

(Pucked #5) Pucked Off

(Pucked #6)

Pucked Love (Pucked #7)

AREA 51: Silinmiş Sahneler ve Çıkarılmış

Sahneler Get Inked

Pucks & Penalties

Her Şeyin

Başladığı Yer

TÜM SERİ

Yalan Karşılığı Yalan

Bir İyilik Karşılığında

Bir İyilik Bir Sır

Karşılığında Bir Sır Bir

Öpücük Karşılığında

Bir Öpücük

YALANLAR, KALPLER VE GERÇEKLER SERİSİ

Küçük Yalanlar

Acı Tatlı Kalp

Parçalanmış

Gerçekler

BİRLİKTE YAŞAMA SERİSİ

Birlikte Yaşamak

Getting Down (Novella)

Hooking Up

Seni Çok Seviyorum

Barışmak

Dikkatli Davran

SPARK SISTERS SERİSİ

Kıvılcımlar Uçtuğunda

Yıldız Gözlü Aşk Bir

Dilek Tut

LAKESIDE SERİSİ

Komsudaki Aşk Göl

Üzerinde Aşk

KESİLMİŞ KANATLAR SERİSİ

Cupcakes ve

Mürekkep

Kırılmış Kanatlar

Çatlaklar Arasında

Mürekkep Zırh

Zırhta Çatlaklar

Mürekkepteki Kırıklar

BAĞIMSIZ ROMANLAR

Kütüphaneci İlkesi Felony

Ever After

Hayalet Olmadan Önce (Debra Anastasia ile birlikte)

Sonsuza Kadar Romantizm Tekil Romanlar

Uğur Tılsımı Tatlı

Karşılaşma

Kupacığım Öp Beni

Aşk Felaketi

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

